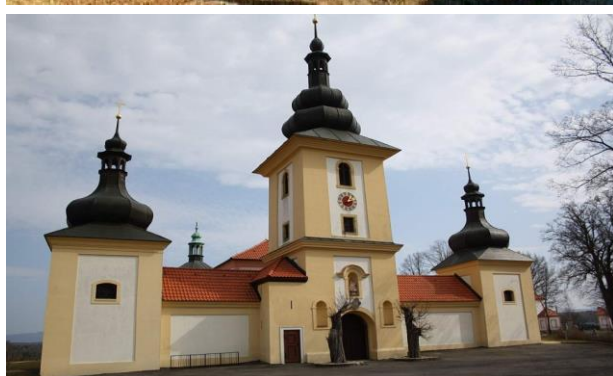

Kronika chebské katolické farnosti

OBSAH

Úvodní slovo	3
1 Historické kořeny (od r. 845)	4
1.1 Církev na území města Chebu	4
1.2 Církev v blízkém okolí Chebu.....	11
2 Doba válečná a poválečná (1918 – 1960).....	15
2.1 Válka a vyhnání Němců (1918 – 1945).....	16
2.2 Nový začátek po válce (1946 – 1951)	16
2.3 Tvrdá padesátá léta (1951 – 1960).....	17
3 Období nových nadějí (1961 – 2002)	17
3.1 Pražské jaro a normalizace (1961 – 1981).....	18
3.2 Do vzniku Plzeňské diecéze (1981 – 1993).....	20
3.3 Premonstrátská duchovní správa (1993 – 2002).....	24
4 Život otevřený životu (2003 – 2010)	32
4.1 Rok 2003: Nové začátky.....	32
4.2 Rok 2004: Život v Kristu.....	36
4.3 Rok 2005: Tři barvy Tvých darů	39
4.4 Rok 2006: Žít život sloužící životu	45
4.5 Rok 2007: Cesta milosrdenství.....	47
4.6 Rok 2008: Škola svědectví a modlitby	51
4.7 Rok 2009: Povolání a věrnost.....	56
4.8 Rok 2010: Škola lásky a spirituality.....	59
5 Život sloužící životu (2011 – 2018).....	62
5.1 Rok 2011: Život v Kristu a z Božího slova	62
5.2 Rok 2012: Tři barvy malých společenství	66
5.3 Rok 2013: Poklad víry v nádobě hliněné.....	71
5.4 Rok 2014: Škola svědectví a modlitby	75
5.5 Rok 2015: Ninive a Tři barvy Tvých darů.....	80
5.6 Rok 2016: Liturgie a Prostor pro přiblížení.....	86
5.7 Rok 2017: Život v Duchu a v Trojici	91
5.8 Rok 2018: Učedníci nebeského království	95
6 Smrt, co život otvírá (2019...).....	103
6.1 Rok 2019: Služebníci evangelia	103

**Žít s těmi zde a s těmi tam,
být láskou dnešku, zítřku nadějí.
Žít tím, co žije.
A to, co umírá, provázet k smrti,
co život otvírá.**

ÚVODNÍ SLOVO

„Pamatuj, že jsi byl otrokem v egyptské zemi a že tě Hospodin, tvůj Bůh, vykoupil“ (Dt 15,15; srov. 5,15; 24,18; 24,22).

K identitě Božího lidu vždy patřila „vzpomínka“ (která v přítomnosti činila živou minulost) na nezaslouženost vyvolení a vykoupení Bohem uprostřed hříšné i slavné historie Izraele. Proto i k vědomí identity naší farnosti patří také vědomí, odkud přicházíme, uvědomění si alespoň těch nejzřetelnějších pozitivních i negativních stop, které jsou často ještě i dnes patrné na vráscitě a přesto stále mladé tváři naší farnosti, připomenutí si Boží věrnosti na všech těchto cestách a vnímání výzev k případné změně směru, smýšlení či konání, pokud jsme se ocitli v nějakých slepých uličkách. K tomu všemu má (kromě jiného) sloužit i tato farní kronika.

V této podobě psané na počítači začala kronika vznikat v roce 2003, kdy Petr Beran, podnikový archivář, narozený 25. 10. 1952 v Chebu, na požádání tehdejšího nově do Chebu nastoupivšího faráře P. Petra Bauchnera dne 25. 11. 2003 vyhotovil dodatečný zápis do kroniky chebské farnosti za léta 1979-2002. K práci použil staré farní kroniky, další písemnosti uložené na faře, podrobné zprávy o událostech zpracované paní Terezií Staňkovou dne 12. a 13. 11. 2003, dopis P. Josefa Malůše ze 4. 11. 2003, dopis P. Stanislava Uhlíře z 13. 11. 2003, dopis P. Vojslava Pavla Baxanta, OPraem. z 20. 11. 2003, výstřižky z tisku, vzpomínky a výpovědi svědků a vlastní paměť. Bohatým zdrojem informací mu byl také Zpravodaj chebské farnosti, vydávaný od září 1996 redakční radou v čele s šéfredaktorkou Alenou Kovaříkovou. Později pak Petr Beran v zápisech do této kroniky pokračoval každoročně až do roku 2008.

V lednu 2019 pak další části této kroniky (starší historii farnosti, léta 1918 – 1978 a léta 2009 – 2018) zpracoval Petr Hruška na základě dokumentu *Historická paměť Římskokatolické farnosti Cheb 1946 – 2006* zpracovaného pastorační radou v roce 2006, seriálu článků Petra Berana o zmizelých kostelích na Chebsku ve Zpravodaji chebské farnosti z let 1996 – 2003, osobního dopisu pana Františka Klimeše, který po válce bydlel na Sv. Kříži a po r. 1948 v objektu kostela Božského Srdce Páně v Chebu, studie Pavla Šebesty *Geneze nejstarších kostelů v Chebu* (Archaeologia Historica ročník č. 38 z roku 2013 str. 291 – 308), dalších informací získaných z farních kronik z Chebu a Dolního Žandova, farního Zpravodaje, výročních zpráv farnosti a farní charity, událostí uložených na facebooku farnosti, Encyklopedie města Cheb (www.encyklopedie.cheb.cz), dalších internetových zdrojů (www.zanikleobce.cz; www.znicenekostely.cz; www.volby.cz; www.czso.cz), své vlastní paměti a vzpomínek pastoračních radních a některých dalších farníků.

Takto zpracovaná farní kronika je stále živým dokumentem otevřeným dalšímu průběžnému doplňování, aniž by si kladla nárok na kompletnost v ní zachycených událostí a na jedinou správnost s těmito informacemi někdy spojených interpretací a pokusů o nalezení souvislostí. Každý její čtenář, zvláště pokud je součástí společenství chebské katolické farnosti, je proto zván účastnit se aktivně na dalším dotváření tohoto dokumentu zachycujícího naši společnou paměť.

Kronika je v anonymizované aktuální verzi k dispozici na www.kronika.farnostcheb.cz.

Návrhy na její doplnění či opravy zasílejte, prosím, na kronika@farnostcheb.cz.

13. ledna 2019, na Svátek Křtu Páně

Petr Hruška, farář

Kronika chebské katolické farnosti

1 HISTORICKÉ KOŘENY (od r. 845)

po r. 845

Římskokatolická farnost Cheb je součástí universální katolické církve a její 2000leté tradice. Svoji identitu naše farnost *historicky* odvozuje z historické existence katolické farnosti v Chebu, jejíž počátky lze vysledovat až někdy k období na konci 12. století, kdy někdy po roce 1183 byl postaven první *farní kostel sv. Jana Křtitele* na Jánském náměstí, případně až do poloviny 9. století, kdy měl podle některých výzkumů být po křtu 14 českých velmožů v Řezně v r. 845 postaven *první kostel na chebském hradě*. *Teologická identita* naší farnosti je pak dána návazností na apoštolskou tradici církve skrze předávání evangelia Ježíše Krista, kterým byli Ježíšem pověřeni a Duchem svatým zmocnění první apoštolové, aby byli „svědky v Jeruzalémě, Judsku, Samařsku a až na sám konec země“ (Sk 1,8). Po odsunu německého obyvatelstva po druhé světové válce se duchovní správa u kostela sv. Mikuláše věnuje pastorační nejen na celém území města, ale i v jeho okolí. Při reorganizaci farností v plzeňské diecézi se pak součástí Římskokatolické farnosti Cheb staly i historické farnosti jak ve městě Cheb, tak v širším okolí (v první fázi Palič, Pomezí, Dřenice a St. Hrozňatov, později Dolní Žandov, Milíkov a Nebanice). Proto se také v naší historické sondě, která se novější dějiny naší farnosti snaží ukotvit v jejích historických kořenech, podíváme nejprve na vývoj církevního života v Chebu, poté pak v některých okolních obcích. Přitom budeme hledat historické otisky života naší farnosti především v historii související s kostely a dalšími církevními budovami jakožto autentickými svědky tohoto života.

*po r. 1183
první farní
kostel*

*po r. 845
první kostel
na chebském
hradě*

*apoštolská
tradice*

*okolní
farnosti*

*reorganizace
farností*

1.1 CÍRKEV NA ÚZEMÍ MĚSTA CHEBU

Po krátkém společensko-politickém souhrnu se podíváme podrobněji na některé historické kořeny duchovního a církevního života v Chebu, a to jak skrze „poselství“ existujících i zaniklých staveb katolických kostelů a řeholních společenství, tak také skrze historii židovských a nekatolických křesťanských společenství.

1.1.1 Společensko-politický kontext

Historie města sahá sice až do 9. století, ale *poprvé je Cheb připomínán teprve v roce 1061* v listině německého krále Jindřicha IV. a to ve starohornoněmeckém tvaru Egire. Tato první písemná zmínka o Chebu je zároveň i nejstarším dokladem postupující středověké kolonizace území kolem Chebu. V roce 1157 získává Cheb jako dědictví německý císař Friedrich Barbarossa, který rozpoznává důležitost jeho pohraniční polohy pro záměry své císařské politiky. Za vlády krále Jana Lucemburského bylo město v roce 1322 jako *dědičná zástava* definitivně připojeno k zemím Koruny české a objevuje se poprvé pojmenování místa Cheb. V rámci království mělo výsadní postavení samosprávného území vlastním sněmem.

*první zmínka
o Chebu*

*dědičná
zástava*

*husitské
války*

Na základě úspěchů proti křižáckým výpravám a spanilých jízd husitů za hranice Českého království souhlasil koncil zasedající od poloviny prosince 1431 v Basileji, že církev bude s husity jednat a že koncil přijme jejich představitele ke svobodnému jednání. Předběžné jednání mezi delegací

husitů (vedené Janem Rokycanou a Prokopem Holým) a zástupci koncilu probíhalo ve dnech 8. – 18. května 1432 v Chebu. Jednalo se nejen o zárukách bezpečnosti, ale především o základně pro jednání husitského poselstva na koncilu. Nejdůležitější částí chebské úmluvy je její sedmý článek, tzv. **Soudce smluvený v Chebu**: „Pokud jde o při čtyř artikulů, bude v Basileji na sněmu přijat za nejpravdivějšího a nestranného soudce zákon Boží, praxe Kristova a prvotní církve spolu s koncily a doktory, kteří se v nich pravdivě zakládají.“ Tato úmluva, známá jako „Chebský soudce“, byla nesporně významným krokem v jednání husitů a katolické církve, a to i přesto, že výsledek obhajoby „Čtyř pražských artikulů“ přímo v Basileji vyústilo do znění kompaktát, kterými koncil nakonec ze čtyř artikulů vyslovil souhlas pouze s druhým článkem, s vysluhováním „pod obojí“ i laikům.

**Chebský
soudce**

Dominantní postavení města na celém Chebsku počátkem 15. století bylo podloženo hospodářskou i vojenskou mocí. Město patřilo v té době se 7.300 obyvateli mezi největší a nejbohatší města zemí Koruny české. V průběhu 2. poloviny 15. století se význam města ještě zvyšuje, jelikož Cheb se stal městem knížecích sněmů, velkolepých slavností i diplomatických ujednání. Poslední událostí, která dala městu zasáhnout do velké politiky, bylo zavraždění generalissima císařských vojsk, vévody Albrechta z Valdštejna, ke kterému došlo v Chebu 25. února 1634. Na pokraj hospodářského zániku přivedla město třicetiletá válka.

**Albrecht
z Valdštejna**

V červenci 1652 podepsal Ferdinand III. dekret o přebudování Chebu na vojenskou pevnost a již koncem 17. století se Cheb oficiálně nazýval pohraniční pevností. Od konce 17. století se začíná Cheb opět hospodářsky a kulturně vzdmáhat, ale svého bývalého postavení již nedosáhl. Na přelomu 18. a 19. století Cheb přišel výstavbou Františkových Lázní o léčivé prameny, které do té doby patřily městu.

**vojenská
pevnost**

**hospodářský
rozmach**

1.1.2 Chebské katolické kostely a působení řeholí

Město Cheb se stalo od středověku významným centrem církevního života západních Čech s řadou církevních řádů. Němými svědky duchovního a církevního života jsou mnohé kostely na jeho území.

Nejstarší chebský **kostel na chebském hradě** lze datovat krátce po roce 845, kdy bylo v Řezně pokřtěno čtrnáct českých velmožů, mezi nimiž byl s velkou pravděpodobností i vládce chebského hradiště. Ten pravděpodobně nedlouho po svém návratu z Řezna nechal na již existujícím hřbitově postavit kostel. Teprve o 40 let později přijal křest od Konstantina a Metoděje Bořivoj I. Podle Pavla Šebesty se lze domnívat, že tento původní chebský kostel byl nejstarším kamenným kostelem nejen v Chebu, ale možná i v celých Čechách. Po roce 1183 nechal císař Friedrich Barbarossa na jeho místě postavit dodnes zachovalou **štaufskou hradní kapli**.

hradní kostel

štaufská kaple

Prvním farním kostelem Chebu se stal **kostel sv. Jana Křtitele** postavený někdy po roce 1183 uprostřed Jánského náměstí, které bylo po něm pojmenováno. Kolem kostela se rozkládal hřbitov ohrazený zdí, což kostelu dodávalo charakter útočištného kostela. Podle bible měli mít staří Izraelci tzv. „útočištná města“. Smysl byl zabránit okamžité pomstě a tak umožnit vyjednávání, případně nenásilné řešení konfliktu. V křesťanských zemích se za útočiště pokládaly všechny chrámy, proto se vraždy v kostele chápaly i jako porušení azylového práva. Při velkém požáru severní části města

**první
farní kostel**

vypuklém v roce 1809 kostel vyhořel a jeho zbytky poté zedníci v roce 1812 strhli.

Počátkem 13. století, brzy po svém založení (1198), se v Chebu objevuje **Řád německých rytířů** (Řád bratří německého domu sv. Marie v Jeruzalémě). Komenda (řádový dům) je v Chebu poprvé zmíněna písemně roku 1265. Ale už roku 1256 se uvádí, že řád udržoval v Chebu špitál Blahoslavené Panny a od r. 1258 měl řád patronátní právo ke kostelu sv. Mikuláše. Řád zřídil v Chebu i první školu, která je písemně uváděna v roce 1300. Jejich komenda stála v místech dnešního Kasárního náměstí. Roku 1608 koupilo komendu město a s ní na město přešlo i patronátní právo k většině kostelů na Chebsku. V roce 1626 nařídil císař městské radě postoupit městem zakoupenou komendu proti náhradě kupní ceny maltézskému rytíři svobodnému pánu Christofu Simonu Thunovi. Roku 1693 koupilo město komendu opět a poskytlo ji jezuitskému řádu na dobu, než si řád postaví ve městě vlastní kolej.

Datum započetí stavby románského předchůdce dnešního **kostela sv. Mikuláše a Alžběty** není přesně známo, ale předpokládá se, že se tak začalo dít ve 20. letech 13. století. První písemná zmínka pochází až z roku 1239. Současně s kostelem byl také založen dnes již neexistující přilehlý hřbitov se hřbitovní kaplí (karnerem) sv. Michaela. Od roku 1258 měl patronátní právo nad kostelem Řád německých rytířů. Kostel byl poškozen při velkém požáru v roce 1270, při kterém byla zničena velká část města. Byl postaven nový chór a sakristie, tentokrát v gotickém slohu. O 14. století měla provoz kostela v kompetenci městská rada, která jmenovala kostelní otce. Původně románská bazilika pak byla v letech 1456-1470 přestavěna na pozdně gotickou halu a věže získaly nové **gotické helmice**.

Někdy v této době (od r. 1460 dále) mohla být pro kostel sv. Mikuláše a Alžběty také vyrobena (nejspíše v Praze) vzácná, 108 cm vysoká **gotická monstrance**, která má na své noze znak města, znak německých rytířů, říšská orlice a český lev. V letech 1564 – 1627 byl Cheb i kostel sv. Mikuláše evangelický (luteránský). Katolické bohoslužby byly v kostele sv. Mikuláše opět obnoveny v roce 1628, po příchodu jezuitů do Chebu. 8. října 1692 byly do chrámu uloženy **ostatky římského mučedníka svatého Vincence** (mučedník z 2. – 3. století prvních stoletích po Kristu tajně pochovaný s ostatními mučedníky v římských katakombách). Město Cheb nechalo zhotovit schránku na ostatky a slavnost přenesení sv. Vincence, nového chebského patrona, se konala 6. října 1693. Kolem r. 1744 byl termín konání slavností změněn z 6. prosince na poslední neděli v srpnu, kdy se současně slavily i dožínky. V letech 1821 a 1822 se slavností zúčastnil i Goethe, který si ve svém deníku zapsal: „... po slavnosti se mnoho účastníků shromáždilo okolo vozů s hruškami, které byly dovezeny nejen z chebského venkova, ale i z Bavorska a Žateckého kraje. Nikdy jsem doposud nikde neviděl, s jakou lehkostí a rychlostí byly hrušky ihned po koupi na místě sněženy...“ Ještě později hrály pak po církevním procesí hrušky jako výraz dožínek zvláštní roli. V tomto období totiž dozrávaly a byly následně ve velkém počtu nabízeny na trhu ke koupi. Tím přispěly k přezdívce „Hrušková neděle“ / „Birnsunnta“ (Birnen Sonntag). Postupně však účast klesala až k úplnému zákazu konání oslav v roce 1942. Vincentské slavnosti byly po válce obnoveny v r. 1949 v Schirndingu, v r. 1952 se pak přemístily do Wendlingen am Neckar, kde pokračují v pozměněné formě dodnes.

Němečtí rytíři

**sv. Mikuláš
a Alžběta**

monstrance

**sv. Vincenc a
Hrušková
neděle**

V roce 1742 zasáhl kostel blesk a obě **věže kostela sv. Mikuláše** vyhořely. Barokní helmice cibulovitého tvaru dostal kostel v roce 1758. Při dalším požáru města v roce 1809 byly helmice opět zničeny, byly poškozeny interiéry a shořel i oltář. V této době napoleonských válek (1806 – 1810) měšťané také sehnali prostředky (164 zlatých = cca roční plat dělníka) na záchranu mikulášské gotické monstrance před roztavením. V roce 1812 byla vyrobena helmice pro jižní věž, druhá věž byla jen provizorně zastřešena. Teprve v roce 1869 získal kostel nové, novogotické helmice. Bombardování na konci 2. světové války opět poškodilo i věže kostela. Ty po válce získaly jen nízké, 7 metrů vysoké, provizorní helmice. V roce 2008 nadační fond Historický Cheb nechal vyrobit 26 metrů vysoké jehlanovité helmice (kopie novogotických z roku 1869) a předal je do majetku chebské katolické farnosti, která je vlastníkem kostela. Pokrytí břídlíci však bylo provedeno nekvalitně, proto probíhá dlouholeté reklamační řízení se zhotovitelkou firmou Pegisan, která je však sama v konkurzním řízení.

V polovině 13. století, před rokem 1247, se v Chebu usídlil nový žebravý řád, minorité, vycházející z učení sv. Františka z Assisi. Po velkém požáru města z roku 1270, kdy byl zničen i původní kostel a klášter, si minorité vystavěli gotický **kostel Zvěstování Panny Marie s klášterem** na Františkánském náměstí. Jeho slohově čistý presbytář byl vysvěcen roku 1285. 30. ledna 1285 zde byli oddáni český král Václav II. a dcera císaře Rudolfa I. Guta. Trojlodní gotická hala byla dokončena do roku 1300, vysoká věž až kolem roku 1330. Severně se ke kostelu připojuje komplex klášterních budov s pozdně gotickou křížovou chodbou. V dubnu 1950 komunistická moc františkány z jejich domu vypudila a klášter uzavřela. Navzdory tomu zůstal celý interiér kostela včetně čtyř pozoruhodných rokokových oltářů v bočních lodích až do počátku 70. let 20. století neporušen. V následujících přibližně patnácti letech byl však kostel i s konventem zdevastován a historický mobiliář z velké části rozkraden. Dle pamětníků byl oltář přenesen do kostela sv. Mikuláše a zbytek vybavení za P. Malúše převezen někam k Písku. Po majetkových přesunech mezi farnostmi, biskupstvím a městem v roce 2004 je dnes celý areál v majetku města Chebu, které zajišťuje jeho opravy a využívá ke kulturním účelům.

První hodnověrná zmínka o řádu sester klarisek (ženský řád navazující na učení sv. Františka z Assisi), které se v Chebu usadily v těsném sousedství minoritů, je obsažena v listině krále Přemysla Otakara II. signované 14. ledna roku 1273. Až do vybudování vlastního kostela ve druhé polovině 15. století, používaly klarisky k bohoslužebným účelům kapli právě v přilehlém minoritském kostele. V letech 1708-1712 pak klarisky vybudovaly dnešní barokní **kostel sv. Kláry s klášterem** navržený Kryštofem Dientzenhoferem. Po zrušení řádu za vlády císaře Josefa II. roku 1782 bylo zařízení kostela rozebráno či rozprodáno, např. jeden oltář byl převezen do vesnického kostela v nedaleké Třebeni. Z kostela se stalo skladiště soli a ledu pro jeden chebský pivovar. V bývalé klausuře byla umístěna vojenská škola, ze samostatného, odděleného křídla se po roce 1816 stalo vězení s 31 celami. V klášteře je od roku 1911 umístěn okresní archiv. Po první světové válce byl kostel vykoupěn městem a do r. 1937 zde byla zřízena pamětní síň padlých vojáků. V roce 1973 byl po celkové obnově a instalaci varhan otevřen pro veřejnost jako koncertní a výstavní síň.

Na místě dnešního **kostela sv. Václava** v Kamenné ulici stál od roku 1284

chrámové věže

**Zvěstování
Panny Marie**

sv. Klára

sv. Václav

do 40. let 17. století kostel raně gotický spolu s klášteřem dominikánů. Současný kostel byl vybudován zřejmě dle projektu západočeského architekta Abraháma Leuthnera dle vzoru římského kostela Il Gesú v letech 1674-1689. Jednoduchý raně barokní stavba s šesti bočními kaplemi má dodnes jako jediný chrám ve městě dochované původní hodnotné barokní a rokokové zařízení kromě hlavního oltáře. V roce 1935 dominikáni z města odešli a kostel používala místní farnost. V letech 2010 – 2013 měla kostel od jeho vlastníka, chebské katolické farnosti, pronajatý Pravoslavná církev, od r. 2016 jsou v něm slaveny nedělní řeckokatolické bohoslužby a farnost hledá jeho další využití.

Na místě dnešního křižovnického kostela u Amerického mostu byl původně městský špitál s **kaplí sv. Ducha**. Po velkém požáru města v roce 1270 nechal Přemysl Otakar II. postavit nový špitál s kostelem. V roce 1271 byl špitál u řeky, původně spravovaný Bratrstvem Sv. Ducha, předán **Rytířskému řádu křižovníků s červenou hvězdou**. Kaple svatého Ducha byla roku 1347 rozšířena o kapli sv. Václava, která se v této době stala útočištěm nemocných poutníků. Celý komplex byl však zničen ve 14. století požárem. Řád s přispěním města Chebu vystavěl na místě starého klášterního kostela v roce 1414 dnešní **kostel sv. Bartoloměje** jako centrum duchovního života ošetřovatelského řádu křižovníků s červenou hvězdou, který založila sv. Anežka Česká. Jeho klenbu podepírá centrální sloup a na stěnách se nacházejí restaurované zbytky původní výmalby, např. Panna Maria s donátorem. V roce 1790 byl kostel povýšen na druhý farní kostel pro severní chudší část města. V dubnu 1945 byl značně poškozen v důsledku odstřelu sousedního mostu přes řeku. Po celkové opravě byla v něm od roku 1963 umístěna expozice chebské gotické. Po vrácení kostela řádu křižovníků byla expozice přemístěna a v kostele se konají příležitostné výstavy v režii Spolku přátel starého Chebu.

V roce 1430 u řeky Ohře v Chebu nechali tři chebští měšťané vystavět **kostel sv. Jošta** (sv. Jodoka). Vysvěcen byl v r. 1440 řezenským biskupem. U kostela stávaly od roku 1529 různé stavby, sloužící nemocným či chudým. V letech reformace (1565 -1684) byl kostel zavřen. Ve druhé polovině 17. století byl barokně upraven. Kostel byl vážně poškozen v r. 1945 při bombardování města a jeho zbytky byly strženy v roce 1968. Zachoval se pouze oltář Ukřižování z r. 1678 s několika kamennými reliéfy křížové cesty a soubor šesti pozdně gotických oltářních plastik z let 1520 – 1530, které patří k cenným exponátům Galerie výtvarného umění v Chebu. Po leta zdobilo zdejší oltář románské antepedium – závěs kryjící podstavec oltáře. Tato unikátní památka, zhotovená chebskými klarisky pro hradní kapli, byla roku 1874 přenesena do městského muzea.

Po založení řádu sv. Ignácem z Loyoly v roce 1534 přišlo do Čech prvních dvanáct členů **Tovaryšstva Ježíšova** (jezuité) v roce 1556 z Vídně a usadili se na místě zpustlého dominikánského kláštera v Praze na Starém Městě. Do Chebu pak jezuité přišli někdy před rokem 1627 a zprvu se zabývali misijní činností. V roce 1628 obnovili katolické bohoslužby v kostele sv. Mikuláše. Rok na to jsou protestantské bohoslužby zakázány v celém Chebu a jezuité přebírají i chebské školy. Zpočátku bydleli v komendě Křižovníků s červenou hvězdou, pak v latinské škole. V roce 1642 byl vyhnán protestantský starosta Pachelbel a jezuité až do přestěhování do svého nově postaveného konventu vlastnili jeho později známý Městský

sv. Duch

křižovníci

sv. Bartoloměj

sv. Jošt

jezuité

dům. V roce 1693 získává město s konečnou platností komendu Řádu německých rytířů a po dohodě z jezuity jim přenechává výměnou za Tannerovy domy (spodní část náměstí, kde původně jezuité chtěli vybudovat svůj konvent) budovu tzv. Křížového dvora, který stával pod kostelem sv. Mikuláše, k přestavbě pro řádovou kolej, která touto přestavbou vznikla v letech 1695 – 1705 a zabírala asi polovinu západní části nynějšího Kasárního náměstí. Ve východní části koleje pod kostelem byla rozsáhlá zahrada oddělená zdí, u které bylo v roce 1697 postaveno široké, tehdy ještě jednoduché barokní schodiště spojující kolej s kostelem a gymnáziem, které jezuité rovněž spravovali. Kolej jezuité užívali až do roku 1773, kdy došlo ke zrušení řádu. Po jejím odstranění zde byla v letech 1835 – 1839 vystavěna kasárna. Ta byla zbourána po druhé světové válce. Dnes je tam parkoviště. O působení jezuitů na Loretě viz dále.

Původní **kaple kongregace Milosrdných sester sv. Kříže** (věnující se hlavně pomoci nemocným a potřebným a práci ve školství) se nacházela ve dvoře kláštera v Hradební ulici vybudovaném v letech 1860 – 1914. Nová kaple se dodnes dochovala v budově bývalého ústavu kongregace tamtéž. Tato ústavní kaple, na jejímž průčelí orientovaném do Dlouhé ulice spatřujeme letopočet výstavby 1900, byla duchovním centrem kláštera. Svému účelu přestala sloužit r. 1950. Dnes bývalou kapli po rekonstrukci využívá Střední zdravotnická škola. V letech 1930-1933 vybuodovala kongregace Milosrdných sester sv. Kříže na okraji města v ulici 17. listopadu **kostel Nalezení sv. Kříže** jako novorománskou raně křesťanskou trojlodní baziliku. Připojoval se k němu rozsáhlý komplex klášterních budov o 800 místnostech, kde sídlilo i vedení české provincie kongregace sester, které se potřebovaly se svojí školou, internátem, učitelským ústavem přestěhovat do větších prostor. Po válce se klášter s nemocnicí stal internačním táborem pro Němce určené k transportu. V říjnu 1950 byly řádové sestry ze svého domu vypuzeny a od roku 1951 se v objektu usadilo velitelství pohraniční stráže. Samotný kostel sloužil jako tělocvična, jeho presbytář se po požáru ocitl v troskách, jeho vybavení bylo zničeno. V 90. letech byl klášter s kostelem kongregaci navrácen, ta však pro něj neměla ani využití, ani prostředky na opravu. Komplex byl neúspěšně nabízen biskupství i městu a nakonec po roce 2000 prodán do soukromého vlastnictví. Od roku 2005 objekt vlastnila společnost Beta Games. Původně plánovala přestavbu areálu na kasino, později na byty. Volně přístupný a nehlídaný areál se stal terčem vandalů a v roce 2016 byl celý areál zbourán.

Na tehdejšími tzv. „Svatém kopci“ (dnešní Palackého ul.) byl krátce po r. 1922 vybudován **filiální kostel Božského Srdce Páně** ve stylu klasicizující moderny. Slavnostně byl vysvěcen 21. října 1923. Byla to moderní halová stavba určená pro více než tisíc věřících. Kostel se k bohoslužbám užíval ještě v r. 1945, při bombardování blízkého nádraží byl však značně poškozen. Působil zde misionářský **řád Oblátů**, pečující duchovně o mládež ze sousedního domova, jehož členové však byli všichni po válce vyhnáni. Do objektu se přistěhovala rodina Klimešova, která kostel koncem roku 1948 na vlastní náklady opět zprovoznila, opravila i elektropneumatické varhany a poté se o kostel několik let starala. Nějaký čas zde bydlel mladý kněz P. Svatopluk Schutzner, který organizoval tzv. „Katolickou akci“ a musel v r. 1950 uprchnout za hranice. V 50. letech se do vedlejší budovy nastěhovala mateřská školka a vojenská správa. Z kostela se stala tělocvična boxerského

křížové sestry

sv. Kříže

**Božského
Srdce**

oblátů

klubu a později zde bylo kino. Po rekonstrukci bylo v budově kostela umístěno Hasičské obchodní a servisní centrum, dnes je v suterénu hospoda a v objektu sídlí bezpečnostní služba.

1.1.3 Židovství v Chebu

Židé v Chebu pobývali zřejmě již ve 13. století a během 1. poloviny 14. století se chebská židovská komunita značně rozrostla. První zmínka o **původní synagoze** mezi ulicemi Jakubskou, Úzkou a Dominikánskou je zaznamenána v souvislosti s požárem města v roce 1270. **Druhá synagoga** pak byla vystavěna v druhé polovině 14. století. Na Zelený čtvrtek roku 1350 vypukl v Chebu velký **pogrom**, jemuž padla za oběť většina chebských Židů. Chebská kronika z roku 1550 zmiňuje, že pogrom byl vyvolán kázáním neznámého františkánského mnicha před sochou tzv. *Piety* (Panny Marie držící v náručí Ježíšovo tělo sňaté z kříže). Tvář Panny Marie vykazovala takovou míru utrpení, že byla na konci 19. století na žádost farníků ořezána a nově doplněna v kašírované hmotě. Při novodobém restaurování byl tento přídavek odejmut a socha zůstala bez tváře. Dnes je tato gotická socha umístěna v Galerii výtvarných umění. Po zmíněném pogromu byla stavba synagogy přerušena a židovská obec o synagogu přišla. Roku 1430 na žádost chebských měšťanů nakázal císař Zikmund Židy z Chebu vysídlit.

V r. 1468 byla synagoga přestavěna a přeměněna v **kostel Navštívení Panny Marie**. Do Chebu se pak vrátilo jen několik židovských rodin, které však byly znovu vyhnány roku 1502. V roce 1802 byl kostel ve špatném stavu předán rakouské vojenské posádce, aby sloužil jako kaple pro evangelické vojáky. Po požáru v roce 1809 kostel chátral a roku 1854 byly jeho poslední zbytky odstraněny.

Novověké židovské osídlení Chebu se začalo rozvíjet až po zrovnoprávnění Židů v 3. čtvrtině 19. století. Rychle rostoucí počet Židů umožnil roku 1862 vznik židovského náboženského spolku, jež se o deset let později přeměnil v židovskou náboženskou obec. **Nová synagoga** pak byla postavena naproti dnešní knihovně Leo Buchenem podle plánů Karla Haberzettla v letech 1892 – 1893. V roce 1900 měla místní židovská obec 554 členů. V předvečer tzv. Křišťálové noci, 8. listopadu 1938, byla nová synagoga vypálena nacisty. Těsně po válce byla židovská náboženská obec obnovena, v jejím obvodu žilo asi 200 osob židovského vyznání. Pro jejich rychlý úbytek byla ale obec v roce 1947 zrušena a připojena k židovské obci v Karlových Varech. Na místě nové synagogy byl v 80. letech postaven panelový dům, na kterém je umístěna pamětní deska.

1.1.4 Historické nekatolické církve v Chebu

V důsledku reformačních konfrontací byl **od roku 1564 do 1627 Cheb i jeho hlavní kostel sv. Mikuláše evangelický** (luteránský). Protireformace, tvrdě prosazovaná císařem Ferdinandem II., začala ve městě v roce 1626. Chebští měšťané, kteří chtěli zůstat luterány, opouštěli vlast. V roce 1628 byly po převzetí kostela jezuity obnoveny katolické bohoslužby v kostele sv. Mikuláše. V době osvícenství si císařovna Marie Terezie a císař Josef II. předsevzali zásadní změny. Jelikož protestantismus nebyl v císařství zcela vymýcen (například v Aši a v Plesné přežíval), snažil se Josef II. o odstranění diskriminace druhé křesťanské víry. Proto vydal v roce 1781 **Toleranční patent**, který obsahoval trpění evangelické víry vedle katolické.

synagogy

pogrom

**Navštívení
Panny Marie**

nová synagoga

**sv. Mikuláš
luteránský**

**Toleranční
patent**

V souvislosti s růstem města v období rozvoje průmyslu ve 2. polovině 19. století začali do Chebu přicházet zejména z Německa věřící evangelického vyznání. Poté, co byla **evangelická víra** v Rakousko-Uhersku 80 let pouze trpěná, poskytl císař Franz Josef I. protestantským patentem z 8. dubna 1861 evangelíkům úplnou rovnoprávnost s katolicí. V roce 1862 byl v Chebu založen evangelický sbor augsburského vyznání (se 197 členy). Roku 1865 byla v dnešní ulici 26. dubna před bývalou Horní branou postavena fara sloužící i jako škola a v letech 1869-1871 **evangelický kostel Míru**. Je pozoruhodné, že za tímto účelem chebský katolík Anton Loimann koupil stavební parcelu staré stělnice před Horní branou a věnoval ji evangelickému sboru. Novogotickou halu vystavěnou místním stavitelem Adamem Haberzettlem zdůrazňuje vysoká štíhlá věž, která se stala jednou z dominant města. Dnes faru i kostel užívá Českobratrská církev evangelická.

*evangelici**kostel Míru**církev
česko-
slovenská*

V roce 1932 se v Chebu konala ustavující valná hromada **náboženské obce Církve československé**, která měla před vypuknutím války 904 členů. Po válce obec koná své bohoslužby na evangelické faře. V r. 1947 byl náboženské obci zapůjčen dnešní farní dům ve Vrbenského ulici, postavený na počátku 20. století. Původně se jednalo o dům německého uměleckého spolku Schlaraffistů. V roce 1950 jej pak obec získala do svého vlastnictví, v roce 1952 měla obec 1605 členů.

Po druhé světové válce přišlo několik skupin mladých lidí a mladých rodin z Rumunska, z české vesnice Svatá Helena. Tito lidé měli stejnou víru a touhu společně sloužit svému Bohu. V roce 1948 se jim splnilo jedno z mnoha přání: založili **sbor Bratrské jednoty baptistů** v Chebu, kam se většina z nich postupně nastěhovala. V roce 1969 byl zakoupen sborový dům v Libušině ulici a v dalších letech byla postavena ve dvoře modlitebna. V roce 1997 se oddělila část členů a založila druhý sbor.

baptisté

1.2 CÍRKEV V BLÍZKÉM OKOLÍ CHEBU

1.2.1 Pomezí, Horní Pelhřimov a Svatý Kříž

Jako jedna z nejstarších na Chebsku je považována obec **Pomezí nad Ohří** se svým **kostelem sv. Jakuba Většího**, dobu jejich vzniku zatím ale není možné spolehlivě doložit. Podle odkazů na řezenské diecézní matriky kostel existoval již v 10. století a jako filiální je možné jej doložit k roku 1200. V roce 1754 byla zřízena samostatná farnost Mühlbach s patronačním právem vázaným na chebskou městskou radu. Z původní románské stavby se do dnešních dnů zachovala velká část románského zdiva a některé další fragmenty. Z gotických fází stavby vzniklých v době 14. – 16. století se dochovaly rovněž jen některé části, jako například stará sakristie při severní straně věže. Na konci 15. či počátkem 16. století došlo v prostoru kostela ke zhotovení nástěnné malby s námětem Krista ve vinném lisu obklopeného vyobrazením sedmi svátostí. Tato malba se nalézá v pásu nad sanktuářem ozdobeným starší malbou pocházející pravděpodobně z konce 14. století zobrazující monstrenci s tělem Páně adorovanou dvojicí andělů. Vzhledem k faktu, že dne 23. 11. roku 1700 došlo k novému vysvěcení kostela, je nutné předpokládat, že k úpravám stavby (včetně změny orientace z původní Západ – Východ na současnou Jih – Sever) došlo v duchu barokního slohu ještě před tímto datem. Kostel pak prošel mnohými dalšími úpravami. Zdejší farnost zanikla v roce 2003 sloučením s chebskou farností a kostel byl

*Pomezí
sv. Jakub*

převeden do majetku obce Pomezí nad Ohří, která jej postupně rekonstruuje.

Na místě **kostela svaté Anny** pod **Zelenou horou** (bývalá obec Horní Pelhřimov) byla nejprve v roce 1518 postavena kaple Kalvárie, která byla několikrát upravována. V roce 1561 byla vyzdobena a v roce 1684 k ní byla přistavěna věž. Teprve v roce 1691 se z ní stává po dalších úpravách kostel. V roce 1781 je přistavěna fara. Kostel sv. Anny se stal oblíbeným místem mnoha poutníků. V roce 1939 byla oblast vysídlena. Stalo se z ní vojenské cvičiště. Během 2. světové války byl kostel mírně poškozen. Po skončení války a odsunu německého obyvatelstva nebyla obec již dosídlena. Kostel dlouho chátral, spolu s ostatními objekty, které přežili válku. V roce 1967 byl kostel spolu s přilehlými objekty zbořen. V rámci tzv. „církvních restitucí“ byl pozemek s ruinami kostela a farní zahrady vrácen chebské farnosti.

V roce 1748 upevnila chebská měšťanka Barbora Stolzerová na strom v lese na hranicích země u cesty do Waldsassenu (oblast dnešní části Chebu zvané Svatý Kříž, dříve **Wies**) obraz bičovaného Spasitele. K obrazu začali brzy putovat věřící. Z jejich darů byla pak v r. 1750 kolem stromu vystavěna kaple. V r. 1790 byla kaple rozšířena v pozdně barokní **kostel Bičování Krista** pro obec Háje. Kostel byl počátkem 50. let vyrabován a zařízení spáleno, sochu Krista s uraženými rukama pocházející z kostela našli němečtí pohraničníci dne 6. 2. 1951 „oběšenou“ na drátěné smyčce na české hraniční závoře; pomocí klacků ji dostali do Německa, kde byla umístěna v klášterním kostele ve Waldsassenu. V roce 1958 byl kostel ve Wiesu zbořen jako poslední objekt v obci. Stál těsně za českou celnicí.

1.2.2 Starý Hrozňatov a Maria Loreto

Ve **Starém Hrozňatově** se v areálu místního zámku nachází **kostel Nejsvětější Trojice**, který historicky plnil v historii funkci zámecké kaple. Jako farního kostela farnost Starý Hrozňatov využívala kostel Svatého Ducha v areálu Lorety vzdálené asi 500 m od zámecké kaple (viz dále). Po vysídlení německého obyvatelstva Loreta zchátrala, a proto byl po nějaký čas k bohoslužbám pro veřejnost využíván i tento kostel Nejsvětější Trojice. V roce 1970 chátrající kostel opravili bratři Kočí. V rámci projektu „Ohrožené kostely na území farnosti Cheb“ byl pak kostel, opět již zchátralý, v roce 2007 převzen do vlastnictví firmy ElitProfit s. r. o. z Prahy, která do svého vlastnictví již dříve od města Chebu získala chátrající zámek. Byly započaty rekonstrukční práce, kostel získal novou střechu a novou fasádu, avšak z důvodu úmrtí jednoho ze spolumajitelů firmy rekonstrukční práce nyní stagnují a zámecký areál i s kostelem je nabízen k prodeji.

Se stavbou **poutního areálu Maria Loreto ve Starém Hrozňatově**, jedné z mnoha staveb inspirovaných poutním místem Loreto v italské Aconě, začali chebští jezuité v r. 1664. Zároveň začala vznikat i **Velká křížová cesta** s 29 zastaveními, v nichž byly ze dřeva vyřezávané postavy v životní velikosti. Křížová cesta, situovaná podle jeruzalémské *Via dolorosa*, byla několik km dlouhá a končila na Loretě. V r. 1667 se v kapli Panny Marie sloužila první mše sv. a přišlo sem první procesí. Areál byl dokončen v r. 1689. V r. 1773 byl řád Tovaryšstva Ježíšova v Chebu zrušen a Loreta připadla pod správu farnosti v Chebu. Správcem byl chebský kaplan. Loreta se stala brzy oblíbeným poutním místem, putovala k ní častá procesí. Později byla na Loretě zřízena farnost, k níž patřily okolní obce. V září r. 1938 byly Sudety

**Zelená hora
sv. Anna**

**Wies
Bičování
Krista**

**Starý
Hrozňatov
Nejsvětější
Trojice**

Maria Loreto

odtrženy od Československé republiky a připojeny k německé Třetí Říši. Čeští obyvatelé okolních obcí museli opustit domovy a odejít do vnitrozemí. Po 2. světové válce bylo naopak vystěhováno německé obyvatelstvo a do Hroznatova přišli noví obyvatelé. V r. 1951 se na Loretě naposledy na dlouhou dobu sloužila mše svatá. Protože Loreta byla v hraničním pásmu, začala rychle chátrat. V r. 1952 vyhořela věž zvonice, požár byl vidět daleko za hranicemi. Po několika letech bylo celé poutní místo totálně zničené. Veškeré zařízení byla rozkradené, střechy proděravělé, zdivo se rozpadalo, ambity začaly zarůstat náletovými dřevinami, pohraničníci čmárali po zdích kostela sprosté nápisy a ze sošky madony s Ježíškem nad portále si udělali střelecký terč.

1.2.3 Dřenice a Palič

Jednou z farností, které byly v roce 2003 sloučeny s farností Cheb, je farnost **Dřenice s kostelem sv. Oldřicha**. Počátky kostela se podle zachovaného románského portálu mohou hledat již na přelomu 12. a 13. století. V roce 1680 byl kostel přestavěn v barokním slohu, ale z původní stavby se zachovalo zdivo a mnohé detaily. Vysvěcení přestavěného kostela proběhlo v roce 1683. Po vysídlení sudetských Němců po 2. světové válce farnost nebyla obsazena, byla spravována z Chebu. V 60. letech 20. století byla obec téměř celá zatopena nově vybudovanou přehradou Jesenice a z obce zůstal stát pouze kostel a několik domů. Podél břehu přehrady pak postupně začala vznikat rekreační oblast. V 70. letech byla ještě snaha v kostele konat bohoslužby, ne však dlouho, pro nezáměr rekreantů. Kostel pak postupně chátral až do 90. let 20. století, kdy došlo k jeho opakovanému vydrancování a téměř úplnému zničení inventáře. V roce 2009 farnost v rámci projektu „Ohrožené kostely na území farnosti Cheb“ kostel převedla na nového majitele, který se však o něj nebyl schopný postarat a v roce 2012 jej se souhlasem Biskupství plzeňského prodal současnému majitelce (Urszula Sapikowski z USA), která plánuje do roku 2020 jeho rekonstrukci a v kostele by mělo vzniknout muzeum místní historie.

Další farností, která byla v roce 2003 zrušena a přičleněna k chebské farnosti, je farnost **Palič s kostelem sv. Anny**. Na současném místě stavby nad původním zámeckým a hospodářským areálem je doložena původně zámecká kaple. V letech 1751 až 1756 byla kaple přestavěna a rozšířena na kostel v pozdně barokním slohu. Další přestavba proběhla pak v roce 1840, kdy byl kostel klasicistně přestavěn. Další stavební úpravy jsou zaznamenány k roku 1905, kdy byla nově zastřešena věž kostela vysokou jehlancovou střechou. Farnost Palič přestala prakticky existovat odsunem sudetských Němců po 2. světové válce. Obec, ve které kostel stojí, byla sice dosídlena několika desítkami nových obyvatel, ti ale spíše pomáhali chránit hranice před ilegálními přechody, než praktikovat katolickou víru. Proto i snahy konat v Paliči bohoslužby utichly již v 70. letech min. století. V té době byla prodána i fara a kostel na dlouhou dobu zanechán svému osudu. V roce 2007 jej pak chebská farnost v rámci projektu „Ohrožené kostely na území farnosti Cheb“ převedla na nového majitele, Nadační fond Lighthouse, který měl v plánu zde zřídit Muzeum železné opony. Tento nadační fond bohužel po několika letech kvůli dluhům ukončil svoji činnost a kostel skončil v exekuční dražbě. Do svého vlastnictví jej získala skupina místních patriotů, kteří se o kostel od roku 2014 starají a postupně jej

**Dřenice
sv. Oldřich**

**Palič
sv. Anna**

rekonstruuji skrze spolek Život na Dyleň. Jejich deklarovaným cílem je obnovení funkce kostela jako dominanty obce a místa kulturního a duchovního setkávání lidí. Kostel má být přístupný veřejnosti a sloužit pro pořádání výstav, koncertů a společenských a kulturně vzdělávacích akcí.

V **Paliči** také působila již dříve zmíněná **kongregace Milosrdných sester sv. Kříže**, která zde během válečných let zakoupila statek. Statek dodával maso, mléko, vejce a jiné své produkty do Chebu i okolí. Pracovalo zde 17 sester a 6 trvalých civilních zaměstnanců, příležitostně poskytovaly pracovní příležitosti lidem s menšími prohřešky vůči zákonu. Pracovníků bývalo tedy kolem 40. Sestry vlastnily kolem statku, několik ha polí, lesů, luk a rybníků. Po válce byl sestrám majetek zabaven a vrácen v rámci tzv. „církvních restitucí“ ve velmi zuboženém stavu. Budova č. p. 31 (Zámeček) a přilehlé nemovitosti jsou většinou určeny k likvidaci, budova č. p. 2 (Vila) je v současnosti po částečné rekonstrukci a plánují se další opravy.

**Křížové sestry
v Paliči**

1.2.4 Dolní Žandov a Milíkov

Jediná obec, ve které jsou dodnes na území farnosti celoročně každý týden slouženy bohoslužby, je **Dolní Žandov s kostelem sv. Michaela**. Dříve samostatná farnost byla s chebskou farností sloučena k 1. 1. 2005. Obec vznikla v zemské bráně na cestě z Chebu do Plzně německou kolonizací někdy ve 12. století. Nejstarší zmínka o Dolním Žandově je z roku 1197, kdy už existující ves daroval vévoda Jindřich Břetislav nově založenému tepelskému klášteru. Když získal okolní krajinu král Přemysl Otakar II., vzniklo zde někdy mezi lety 1261 až 1278 povýšením původní vsi na město městečko Žandov. Městečku vévodil původně *opevněný kostel sv. Michaela*, jehož podací právo náleželo ještě ve 13. století waldsassenskému klášteru. První zmínky o farním kostele sv. Michaela jsou ze dne 22. dubna 1317 (*farář Hankel*). V roce 1347 bylo městečko zničeno Ludvíkem Bávorem, postupně pak bylo opět obnoveno po roce 1374. Jeho osud byl úzce spojen s kynžvartským panstvím. V roce 1427 obsadili Žandov husitské sbory. Původně gotický kostel sv. Michaela byl za třicetileté války v první polovině 17. století vypálen (1649 *farář Jakob Koch*) a v roce 1682 byl přestavěn na barokní (dodnes zachovaný hlavní oltář je z roku 1697, boční oltáře z roku 1740, kazatelna z let 1680 – 1690). Před bočním oltářem Panny Marie je pochovaný *farář Johann Georg Wenzel Purkl* (+ 1735), poté zde sloužil *farář Zimmermann*, který je pochovaný před druhým bočním oltářem sv. Jana Nepomuckého. V presbytáři je rokokový kříž ze zámecké kaple z Lázní Kynžvartu z roku 1740, kamenná barokní křtitelnice je z 16. století. Do nové stavby bylo začleněno původní kněžiště, jehož základy jsou dodnes patrné. V roce 1890 uhořel blesk do věže a její dřevěná část shořela. Oprava věže byla prováděna převážně z finanční podpory obyvatelstva a z výtěžku koncertů místního pěveckého sboru. Novodobý vývoj obce ve 20. století byl nevýrazný, stavělo se jen za potokem jihozápadně od náměstí, směrem k nádraží, kde vyrostla malá Nádražní čtvrť. V letech 1927 – 1928, za *faráře Franze Lenze* (1920 – 1946), proběhla poslední částečná přestavba kostela (odstraněna dřevěná kruchta, postaveny dvě patra kůrů, osazeny barevná okenní skla, přebudovány varhany, obnovena malba kazetového stropu, přistavěna předsíň se schodištěm na kůr). Po vysídlení německých obyvatel nastala stagnace s devastací cenného architektonického fondu města. Výsledkem neblahého období ve druhé polovině 20. století byl úbytek počtu

**Dolní Žandov
sv. Michael**

domů na polovinu předválečného stavu: v r. 1939 zde žilo 1467 obyvatel ve 251 domech, v roce 1950 pak již jen 806 obyvatel (r. 1961 750 obyvatel, r. 1991 863 obyvatel a 134 domů, r. 2018 1207 obyvatel). Do farnosti Dolní Žandov také patřila osada Úbočí s **kaplí sv. Kříže** a židovským hřbitovem.

Samostatnou farností do jejího sloučení s chebskou farností k 1. 1. 2005 byla také farnost na území obce **Milíkov** (první zmínka v roce 1311) s **kostelem sv. Šimona a Judy**, kam také patřilo Podlesí s **kapličkou sv. Josefa Dělníka** a s **lesní kaplí Panny Marie** na Javořině (Kneipelbach) z roku 1730. Od roku 1756 do roku 1773 byl statek v Milíkově majetkem Tovaryšstva Ježíšova (jezuité) z Chebu. V roce 1787 byla místní kaple povýšena na farní a v roce 1818 bylo započato s výstavbou farního kostela Šimona a Judy (výstavba dokončena r. 1820). Se vznikem farnosti byl v Milíkově v roce 1814 založen i křesťanský hřbitov. Do té doby byl pro křesťany užíván hřbitov u farního kostela na (dnes zaniklém) **Schönfichtu-Smrkovci**. V obci žila i silná populace židovských obyvatel, kteří měli synagogy jak v Milíkově, tak i v Malé Šitboři, a nad Malou Šitboří je dodnes židovský hřbitov. Kostel sv. Šimona a Judy byl v roce 2004 převeden na obec.

1.2.5 Nebanice a Tuřany

Obec **Nebanice** (první zmínka z roku 1391), původně samostatná farnost, byla k chebské farnosti přičleněna v roce 2006. Na místě dnešního kostela lze identifikovat starší gotickou zástavbu z 2. poloviny 14. století, ze které se zachoval presbytář. Roku 1566 přestoupili obyvatelé Nebanic k protestanství a až v průběhu třicetileté války se roku 1628 opět vrátili k víře katolické. Zdejší kostel, do té doby filiální kostel farnosti v Kopanině, byl roku 1661 podřízen přímo farnímu kostelu sv. Mikuláše a Alžběty v Chebu. Duchovní správu zde v této době a až do roku 1770 vykonávali chebští jezuité. Roku 1711 byla v Nebanicích založena samostatná farnost. Od roku 1722 patřil k farnosti také filiální kostel v Milhostově. Se zřízením místní farnosti zde byl roku 1716 vystavěn nový barokní **kostel sv. Osvalda** a roku 1721 také dřevěná farní budova. V průběhu 19. století se tvář obce výrazně měnila. Roku 1840 byla stržena již nevyhovující fara a o rok později dostavěna nová prostorná zděná farní budova. Roku 1864 obec také dostala novou školu, jež nahradila původní školní budovu zřízenou jezuitou roku 1725. Kostel byl po roce 2006 v rámci projektu „Ohrožené kostely na území farnosti Cheb“ převeden na nového majitele, Nadační fond Lighthouse, který měl v plánu v areálu kostela a fary zřídit zařízení sociálních služeb. Tento nadační fond bohužel po několika letech kvůli dluhům ukončil svoji činnost a kostel skončil v exekuční dražbě, která se uskutečnila v lednu 2019. Farnost zůstala vlastníkem fary, pro kterou však nemá využití.

Na území obce **Tuřany** (dříve součást obce Nebanice) se v Lipoltově nachází v roce 2002 nově zrekonstruovaná pozdně barokní kaple neznámého zasvěcení, pocházející z doby před rokem 1782.

**Úbočí
sv. Kříž**

**Milíkov
sv. Šimon a
Juda
Podlesí
Kňafák**

Nebanice

sv. Osvald

**Tuřany a
Lipoltov**

2 DOBA VÁLEČNÁ A POVÁLEČNÁ (1918 – 1960)

1918-1960

Po vzniku ČSR v roce 1918 se zdejší němečtí obyvatelé pokusili o odtržení pohraničního území a vytvoření samostatného útvaru. Druhá světová válka a především události následující po ní dramaticky ovlivnily ekonomický, populační a pastorační vývoj celého regionu včetně místních historických

farností. Něco z toho bylo naznačeno již výše při prezentaci jednotlivých církevních objektů. Dále shrnujeme obecný politický kontext a na základě farních kronik přibližujeme některé další skutečnosti důležité pro dnešní rozvoj farnosti.

2.1 VÁLKA A VYHNÁNÍ NĚMCŮ (1918 – 1945)

1918-1945

Většina místního obyvatelstva po skončení 1. světové války a vzniku Československa a žádala v rámci *Deutschböhmen* odtržení. Po příchodu „italských“ legionářů v roce 1919 se však tyto plány nepodařilo zrealizovat. V období 1. republiky se v Chebu značně zvýšil počet českého obyvatelstva, které přicházelo do pohraničí za prací. Protičeské nálady německého obyvatelstva se však od roku 1933 neustále zvyšovaly a vyvrcholily v roce 1938. Triumfální příjezd Adolfa Hitlera 3. října 1938 na zaplněné chebské náměstí korunoval podepsání *Mnichovské dohody*, odchod tisíců Čechoslováků, ale i německých antifašistů z města a připojení Sudet k Třetí říši.

Po *osvobození* území roku 1945 americkou armádou byla většina obyvatelstva německé národnosti *vysídlena* do Německa, což způsobilo značný pokles počtu obyvatel Chebu (předválečného stavu bylo dosaženo až v 90. letech 20. století: v roce 1930 měl Cheb 31,4 tis. obyvatel, z toho 11% české národnosti; v roce 1945 zde bylo 45 tis. obyvatel (počet zkreslen velkým počtem válečných uprchlíků); v roce 1947 zde po vyhnání Němců zbylo jen 14,5 tis. obyvatel (z toho drtivá část přistěhovalců z vnitrozemí). Podle sčítání obyvatelstva z 22. července 1947 to bylo pouhých 43 % počtu obyvatel ve srovnání s rokem 1939.

Z poválečného období farnost dodnes poznamenávají nezahojené jizvy ve vztazích mezi Čechy a Němci. Historický vývoj farnosti byl válečnými a poválečnými událostmi v zemi velmi narušen.

Poválečná farnost je nově tvořena značnou měrou *přistěhovalci* různých národností.

osvobození

vysídlení

přistěhovalci

2.2 NOVÝ ZAČÁTEK PO VÁLCE (1946 – 1951)

1946-1951

Po poválečném vysídlení německého obyvatelstva ze Sudet v roce 1946 musí život starobylé chebské farnosti začít znovu téměř od nuly. V té době se farnosti na pět let (1946-51), než byl zavřen, ujímá *Jan Machač*. Jako kaplan zde tehdy slouží *Miroslav Cón*, který pak také od léta 1951 administruje neobsazenou farnost. Zpočátku se ještě slouží v několika chebských kostelích (včetně oblátského kostela *Božského Srdce Páně*, moderního kostela *Sv. Kříže*, františkánského kostela *Zvěstování P. M.*; v roce 1946 je poslední mše na *Loretě*). V těchto letech v Chebu také sloužil páter *Jiří Holub* (nar. 1923, zem. 1976), náčelník Skautu. Skaut byl však zlikvidován hned v r. 1948 a Jiří Holub se na 18 let ocitl v komunistickém vězení.

Někdy během r. 1948 jsou vyhnáni řeholníci z řádu Oblátů, kterým patřil *kostel Božského Srdce Páně*, jejich představený *Josef Straka* byl přeložen do Kájova. Z jeho pověření se v objektu usazuje *rodina Klimešova*, která ještě během téhož roku zorganizovala a spolufinancovala zprovoznění poničeného kostela včetně elektropneumatických varhan. Protože však kostel nebyl „úředně schválen“, místní kněží v něm nesloužili pravidelně. V Praze se však podařilo sehnat mladého kněze *Svato Schutznera*, který pak bydlel u rodiny

Jan Machač
Miroslav Cón

Jiří Holub

Josef Straka
Klimešovi

Svato
Schutzner

Klimešových. Ten v Chebu organizoval tzv. Katolickou akci a začátkem r. 1950 musel uprchnout za hranice. V budově kostela *Božského Srdce Ježíšova* byla posléze zřízena mateřská školka, usídlila se v něm vojenská správa a přímo z kostela byla zřízena tělocvična boxerského klubu a posléze kino.

Území farnosti je postupně doosídlováno příchozími z vnitrozemí, ale také ze Slovenska, Polska, Maďarska či Rumunska. V roce 1950 jsou komunistickým režimem uzavřeny kláštery, vyhnáni františkáni, dva němečtí kněží a sestry sv. Kříže; v plicní léčebně zůstává vypomáhat německý kněz František Engelman. Poslední mše na Loretě byla sloužena v roce 1951. Začíná období silné politické a náboženské komunistické perzekuce, zároveň poznamenané nezahojenými jizvami ve vztazích mezi Čechy a Němci.

V *Dolním Žandově* v tomto období slouží jako *farář pater Servus* (1946 – 1949), od roku 1949 pak *pater Karel Kroupa*.

*dosídlenci**uzavření
klášterů**perzekuce**Dolní Žandov*

2.3 TVRDÁ PADESÁTÁ LÉTA (1952 – 1960)

1952-1960

Od r. 1952 do r. 1954 farnost spravuje **Augustin Dragoun**, O.Cr.; v r. 1953 dostává neodsunutý německý kněz *František Engelman* státní občanství a stává se kaplanem. Z Chebu se spravují (často pěšky či na kole) farnosti Pomezí, St. Hrozňatov, Dřenice, Palič, Nebanice a Luby. Po rychlém vystřídání několika kněží ve správě farnosti během r. 1954 (*Václav Podolák*, do svého zatčení *Josef Javůrek*, kaplan *Petrák*, vikářský sekretář *Engelman*) se duchovní správy na čtyři roky (1954-58) ujímá **Jiří Dítě**.

*Augustin
Dragoun**kaplani**Jiří Dítě*

František Engelman se stěhuje do Lubů, kaplana *Dragana Antunoviče* posílá P. Dítě pryč; později zavírá kostely *Božského Srdce Páně*, *Zvěstování P. M.* (u Františkánů) a sv. *Václava*, kostely v Paliči a Pomezí chátrají. Z farní kroniky: „(P: Dítě) *potřeboval čas pro svoji mladou hospodyni, chodili na zábavy, lidé přestali hodně chodit do kostela... Vikář Dítě neměl zájem, na faře se slavily hostiny. Celý život na faře byl pochybný, staly se pravděpodobně i finanční machinace, až byl vikář Dítě odsouzen na 14 let.*“

Po této nešťastné epizodě se správy farnosti na tři roky (1958-61) ujímá **Karel Sommer**, podle farní kroniky „*horlivý kněz, který měl nejlepší vůli*“; ten otevřel pro bohoslužby u sv. *Václava*, ale, jak znovu komentuje farní kronika, „*spolu s kázáním tam zpívali vrabci a foukal vítr*“.

*Karel
Sommer*

Kronika farnosti Dolní Žandov byla v r. 1957 převzata okresním archivem v Lokti.

*kronika
Dolní Žandov*

3 OBDOBÍ NOVÝCH NADĚJÍ (1961 – 2002)

1961-2002

Co se týče historických stop života farnosti z doby komunismu, je třeba zmínit dlouhé působení **Františka Engelmana**, německého kněze, který po válce nebyl odsunut a který chebskou farnost doprovodil i politicko-církevním oživením koncem 60. let (včetně ustanovení farní rady, bohoslužeb slova, kytarových mší, práce s dětmi a mládeží, spolupráce se skauty či ekumenických kontaktů) i počátky normalizace. To vše bylo navíc podpořeno otevřeným a vstřícným působením *kaplanů* Vladimíra Borna, Vladimíra Franzeho, *františkolázeňských kněží* Františka Radkovského a Josefa Rybenského a *sester* Pavly a Věry. Dalším důležitým obdobím je *období politických změn po roce 1989* a obnovy svobodného působení církve s mnoha novými začátky a zakladatelským nadšením. Posledním

obdobím této etapy života farnosti je pak desetiletá **premonstrátská společná duchovní správa**, která na toto vše mohla navazovat.

3.1 PRAŽSKÉ JARO A NORMALIZACE (1961 – 1981)

1961-1981

3.1.1 Farnost Cheb

V roce 1961 se z Lubů vrací **František Engelman** a ujímá se duchovní správy farnosti na celých 15 let (1961-1976). Během této periody (která byla dobou koncilových změn v církvi, reformy liturgie, i politických změn Pražského jara a následné normalizace) se zde vystřídalo **sedm kaplanů** (*Jiří Svoboda, Vladimír Born, Antonín Slovák, Ludolf Kazda, O.Praem., Antonín Vedral, Josef Malůš, SDB, a Vladimír Franze, O.Praem.*); většina z nich zanechala v srdcích farníků hluboké stopy. Je zde mnoho ministrantů, **sestry Pavla a Věra** učí náboženství (250 dětí), schází se děti, mládež, jsou slaveny májové, celebruje se denní mše svatá, 5 mší v neděli (4 Cheb, 1 na vesnicích – Dřenice, Nebanice, St. Hrožňatov, později Pomezí; do Dřenic, Pomezí a Hrožňatova chodil farář pěšky).

František Engelman

kaplani

sestry

Od roku 1968 je v úterý bohoslužba slova pro dospělé, ve čtvrtek pro mládež, v sobotu pro větší a menší děti, zpívá dívčí sbor, koná se ministrantská hodina, je založena farní rada, ekumenické rada církví chebského okresu, oddíl chlapců a děvčat Junáka s křesťanskou výchovou (věnují se mu kaplan Born a evangelický farář Líbal).

pastorační obnova

Od roku 1969 se konají kytarové mše svaté u sv. Václava, slouží se mše v kulturním domě v Okrouhlé, konají se duchovní obnovy, ekumenické setkání či diskusní večery pro maturanty, bohoslužby slova pro děti či promítání filmů. V roce 1970 je zřízena kaple u sv. Václava, v r. 1971 si mládež upravuje místnost nad sakristií, je založena rytmická skupina.

kytarové mše

bohoslužby pro děti

V r. 1972 nastupuje do F. Lázní **František Radkovský**, dnešní biskup plzeňský. Tím se ještě více prohlubuje ekumenický rozměr života církve ve vikariátu; do této doby také lze datovat vznik místního společenství hnutí **Díla Mariina** (fokoláre).

František Radkovský

Začátkem normalizačních let lze v Chebu zaznamenat rapidní úbytek dětí na náboženství (v r. 1974 ještě 22, v září pak již jen 8), konají se sobotní ranní mše pro děti v kapli, pokračují biblické hodiny. 19. září 1976 po svém návratu z dovolené na konci večerní mše, **František Engelman**, arciděkan chebský, **náhle umírá ve věku 63 let (37 let kněžství)**.

normalizace

náhlé úmrtí F. Engelmána

Po jeho smrti na čas vedl duchovní správu kaplan **Vladimír Franze**, O.Praem. Na pět let (1976-81) se pak chebské farnosti ujímá hudebně nadaný **Pavel Grimmig**, který předtím působil v Manětíně. Do kroniky si po nástupu do Chebu napsal předsevzetí: „*Vědom lásky Pána, který chtěl, aby všichni jedno byli, chci i já se přičinit o jednotu Božího lidu v Chebu, neboť: „Ubi caritas et amor, ibi Deus est.“* Pamětníci si vzpomněli, že dne 18. 10. 1980 ho napadl neznámý opilec, když venčil svého psa, zbil ho holí tak, že musel vyhledat lékařské ošetření. Delší dobu musel pak nosit zraněnou ruku v pásce. P. Pavel zde zůstal do října 1981, jeho poslední křest v místě je datován 4. 10. 1981.

Pavel Grimmig

Bohoslužby v neděli jsou zde v 8, 10 a 17 hod., pokračují sobotní bohoslužby slova pro děti. Slouží zde **kaplani Vladimír Franze, Miloslav Kněz a Vojslav Pavel Baxant**, O.Praem. V roce 1977 farnost slaví biřmování 30 biřmovanců z Chebu a 40 z okolí; chrámový sbor se obohacuje i o

děti kaplani pastorační rozvoj

orchestrální složku. 22. října 1979 slaví u sv. Mikuláše svoji první mši v kostele, kde byl křtěn, *Wolfgang Gilbert Stingl*, nar. 4. 8. 1944 v Chebu (1979 vysvěcen v Německu na kněze). Mnoho farníků v této době nachází své duchovní i lidské zázemí v nezapomenutelné dvojici františkolázeňských kněží *Františka Radkovského* a *Josefa Rybenského*.

3.1.2 Farnost Dolní Žandov a Milíkov

V Dolním Žandově v tomto období bydlí *pater Josafat Alois Konečný, O.Cap.* (do ledna 1975), dojíždí sem *Jan Berg, OP* (leden až červenec 1975) s kaplany *Viktorem Frydem* a *Františkem Radkovským* a opět zde bydlí *ThDr. Otto Mádr* (červenec 1975 – srpen 1978) a *pater Alois Hurník* (srpen 1978 – květen 1983). Odtud jsou spravovány i farnosti Milíkov a Tři Sekery.

O r. 1974 je opět k dispozici ručně psaná *kronika farnosti Dolní Žandov*. V témže roce se začíná realizovat oprava kostela a fary (zástupci JZD Odrava). P. Konečný dal již dříve dvakrát souhlas k demolici *kostela ve Vysoké*, avšak apoštolská administratura souhlas nedala s odůvodněním, že jde o významný doklad českého osídlení tohoto území ve středověku. Ing. Schuster z apoštolské administratury opatřil návrh úpravou: opravit presbytář a nechat nádvoří uvnitř obvodových zdí bez střechy. Realizace možná jen při obnoveném osídlení. Zařízení odvezeno do muzea v Chebu (1978), zbytek zničen již za předchůdce P. Konečného.

V neděli 26. ledna 1975 večer *zemřel na faře P. Josafat Alois Konečný, O.Cap.*, administrátor far Žandov, Milíkov a Vysoká. Dočasně v Žandově a Milíkově zastupuje *P. Jan Berg, OP*, z Mariánských Lázní a jeho kaplani *Viktor Frýd* a nejvíce pak *František Radkovský*. Od 4. července 1975 na faře v Dolním Žandově *začíná bydlet ThDr. Otto Mádr* (v letech 1969 – 1970 přednášel morální teologii na CMBF v Litoměřicích, do r. 1975 administrátor v Praze 4 Modřanech). V r. 1975 byly v Žandově i Milíkově instalovány prozatímní oltářní stoly čelem k lidu a provedeno množství úprav (včetně kostelního rozhlasu) pomocí brigádníků z Prahy Modřan. V říjnu 1975 se odstěhovala z fary *paní Kuželková*, bývalá hospodyně. Kostelnické práce v r. 1976 obstarává *paní Peťovská*, její dcera *Veronika Peťovská* (9 let), *Dana Chválová* (12 let) a další. Zedník *František Chvála* osadil v r. 1976 nová okna na farní budově, světlo v kostele opravil p. Calda, správce kina. V r. 1976 – 1977 byl opraven kostel v Milíkově. 7. srpna 1978 *odchází ThDr. Otto Mádr do důchodu* a stěhuje se zpět do Prahy.

Na faru se v srpnu 1978 stěhuje *pater Alois Hurník*, do té doby kaplan v Mariánských Lázních. Byla vybudována nová vodovodní přípojka pro faru. 19. 8. 1978 slavili v kostele v Žandově církevní svatbu *Josef Jadlovský* a *Erika roz. Fabulová*. O Velikonocích, 21. dubna 1979, se někdo vloupal do kostela v Milíkově (ukradeny všechny sošky k Betlému, socha Madony s Ježíškem, tři sochy evangelistů a korpus kříže v sakristii), v říjnu zde byla provedena nová elektroinstalace. Nové postavičky do Betléma vyřezal z překližky pan Vít, zeť pana Rolníka, za pomoci svých dětí.

P. Hurník po výčtu dalších údržbářských prací a oprav do farní kroniky zapsal toto: „*Uvědomuji si, že mé poslání nespočívá ve stavitelské a údržbářské činnosti, i když se tomu nelze vyhnout úplně. Je to potřeba brát jako činnost, prostřednictvím níž se lze dostat k lidem. Jsem tu kvůli budování Božího království. Jsem tu na misijní stanici, protože lidé tu jsou zcela odkřesťanštěni. Musí se začínat úplně od začátku. Není tu nic*

*Františkovy
Lázně*

faráři

kronika

*kostel
ve Vysoké*

*umírá
P. Konečný*

Oto Mádr

Alois Hurník

*pastorační
reflexe*

zaběhnutého. Není tu žádná tradice. Lidé, kteří se tu přistěhovali před 35 léty z různých krajů a zemí, se zatím nesžili... Toto konstatování současného stavu by nám mělo ukázat cestu, jak dnes hlásat evangelium? Sám jsem si na tuto otázku ještě nedal vyčerpávající odpověď. Jedno mi je ovšem jasné, že hlásání evangelia se neděje jen v kostele a vyučováním náboženství ve škole. Evangelium je život. Proto musíme pochopit život dnešních lidí, a to i nevěřících, a postupně k nim nacházet cestu. Zjistil jsem, že věnování pozornosti starším lidem je ve farnosti velmi užitečné a nadmíru potřebné. Návštěvám těchto věřících jsem věnoval každou středu. Zpočátku jsem narážel na nepochopení, ale jakmile si zvykli, už mě netrpělivě očekávali. Vést starší lidi k tomu, aby nabídli Bohu oběť stáří jako oběť, má význam, který jsme ještě nedocenili. Takové oběti svolávají na celou farnost Boží požehnání... Totéž platí o nemocných... Jsem pevně přesvědčen, že Bůh ve své dobrotě bude tento kraj zahrnovat požehnáním.“

3.2 DO VZNIKU PLZEŇSKÉ DIECÉZE (1981 – 1993)

1981-1993

3.2.1 Personální stav

Po **P. Pavlu Grimmigovi**, který v Chebu působil do r. 1981, nastoupil do farnosti salesián, znalec Písma, hlavně Starého zákona, **P. Josef Malůš**, SDB, který tady pokřtil první dítě 24. 10. 1981. Otec Josef působil v Chebu již dříve jako kaplan, pak přešel do Skalné. Zažil v Chebu změny ve společnosti a obnovu duchovního života po roce 1989. V dubnu 1990 požehnal obnovený americký pomník v Městských sadech. Po více než deseti letech duchovního života se s ním rozloučila Farní charita dne 31. 8. 1992. Dne 19. 9. 1992 pokřtil poslední dítě a den poté sloužil svou poslední mši sv. v kostele sv. Mikuláše před svým odchodem a rozloučil se s farníky. „*Za farnost mu nikdo nepoděkoval za 11 let nelehké služby v Chebu.*“

Josef Malůš

Od roku 1978 sloužil v Chebu jako **kaplan P. Miloslav Kněz**. Západočeský Krajský národní výbor v Plzni udělil dne 25. 7. 1979 státní souhlas k ustanovení **P. Vojslava Pavla Baxanta kaplanem** v Chebu od 1. 8. 1979, po roce působení pak P. Pavel přešel v rámci pražské arcidiecéze do Divišova. V roce 1983 byl vysvěcen na kněze místní **P. Vladimír Müller**, sloužil pak svou první mši sv. v kostele sv. Mikuláše. Později až za nových poměrů byl vysvěcen na kněze dne 20. 12. 1992 **P. Vladimír Hron**, působící jako kaplan. Počátkem roku 1993 byl přeložen do Skalné.

kaplani

*svěcení
primice*

Po P. Josefu Malůšovi nastoupil koncem září 1992 laskavý usměvavý **P. Stanislav Uhlíř**, který udělil první svátost křtu 3. 10. 1992. V Chebu sloužil do září roku 1995.

*Stanislav
Uhlíř*

*kostely
kostelnice*

Farnost užívala dva kostely – **farní chrám sv. Mikuláše** a bývalý dominikánský **kostel sv. Václava**. Všechny ostatní bývalé chrámy ve městě byly uzavřeny. Péči o kostely zajišťovaly **kostelnice** paní **Anna Hablová**, paní **Špačková** a později paní **Schneidrová** se sestrami apoštolátu františkánského sekulárního řádu **Pavlou Markou Hruběšovou** (nar. 1918), občanským povoláním zdravotní sestra v místní nemocnici, a **Annou Věrou Coufalovou** (nar. 1916), občanským povoláním úřednice v obchodní firmě. Svou povinnost vykonávaly velmi svědomitě. **Náboženství** vyučoval duchovní správce se sestrou Pavlou na faře. P. Grimmig zlepšil uměleckou úroveň **chrámového sboru**, vedeného ředitelem základní umělecké školy panem **Miroslavem Mayerem**. Na varhany doprovázely bohoslužby paní

*sestry
Pavla a Věra*

náboženství

chrámový sbor

Josefa Němcová a paní *Irma Petrliková*, kterým pomáhal pan *Stanislav Müller*. Dlouholetými ministranty byli pan *Josef Prchal* s *Tomášem* a *Standou Kunovými*, *Josefem Fulínem* a *Karlem Fuchsem*.

V Dolním Žandově v tomto období slouží *pater Alois Hurník* (srpen 1978 – květen 1983), *pater František Řiha* (květen 1983 – červenec 1983), *ThDr. Bedřich Ťupa* (červenec 1983 – leden 1988), *pater Pavel Baxant* (1988), *pater Miroslav Cúth* (1988 – únor 1990), *pater Milan Hanuš* (únor 1990 – březen 1990), *pater Zdeněk Filip Lobkowicz, O.Praem.* (březen 1990 – září 1992), *pater Augustin Kováčík, O.Praem* (září 1992 – květen 1995).

3.2.2 Materiálně technické záležitosti

I po dokončení celkové opravy farního kostela sv. Mikuláše v předešlých letech bylo možné v něm stále co zlepšovat. V únoru a březnu 1979 byl nově postaven oltářní stůl v chóru pod vítězným obloukem, který pak v létě 1992 vysvětil mons. Antonín Liška, biskup českobudějovický. Otec Josef Malůš neskrýval své technické nadání, nechal instalovat v chrámu nové elektrické vedení, u svatostánku novou lampu na věčné světlo, v sakristii zřídil zásobník teplé vody s WC a zajistil vyčištění a opravu cenných varhan. Napsal: „V píšťalách bylo mnoho prachu, mrtví práci i lešenářské trubky. Píšťaly rejstřík po rejstříku byly vyjímány, nošeny do umývárny, kde byly všechny v Jaru omyty a propláchnuty vodou. Vždy po okapání byly zasazeny a vyndána jiná řada. Obtíže byly při výkopu pro přívod i odpad vody. Bylo kopáno ze strany Kasárního náměstí a našly se zde kosti. Bylo jich hodně. U lidí se rozkřiklo, ne těch věřících, že jsou to mrtví po moru. A tak jsem dostal příkaz od MěNV, že je musím uklidit. Neměl jsem nikoho, kdo by to udělal a tak jsem po výkopu do igelitáku sbíral kosti.“ Na podzim 1986 byl rekonstruován odvod dešťové vody od kostela. V roce 1993 instaloval otec Stanislav Uhlíř automatické vyzvánění zvonů.

Hlavní akcí v kostele sv. Václava se stala výměna střešní krytiny, hrazená státem. V roce 1984 povolily městské orgány zábor veřejného prostranství u západní části kostela pro postavení lešení k opravě střechy a fasády. Tašky odstranil a všechny přípravné tesařské práce provedl pan *José Kočí* s pomocníky a klempíři následně položili měděnou střechu. Leč práci nedokončili. V říjnu 1986 byla střecha rozpracovaná, zbýval dokončit zbytek na jižní straně, která byla zakryta provizorně lepenkou. Vítr ji strhal a do kostela zatékalo. Po urgencích se dílo podařilo konečně dokončit. Otec Josef podnítil výměnu elektrického vedení v interiéru, instaloval akumulční kamna do sakristie a nově zřízené zpovědní místnosti, vybudoval umývárnu se zásobníkem teplé vody a WC, odborník opravil varhany. Podle nových liturgických předpisů byl přenesen svatostánek do oltáře sv. Jana Nepomuckého, upravil se obětní stůl a vpravo od něj se umístil kříž.

Po společenských změnách v roce 1989 poukazovali lidé na postupně se rozpadající ruinu blízkého poutního místa Lorety ve Starém Hrozňatově. Nikdo se však nenašel, kdo by začal s obnovou. Až se iniciativy chopil zdejší rodák ing. Antonín Hart, odsunutý po 2. světové válce do německých Valdsas (Waldsassenu), ležících 8 km od Chebu. S přáteli založil spolek k obnově a podpoře potního loretánského místa a od 13. 7. 1992 se dobrovolníci s panem *José Kočím* vrhli do práce. Vyčistili ruiny a usilovali alespoň o zakonzervování zbytku staveb. Tím se jim podařilo dostat Loretu do takového stavu, že se už nezdála snaha o její obnovu marná a sponzoři

varhanice

ministranti

Dolní Žandov

**kostel sv.
Mikuláše**

**kostel
sv. Václava**

**obnova
Maria Loreto**

získali důvěru ve zdárné zakončení prací.

V roce 1980 podle ročního účetního výkazu ze 4. 1. 1981 vykázala chebská farnost příjem ve výši 384.812,- korun, z toho činil státní příspěvek 324.089,- korun a sbírky v kostele vynesly 24.503,- korun. Výdaje dosáhly 365.780,- korun (většinu pohltily výdaje na opravy a financování technického dozoru 324.089,- korun). V roce 1991 činil příjem farnosti 88.587,- korun (sbírky vynesly 48.602,- korun) a výdaje obnášely 71.510,- korun (z toho největší sumu farnost vydala na bohoslužebné a správní účely 47.917,- korun).

Při první fázi restituce církevního majetku, kterou provedla naše společnost věrná svobodomyšlné tradici váhavě, získali františkáni zpět svůj klášter, který následně postoupili biskupství plzeňskému, sestry z kongregace Milosrdných sester sv. Kříže bývalý klášter v ulici 17. listopadu, který nebyly schopné využít. Místní zloději rozkrádali v budově, co se dalo, včetně plechové střechy. Pouze zadní část objektu užívala později jako svou kolej vysoká škola ekonomická. Řád křížovníků s červenou hvězdou získal zpět bývalý kostel sv. Bartoloměje.

3.2.3 Duchovní život a pastorační

Komunistický režim zahnal věřící do kostelů, kde mohli prožívat náboženské obřady dle období liturgického roku. Farnost využívala k bohoslužbám oba kostely. V neděli sloužil kněz mše sv. v 8, 10 a 17 hodin, ve všední den pravidelně večerní mše sv. v kostele sv. Václava, těšil nemocné, uděloval svátosti. Počátkem 80. let se konala ve farnosti příprava na biřmování, při slavnosti tuším v roce 1982 byl pak přítomen kardinál František Tomášek. Kostel navštěvovali jen nejvěrnější farníci vesměs staří lidé. Některé chápající lidi odrazovala od účasti na mši uzavřená vstupní mříž kostela během bohoslužby, nervozita kněze během obřadu, když z neznalosti neprováděli předepsané úkony. „Část chebských farníků jezdila na bohoslužby do Františkových Lázní a na tamní faru, kde byly vždy otevřené dveře a též srdce obou duchovních otců – P. Františka Radkovského a P. Josefa Rybenského. Často se na faře konala setkání věřících a tím i jejich formace. Pak skupina farníků z Chebu, Františkových Lázní a Aše (asi 20 lidí včetně dětí) prožila týden společné dovolené v červenci 1980 v duchu zásad hnutí Fokoláre a při setkání poznali charisma jednoty a lásky. Od té doby se jádro v Chebu v počtu asi 10 lidí schází skoro každý měsíc po bytech ke společné modlitbě a rozjímání. Čerpají z charismatu zakladatelky hnutí Fokoláre Chiary Lubichové a učí se žít ve vzájemné lásce a jednotě a podle evangelia uskutečňováním Slova života.“

Pamětníci vzpomínají, že „po roce 1989 se do kostela začali vracet farníci, přestalo být nežádoucí navštěvovat bohoslužby pro učitele, zaměstnance státní správy, kteří z obavy před ztrátou zaměstnání navštěvovali bohoslužby ve vzdálenějších místech (v Aši, Mnichově, Horních Lomanech). O Velikonocích 1992 pokřtil P. Malůš asi 15 převážně dospělých osob např. paní Danu Kučerovou a jejího syna Tomáše, paní Novákovou a její dvě dcery. Katechumeny připravoval velice důkladně, přípravy se zúčastňovali i kmotři“ a biřmoval 3 osoby (18. 4. 1992). Po příchodu otce Stanislava na podzim 1992 se situace ještě zlepšila. V paměti zůstala nezapomenutelná farní pouť do Lurd a La Saletty ve dnech 21. 5. až 29. 5. 1993 v doprovodu vlídného P. Stanislava, která jistě přispěla k obnově

**hospodaření
farnosti**

**restituce
klášterů
a kostelů
v Chebu**

bohoslužby

biřmování

**Františkovy
Lázně**

Fokoláre

rok 1989

**křest
15 dospělých**

biřmování

pout' do Lurd

duchovního života farnosti. V r. 1992 založila sestra Pavla Hrubešová modlitební společenství živého růžence, které sama vedla do r. 2000.

Papež Jan Pavel II. zřídil na naléhání církevních představených dne 31. 5. 1993 *plzeňskou diecézi*, biskupem jmenoval mons. **Františka Radkovského**, který se ujal řízení 10. 7. 1993. Farnost Cheb se stala součástí nově vzniklého církevního okrsku a prožívala nový rozvoj

živý růženec

vznik plzeňské diecéze

3.2.4 Vznik spolků

Po získání svobody mohla katolická církev obnovit svou činnost v plném rozsahu. Na jaře roku 1990 vznikl v Chebu **Klub křesťanských žen**, blízký Československé straně lidové, který měl vytvořit protipól tehdejšího oblíbeného Českého svazu žen. Od začátku to bylo ekumenické společenství, mající za cíl rozvíjet duchovní život společnosti, povýšit důstojnost žen, podílet se na křesťanské výchově mládeže, pomáhat rodinám, šířit křesťanské hodnoty a organizovat osvětovou práci. Klub zakládala tehdejší předsedkyně městské organizace Československé strany lidové paní **Alena Kovaříková** a vedla jej paní **Jiřina Pešková** se spolupracovnicemi. Organizovaly přednášky, poznávací zájezdy, pomáhaly lidem při jednáních s úřady a převzaly patronát nad zdejšími dětským domovem. Staraly se i o bývalé chovance ústavu v době začátku jejich samostatného života.

klub křesťanských žen

Dne 25. 3. 1991 odeslali biskupové farnostem dopis, ve kterém žádali o **obnovení charitní práce** ve farnostech. Po nesnadných začátcích se ustavila v Chebu rada Farní charity ve složení dr. **Terezie Staňková**, **Jiřina Pešková** a **MUDr. Milena Vlčková** a na přípravné schůzi, konané dne 14. 11. 1991 na faře dohodla svůj další postup. Ustavující schůze charity se konala dne 15. 1. 1992, přihlásilo se 20 žen včetně farnic z Františkových Lázní. Práci vedla dr. Staňková. Jejich první schůzky se konaly v místnosti Klubu křesťanských žen, pak v únoru 1993 získala charita prostory ve Valdštejnově ulici 64, které bylo však nutné rekonstruovat. Již před Velikonocemi 1992 vyhlásila první postní sbírku určenou na pomoc Ukrajině, dne 27. 2. 1992 zorganizovala první prodej náboženské literatury v kostele a pro farní knihovnu získala darem knihy od otce Malůše, dne 22. 7. 1992 zajistila výlet pro děti z Černobylu, od Vánoc 1992 připravovala a rozdávala dárkové balíčky lidem bydlícím v Domově důchodců v Dragounské ulici, založila šatník pro potřebné a pořádala burzy oděvů. V roce 1993 vynesla postní sbírka, věnovaná na pomoc Somálsku, 5.500,- Kč. V únoru 1993 odeslala charita nákladní automobil s oděvy do Bosny a členové sepsali petici, žádající restituci církevního majetku. Tu publikoval pak denní tisk.

farní charita

služba charity

3.2.5 Farnost Dolní Žandov a Milíkov

V Dolním Žandově, odkud jsou stále spravovány i farnosti Milíkov a Tři Sekery, ve svém působení pokračuje **pater Alois Hurník** (srpen 1978 – květen 1983). V kronice zmiňuje **Jubilejní rok** vyhlášený papežem Janem Pavlem II. 25. 3. 1983 a rozepisuje se o **pohřbu desetileté Evy Pekočové** (6. 3. 1983), o jejíž smrti píše: „*Pán si jí vzal, aby obměkčil ledová a lhostejná srdce. Pán si libuje v nevinnosti a čistotě. Ona byla připravena pro nebe. Až po létech poznáme, jak velkou má tato farnost přímluvkyni u Boha.*“ V květnu 1983 se pak P. Hurník stěhuje do Slaného.

Alois Hurník

Po dočasném spravování **Františkem Říhou** z Velké Hleďsebi (květen 1983 – červenec 1983) se Žandovské farnosti (spolu s Milíkovem a Třemi

Sekerami) ujímá **ThDr. Bedřich Ťupa** (červenec 1983 – leden 1988), před tím bez státního souhlasu. Neměl auto, byl proto zbaven duchovní správy ve Třech Sekerách a do Milíkova chodil pěšky. V Žandově byla průměrná účast na bohoslužbách kolem 10 věřících, v Milíkově v letní sezoně díky rekreantům z Podlesí značně více. V roce 1984 se hry na varhany ujala paní **MUDr. Olbertová** z Lázní Kynžvartu. 16. 2. 1986 se v Milíkově konaly křtiny v rodině Kulišanů.

Od Nového roku 1988 nastupuje nový duchovní správce **pater Pavel Baxant**, přicházející sem z Prahy – Žižkova. Jeho předchůdce, pater Bedřich Ťupa, byl 26. dubna 1988 na CMBF Litoměřice promován doktorem teologie. P. Baxant ještě téhož roku odchází a v roce 1989 do Žandova dojíždí kaplan z Mariánských Lázní **pater Miroslav Cúth** (1988 – únor 1990), který v únoru 1990 odchází do Prahy – Říčany.

Počátkem roku 1990 nakrátko do Dolního Žandova přichází **pater Milan Hanuš** (únor 1990 – březen 1990), aby sem pak začal z Mariánských Lázní dojíždět **pater Zdeněk Filip Lobkowicz, O.Praem.** (březen 1990 – září 1992). O kostel, jeho úklid a výzdobu, se stále starají paní **Anna Peťovská** s dcerou **Veronikou**. V září 1992 se pak duchovní správy ujímá **pater Augustin Kováčik, O.Praem.** (září 1992 – květen 1995). V březnu 1993 byl žandovský kostel opět vykraden (ukradeny byly sochy evangelistů z kazatelny, socha Panny Marie Růžencové, obraz sv. Jana Nepomuckého, plastiky a dvě sochy z téhož oltáře. V roce 1993 skončily s úklidem a výzdobou kostela paní Peťovská s dcerou Veronikou, byly vystřídány paní **Jiřinou Caldovou** a manželi **Zdeňkem a Zdenkou Kyznarovými**.

Bedřich Ťupa**Pavel Baxant****Miroslav Cúth****Filip Lobkowicz****Augustin Kováčik****kostelnice**

3.3 PREMONSTRÁTSKÁ DUCHOVNÍ SPRÁVA (1993 – 2002)

1993-2002

3.3.1 Personální stav

Otec biskup přeložil **P. Stanislava Uhlíře** v září 1995 do Nýřan, dne 17. 9. 1995 se farníci rozloučili se svým oblíbeným pastýřem. Duchovní správu farnosti převzali **tepelští premonstráti**, aby mohli soustředit své řeholníky blízko mateřského kláštera. Dne 24. 9. 1995 přijeli do města **P. Augustin Ján Kováčik, OPraem.** s **P. Hroznatou Františkem Janouškem, OPraem.** Noví kněží ihned poznali, do jakého prostředí přišli. V noci z 23. na 24. září se totiž neznámý zloděj vloupal do farního kostela a vyloupil pokladničku. Otec Hroznata zde vytrval do srpna 1996 do doby svého přeložení do Konstantinových Lázní. Jak čteme ve farní kronice, „*P. Augustin se zapsal do srdcí Chebanů nezapomenutelným dojmem. Zaujal svou pokorou, skromností, opravdovostí, nepředstíranou láskou k Bohu i lidem.*“ Jelikož vedení kláštera potřebovalo schopného člověka do Teplé, vyžádalo si P. Augustina. Důvody přeložení otce, který si dokázal získat velkou oblibu věřících, vysvětlili špatně chápající farnosti dne 25. a 27. 2. 1997 administrátor kláštera s otcem biskupem. Dne 17. 4. 1997 se farnost dojemně rozloučila s P. Augustinem a přivítala nového duchovního správce P. Filipa Zdeňka Lobkowicze, OPraem., který přišel z Mariánských Lázní. Otce Filipa jako zkušeného duchovního jmenoval pak biskup od 1. 1. 1999 chebským vikářem.

Jako **kaplani** působili v Chebu od června 1997 do srpna 1998 **P. Gilbert Josef Matuška, OPraem.**, pak krátce do září 1998 **P. Ing. ThDr. Reginald Větrovec, OPraem.** a od října 1998 do konce července 2000 **P. Marian Pavel**

farář**premonstráti****kaplani**

Slunečko, OPraem. Toho nahradil od 1. 8. 2000 *P. Šimon Polívka* a dne 1. 5. 2001 přišel polský kněz *P. Maciej Żarski*. Přítomnost kaplanů byla potřeba, neboť chebští duchovní museli po většinu tohoto období převzít pastorační ve farnosti Skalná včetně přilehlých po odchodu tamního duchovního. Na farnosti žilo i několik praktikantů, např. do září 2001 studující bohosloví pan Michal Navrátil, na civilní službě v ošetrovatelském ústavu. K nejspolehlivějším **ministrantům** patřili Karel Fuchs, Vašek Flaška, Vašek Kučera, Jirka Tourek, Tomáš Popelka s milým Tadeáškem a Šimonkem Šatrovými. Pamětníci vzpomínají, že např. Vašek Flaška ministroval od doby, co začal rozum brát, že byl velmi šikovný a přivedl do kostela svého kamaráda Vaška Kučeru.

O oba kostely se pečlivě staraly sestry *Pavla s Věrou*, kterým však postupně ubývaly síly. Od roku 1996 pečovala o kostel sv. Mikuláše *Marie Dvořáková s Annou Račanovou*, v listopadu 1998 převzala péči o druhý kostel paní *Brigita Loosová*. Sestry Pavla s Věrou se s farností po 50leté službě rozloučily 2. 7. 1999 a následující den odjely do Staré Boleslavi, kde se o ně postaraly jejich řádové sestry. Farníci na ně nezapomínali, byli s nimi v písemném i osobním styku. V září 2001 zemřela v brandýské nemocnici sestra Věra a v říjnu téhož roku ji na věčnost následovala sestra Pavla. Obě jsou pochovány na hřbitově ve Staré Boleslavi. RIP. V r. 2000 od sestry Pavly převzala vedení živého růžence paní *Terezie Staňková*.

Službu **varhaníka** zastávala stále paní *Irma Petrlíková*. Závěrem roku 1994 byl **založen chrámový sbor**, který se od následujícího roku začal pravidelně scházet ke zkouškám, čítal zprvu 17, pak kolem 30 osob. Pod vedením paní učitelky *Heleny Müllerové* se vypracoval mezi přední chrámová hudební tělesa diecéze. Jeho vystoupení doprovází na varhany paní *Miroslava Wolfová*. Vedle paní Petrlíkové hraje na **varhany** při bohoslužbách paní *Helena Müllerová*, sopranistka a *pěvkyně žalmů*.

O běžný úklid obou kostelů se starají farníci dle týdenního rozpisu, pomáhá jim nově zakoupená technika. Na velký úklid jich přijde vždy víc.

V Dolním Žandově v tomto období sloužili *pater Augustin Kováčik*, O.Praem. (září 1992 – květen 1995), *pater Ludovit Josef Kazda*, O.Praem. (květen 1995 – říjen 1995), *pater Ing. Reginald Pavel Větrovec*, Th.D., O.Praem. (říjen 1995 – 1998 a 2000 – 2002), dojíždějící kaplan *Šimon Polívka* (1998 – 2000), *pater Pavel Baxant* (2002 – 2003) a *pater Milan Košlab* (2002 – 2003).

3.3.2 Materiálně technické záležitosti

V roce 1996 musely být na obou kostelích vyměněny spodní části měděných okapových rour za roury z umělé hmoty, neboť jejich část již stačili zloději ukrást a prodat do sběru (náklad takřka 70.0000,- korun), v **kostele sv. Mikuláše** bylo instalováno nové ozvučení v březnu 1997 (54.200,- Kč), které se osvědčilo vzhledem k velikosti chrámu. Do 21. 4. 1994 bylo na průčelí **kostela sv. Václava** vyměněno oplechování říms s instalací ochranných prvků proti usedání holubů (rozpočet 174.104,- Kč). V září 1997 byla v kostelní lodi instalována 2 a nad kůrem 3. nové osvětlovací těleso a v srpnu 1999 byl položen nový koberec (33.161,- Kč).

Chebští duchovní správci pečovali i o okolní **kostely neživých farností**, na jejich opravy obdrželi vesměs příspěvek od státu. **Kostel sv. Oldřicha** v Dřenicích získal v roce 1995 novou střechu a na podzim 2002 upravilo pak

ministranti

kostelnice

sestry
Pavla a Věraživý růženec
varhanice
chrámový
sbor

zpěv žalmů

úklid kostelů

Dolní Žandov

kostely

sv. Mikuláše

sv. Václava

vesnické
kostely

Město Cheb přiléhající hřbitov, ležící v turisticky atraktivní oblasti Jesenické přehrady. Na **kostele sv. Anny v Paliči** byla střecha opravena v roce 1994, obnovena byla roku o rok předtím i na **kostele Nejsv. Trojice** ve Starém Hrozňatově. Nicméně tyto zdevastované kostely včetně **kostela sv. Jakuba Většího v Pomezí nad Ohří** byly léta uzavřeny kromě kostela Nejsv. Trojice, ve kterém bylo možné ještě 10. 10. 1993 slavit mši sv. při první loretánské pouti a pak až od roku 1998.

Radostnou záležitostí se stala rychlá **obnova Lorety** ve Starém Hrozňatově. Dne 10. 10. 1993 tu věřící slavili první česko-německou bohoslužbu s otcem biskupem Františkem Radkovským, dne 1. 6. 1994 získala vyhořelá zvonice novou střechu, ve dnech 1. a 2. 10. 1994 vysvětil biskup kapli Panny Marie a zvony, dne 6. 10. 1996 opravený kostel sv. Ducha. Pak byla obnovena část zastavení velké křížové cesty (Boží hrob 1997, kaple sv. Kříže 1999), hřbitov s meditační zahradou, v níž dělníci umístili kamenné plastiky (2000-2001) a vnitřní zařízení objektů doplnily zajímavé plastiky dr. Hatto Zeidlera a první obrazy mariánského cyklu od akademického malíře Jaroslava Šindeláře z Plzně. Loreta se nestala jen pěkně opravenou hromadou neživých kamenů, ale začaly se zde sloužit pravidelně bohoslužby.

Farníci pamatovali v řadě sbírek pořádaných po celý rok nejen na potřeby své farnosti ale i svých bližních blízko i v dálce, například říjnová sbírka na misie vynesla v roce 1996 11.400,- Kč, o rok později 11.197,- Kč, únorová sbírka vyhlášená pro potřeby Svatého otce zvaná Svatopetrský haléř činila v roce 1999 13.500,- korun atd. V roce 2001 založila církev novou Tříkrálovou sbírku, určenou na charitní účely, do které mohli přispět všichni obyvatelé města.

Oproti předešlému období se hospodaření farnosti podstatně změnilo.

V roce 1996 vykázala farnost **příjem:**

kostelní sbírky 159.160,- Kč a dary 267.200,- Kč.

V oblasti **výdajů** si největší část vyžádaly:

bohoslužebné a režijní náklady 176.528,- Kč,

oprava okapových rour obou kostelů 69.644,- Kč,

pojištění kostelů 40.838,- Kč atd.

Na rekonstrukci Lorety připadlo přes 5 mil. korun, hrazených z více zdrojů.

V roce 2000 uvedla farnost jako **příjem:**

dary 318.655,- Kč, sbírky 239.897,- Kč,

nájem z půdy 112.500,- Kč,

ostatní příjmy 36.084,- Kč a úroky z vkladů 11.034,- Kč.

Výdaje na opravy památek činily 136.058,- Kč

a na ostatní opravy 34.984,90 Kč,

režie 148.548,71 Kč, jako výnos sbírek odesláno 91.700,- Kč,

bohoslužebné výdaje 44.495,- Kč,

charitativní výdaje 53.060,- Kč a ostatní výdaje 97.613,61 korun.

3.3.3 Duchovní život a pastore

Rozvoj chebské farnosti ovlivňovala základní skutečnost, že se například při sčítání lidu k 1. 3. 2001 v městě Chebu o 32 893 obyvatelích k církvím přihlásilo 6.054 občanů (18,4 %), z toho k církvi římskokatolické 4.569 lidí (13,8 %), 73 % obyvatel bylo bez vyznání. Aktivně se účastnilo farního společenství jen asi 1 % obyvatel města. Při sčítání návštěvníků bohoslužeb

Maria Loreto

kostelní sbírky

**hospodaření
farnosti
1996 a 2000**

počet věřících

dne 20. 4. 1997 přišlo 245 osob, z toho byla takřka polovina starší 60 let. Při statistickém průzkumu dne 21. 3. 1999 odevzdalo lístky 297 věřících, starších 60 let bylo z nich 46 procent.

Bohoslužby se konaly v Chebu denně. V neděli zprvu v 8, v 9:30 hodin a večer, od listopadu 1996 v neděli jen v 9 hodin a večer, ranní mši sloužil kněz v době letního času ve farním kostele, večerní mše sv. sloužil v době letního času od 18, v době zimního času od 17 hodin v neděli, úterý, čtvrtek, pátek a sobotu vždy v kostele sv. Václava, ve středu od 7:30 hodin. V pondělí se mše konala střídavě v obou penzionech pro seniory na Skalce a na Spáleništi a v Domově důchodců v Dragounské ulici.

Bohoslužby se slavily pravidelně podle jednotlivých liturgických období církevního roku. **Vánoční mše** lid hojně navštěvoval vzhledem k jejich radostné atmosféře, domů si odnášel **betlémské světlo**, dovezené skauty z oddílu Šedého vlka, před Vánocemi a Velikonocemi se konaly **kající bohoslužby**, kdy byla možnost přistoupit ke svátosti smíření i u jiných kněží. V postě se konala modlitba křížové cesty v pátek a v neděli večer.

Bohoslužba na Květnou neděli začínala v kostele sv. Mikuláše, odkud se pak vydal průvod ke sv. Václavu, kde se slavila mše sv. Od Zeleného čtvrtka se obřady Svatého týdne přenesly do farního kostela. Letnice jsme oslavili poutní mší sv. v kostele sv. Ducha na Loretě. Na upomínku všech věrných zemřelých se konala ekumenická pobožnost na městském hřbitově. V Chebu jsme uctili poslední srpnovou neděli svátek mučedníka sv. Vincence, poutě byly v den sv. Václava i sv. Mikuláše, patronů místních kostelů. Při těchto oslavách celebrou mši sv. více pozvaných duchovních. Od září 1999 se v kostele sv. Václava slavila i mše s řecko-katolickou liturgií. Dne 28. 12. 2001 sloužil bohoslužbu pro místní vietnamskou komunitu kněz z Drážďan. Pravidelné bohoslužby se konaly na Loretě, kam dojížděli věřící v letním období vždy 2x měsíčně v úterý, první sobotu v měsíci konali pěší pout', scházeli se o Vánocích, Velikonocích, Letnicích a počátkem října. Říjnovou pout' česko-německou celebrou obvykle otec biskup. Na Loretu putovali i němečtí poutníci se svými duchovními správci, dne 10. 9. 1998 tam sloužil mši sv. mons. Seraphin, biskup fatimský.

Náboženství vyučovali vesměs duchovní správci s paní Hedvikou Denkovou. V roce 1996 bylo přihlášeno 50 dětí, pak jen kolem 30. První svaté přijímání dětí se konalo vesměs počátkem června, např. dne 15. 6. 1997 k němu přistoupilo 8 dětí, dne 23. 6. 2002 4 děti. **Břímování** se ve farnosti odehrálo po dlouhé době dne 20. 6. 1993, při kterém udělil otec biskup František Václav Lobkowicz tuto svátost u sv. Mikuláše 37 věřícím. Na Loretě břímoval dne 24. 5. 1997 mons. František Radkovský 27 osob.

V závěru **Desetiletí duchovní obnovy národa** připravilo biskupství na podzim 1996 do léta 1997 formační kurz pro dospělé, vedený ing. Jindřichem Fenclem z Plzně. Po něm následoval v letech 1997-1998 další formačně vzdělávací kurz, na který se přihlásilo 39 účastníků, pravidelně docházelo kolem 16 osob.

Pod vedením RNDr. **Terezie Staňkové** (kterého se ujala po sestře Pavle) se od října 2000 koná ve farnosti denní **modlitba živého růžence** ve dvou okruzích. Na podzim 2001 vznikl v době přípravy plenárního sněmu katolické církve u nás **sněmovní kroužek** vedený MUDr. Jiřím Pospíšilem, jenž se poprvé sešel po prostudování materiálů 19. 3. 2002.

V neděli dne 29. 9. 1996 se v Chebu konalo **euroregionální setkání**

**bohoslužby
neděle**

**všední dny
penziony**

**Vánoce
betlémské
světlo**

Velikonoce

Letnice

Dušičky

poutě

**řecko-
katolická
liturgie**

Loreta

**výuka
náboženství**

biřmování

**formační
kurzy**

živý růženec

**sněmovní
kroužek**

euro-

křesťanů z Čech, Saska a Bavorska v počtu kolem 1500 osob. V 10 hodin sloužili duchovní *ekumenickou bohoslužbu* v kostele sv. Mikuláše, v evangelickém kostele a sborovém domě Jednoty baptistů, v 11.45 se účastníci shromáždili na náměstí a program pak pokračoval od 14 hodin ve sportovní hale.

V roce *svatovojtěšského jubilea* byly ve farním kostele v neděli dne 25. 5. 1997 vystaveny k uctění ostatky sv. Vojtěcha, mši celebroidal otec biskup. Světce jsme uctili vojtěšskou mší, slouženou vždy 23. den v měsíci a poutí do kostela světce zasvěcení ve Vejprnicích 5. 4. 1997. Dne 12. 7. 2000 zájemci ručně opisovali na faře úryvek z bible.

V polovině 90. let se ve farnosti bohatě rozvinuly *poutní zájezdy*. Otec Stanislav stačil zorganizovat poutní zájezdy do Itálie (14. 3. – 19. 3. 1994), přivítat Svatého otce v Praze 20. 5. 1995, dne 24. 6. 1995 jsme odjeli do jižních Čech (Klokoty, Římov, Lomec). Pak farnost pořádala od roku 1996 pravidelné poutě do Teplé, na Dny víry v Plzni a na zářijová diecézní setkání na Svaté Hoře a na Chlumu Svaté Maří. Dne 4. 5. 1996 jsme navštívili Křížový vrch, Chotěšov a meditační zahradu v Plzni, dne 5. 4. 1997 klášter Kladruby a kostel sv. Vojtěcha ve Vejprnicích, kde složil mši sv. bývalý chebský duchovní správce P. Stanislav Uhlíř. Dne 27. 4. 1997 se farníci účastnili setkání se Svatým otcem v Praze. Otec Filip zavedl pravidelné poutě na místo, kde stával nad Chebem dříve kostel sv. Anny (26. 7. 1997), říjnovou růžencovou pouť do Valdsas a na Kappel, spojenou díky štědrosti ing. A. Harta s občerstvením v pivovaru Ziegler a návštěvou lurdské jeskyně (28. 10. 1997), od roku 1998 jsme pravidelně navštěvovali mariánskou kapli v Javořině (22. 8. 1998 poprvé v kostele sv. Jana Křtitele ve Vysoké a v Javořině). Od roku 1998 se konaly bohoslužby pro krátké přestávce i v zdemolovaném kostele Nejsv. Trojice ve Starém Hrozňatově, kde jsme oslavili svátek Nejsv. Trojice a památku umučení bl. Hroznaty (14. 7.), dle tradice umučeného ve věži tamního hradu. Od roku 1999 se počátkem června pořádá na Loretě vikariátní den. V roce velkého jubilea 2000 jsme 11. 3. 2000 zamířili do Staré Boleslavi, prohlédli si tamní památky a mši sv. slavil otec Filip společně s našimi sestrami Pavlou a Věrou. Hostinu lásky jsme s nimi slavili vespolek naposledy. Na národní pouť do Říma 31. 3. – 2. 4. 2000 odjelo s otcem Filipem 9 farníků a XV. světového setkání mládeže 15. – 20. 8. 2000 v Římě se účastnili 4 mladí farníci, farní charita mládeže na uhrazení pobytu přispěla částkou 9.664,- korun. Na svatováclavskou pouť do pražské katedrály 30. 9. 2000 odjelo 26 osob. Pěkným duchovním zážitkem bylo také putování do Chlumu Svaté Maří a starobylého Lokte 13. 4. 2002. Od roku 1995 organizoval pan Stanislav Kuna poutě do Medžugorje, té se např. ve dnech 20. – 27. 6. 2000 účastnilo 18 farníků.

Duchovní správci navštěvovali nemocné, těšili zarmoucené, někdy se i radovali s farníky. Dne 27. 10. 1996 oslavili zlatou svatbu manželé Ludmila a Jaroslav Emlerovi, dne 18. 1. 1997 oslavila životní výročí paní Jiřina Pešková, zakladatelka a vedoucí Klubu křesťanských žen a jednatelka Farní charity, dne 4. 2. 2001 slavila paní Markéta Staňková 90 let, dne 21. 7. 2002 40 let společného života manželé Marie a Stanislav Kunovi. Upomenuli jsme se i na životní výročí sestry Karly Tomáškové, paní Anny Varvařovské a dalších jubilantů.

Duchovní správci doprovázeli farníky i při posledním rozloučení, např. dne 21. 11. 2000 se otec biskup rozloučil v Horních Lomanech s místním

*regionální
setkání*

ekumena

*svatovojtěšské
jubileum*

poutě

*životní jubilea
farníků*

úmrtí

dlouholetým varhaníkem panem Stanislavem Müllerem (1928-2000).

V roce 1996 udělili duchovní správci 28 křtů, 66x pohřbívali mrtvé a konaly se 2 církevní svatby a 1 zlatá. Výuku náboženství navštěvovalo 50 žáků a 6 katechumenů se připravovalo na svůj křest. Přípravu na biřmování navštěvovalo 15 a přípravu na první svaté přijímání 16 osob. V roce 2000 pokřtili kněží 25 dětí, církevně oddali 3 páry a pohřbili 30 zemřelých.

**statistika
1996, 2000**

3.3.4 Spolupráce s obcemi a činnost spolků a charity

Město Cheb a stát přispívaly na opravy církevních památek především Lorety, hlavní podíl na její obnově měla však německá strana. **Službu pro návštěvníky kostela sv. Mikuláše** obětavě zajišťovali pan profesor ing. Jiří Petrlik, paní Růženka Vokáčová, Jindřiška Nováková s Marií Dvořákovou. V cyklu **Chebské hudební léto** se ve farním kostele uspořádala řada hojně navštěvovaných koncertů, např. dne 9. 11. 1997 byla uvedena skladba Job od Petra Ebena, úlohy vypravěče se ujal herec pan Radovan Lukavský, dne 11. 9. 2001 vystoupila **Schola gregoriana Pragensis** vedená Davidem Ebenem a dne 8. 11. 2001 k uctění památky obětí atentátů ve Spojených státech amerických zaznělo Requiem W. A. Mozarta v podání spojených uměleckých těles.

sv. Mikuláš

koncerty

Klub křesťanských žen rozvíjel hlavně svou osvětovou činnost. Jeho vedoucí se stala paní **Alena Divíšková**. Ženy pořádaly přednášky a besedy s řadou významných osob, hostily spřátelené ženy z Valdsas a z evangelického sboru v saské Olešnici, spolupracovaly s charitou, navštěvovaly své nemocné členky a pořádaly zájezdy, kupř. 14. 5. 2002 přijely do bavorského Konnersreuthu, kde žila vizionářka Terezie Neumannová a dne 16. 11. téhož roku shlédly Řezno.

**klub
křesťanských
žen**

Vzhledem k tomu, že dům ve Valdštejnově ulici 64, kde sídlila **farní charita** od 8. 9. 1994, byl privatizován, podařilo se charitě získat jednu třídu v bývalé škole v Karlově ulici 17. Nové prostory požehnal dne 29. 5. 1995 otec Stanislav. Ředitelkou charity jmenoval otec biskup dne 28. 3. 1994 dr. **Terezii Staňkovou**. Se svými spolupracovnicemi rozvinula rozmanitou práci. Charita připravovala a předávala vánoční a velikonoční balíčky v domově důchodců, pořádala mikulášské besídky pro děti, provozovala šatník pro potřebné, přebytky šatstva nabízela zájemcům na pravidelných burzách nebo je odesílala s dalším potřebným materiálem do Diakonie Úpice, sbírala brýle, známky a pohlednice pro Afriku. Každoroční sbírka postní dar vynesla například roku 1994 6.200,- korun. V srpnu 1993 odeslala společně s několika sousedními charitami vagón s věcmi do Chorvatska. Iniciativy se chopila i během katastrofálních povodní v létě 1997 na Moravě. V červenci odeslala nákladní automobil materiálu s peněžní pomocí.

farní charita

ředitelka

služby charity

Jakmile byla chebské farnosti přidělena patronátní, vodou poničená obec Zátor v krnovském děkanátu, zorganizovala sběr potřebného materiálu a v říjnu 1997 odeslala nákladní automobil, v prosinci odvezl P. Gilbert vánoční dárky s peněžní pomocí. Dne 14. 1. 1998 naložila a odeslala do Zátoru železniční vagón s nábytkem, který se jí podařilo získat z lázeňského domu ve Františkových Lázních. Ve dnech 21. – 22. 3. 1998 odejel do Zátoru P. Filip s dvěma farníky, aby dohodli návštěvu Zátorských u nás. Hosté s P. Romanem Dlouhým pobývali v Chebu od 8. do 10. 5. 1998, ukázali jsme jim město, Loretu i Mariánské Lázně, slavili s námi bohoslužby. Pobývali zde rádi a poděkovali za všechnu materiální, finanční i

pomoc Zátoru

duchovní pomoc.

Od 1. 7. 1998 převzala **funkci ředitelky** charity paní *Brigita Loosová* a v září 1998 se ustavila **nová rada charity** ve složení: ředitelka Brigita Loosová, jednatelka paní Jana Karasová, pokladní paní Božena Fulínová, členky Jana Křížová, Alena Divišková, Hedvika Denková a Krista Doležalová. Zároveň se ukazovalo, že charita není schopna bez pomoci města hradit provozní náklady na místnost v bývalé škole v Karlově ulici a bylo třeba zdlouhavě jednat o náhradním řešení.

Od srpna 2000 navštěvovaly členky charity i nemocné v Léčebně dlouhodobě nemocných v Aši, pak po zřízení její pobočky od dubna 2001 v Chebu.

Dne 12. 9. 2001 oslavila charita **10 let svého trvání** při mši sv., kterou celebroid biskupský vikář pro diakonii P. Josef Ludolf Kazda, OPraem., pak následovalo pohoštění hostů na faře.

Novou akcí, do které se mohli zapojit všichni Chebané, se stala **Tříkrálová sbírka**. Dne 30. 12. 2000 požehnal otec biskup 14 skupinám koledníků, ti dne 6. 1. 2001 vyšli poprvé do ulic města, přáli občanům a do kasiček vybrali 63.413,40 korun. O rok později se dne 2. 1. 2002 konalo v Chebu zahájení Tříkrálové sbírky plzeňské a řezenské diecéze. Na 1500 účastníků převážně dětí v exotických úborech se shromáždilo v základní škole v ulici Obětí nacismu, seřadilo do průvodu a odešlo do farního kostela, kde jim požehnali oba biskupové. Ve dnech 5. a 6. ledna 2002 vykoledovalo 57 dětí v doprovodu 22 dospělých ve 20 skupinkách 55.668,80 Kč.

Charita se opět osvědčila během letních povodní v roce 2002. Zřídila tři sběrná místa hlavně v supermarketech a potřebným odeslala několik kamionů materiální pomoci, na konto České katolické charity darovala 78.000,- Kč a odeslala finanční pomoc farnosti Starý Plzenec, nad níž převzala patronát.

V září 1994 byl založen přípravný výbor ve složení Otakar Mika, PhDr. Jaromír Boháč a paní Alena Kovaříková a po schválení stanov ministerstvem vnitra se ustavující schůze **Spolku Maria Loreto** konala dne 4. 4. 1995. Předmětem jeho činnosti se stala péče o památky v okolí města hlavně o Loretu. Do výboru byli zvoleni: pan Otakar Mika, předseda, Petr Beran, místopředseda, Alena Kovaříková, jednatelka a členové Eva Vávrová a P. Stanislav Uhlíř, kterého po jeho odchodu na nové působiště nahradila paní Eva Pupáková. Členové spolku uklízeli 2x ročně areál Lorety, zajišťovali tam o víkendech průvodcovskou službu, dopravu na tamní bohoslužby i na farní poutě obětavě vyřizovala paní Alena Kovaříková. Členové pečovali o úpravu kaple u silnice ke Svatému Kříži (pí. Mariana Podávková), roku 1998 uhradili opravu kaple u Kozlů, kterou provedl pan José Kočí. Starali se o drobné sakrální památky u města a hroby řeholníků na městském hřbitově. Od roku 1998 uklízeli i kostel Nejsv. Trojice ve Starém Hrozňatově před poutí. Spolek získal 83 členy, kteří si na členské schůzi dne 23. 2. 2000 zvolili nový výbor vedený P. Filipem Lobkowiczem, OPraem., odstoupivší Evu Vávrovou nahradila paní Truda Penkertová. Hospodářka spolku informovala později, že členové předali na konto obnovy Lorety od vzniku spolku do konce roku 2001 celkem 120.000 korun. Na členské schůzi dne 20. 2. 2002 byl podán návrh, aby město Cheb udělilo čestné občanství města panu ing. Antonínu Hartovi, za jeho zásluhy při obnově Lorety. Zastupitelé návrh přijali a dne 20. 6. 2002 čestné občanství města ing. A. Hartovi udělili.

nová ředitelka

**rada farní
charity**

**návštěvy
nemocných**

výročí charity

**Tříkrálová
sbírka**

povodně 2002

**Spolek
Maria Loreto**

**výbor Spolku
Maria Loreto**

**čestné
občanství
Chebu Antonu
Hartovi**

3.3.5 Ekumenická spolupráce

V Chebu i vzhledem k malému početnímu stavu aktivních křesťanů se v podstatě nevyskytuje řevnivost mezi jednotlivými denominacemi. Bratři a sestry mezi sebou normálně komunikují, společně zajišťují akce např. velké euroregionální setkání v roce 1996. Sounáležitost křesťanů podporoval od doby svého založení Klub křesťanských žen. V měsíci lednu pořádaly církve pravidelně týden modliteb za jednotu křesťanů, ekumenická pobožnost se konala obvykle v kostele sv. Václava v pondělí večer.

ekumena

3.3.6 Ostatní záležitosti

Na kandidátní listině do komunálních voleb v listopadu 2002 Křesťansko-demokratické unie-Československé strany lidové bylo z 30 kandidátů 14 osob ze zdejší farnosti. V 30členném zastupitelstvu města Chebu zasedají za tuto politickou stranu dnes dva zástupci – paní Jana Křížová s panem Miroslavem Sabadinem, v předchozím zastupitelstvu působili pan José Kočí s paní Janou Křížovou.

volby

3.3.7 Farnosti Dolní Žandov a Milíkov

V Dolním Žandově, kde má duchovní správu na starosti stále **pater Augustin Kováčík, O.Praem.** (září 1992 – květen 1995), se v r. 1995 slaví 55. výročí svatby *manželů Smejkalových*, kteří se v r. 1993 z Východních Čech přistěhovali k dceři Zdeňce Kyznarové a našli zde svůj druhý domov až do své smrti.

Augustin
Kováčík

V květnu r. 1995 přichází do Žandova i se svými rodiči **pater Ludovit Josef Kazda, O.Praem.** (květen 1995 – říjen 1995). Spolu se starostou obce a kostelníkem Zdeňkem Kyznarem začíná zajišťovat opravu krovu kostela napadeného dřevomorkou (dar 3 tis. DM od německých rodáků), opravuje se též střešní krytina na faře. Již v říjnu však pater Kazda odchází do Mariánských Lázní a do Dolního Žandova začíná z M. Lázní dojíždět **pater Ing. Reginald Pavel Větrovec, Th.D., O.Praem.** (říjen 1995 – 1998).

Ludovit
Kazda

Na podzim 1995 došlo k jednání mezi mons. Františkem Radkovským, biskupem plzeňským, generálním vikářem Adriánem Zemkem na jedné straně a P. Kazdou, P. Větrovcem a starostou obce Zdeňkem Kyznarem na straně druhé o **předání místní fary Společenství (Jan 10)**; po diskuzi došlo k dohodě o předání za podmínek uvedených ve smlouvě.

Reginald
VětrovecSpolečenství
(Jan 10)

V r. 1996 byl vypracován projekt opravy krovu a střechy kostela a byly zahájeny opravné práce (243 tis. Kč žandovští rodáci, OÚ v Chebu 300 tis. Kč). V r. 1997 slaví Dolní Žandov 800. výročí obce a v kostele sv. Michaela se na svátek sv. Michaela 29. 9. koná velká *poutní slavnost spojená se Dny víry* za účasti biskupa Františka Radkovského. V pondělí pak se zde koná slavnostní bohoslužba německých rodáků (cca 200). I v r. 1998 pokračují práce na opravě krovu kostela (sbírky mezi českými i německými věřícími), **Společenství (Jan 10)** představuje faru (v podkroví vzniká byt pro správce, nová krytina, vnitřní úpravy).

oprava krovu
a střech
kostela
Dny víry

P. Reginald je přeložen z D. Žandova do Chebu a do Žandova začíná z Mariánských Lázní dojíždět kaplan **Šimon Polívka** (1998 – 2000). V roce 2000 se opět vrací **pater Ing. Reginald Pavel Větrovec, Th.D., O.Praem.** (2000 – 2002). V lednu 2000 je v kostele sv. Michaela slavena *diamantová svatba manželů Smejkalových* a pokračují práce na opravě střechy kostela.

Šimon
PolívkaReginald
Větrovec

Ty však v lednu 2001 byly pozastaveny pro nedostatek financí a byly obnoveny v červnu 2001 poté, co se panu Kyznarovi podařilo sehnat 295 tis. od OÚ Cheb a 800 tis. od Česko-německého fondu budoucnosti. V září 2001 byla při poutní slavnosti sv. Michaela za účasti biskupa Františka Radkovského požehnána nově zrekonstruovaná fara. V únoru 2002 byla dokončena oprava krovů a střechy kostela. Celkové náklady byly 2.130.612 Kč (příjmy od sponzorů a Česko-německého fondu budoucnosti nebyly zcela vyčerpány a zbytek (477.790 Kč) bude použit na opravu fasády kostela. V září 2002 odchází P. Reginald na studie do Říma a do Žandova začínají z Mariánských Lázní dojíždět *pater Pavel Baxant* a *pater Milan Košlab* (2002 – 2003). V létě při příležitosti 30. výročí svatby udělil P. Milan Košlab požehnání manželům Kyznarovým. V roce 2003 byla také zahájena oprava fasády kostela. Koncem roku 2003 byla pak *farnosti Dolní Žandov a Milíkov zrušeny* a jejich území od 1. 1. 2004 připojeno k farnosti Cheb.

*oprava střechy**požehnání fary**náklady
na střechu**Pavel Baxant
Milan Košlab**zrušení
farnosti*

4 ŽIVOT OTEVŘENÝ ŽIVOTU (2003 – 2010)

2003-2010

Následující období je charakterizované intenzivní spoluprací dvou členů nově ustavené Společné duchovní správy, Petra Bauchenra a Petra Hrušky, kteří spolu s farním týmem a pastorační radou začali farní pastorační rozvíjet podle společně formulované vize *Žít život otevřený životu* (dle původní verze), resp. *Žít život sloužící životu* (dle finální verze). Protože první osmiletí jejich spolupráce bylo charakterizováno otevřeností tohoto hledání vůči mnoha dalším spolupracovníkům a farníkům, můžeme toto období možná příhodně nazvat *Život otevřený životu*.

4.1 ROK 2003: NOVÉ ZAČÁTKY

2003

4.1.1 Personální stav

V neděli dne 13. července 2003 se chebská farnost po šestileté práci rozloučila se svým duchovním správcem *P. Filipem Lobkowiczem*, OPraem., kterého povolali nadřízení zpět do Mariánských Lázní, zastupoval jej do 31. července 2003 *P. Petr Hruška*. Dne 31. 7. 2003 přišel do Chebu nový duchovní, diecézní kněz *P. Petr Bauchner*, který trochu narušil dosavadní stereotypní život farnosti. Od 15. října 2003 spravoval též farnost Dolní Žandov, která pak k 1. 1. 2004 byla sloučena s farností Cheb.

faráři

Jako kaplan působil ve farnosti do 14. 1. 2003 polský kněz *P. Matěj Žarski*, poté mu byly svěřeny úkoly v plzeňské diecézi. V květnu se novým praktikantem ve farnosti stal *Nguen Van Dang*, který pečuje o duchovní potřeby vietnamské komunity.

*kaplan**pastorační
asistent
ministranti*

V *ministrantské* službě vynikali hlavně Marek Cenknér, Vašek Mužík ml., Šimon a Tadeáš Šatrovi, Štefan Karban, v prvním pololetí Václav Flaška s Václavem Kučerou. Dne 24. srpna sloužila u oltáře poprvé děvčata Švíděrova.

Službu *kostelníka* u sv. Mikuláše zastávala paní *Anna Račanová* s *Janou Karasovou*, od září pak paní *Anna Kolková*, v kostele sv. Václava paní *Brigita Loosová*, před nedělní ranní mši *vyzváněl* pan *Pavel Bača* s pomocníky. Bohoslužby doprovázely na *varhany* střídavě paní *Irma Petrliková*, *Miroslava Wolfová* s *Helenou Müllerovou*, chrámový sbor o 30

*kostelnice**zvoník
varhanice
chrámový sbor*

členech vedla paní *Helena Müllerová*. Dne 11. října se sbor účastnil 5. setkání chrámových sborů diecéze v Plzni, kde sklídl zasloužilé uznání. Úklid obou kostelů zajišťovali farníci, např. na velký úklid farního kostela dne 9. dubna se jich dostavilo 15. Živý růženec vede paní *Terezie Staňková*.

Dne 26. srpna 2003 byl ustaven **farní výbor** jako poradní orgán správce farnosti ve složení: vedoucí ing. Václav Mužík, P. Petr Bauchner, sekretářka Truda Penkertová, členové MUDr. Jiří Pospíšil, Alena Kovaříková, dr. Terezie Staňková, Brigita Loosová a Petr Novotný. Dne 23. 11. vznikla **ekonomická rada** (ing. Mužík, ing. Bezchlebová, Novotný a Penkertová).

4.1.2 Materiálně technické záležitosti

Koncem léta 2003 uklidili dobrovolníci řádně faru, přemístili dílnu do dvorního přístavku, před poutí uklidili i kostel sv. Václava, jako ochrana před nevídanými návštěvníky se v něm v září instalovala elektrická zabezpečovací signalizace, připojená na pult centrální ochrany Policie ČR. Byly vyměněny poškozené okapové roury u obou kostelů. V listopadu byla protokolárně předána do péče Státního okresního archivu Cheb část starších archiválií farnosti a po vytrídění byla starší odborná literatura hlavně německy psaná předána do tepelské knihovny. Farní živá knihovna čítá v evidenci 359 titulů, pečuje o ní dr. Terezie Staňková.

V létě 2003 převzal nový majitel bývalý klášter sester sv. Kříže v ulici 17. listopadu a začaly jeho nezbytné úpravy. Loretu zkrášlily nové obrazy mariánského cyklu od akademického malíře Jaroslava Šindeláře, v kostele Nejsv. Trojice ve Starém Hrozňatově byla opravena spodní část střechy po zborcení spojovací chodby do neudržovaného zámku. Na podzim bylo upraveno prostranství před bývalým kostelem sv. Bartoloměje. Obecní zastupitelstvo v Pomezí nad Ohří projevilo snahu zachránit tamní starobylý původně románský kostel sv. Jakuba Většího. Zahájila se jednání o možnostech využití františkánského kostela s klášterem, poté co klášter opustí dosavadní nájemce – správa Krajského muzea Cheb.

V průběhu roku se konala řada sbírek: například v únoru na malomocné (10.000 Kč), Svatopetrský halěr (15.000 Kč), pro potřeby diecézní charity, na bohoslovce (7.051 Kč), na podporu misí (12. 10. – 6.550 Kč), na bohoslovce (26. 12. – 6.430 Kč). V roce 2003 vykázala farnost celkový příjem Kč 1.312.174 Kč, z toho jmenuji sbírky 405.317 Kč, dary 380.710 Kč, dotace 294.000 Kč, nájemné 108.600 Kč a ostatní příjmy 113.073 Kč. Vydání dosáhla částky 801.907 Kč, z toho úhrada elektrické zabezpečovací signalizace + vysavač 332.855 Kč, režie-provozní náklady 133.095 Kč, ostatní výdaje (publikace, tisk) 123.699 Kč, odvod sbírek 89.228 Kč, půjčka farnosti Starý Hrozňatov 50.000 Kč atd. Farnost Starý Hrozňatov vyčíslila příjem ve výši 704.552 Kč a vydání 525.802 Kč.

4.1.3 Duchovní život a pastore

Ve farnosti se zpočátku konaly bohoslužby každý den. Od září nastala změna. V pondělí se slavila mše sv. střídavě v obou penzionech na Skalce a na Spáleníšti a v domově důchodců, ve středu a v pátek večer a dvě nedělní. Ranní mši sv. v neděli sloužil duchovní v letním období ve farním kostele, ostatní pak v kostele sv. Václava.

Výuku **náboženství** zajišťovali průměrně pro 30 dětí z farnosti duchovní správce, paní *Hedvika Denková* s *Václavou Michalovou*.

farní výbor

**ekonomická
rada**

úklidy

zabezpečení

**farní
knihovna**

kostely

**hospodaření
farnosti**

bohoslužby

náboženství

Sněmovní kroužek vedený MUDr. Jiřím Pospíšilem se scházel do 18. června. Ve farnosti pokračoval **živý růženec** (Terezie Staňková).

Dne 26. dubna předal otec biskup František při mši sv. na Loretě ing. Antonínu Hartovi velkokříž řádu papeže Silvestra, toto vyznamenání udělil ing. Hartovi Svatý otec za zásluhy o obnovu poutního místa. Dne 15. června přistoupilo k **prvnímu svatému přijímání** 5 dětí, dne 20. června udělil svátost **biřmování** otec biskup u sv. Mikuláše 23 věřícím (11 z chebské farnosti). U příležitosti oslav 10 let trvání plzeňské diecéze byl dne 6. 7. předán několika farníkům děkovný dopis otce biskupa s pamětním listem. Na podzim dne 5. října celebroidl poutní mši sv. na Loretě biskupský vikář P. Robert Falkenauer. Dne 12. 10. uvedl duchovní správce do **katechumenátu** 8 čekatelů na křest. V sobotu 20. 12. byl na náměstí Krále Jiřího instalován stánek k adventnímu oslovení chebské veřejnosti, zástupci zdejších křesťanských církví se střídali ve službě, katolíci od 14 do 16 hodin.

Farníci dojížděli na pravidelné **úterní poutě na Loretu**, první sobotu v měsíci se konala **pěší pout'**. Dne 3. května se v místě slavila pout' chebského vikariátu. Farníci se účastnili Dnů víry v Plzni (31. 5.), poutě do Teplé a Bečova (12. 7.), dne 26. 7. sloužil po dlouhé době P. Petr Hruška v místě bývalého kostela sv. Anny u Chebu po ní mši sv. Poutní sezóna pokračovala pak na Svaté Hoře (9. 8.), v mariánské kapli na Javořině (16. 8.), diecézní pouti v Teplé (6. 9.), pěkná byla pout' do Chlumu Svaté Maří (20. 9.), růžencová pout' do německých Valdsas, spojená s pohoštěním v pivovaru Ziegler (18. 10.), a poslední pěší pout' na Loretu – dušičková dne 8. listopadu.

Ze smutných událostí sluší kronikáři zaznamenat, že se do věčného domova odebralo několik aktivních farníků. Budeme velmi postrádat pana profesora Ing. Jiřího Petrlíka (+11. 4.), který jako důchodce obětavě zajišťoval službu pro turisty ve farním kostele, milou sestru, věrnou poutnici paní Růženku Vokáčovou (+4. 11.), pana Stanislava Kunu (+10. 12.), mariánského ctitele a dlouholetého organizátora poutí do Medžugorie. Dne 24. 12. v Pánu zesnula paní Marie Lišková.

Ze statistiky náboženských úkonů v roce 2003 uvádím: počet křtů dětí 18, svateb 6, biřmování udělil otec biskup 23 věřícím, prvních přijímání bylo 10, počet pohřbů 30, na mše v neděli přicházelo kolem 250 lidí, výuky náboženství se účastnilo 18 dětí a 5 mladých; z celkem 23 biřmovanců (20. 6. 2003, František Radkovský, chrám sv. Mikuláše) jich bylo 11 z chebské farnosti: Karban Lukáš, Knetlová Hana, Křížová Jana, Lavrinčíková Klára, Matečka Petr, Mužík Václav, Mužíková Gabriela, Popelka Tomáš, Strachová Kristina, Šatra Šimon, Wolf Vojtěch

Pravidelně vycházel *Zpravodaj chebské farnosti*.

4.1.4 Spolupráce s obcemi a činnost spolků a charity

V roce 2003 v době úřadování starosty města Chebu MUDr. Jana Svobody se zlepšila péče města hlavně v oblasti podpory charitní práce.

Farní charita vedená paní Brigitou Loosovou se spolupracovnicemi (35 osob) zorganizovala *Tříkrálovou sbírku* (20 skupinek, výnos 59.516 korun), postní sbírku, velikonoční a vánoční návštěvy spojené s nadílkou v domově důchodců a v léčebně dlouhodobě nemocných, při tom obětavě pomáhali skauti, dne 7. 12. mikulášskou besídku pro děti, prodej literatury a pohlednic, uspořádala burzy oděvů, vícekrát zajistila uložení a odvoz balíků se šatstvem

**sněmovní
kroužek**

**řád papeže
Silvestra**

svátosti

katechumeni

advent

poutě

úmrtí

statistiky

město Cheb

farní charita

služby charity

(6. 5., 25. 9. i 24. 10.). V sobotu dne 25. ledna po mši sv. požehnal otec biskup František nově vybudované charitní Centrum sv. Alžběty v ulici Svobody 29A za hojně účasti představitelů samosprávy, církve i věřících. Centrum vzniklo rekonstrukcí zanedbaných přízemních prostor v dvorním traktu, které dříve užívala sběrna léčivých rostlin. Na rekonstrukci přispělo město Cheb (250.000,- Kč) i charita (přes 100.000,- Kč). Dne 10. 5. zajistila charita v domově důchodců u příležitosti Dne matek posezení s hudbou. U příležitosti oslav 10 let trvání Diecézní charity Plzeň byly předány pamětní listy 5 osobám, které se zasloužily o rozvoj charitní práce. Dne 19. prosince byla otevřena noclehárna pro bezdomovce nazvaná Betlém v bývalých kasárnách v Komorní ulici. Má k dispozici 14 lůžek a provozuje ji diecézní charita. Na nutnou rekonstrukci vydala radnice 300.000 korun, charita zajistila vybavení místností starším nábytkem. Na Štědrý den zde charita uspořádala večeři pro lidi bez domova (18 osob).

**Centrum sv.
Alžběty**

**noclehárna
Betlém**

V prosinci 2003 otevřelo *Společenství Jan 10* z Dolního Žandova v zadních místnostech fary krizové centrum Kotec.

**krizové
centrum Kotec**

Členská schůze *spolku Maria Loreto* se konala dne 26. února. Byly na ní vytyčeny akce na celý rok. Kromě zajišťování tradičních činností uspořádal spolek dne 29. 3. úklid velmi zanedbaného kostela sv. Anny v Paliči (7 osob), v dubnu úklid Lorety před zahájením poutní sezóny (15 osob). Od června do září zajistil průvodcovskou službu na Loretě pro návštěvníky ve všední dny v době od 11 do 17 hodin. Akce se zúčastnilo 24 členů a obětavě ji organizovala paní Alena Kovaříková. Zajistila i službu pro turisty ve farním kostele (září-říjen od 9 do 17 hodin). Dne 25. srpna se na faře konala velmi zajímavá přednáška sestry Iluminaty Hartové o řádové škole sester sv. Kříže v Chebu a v německém Gemündenu. Dne 24. 2. připomněl místní tisk 800 let činnosti řeholních společenství ve městě, dne 24. 9. 70 let od vysvěcení kostela sv. Kříže v Chebu a 5. 11. přiblížil veřejnosti drobné stavební sakrální památky u města. Paní M. Podávková a panem J. Zahradníkem otevřeli Loretu pro ohlášené návštěvníky i v měsících listopadu a prosinci (více než 130 osob).

Maria Loreto

Klub křesťanských žen, který čítá 42 členek o průměrném věku 72 let, se zaměřil na pořádání akcí zejména pro své členky: zajistil besedy, přednášky a zájezdy. Například dne 25. 6. navštívily členky Plasy a Manětín, 13. 9. hostily návštěvu z Řezna a 22. 10. odjely do porcelánky v Lesově a zámku v Mostově. Dne 6. 12. hostily při mikulášské pouti spřátelené ženy z Valdsas. Ženy pomáhaly dále charitě, při zajišťování průvodcovských služeb, odeslaly finanční dary postiženým povodní do Starého Plzeňce, na postní sbírku, na adventní koncerty a odevzdaly příspěvek i na zakoupení mycího stroje.

**klub
křesťanských
žen**

Chebští skauti se účastnili Tříkrálové sbírky (5 dospělých a 10 dětí), pomáhali při roznášení nadílky důchodcům, donesli do farnosti betlémské světlo dne 21. prosince.

skauti

V rámci **Chebského varhanního léta** zajistila Mgr. Martina Kolářová s pořadateli ve farním kostele konání koncertů duchovní hudby, hojně navštěvovaných uměnímilovným publikem. Dne 22. 12. přednesl pěvecký sbor Špalíček vedený paní Evou Kůrkovou se sólisty Státní opery Praha ve farním chrámě Rybovu Českou mši vánoční. Kostel přeplněný návštěvníky svědčil o tom, že milí Chebané touží alespoň v době Vánoc po Kráse. Další koncert dne 27. 12. v kostele sv. Václava navštívili též četní ctitelé hudby.

koncerty

4.1.5 Ekumenická spolupráce

Ve dnech 18. až 25. ledna 2003 se konal týden modliteb za jednotu křesťanů, v pondělí 20. ledna večer se křesťané sešli v kostele sv. Václava. Po příchodu nového duchovního správce se dne 19. 11. 2003 sešli na faře představitelé křesťanských církví z Chebu, otec Petr je seznámil s projektem změn v pastorační péči plzeňské diecéze i v chebské farnosti.

ekumena

4.1.6 Ostatní záležitosti

Dne 28. ledna oslavila sestra Karla Tomášková své 75. narozeniny. Dne 15. listopadu převzal v německém Lobensteinu pan José Kočí, zdejší věrný farník, dlouholetý mistr stavební pro zdejší kostely a bývalý člen zastupitelstva města, cenu Euroregia Egrensis na rok 2003 za své zásluhy o opravu Lorety.

výročí

ocenění

4.2 ROK 2004: ŽIVOT V KRISTU

2004

4.2.1 Personální stav

Římsko-katolická farnost Cheb byla od 1. 6. 2004 rozhodnutím biskupa plzeňského svěřena do pastorační péče týmu *Společné duchovní správy Cheb* (SDS Cheb). Moderátorem SDS Cheb („farář“) je **P. Petr Bauchner**, dalším členem SDS Cheb („spolufarář“) je pak **P. Petr Hruška** (bydlí na faře v Dolním Žandově a je biskupem pověřený přípravou založení Diecézního pastoračního centra). Při pravidelně konaných bohoslužbách pomáhali při oltáři obětaví ministranti Štefan Karban, Václav Mužík ml., Martin Svatek, Petr Slaviček s chlapcem Pavlíkem, Šviderovi, Tadeáš s Šimonem Šatrovi, Patrik Lavrinčík, Petr Nguen van Dang, Patricie Padeu s několika děvčaty, kostelníci v kostele sv. Mikuláše se stala paní Eliška Tumidalská. V obsazení služby kostelnice u sv. Václava, varhaníka a vedoucí chrámového sboru nenastala změna. Po dlouhé přípravě se dne 28. 11. konala volba členů pastorační rady, byli zvoleni ing. Václav Mužík, p. Brigita Loosová, MUDr. Jiří Pospíšil, p. Stanislav Müller s Josefem Kašparem. Jmenováni byli p. Eva Vávrová, Hedvika Denková, Zdeňka Skubeničová, Martina Orholcová se Zdeňkem Kyznarem. Živý růženec vede paní Terezie Staňková.

společná duchovní správa

ministranti

kostelnice

pastorační rada farnosti

Dne 18. 4. se konalo sčítání účastníků bohoslužeb (261 osob, z toho 182 žen a 79 mužů, výdělečně činných 75 osob, tj. 28 %). Sekretářkou a pokladní farnosti byla zprvu paní Truda Penkertová, od května ji vystřídala paní Vlasta Černochová.

účastníci bohoslužeb sekretářka a pokladní

4.2.2 Materiálně technické záležitosti

Od března do května se v obou kostelech prováděl úklid zanedbaných prostor, inventarizace církevního majetku, předměty umělecké povahy byly přestěhovány do nově zřízeného zabezpečeného depozitáře, nepotřebné byly v květnu převezeny do diecézního depozitáře. Do presbytáře kostela sv. Václava byly skvěle umístěny dvě památkově chráněné olejomalby zpodobňující Svatou rodinu a sv. Josefa, které se původně nacházely v sále fary, cyklus apoštolů z téhož sálu byl přemístěn do boční kaple. V srpnu bylo v kostele sv. Mikuláše instalováno zabezpečovací zařízení, na podzim byly obnoveny poškozené okapové roury.

úklid

Pokračovala příprava zřízení farního centra ve františkánském klášteře,

projekt Františkán

farníci si mohli budovu prohlédnout, byly odvezeny knihy z františkánské knihovny do tepelského kláštera k odbornému zpracování, ale z důvodu nejasného budoucího pronájmu zbývajících prostor františkánského komplexu byl projekt na podzim zastaven. Klášterní areál biskupství plzeňské prodalo městu Cheb za 20 mil. Kč a zároveň proběhla majetková výměna mezi chebskou farností a městem Cheb: farnost darovala městu Cheb *kostel Zvěstování Panně Marii a klášterní zahrady*, město Cheb darovalo chebské farnosti *budovu fary* na Kostelním nám. 15 (darovací smlouva z 1. 4. 2005 s právním účinkem ke dni 8. 9. 2004).

Na Loretě ve Starém Hrozňatově byla okna sakristie opatřena mřížemi, bylo instalováno ozvučení, akademický malíř Jaroslav Šindelář dodal několik obrazů mariánského cyklu, byly vykáceny náletové dřeviny v okolí, v neděli dne 13. 6. tam byla odhalena pamětní deska u příležitosti 90. narozenin ing. Antonína Harta. Dne 30. 10. byl proveden úklid kostela Nejsvětější Trojice tamtéž, obětavý pan José Kočí s pomocníky zabezpečil vstupy, vyvezl stavební suť a provedl další akce.

Na podzim byly přemístěny oba kříže z venkovní zdi kostela sv. Oldřicha v Dřenicích do kostela sv. Václava v Chebu, první s korpusem Krista byl umístěn do zповědní kaple, druhý do depozitáře.

Ke dni 31. 12. 2004 byly *sloučeny farnosti Milíkov a Dolní Žandov s farností Cheb*.

Hospodaření farnosti v číslech (více ve výroční zprávě):

Při sbírkách farníci vybrali např. svatopetrský halěr (8.175 korun), na opravu plzeňské katedrály 5.940 korun, na misie 10.875 korun.

Celkový příjem: cca 2,2 mil. Kč

Celková výdání: cca 1,4 mil. Kč

4.2.3 Duchovní život a pastore

Slavení eucharistie se konalo pravidelně v pondělí střídavě v penzionech pro seniory, v pátek a v neděli. Každou středu se uskutečnilo bdění nad biblí se slavením eucharistie, konaly se bohoslužby pro děti, duchovní správce pravidelně navštěvoval nemocné, uskutečnilo se i společné pomazání nemocných. Na křest se připravovalo osm katechumenů, ze kterých *sedm bylo o Velikonocích pokřtěno*. Každých 14 dní se uskutečnila mše pro vietnamskou komunitu v jejich jazyce. Konal se seminář *Život v Kristu* v říjnu a listopadu, jehož se účastnilo 15 farníků.

Výuka náboženství pokračovala ve více skupinách (celkem 28 dětí), též modlitba živého růžence. Dne 27. 6. se prvního svatého přijímání účastnilo 7 děvčat, dne 19. 6. se konal den chebského vikariátu. V Dolním Žandově k prvnímu přijímání 20. 6. přistupují Zdislava Jirásková, Daniel Jadlovský a Karolína Kubínová.

Uskutečnila se dvě farní shromáždění (15. 1. s účastí otce biskupa a 29. 4.), farní anketa, řada poutí (Teplá, Mokřiny a Aš, Svatá Hora, Javořina a růžencová pouť do Valdsas a na Kappel), na středoevropskou pouť do Mariazell v květnu odjely 4 ženy. Farnost pořádala další společné akce: dne 22. 5. cyklistický výlet do Německa a na Loretu, po oslavě sv. Václava se sešla na faře k posezení, pořádaly se akce pro děti a mládež např. zimní pobyt v březnu v Božím Daru, oslava velikonoc a hry v Dolním Žandově, dvoudenní setkání ministrantů v dubnu v Plzni, mikulášská besídka, vánoční pobyt v Kraslicích. Dne 9. 10. zorganizovala paní Helena Müllerová v Chebu

**klášterní
knihovna**

prodej kláštera

**majetková
směna
s městem
Chebem**

Loreta

Dřenice

**sloučení
farností
hospodaření**

mše svaté

svátosti

**seminář Život
v Kristu**

náboženství

**farní
shromáždění**

poutě a akce

6. setkání chrámových sborů plzeňské diecéze. Vycházel pravidelně péčí šéfredaktorky paní Aleny Kovařikové farní zpravodaj (redakce Jiří Pospíšil a Terezie Staňková), fungovala služba farní knihovny (572 svazky) a dr. Terezie Staňková zajistila více prodejních výstav knih. Dne 25. 9. navštívil Loretu pan Otto von Habsburg s chotí. *Seminář religionistiky* v gymnáziu vede Mgr. Jaromír Jirásk, navštěvuje jej 9 až 12 zájemců.

Farnost opustilo několik věrných duší, z nich jmenujeme alespoň paní Soňu Vrhelovou (+ 20. 6.), paní Antonii Veverkovou (+ 13. 9.), pana Josefa Elstnera (+ 14. 10.), paní Janu Flaškovou (+ 18. 12.), která dovedla předat víru svým dětem, věrnou členku farnosti paní Alenu Šimečkovou (+ 28. 12.) a dne 15. 9. v Pánu zesnul význačný člověk, čestný občan města Chebu ing. Antonín Hart.

Statistika církevních úkonů:

křty: 26 (13 do 1 roku, 2 věk 1-7 let, 1 věk 7-14 let, 11 ve věku nad 14 let, z toho 7 dospělých; svatby: 6 (1 konvalidace); pohřby: 30 (17 do země, 13 kremace); první svaté přijímání dospělých: 13

4.2.4 Spolupráce s obcemi a činnost spolků a charity

Duchovní správce komunikoval s vedením města zejména při přípravě farního centra Františkán, při přípravě instalace pamětní desky na Loretě, dne 31. 3. posvětil otec biskup chebské chráněné dílny. Pro návštěvníky města byla zajištěna služba ve farním kostele. Dne 10. 11. byla odhalena pamětní deska na domě, na jehož místě stávala synagoga.

Farní charita uspořádala *Tříkrálovou sbírku* (21 skupinek, výnos 63.256 korun), dne 15. 1. otec biskup posvětil noclehárnu Betlém, spravovanou diecézní charitou. Dne 24. února byl jmenován ředitelem charity pan Josef Kašpar, výbor charity tvoří Evženie Matějková, Brigita Loosová, Jaroslava Haklová, Gabriela Mužíková a Hedvika Kašparová, kteří společně s dalšími pomocníky zajišťovali burzy ošacení, provoz šatníku a služby pro potřebné, potraviny pro utečence, návštěvy v domovech důchodců a léčebně dlouhodobě nemocných, návštěvu tříkrálových koledníků v bazénu v německém Weidenu, štědrovečerní večeři pro osamělé v Betlémě atd.

V únoru byl instalován v Městské knihovně panel o činnosti spolku, konala se přednáška pana José Kočího o jeho cestě do Jižní Ameriky, členové spolku uklízeli Loretu a zajistili odstranění náletových dřevin v okolí, paní Alena Kovařiková organizovala po dobu sezóny průvodcovskou službu na Loretě, již se aktivně účastnilo 17 členů spolku. Dne 30. 10. se konal úklid kostela Nejsv. Trojice ve Starém Hrožňatově. Prohloubila se spolupráce s německým spolkem, pečujícím o Loretu, členové výboru se účastnili jednání o zřízení WC. Dne 30. 11. se konala slavnostní schůze u příležitosti 10. výročí trvání spolku. Členové spolku dále pečovali o drobné sakrální památky v okolí města. Místní lidé opravili kříže u Velké Šitboře a Dolního Žandova, byla vysvěcena nová kaplička Panny Marie u osady Skalka, opravena kaplička u Odravy.

Klub křesťanských žen pokračoval ve své zájmové činnosti, organizoval přednášky a besedy pro své členky, konal zájezdy např. dne 5. 10. do Dobré Vody a Klatov, spolupracoval se spolky v Německu atd.

Krizové centrum, zařízení občanského sdružení KOTEC, sídlí v budově

**farní
Zpravodaj**

střední školy

úmrtí

statistika

Město Cheb

farní charita

Maria Loreto

**klub
křesťanských
žen**

Kotec

fary, poskytovalo pomoc vybrané skupině obyvatel města.

Chebští skauti pomáhali při Tříkrálové sbírce, donesli do kostela sv. Václava betlémské světlo a přinášeli vánoční dárky z charity klientům v domovech důchodců a v léčebně nemocných.

V rámci cyklu *Chebské varhanní léto*, obětavě organizovaném ing. arch. Luděkem Vystydem se sponzory, dramaturg slečna Martina Kolářová připravila pro umění milovné obecenstvo řadu koncertů duchovní hudby, na podzim se uskutečnila hudební akce u příležitosti 110. výročí kolaudace varhan v kostele sv. Mikuláše. Dobročinný koncert dne 25. 11. vynesl charitě 2.751 korun, výtěžek koncertu dne 18. 12., který uspořádala paní H. Müllerová s místním mládežnickým dechovým orchestrem a jehož se účastnilo na 750 zájemců, byl určen na podporu sirotků, vánoční koncert dne 27. 12. v kostele sv. Václava navštívilo na 200 ctitelů hudby. Vystoupila zde i skupina Paprsky a dne 20. 11. kytarista Slávek Klecandr.

4.2.5 Ekumenická spolupráce

V lednu se uskutečnil týden modliteb za jednotu křesťanů, v průběhu roku se pravidelně ohlašovaly modlitební a další akce. O Velikonocích se uspořádala na hradě akce pro rodiny s dětmi, nazvaná Hod Beránka.

4.2.6 Ostatní záležitosti

Ve volbách do evropského parlamentu konaných v červnu získala v okrese Cheb KDU-ČSL 4,51 % hlasů, voleb do zastupitelstva Karlovarského kraje v listopadu se účastnilo ve městě 25,16 % voličů (ODS získala 32,20 %, KSČM 27,98 % a ČSSD 16,70 % hlasů).

4.3 ROK 2005: TŘI BARVY TVÝCH DARŮ

4.3.1 Personální stav

V roce 2005 měli rozděleny vnitřní zodpovědnosti ve Společné duchovní správě takto: **P. Petr Bauchner** (společenství, svědectví, správa a správčovství), **P. Petr Hruška** (slavení, svatost, spolupráce, služba). Provoz farní kanceláře vedla od dubna paní **Zdeňka Skubeničová**, jako pastorační asistent pracoval **Mgr. Jaromír Jirásk**a. V listopadu 2005 se Petr Hruška přestěhoval z Dolního Žandova do Chebu do podnájmu v Písečné ulici, Petr Bauchner bydlí na faře u evangeliků, kde farnost našla zázemí během rekonstrukce vlastní fary na Kostelním náměstí.

Na spoluzodpovědnosti farářů za rozvoj pastorece ve farnosti se po celý rok 2005 podílela dvanáctičlenná *Pastorační rada farnosti Cheb*, jejíž ustavující setkání se konalo 14. 1. 2005. Jejím úkolem je „napomáhat rozvoji pastorační péče ve farnosti“ tím, že pod vedením faráře *zkoumá* vše, co se vztahuje k pastorační činnosti ve farnosti jako celku, *reflektuje* to ve světle evangelia a *navrhuje* praktická řešení z této reflexe vyplývající. Předsedou pastorační rady je podle církevního práva farář P. Petr Bauchner, místopředsedou P. Petr Hruška a sekretářkou Zdeňka Skubeničová, kromě nich radu tvoří Hedvika Denková, Josef Kašpar, Zdenko Kyznar, Brigita Loosová, Václav Mužík, Stanislav Müller, Martina Orholzová a Eva Vávrová. Hlavním úkolem pastorační rady pro rok 2005 bylo do hloubky prozkoumat pastorační situaci ve farnosti jako celku, reflektovat ji ve světle evangelia a navrhnout dlouhodobé pastorační priority. Ke konci roku se

skauti

koncerty

ekumena

volby

2005

společná duchovní správa

asistenti

pastorační rada farnosti

pastorační rada shodla na tom, že původně zamýšlený zkušební rok je příliš krátký na splnění tohoto úkolu, proto farář prodloužil její mandát do poloviny roku 2006, kdy by pak rada měla být částečně obměněna.

K 1. 5. 2005 byla jmenována *ekonomická rada farnosti*, jejímiž členy byli Petr Bauchner, Petr Hruška, Václav Mužík, Petr Novotný a Eva Vávrová.

Do širšího *týmu pravidelných dobrovolných spolupracovníků* patřili v roce 2005 následující farníci: liturgická hudba a sbor (Helena Müllerová), varhanice (Helena Müllerová, Irma Petříková, Miroslava Wolfová, Martina Kolářová a Jiřina Caldová), liturgické služby (Jana Flašková, Blanka Jirásková, Zdenko Kyznar, Zdenka Kyznarová, Veronika Peťovská, Jana Karasová, Alena Kovaříková, Brigita Loosová, Petr Novotný, Jiří Pospíšil, Zdeňka Skubeničová, Václav Šefčík, Eliška Tumidalská, Eva Vávrová, Martina Belasová, Růžena Jírová, Martin Svatek, Štefan Karban), ministranti (Stanislav Müller, Václav Mužík, Štefan Karban, Patrik Lavrinčík, Karel Fuchs), Maria Loreto (Alena Kovaříková, František Stach, José Kočí a tým spolku Maria Loreto), Farní charita (Josef Kašpar, Hedvika Kašparová, Gabriela Mužíková, Jaroslava Haklová, Evženie Matějková, Brigita Loosová a tým spolupracovníků), návštěvy nemocných (Marie Kočí, Růžena Jírová, Jaroslava Haklová, Brigita Loosová, Helena Müllerová, Jana Karasová), Klub křesťanských žen (Alena Divíšková), farní administrativa a finance (Zdeňka Skubeničová, Jiřina Caldová, Marie Šalátová), Zpravodaj farnosti (od dubna k Aleně Kovaříkové přibývají Jana Karasová a Martina Belasová, od října odchází z reakce Alena Kovaříková, od prosince přichází Dana Kučerová), nástěnky (Martina Belasová), kostelnice u sv. Václava (Brigita Loosová), kostelnice u sv. Mikuláše a koordinace liturgických služeb (Eliška Tumidalská), kostelníci u sv. Michaela (Zdenko Kyznar a Zdenka Kyznarová), katecheze dětí (Helena Müllerová), pastore dětí (Eva a Jiří Kolafovi, Helena a Lád'a Šviderovi, Marie Nováková), pohostinnost a úklid fary (Jana Karasová, Anna Račanová, Jaroslava Haklová), farní knihovna (Terezie Staňková, Petr Beran), společenství mládeže (Tadeáš Šatra, Ondřej Jirásk), akce pro děti (Eva Kolafová), vedení malých skupin (Miluše Kantorová, Vlasta Černochová, Anička Račanová, Jana Karasová), služby v kostele sv. Mikuláše (Brigita Loosová a tým), živý růženec (Terezie Staňková), Rodina Neposkvrněné (Margita Eichlerová), penziony (Marie Dvořáková, Marie Kočí), farní kronika (Petr Beran), Chebské varhanní léto (Martina Kolářová).

4.3.2 Materiálně technické záležitosti

Ve farním kostele sv. Mikuláše byla ukončena 2. etapa instalace zabezpečovacího systému a v létě byla dána do užívání nová zpovědní místnost, zřízená v severní předsíni. Její úpravu zajistil pan Stanislav Kuna.

V kostele sv. Michaela v Dolním Žandově bylo umístěno elektronické zabezpečení a byl doplněn jeho inventář. Na Loretě byla zahájena stavba WC, dokončení akce se odložilo na další rok. Z fary v Dolním Žandově byl zřízen farní penzion, který poskytuje ubytování i návštěvníkům zvenčí.

V září byla vyklizena fara na Kostelním náměstí, farář P. Bauchner se přestěhoval do budovy evangelické fary v ulici 26. dubna č. 5 a byly zahájeny stavební práce s cílem přebudovat faru na farní centrum. Na tento záměr byla vyhlášena sbírka Farnost sobě (do konce roku se podařilo vybrat přes 89 tisíc korun).

***ekonomická
rada farnosti***

služby

Mikuláš

***Žandov
Loreta
farní penzion***

farní centrum

V roce 2005 dosáhly příjmy farnosti 5.325.776 Kč (včetně darů a dotací na vybudování farního centra, na zabezpečení kostelů a na stavbu WC na Loretě), výdaje činily 5.476.824 Kč. Z toho bylo jako hlavní položky 1,6 mil. korun vydáno na stavbu WC na Loretě a 1,2 mil. Kč na rekonstrukci fary.

4.3.3 Duchovní život a pastore

V roce 2005 byly mše i nadále slaveny v neděli ráno v 9:00 v Chebu (v letním období u sv. Mikuláše, v zimním u sv. Václava), v neděli dopoledne v 10:30 v kostele sv. Michaela či přes zimu ve farním sále v Dolním Žandově, v neděli večer v 18:00 v Chebu u sv. Václava, každých 14 dní se také u sv. Václava od 20:00 slavila mše svatá pro vietnamskou komunitu. Ve všedních dnech byly slaveny v pondělí „seniorské“ mše střídavě v penzionech a domově důchodců, v úterý „loretánské“ mše jednou za 14 dní v letním období na Loretě, ve středu „biblické“ mše s rozhovorem nad Písmem v kapli u sv. Václava od 18:00, od podzimu ve čtvrtek tiché „meditativní“ mše od 18:15 ve farním sále s následnou eucharistickou adorací (v adventní době čtvrteční „rorátní“ mše od 6:00), v pátek „klasické“ mše od 18:00 (v zimě od 17:00) u sv. Václava a o některých sobotách „skupinové“ mše pro různé specifické skupiny farníků (většinou jednou za měsíc tzv. „rodinné“ mše přizpůsobené dětem nebo mše v rámci různých formačních setkání či víkendů). O Velikonocích jsme slavili křest jedné dospělé katechumenky.

Na podzim byl vytvořen prostor pro pravidelnou modlitbu breviáře (tzv. Denní modlitby církve) na faře, a to v pondělí ráno pro ranní chvály a v úterý večer pro nešpory (účast kolem 4 až 8 lidí). Během adventní doby se skupina věřících (kolem 8 lidí) scházela každý den kromě neděle od 6:00 hod. ráno v kostele sv. Václava k „modlitebním rorátám“ (ve čtvrtek se mší svatou s účastí kolem 20 věřících).

Na prohloubení v osobní modlitbě také byla zaměřena adventní rekolekce na téma „Pane, nauč nás modlit se“ nebo cyklus pátečních promluv o růženci. K osobní adoraci je stále tradiční příležitost každý první pátek hodinu přede mší, nově pak po každé večerní čtvrteční mši ve farním sále. Prostory ke společné spontánní modlitbě jsou trvale v různých domácích skupinkách, o prvních středách večer na faře nebo každý den od 7:00 v kapli u sv. Václava. V postní a velikonoční době (březen – duben 2015) farnost prožila „farní exercicie“ podle semináře *Život v Kristu* a 17. – 18. 6. „farní den“ se shromážděním farnosti, na podzim seminář *Tři barvy Tvých darů*.

Během první poloviny roku pokračovala *pastore vietnamských věřících* pod vedením Petra Nguyen Van Danga ve spolupráci s vietnamskými redemptoristy ze Svaté Hory. Věřící se scházeli pravidelně jednou za 14 dní ke slavení eucharistie. Koncem roku (11. 11. 2005) převzal odpovědnost za vietnamskou komunitu P. Antoine Pham Van Tinh, CSsR, který dojížděl každých 14 dní ze Svaté Hory.

Katecheze dětí pokračovala vždy ve středu ve dvou skupinách (menší a starší děti). Menší děti vedla do prázdnin Hedvika Denková, kterou počátkem nového školního roku vystřídala Helena Müllerová. Starší děti vyučoval P. Bauchner. Mládež se pod patronací P. Hrušky zformovala do dvou skupin (Cheb a Mariánské Lázně). Konala se občasné víkendové setkání a prázdninové akce v rámci projektu „Cesta víry.“ Začala příprava mladých na biřmování. 18. – 20. 3. se uskutečnily rekolekce pro manžele ve Starém Sedlišti (ve spolupráci s Centrem ro rodinu Biskupství plzeňského).

hospodaření

mše svaté

křest dospělé katechumenky

modlitební život

adventní rekolekce

skupinky

farní exercicie

vietnamská komunita

děti a mládež

Cesta víry

Dne 17. ledna navštívil Loretu nový řezenský biskup Mons. Dr. Gerhard L. Müller a za účasti věřících z obou stran hranice zde prožil nádherné setkání. Dne 28. 2. se konal farní ples v hotelu Barbarossa v Jateční ulici. V postní a velikonoční době navštěvovali někteří farníci farní exercicie všedního dne. Dne 4. 4. se konala poutní mše sv. v kostele Zvěstování Páně (františkánském), dne 21. 5. se uskutečnil vikariátní den na Loretě, ve dnech 17. a 18. 6. farní den. Hlavně v první polovině roku se v rámci filmového klubu uskutečnilo na faře promítání více filmů.

Od léta navštěvovala skupina ochotných věřících vedená P. Bauchnerem pravidelně pacienty v místní léčebně dlouhodobě nemocných a přinášela jim duchovní pomoc.

První farní dovolené v Horní Blatné (Rodinná aneb Krušné hory nejsou krušné) se účastnilo 25 farníků. V létě jsme se vydali na řadu poutí: 31. 7. na Svatou Annu u města, 13. 8. na Svatou Horu, 20. 8. do mariánské kaple v Javořině, pak dne 28. 10. jsme putovali růžencovou cestou ke kapli Nejsvětější Trojice u Valdsas. Dne 15. 9. se konalo setkání okruhu spolupracovníků farnosti, počátkem října byl zahájen seminář *Tři barvy Tvých darů* a ve dnech 28. 9. až 2. 10. se uskutečnily *farní dny* s účastí otce biskupa. Koncem října se farníci sešli na víkend v Dolním Žandově a účastnili se za účasti dětí i několika místních obyvatel farní zabíjačky. V listopadu se konala v kostele sv. Václava podařená výstavka různých vydání bible. Při benefičním koncertě ke cti sv. Cecílie dne 22. 11. v kostele sv. Václava se na rekonstrukci fary vybralo přes 4 tisíce korun. O dění ve farnosti pravidelně informoval *farní Zpravodaj*, vedený paní Alenou Kovaříkovou a pak P. Hruškou.

Chebský chrámový sbor se i během roku 2005 nadále pravidelně scházel pod vedením Heleny Müllerové každý čtvrtek a při větších slavnostech v Chebu i Dolním Žandově svým zpěvem pomáhal prohloubit slavení liturgie. Pro radost svou i ostatních sbor občas vyrazel i mimo farnost (např. na pout' do Nové Role, do Vejprty, na setkání sborů do Plzně apod.). Službu hry na varhany zajišťovaly varhanice Heleny Müllerové, Irma Petrlíková a Miroslava Wolfová. Martina Kolářová dále pokračovala v péči o údržbu varhan u sv. Mikuláše a v organizování *Chebského varhanního léta*.

Pastorační statistiky: Během roku 2005 jsme ve farnosti slavili křest 17 dětí a jedné dospělé farnice (která byla zároveň biřmována a přijala poprvé eucharistii), k prvnímu přijímání přistoupily 2 děti, do církve se navrátil 1 věřící, z církve vystoupili 2 lidé, církevní sňatky byly 3, pomazání nemocných 30 individuálně a 60 při společné bohoslužbě, rozloučili jsme se naposled s 30 věřícími. Ke slavení eucharistie se nás schází průměrně 200 v Chebu a 20 v Dolním Žandově. Oproti loňsku má většina těchto údajů (kromě pohřbů a pomazání nemocných) mírně sestupný charakter, což je známkou toho, že farnost minimálně v oblasti účasti na liturgii nadále stárne.

4.3.4 Spolupráce s obcemi a činnost spolků a charity

V roce 2005 se spolupráce mezi naší farností a městem Cheb nadále udržela na velmi dobré úrovni. Po převodu kostela Zvěstování Páně městu byl za pomoci farnosti během roku dojedнан prodej celého zbývajícího komplexu františkánského kláštera městu Cheb, jehož původním vlastníkem bylo Biskupství plzeňské. Spolupráce s městem pokračovala dále hlavně v oblasti

akce**farní ples****filmový klub****návštěvy
nemocných****farní dovolená****poutě****Tři barvy
Tvých darů
farní dny
s biskupem
zabíjačka****Zpravodaj****chrámový sbor****varhanice****koncerty
statistiky****město Cheb**

přípravy projektu Centrum Františkán, samozřejmostí se stalo vzájemné reprezentování farnosti na kulturních a společenských událostech pořádaných radnicí (např. novoroční přijetí se žehnáním městu Cheb a jiné), opačně byli představitelé města zváni na významné akce pořádané farností či farní charitou (svatováclavská pouť, česko-německá setkání, zahájení Tříkrálové sbírky). Dne 16. 9. byla za účasti představitelů města a rady hostů slavnostně otevřena Stezka Ing. Antonína Harta, vedoucí od státní hranice k Loretě.

Na kulturním poli pokračovala spolupráce s pořadateli Chebského varhanního léta (Ing. arch. Luděk Vystyd, MgA. Martina Kolářová). V rámci koncertů se otevřela možnost oslovit přítomné posluchače duchovními úvody jednotlivých koncertů. Dalšími subjekty, kteří nabídli spolupráci, byla Střední zdravotnická škola (několik vyučovacích hodin v rámci občanské nauky) a organizátorka výchovných koncertů slečna Martina Kolářová (kulturní pásmo v galerii Klára). Otevřenost vůči širší veřejnosti se projevovala i nadále pořádáním tradičních adventních či vánočních koncertů nebo poskytnutím prostoru pro ně.

Spolupráce se širší občanskou společností se rozvíjela hlavně na poli přípravy projektu budoucího využití františkánského kláštera (nyní již v majetku města), samozřejmostí se stalo vzájemné reprezentování farnosti na kulturních a společenských událostech pořádaných radnicí, opačně i představitelé města byli zváni na významné akce pořádané farností. V letním období i letos fungovala průvodcovská služba ochotných jednotlivců či dvojic v kostele sv. Mikuláše (celkem 25 dobrovolnic pod vedením Brigity Loosové), která přispěla k tomu, aby „za nás mohly mluvit kameny“.

Vztahy se zahraničím, v praxi především s našimi německými sousedy, byly v roce 2005 dále rozvíjeny nejen na tradiční rovině spolupráce kolem Lorety, ale také díky sondážním setkáním s křesťany z farnosti Wernersreuth za účelem navázání partnerské spolupráce při přípravě možného „zrcadlového projektu“ nazvaného předběžně „Škola učednictví“ / „Ministrantská škola“. Na tradičně dobré úrovni trvaly také vztahy naší farnosti s farností Waldsassen, která nám solidárně přispěla 150 tis. Kč na rekonstrukci farního centra.

Služba týmu dobrovolníků *farní charity* pod vedením pana Josefa Kašpara přinášela do diakonické služby farnosti lety osvědčený standard. Pravidelná činnost spočívala především v poskytování služeb hygienické očisty a sociálního šatníku v *Centru sv. Alžběty*. Šatník byl využíván především tzv. „úředně sociálně slabými“ rodinami, bezdomovci, noclehárnou Betlém a chebskou nemocnicí, ale i všemi návštěvníky, kteří se cítí být sociálně slabými. Podle potřeby byla také poskytována pomoc pro na státní hranici zadržené utečence z humanitárního miniskladu. Tým přibližně dvanácti pravidelných dobrovolníků během roku odsloužil 1596 hodin. Při větších jednorázových akcích pomáhají charitě další dobrovolníci, včetně chebských skautů. Největší jednorázovou akcí organizovanou charitou byla opět lednová *Tříkrálová sbírka*, zahájená na Městském úřadě za účasti představitelů města, při které 20 skupinek vybralo téměř 98.674,- Kč (většina z 65 %, které zůstaly v místě, byla věnována na provoz noclehárny Betlém, 2.500,- Kč bylo odesláno na charitní konto pomoci jihovýchodní Asii, 10.300,- Kč si charita ponechala na péči o osamělé a potřebné občany). Jako postní dar charita vybrala a odeslala 4.996 korun. U příležitosti

koncerty**projekt
Františkán****Mikuláš****zahraniční
vztahy****farní charita****Centrum
sv. Alžběty****tříkrálová
sbírka**

velikonočních a vánočních svátků a ke Dni matek dobrovolníci navštívili a dárkem obdarovali klienty léčebny *Carvac* a *Domova důchodců* v Chebu. Velmi vydařenou akcí byl také květnový charitní bál (6. 5.), který pracovníci využili k neformálnímu setkání se sponzory. Na Štědrý den se pak uskutečnila již tradiční štedrovečerní večere pro lidi bez domova v noclehárně Betlém. Jednou měsíčně je charitní činnost duchovně podporována společnou modlitbou růžence. Charitní práci finančně vydatně podporuje také město Cheb. Svou aktivitou oslovuje charita širokou občanskou společnost.

**Carvac
domov
důchodců**

Spolek pro ochranu památek Chebska Maria Loreto (předseda P. Filip Lobkowicz, jednatelka Alena Kovaříková) má za svůj hlavní cíl péči o poutní místo Maria Loreto ve Starém Hrozňatově. Skupina dobrovolníků zajišťovala po celou dobu letní sezóny přístup do čistého a upraveného interiéru a v případě zájmu poskytovala informace poutníkům. Součástí činnosti spolku je také propagace Lorety, zajišťování a dotování autobusové dopravy na Loretu, zajišťování informačních materiálů o Loretě, pohlednic, upomínkových předmětů a zajištění dopravy na farní poutě. Mnozí ze členů spolku doprovázeli obnovu Lorety od samého jejího počátku. Spolek se ve své většině členů skládá z farníků a farnic farnosti Cheb a tak se cítí být nedílnou součástí uskutečňování poslání farnosti. V druhé polovině roku byl iniciován proces vypracování dokumentu shrnující zásady pro spolupráci na Loretě mezi českým a německým spolkem Maria Loreto a farností. Během roku 2005 byla spolupráce koordinována pomocí občasných pracovních setkání zástupců spolků a farnosti (za farnost byl touto službou pověřen P. Petr Hruška). Členové spolku pečovali dále o drobné církevní památky v okolí města a hroby duchovních na městském hřbitově.

Maria Loreto

Ekumenicky zaměřený Křesťanský klub žen pod vedením paní Aleny Divíškové zahrnuje většinou naše starší farnice. Spolupráce během roku spočívala v občasných návštěvách některého z farářů na setkání klubu a ve výpomoci členek klubu při různých farních či charitních akcích, včetně vydatného finančního příspěvku členek klubu věnovaného na rekonstrukci farního centra. Dne 10. 9. 2005 klub uspořádal vydařený poutní zájezd do Boru u Tachova. Udrzuje přátelské vztahy se spolkem katolických žen z Waldsassen, členky se vzájemně navštěvují v masopustě, při příležitosti svatováclavské poutě a v Adventu. Klub se rozloučil se svou dlouholetou členkou paní Alžbětou Krivánkovou ze sboru Bratrské jednoty baptistů (+ 15. 2. 2005) a s paní Veronikou Pavlíčkovou (+ 27. 10. 2005).

**klub
křesťanských
žen**

úmrtí

4.3.5 Ekumenická spolupráce

Vztahy v ekumenickém rozměru byly i nadále udržovány jak na úrovni každoměsíčního setkávání vedoucích jednotlivých sborů a církví, tak při příležitostné spolupráci na různých modlitebních a evangelizačních akcích (lednový Týden modliteb za jednotu křesťanů, Hod Beránka, modlitby žen, půlnoční bohoslužba, různá evangelizační setkání, účast na modlitbách druhých společenství). Především spolupráci při půlnoční bohoslužbě lze vnímat jako určitou výzvu k postavení vztahů mezi jednotlivými chebskými církvemi na kvalitativně hlubší úroveň, protože se zde nachází ještě poměrně nevyužitý potenciál.

ekumena

Od podzimu 2005 bydlel na faře Českobratrské církve evangelické farář P. Bauchner a v tamním sále se konaly četné akce naší farnosti.

**evangelická
fara**

Asi největším počinem na poli přímé evangelizace byla *půlnoční bohoslužba* pořádaná v ekumenické spolupráci spolu s Českobratrskou církví evangelickou, Bratrskou jednotou baptistů a Křesťanským společenstvím. Půlnoční tvořená pásmem slova, biblických čtení, koled a modliteb měla velmi příznivý ohlas a vyznačovala se velkou kázní a pozorností zúčastněných.

**ekumenická
půlnoční**

4.4 ROK 2006: ŽÍT ŽIVOT SLOUŽÍCÍ ŽIVOTU

2006

4.4.1 Personální stav

V obsazení společné duchovní správy nenastaly žádné změny. Protože uplynul mandát *pastorační rady*, dne 22. 10. zvolila farnost jako její nové členy pí Helenu Müllerovou, Janu Karasovou, Elišku Tumidalskou a Jiřího Kolafu a následně do ní farář jmenoval Martinu Belasovou, Hedviku Denkovou, Zdeňku Skubeničovou a Evu Vávrovou. Pro další rok byla od 1. 6. 2006 jmenována *ekonomická rada*, ve které jsou kromě farářů opět Eva Vávrová, Václav Mužík a Petr Novotný. Obsazení jednotlivých služeb ve farnosti zůstalo stejné jako v předchozím roce (do redakce Zpravodaje od listopadu přibyla Radka Kučerová), správy farní knihovny se ujal Karel Dvořák a elektronicky zpracoval její evidenci.

**pastorační
rada farnosti**

**ekonomická
rada farnosti**

Zpravodaj

knihovna

4.4.2 Materiálně technické záležitosti

V létě byly doplněny okapové roury u obou chebských kostelů v náhradu za ukradené měděné a v říjnu byly instalovány ochranné sítě na okna presbytáře a sakristie kostela sv. Mikuláše.

Byla ukončena první etapa rekonstrukce budovy fary na farní centrum, které dne 29. 10. požehnal otec biskup František. Na podzim začala výstavba víceúčelového sálu na farním dvorku. Farnost sice na tyto nákladné akce vybrala přes 245.000 korun, leč tento obnos pokryl jen malou část celkových nákladů. První etapa stavby včetně vnitřního vybavení stála kolem 7 mil. Kč.

farní centrum

Byla dokončena oprava fasády kostela sv. Michaela v Dolním Žandově a provizorně opravena krytina věže poškozená větrnou smrští Kyril. Do provozu byla před sezónou uvedena budova WC na Loretě (náklad přes 1,7 mil. Kč). Služby poskytoval farní penzion na faře v Dolním Žandově.

Dolní Žandov

**Loreta
farní penzion
Ohrožené
kostely**

Byl schválen dokument Ohrožené kostely na území chebské farnosti, v květnu se konaly prohlídky kostelů v Dřenicích, Nebanicích, Paliči a Starém Hrozňatově a vyhodnocovaly se nabídky na jejich budoucí využití v souladu s jejich původním posláním.

Bylo zavedeno podvojného účetnictví a byl vytvořen rozpočet na rok 2007. V roce 2006 farnost hospodařila takto (více ve výroční zprávě):

hospodaření

Celkové výnosy: cca 6,9 mil. Kč

Celkové náklady: cca 8,0 mil. Kč

4.4.3 Duchovní života a pastore

Ve farnosti se pravidelně slavila eucharistie v návaznosti na jednotlivá období církevního roku a pokračoval modlitební život ve společenstvích věřících i katecheze dětí a mládeže. Na podzim se začaly slavit pravidelné mše sv. i v léčebně dlouhodobě nemocných.

mše svaté

Pastorační rada vypracovala pastorační vizi farnosti *Žít život sloužící životu*. Od září se konala setkání pastoračního týmu tvořeného asi 20 farníky,

**pastorační vize
farnosti**

kteří převzali v rámci života a služby farnosti zodpovědnost za určitou skupinu či službu. V rámci pastore dětí se konala tvůrčí odpoledne, zakončená obvykle mší pro děti a prázdninové akce např. v D. Žandově.

Dne 9. 6. byl přijat dokument *Maria Loreto. Místo smíření a setkávání aneb zásady pro spolupráci na poutním místě.*

Jednotlivé akce:

- 10. 2. druhý farní ples v sále Produkčního centra Kamenná
- 18. 2. seminář pro spolupracovníky farnosti (30 osob)
- postní doba 2006 „Š & Š“ nedělní Škola a školka učednictví
- 17. – 18. 3. postní rekolekce
- 24. – 26. 3. manželské rekolekce (Petr Hruška a manželé Fenclovi)
- 30. 3. farní shromáždění
- 31. 3. – 1. 4. rekolekce pro ženy ve Starém Sedlišti
- 7. až 9. 4. postní víkend v D. Žandově
- 12. 4. divadelní představení Pilátova žena ve farním kostele
- 6. 5. vikariátní den na Loretě
- 16. až 18. 6. farní dny na téma „Znamení doby“
- 9. – 12. 7. letní dovádění v Dolním Žandově
- 30. 7. až 5. 8. Druhá farní dovolená ve Sv. Janu pod Skalou (34 lidí)
- 9. 9. křest a biřmování v chrámu sv. Mikuláše
- 24. 9. euroregionální církevní den u (ukončení krajinné výstavy)
- 14. 10. diecézní setkání chrámových sborů v Boru
- 27. až 29. 10. farní dny za účasti otce biskupa (biřmování 11 osob a požehnání farního centra)
- Adventní benefiční koncert Chrám. sboru s MDO Jindřicha Jindřicha

Farní poutě:

- 27. 5. Dny víry v Plzni s návštěvou meditační zahrady
- 2. 7. Mnichov u Mariánských Lázní
- 12. 8. Svatá Hora
- 19. 8. Javořina
- 16. 9. Teplá
- 24. 10. Kappel a Valdsasy

Pravidelně vycházel již 10 let Zpravodaj chebské farnosti.

Slavení svátostí v číslech: křty 13 (z toho 1 nad 14 let; dne 9. 9. 2006 křest a biřmování dospělé katechumenky), biřmování 11 (dne 29. 10. 2016), první přijímání 4, sňatky 3, pohřby 23, přibližně 220 lidí na nedělních mších

**služebníci
dětí**

Maria Loreto

akce

poutě

statistiky

4.4.4 Spolupráce s obcemi a činnost spolků a charity

Biskupství plzeňské prodalo městu Cheb *objekt františkánského kláštera* a farnost spolupracovala při tvorbě koncepce jeho budoucího využití.

Byla postavena výklenková kaplička ve Stebnici. Pokračovaly oblíbené koncerty *10. ročníku Chebského varhanního léta* v chrámu sv. Mikuláše.

Dne 3. ledna požehnal otec biskup koledníkům *Tříkrálové sbírky* v obřadní síni chebské radnice, sbírka se konala hlavně ve dnech 7. a 8. 1. a 27 skupinkám se při ní podařilo vybrat 131.564,- Kč. Farní charita navštěvovala a obdarovávala klienty domova důchodců a léčebny

město Cheb

koncerty

farní charita

**Tříkrálová
sbírka**

dlouhodobě nemocných, zajistila službu šatníku, konala se pravidelná modlitba sv. růžence a 13. 5. charitní ples. V březnu a dubnu na výroční schůzi a následných setkáních s ředitelem diecézní charity Jiřím Lodrem, biskupem Františkem Radkovským, pastorační radou a radou farní charity probíhaly zásadní koncepční diskuze o dalším směřování farní charity a jejím vztahu ke struktuře farnosti. Po vyjasnění těchto pak dne 31. 8. ukončil práci ředitele farní charity pan *Josef Kašpar* a vedení dočasně převzal *P. Petr Hruška*. Dne 9. 9. navštívilo 46 koledníků bazén ve Františkových Lázních a 18. 11. se konal benefiční koncert pro charitu v kostele sv. Václava. Diecézní charita, která zajišťuje činnost ubytovny pro bezdomovce Betlém, získala pro rozvoj své činnosti od města Chebu velkou vilu v Poohří. Závěrem roku nastal proces hledání optimálního zaměření činnosti farní charity pro potřeby občanů města.

**výměna
ředitele
farní charity**

Zástupce spolku spolupodepsal dokument *Maria Loreto: Místo smíření a setkávání aneb zásady pro spolupráci na poutním místě*. Spolek organizoval brigády, zajistil pravidelné služby, propagační materiály a péči o poutní místo po dobu sezóny od dubna do října a pečoval o kaple v okolí města. V září opravil p. José Kočí střechu Božího hrobu u Lorety a kaple u silnice do Svatého kříže a v prosinci opravil poškozenou střechu kaple u silnice do Kozlů po vytržení plechu na okraji střechy zlodějem. Spolek zajistil dopravu na pravidelné bohoslužby na Loretě a na farní poutě.

Maria Loreto

Schůzky členek klubu se konaly pravidelně, účastnili se jich např. místní duchovní, v lednu klub navštívil starosta města Chebu MUDr. Jan Svoboda, v březnu Ing. arch. Michal Pospíšil, který informoval o přípravě krajinné výstavy, v listopadu místní cestovatel pan Šulc. V únoru přijaly členky pozvání spřátelených žen do Valdsas a u příležitosti svatováclavské pouti pozvaly německé ženy do Chebu. Dne 17. 12. strávily odpoledne ve Valdsasích. Dne 6. 6. uskutečnily zájezd na poutní místo Lomec v jižních Čechách. Poskytly dar na rekonstrukci farního centra.

**klub
křesťanských
žen**

4.4.5 Ekumenická spolupráce

Dne 22. až 28. ledna se v Chebu konal ekumenický týden modliteb za jednotu křesťanů. Křesťanští věřící spolupracovali při přípravě hojně navštívené půlnoční bohoslužby dne 24. 12. v kostele sv. Václava.

ekumena

4.4.6 Ostatní záležitosti

Při volbách do poslanecké sněmovny parlamentu v červnu získala v Chebu strana KDU-ČSL 4,43 % hlasů, v komunálních volbách v říjnu obdržela tato politická strana v chebském zastupitelstvu dva mandáty (Jana Křížová, Mikuláš Gangur).

volby

4.5 ROK 2007: CESTA MILOSRDENSTVÍ

2007

4.5.1 Personální stav

V personálním obsazení duchovní správy nenastaly od minulého roku žádné změny (*P. Petr Bauchner* a *P. Petr Hruška*). Členy pastorační rady jsou Helena Müllerová, Jana Karasová, Eliška Tumidalská, Jiří Kolafa, Martina Belasová, Hedvika Denková, Zdeňka Skubeničová a Eva Vávrová. Členy ekonomické rady zůstávají Eva Vávrová, Václav Mužík a Petr Novotný. Od ledna 2007 se ujal provozování farní taxislužby pro starší farníky pan

**pastorační
rada farnosti**

**ekonomická
rada farnosti**

Stanislav Müller. Redakce Zpravodaje zůstává stejná jako vloni. V květnu obdržel pan Zdeněk Kyznar, kostelník v Dolním Žandově, při setkání věřících plzeňské diecéze na Dnech víry v katedrále v Plzni za vynaložené úsilí na záchranu kulturní památky kostela sv. Michaela dopis a plaketu Madony Plzeňské od biskupa Františka Radkovského.

*farní taxi**vyznamenání*

4.5.2 Materiálně technické záležitosti

Hlavní akcí roku se stala dostavba farního centra. V létě byla opravena fasáda fary a dne 18. 11. 2007 otec biskup František slavnostně otevřel nově vybudovaný farní víceúčelový sál v místě bývalého dvorku. Rekonstrukce fary si vyžádala 7,6 mil., výstavba sálu 3,1 mil. Kč, celkem 10,8 mil. korun. Takřka polovina nákladů byla uhrazena z dotací získaných z Německa, zbytek od více dárců včetně Města Chebu, Krajského úřadu Karlovarského kraje a hotelu Pyramida ve Františkových Lázních.

farní centrum

Na čtyři okna na severní straně a na prostřední strany západní farního kostela sv. Mikuláše se podařilo v říjnu z vnějšku osadit ochranná síta, aby se zabránilo neustálému ničení cenných vitráží vandaly. Do interiéru byly pořízeny uzamykatelné přihrádky pro zpěvníky.

Mikuláš

Z daru paní Heleny Horynové (+17. 10. 2007) bylo v kostele sv. Václava pořízeno nové ozvučení.

Václav

Na poutní místo Loreta ve Starém Hrozňatově přivezl počátkem poutní sezóny akademický malíř Jaroslav Šindelář tři nové obrazy mariánského cyklu (Obětování P. Marie, Navštívení a Útěk do Egypta) a instaloval je v ambitu. V meditační zahradě byly umístěny dvě nově restaurované sochy (Kristus s biřicem) a na kříž, zavěšený na vnější zdi jihovýchodní kaple mezi nápisovými deskami, pořídil dr. H. Zeidler nový korpus Krista. Nicméně počátkem června 2007 se do tohoto posvátného objektu 3x vloupali zloději kovů, ukradli měděné okapové roury a část zastřešení, vyloupili pokladničku u vchodu. Proto musel správce nahradit všechny okapové žlaby i roury v nádvoří materiálem z pozinkovaného plechu a zbytek měděného materiálu uložit. Na podzim ukradli zloději i všechny okapové roury z objektu WC, přestože areál střeží se zvýšenou pozorností policie. V důsledku odlehlosti a nedostatečné ochrany poutního místa začaly práce na elektronickém zabezpečení Lorety, financované zčásti německým loretánským spolkem.

Loreta

Byl vydlážděn prostor před vstupem do kostela sv. Michaela v Dolním Žandově a byly vyčištěny jeho varhany. U farního penzionu se podařilo získat výměnou pozemek sousedící s farní zahradou a byla dokončena rekonstrukce spodní části opěrných zdí.

*Dolní Žandov**farní penzion*

Pokračovala akce *Ohrožené kostely*, zaměřená na jejich záchranu a zajištění jejich smysluplného využití. Kostel sv. Anny v Paliči byl na jaře darován nadačnímu fondu Lighthouse z Prahy, kostel Nejsv. Trojice ve Starém Hrozňatově získal v létě majitel sousedního zámku obchodní a stavební firma ElitProfit s. r. o. z Prahy s podílem ruského kapitálu, která zahájila bezprostředně poté jeho opravu. Ostatní kostely v Dřenicích a Nebanicích ještě čekají na své využití.

Ohrožené kostely

Na jaře opravila firma Mavex Cheb výklenkovou kapli u silnice do Lipoltova.

V roce 2007 farnosti hospodařila takto (více ve výroční zprávě):

hospodaření

Celkové výnosy pastorage: 983 tis., provoz: 971 tis., investice: 3,5 mil.

Celkové náklady pastorage: 772 tis., provoz: 559 tis., investice: 4,2 mil.

4.5.3 Duchovní život a pastore

Ve farnosti se konaly pravidelné bohoslužby během celého týdne v návaznosti na liturgické období církevního roku (v neděli v Chebu v 9 a 18 hodin, ve 20:30 Vietnamci, v Dolním Žandově v 11 hodin) v kostelech, v penzionech, domově důchodců i léčebně nemocných. Po otevření farního sálu se v prosinci posunul začátek nedělní mše sv. v kostele sv. Václava na 8 hodinu a v 11 a 18 hodin se slavila liturgie v novém sále. Pravidelné bohoslužby v českém i německém jazyce se uskutečnily i na poutním místě Loreta od postní doby do Vánoc, v létě zpravidla dvakrát měsíčně.

Pokračoval modlitební život ve společenstvích, v charitním centru sv. Alžběty, modlitba Živého růžence, setkávání chlapů, vyučování náboženství dětí (20 dětí), vzdělávání ve víře dospělých (20 osob) s přípravou věřících na přijetí svátostí. Konaly se různé akce pro děti a mládež, např. v sobotu pravidelná tvůrčí odpoledne s navazující mší pro rodiny s dětmi, dne 30. 6. pouť 15 dětí na Loretu, děti strávily část prázdnin v Dolním Žandově a konala se Mikulášská besídka. Uskutečnila se řada podnětných setkání farníků v Chebu, Dolním Žandově i na poutích. Duchovní správci navštěvovali pravidelně v bytech ty farníky, kteří z důvodu vysokého věku nebo nemoci již nemohou vycházet.

Jednotlivé významné akce:

- 26. 1. třetí farní ples
- 17. 2. masopustní sobota v Dolním Žandově
- 3. 3. postní rekolekce
- postní doba (březen) Cesta milosrdenství
- 10. 3. výlet farníků k prameni Bílého Halštrova u Hazlova
- 26. 3. bohoslužba v den Zvěstování Páně u františkánů
- 4. (Květná neděle) modlitební procházka městem s více zastaveními
- 7. 4. (Bílá sobota) akce Hod beránka na chebském
- 7. 4. Vigilie Zmrtvýchvstání – biřmování
- 5. 5. vikariátní den na Loretě
- 18. – 20. 5. farní (kérygmatický) víkend v D. Žandově (20 osob)
- 9. – 10. 6. farní víkend v Dolním Žandově
- 10. 6. první svaté přijímání 5 dětí
- červenec: letní dovádění v Dolním Žandově
- 5. – 11. 8. Třetí farní dovolená Lužické hory (67 osob)
- 1. 9. valdštejnská pobožnost v kostele sv. Mikuláše
- 6. 10. Setkání chrámových sborů plzeňské diecéze v Chebu
- 7. 10. česko-německá pouť na Loretě za účasti generálního vikáře řezenské diecéze P. Michaela Fuchse, P. Hruška přednesl prosbu o odpuštění, která měla ohlas zejména mezi německými rodáky
- 16. až 18. 11. farní dny, otevření nového farního sálu otcem biskupem, prezentace činnosti aktivit farnosti v kostele sv. Mikuláše
- 27. 11. divadelní představení Jana z Arku v kostele sv. Václava
- 7. – 8. 12. adventní rekolekce
- 16. 12. Adventní benefiční koncert našeho Chrámového sboru s MDO Jindřicha Jindřicha v Chebu
- 31. 12. silvestrovská oslava na faře

mše svaté

*modlitební
život*

*vzdělávání
dětí a mládež
nemocní*

akce

Poutě farnosti:

- 1. 5. kaple sv. Josefa Podlesí
- 9. 6. zámekská kaple sv. Antonína Paduánského Kynžvart
- 11. 8. Svatá Hora / 18. 8. mariánská kaple Javořina
- 15. 9. diecézní pout' klášter Teplá
- 27. 10. růžencová pout' Valdsasy a Kappel

Po celý rok vycházel pravidelně Zpravodaj chebské farnosti, informující a formující farníky, vedený jeho šéfredaktorem P. Hruškou a byla zajištěna činnost farní knihovny (pan Karel Dvořák).

Zájemci mohli získat informace o životě farnosti z pravidelně doplňovaných internetových stránek farnosti www.farnostcheb.cz.

Statistika církevních úkonů: křty dětí 33, biřmování 2 (dne 7. 4. 2007, 15. 11. 2007), první přijímání 10, sňatky 3, přestup z jiné křesťanské církve 1, pohřby 23, v kostele 225 lidí; 20 dětí na náboženství, 3 mladí.

4.5.4 Spolupráce s obcemi a činnost spolků a charity

Spolupráce s městem Cheb zůstala na velmi dobré úrovni. Představitelé města se podíleli na organizaci *Tříkrálové sbírky*, P. Bauchner byl přizván ke zpracování strategického plánu rozvoje města a k přípravě oslav 950. výročí města, město poskytlo dotaci na opravu fary a podporovalo nadaci prosazující obnovu původního zastřešení věží kostela sv. Mikuláše.

V rámci spolupráce uspořádala obec Dolní Žandov u příležitosti svatomichalské poutě koncert v tamním kostele.

Uskutečnil se úspěšný 10. jubilejní ročník Chebského varhanního léta, jehož pořadatelem byl Ing. arch. Luděk Vystyd s farností a dramaturgem slečna MgA. Martina Kolářová. Cyklus má své vděčné posluchače, kteří vyslechli ve farním kostele umělecky hodnotná vystoupení sólistů i hudebních těles (pražský pěvecký spolek Hlahol). Vděční návštěvníci shlédli divadelní představení (27. 11.) i bohatě navštívený adventní koncert chrámového sboru a mládežnického dechového orchestru (16. 12.). Pro poutníky a turisty byl otevřen kostel sv. Mikuláše.

Dne 3. ledna 2007 byla na chebské radnici slavnostně zahájena *Tříkrálová sbírka*, konaná poté ve dnech 5. až 7. ledna nejen v Chebu, ale i v Dolním Žandově, Lipové a Františkových Lázních. Dohromady 17 skupinkám se podařilo vybrat celkem 96.819,50 korun, použitých na prospěšné účely. Byla zavedena sbírka *Postní dar* (pro Farní charitu Cheb se vybralo 30.314 Kč).

Na jaře 2007 vzniklo při farní charitě *dobrovolnické centrum* vedené paní Evou Kolařovou, jež systematicky rozpracovalo svou plánovanou činnost do více úseků: péče o seniory (program Úžasní senioři), nemocné (program Bolest a moudrost), pomoc rodinám s postiženými dětmi (program Sasanka), služba pro návštěvníky kostelů (Dědictví otců). Do těchto aktivit se podařilo zapojit více lidí pocházejících i z necírkevního prostředí. Dne 10. 12. 2007 udělilo ministerstvo vnitra dobrovolnickému centru akreditaci.

Dne 26. června 2007 se konalo výroční setkání charity. Členy její rady se stali P. Hruška, P. Bauchner, B. Jirásková, J. Karasová, J. Křížová, P. Novotný a A. Otípková, kteří potvrdili celkové rozšíření charitní činnosti.

Členové a příznivci charity se účastnili odborných přednášek z cyklu *Škola sv. Anežky* např. o doprovázení vážně nemocných a umírajících (23. 4.) a o ošetrovatelství (17. 10.), úspěšné burzy charitního šatníku dne 1. 12., kdy

poutě***Zpravodaj******knihovna******farní web
statistiky******město Cheb******Dolní Žandov******koncerty******farní charita
Tříkrálová
sbírka******Postní dar
dobrovolnické
centrum******rada farní
charity******Škola svaté
Anežky***

v roli modelek vystoupily studentky střední zdravotnické školy. Dne 20. 10. se na faře konalo setkání zástupců tří charitních organizací - z Chebu, Plavna a Valdsas. Na Štědrý den připravila farní charita u chebského nádraží sváteční pohoštění pro lidi bez domova, to se konalo též v ubytovně pro bezdomovce Betlém a na faře. Centrum sv. Alžběty a ubytovnu pro bezdomovce provozovala po celý rok Diecézní charita, dne 26. 3. navštívila ubytovnu ministryně vlády České republiky paní D. Stehlíková a ocenila její příkladnou práci.

*služba lidem
bez domova*

Spolek měl celkem 107 členů, v červenci obdržel dotaci z programu INTERREG III A a mohl splatit své závazky. Objednal další propagační materiál pro Loretu (jeden druh žádané pohlednice, turistické karty a leporelo). Společně s farností uhradil náklady na pořízení kovových popisek k obrazům mariánského cyklu. Skupina 22 členů (paní Divíšková, Galíková, Juricová, Karasová, Kovaříková, Malcová, Novotná, Penkertová, Podávková, Polívková, Pospíšilová, Skoupá, Šťastná, Vávrová, Volková, Zunová a páni Beran, Kočí, Novotný, Stach, Zahradník a Zbejval) pokračovala obětavě po celou poutní sezónu od dubna do října v zajišťování denního provozu na Loretě. Zástupci spolku se účastnili jednání v Chebu a Valdsasích o plánované obnově velké křížové cesty ve Starém Hrozňatově. Jeho členové opravili a udržují v dobrém stavu kapličku u silnice ke Svatému Kříži, další menší sakrální objekty v okolí města a hroby duchovních na městském hřbitově. Obnovili boží muka v lese pod Svatou Annou, která posvětil P. Bauchner dne 16. 9. Obstarali dvě lavičky a keramické nádoby na odpad, které farnost na jaře instalovala před objektem WC na Loretě. Jednatelka spolku zajistila u firmy CHETES sekání a odvoz trávy v areálu Lorety za sponzorskou cenu.

Maria Loreto

Klub křesťanských žen: Činnost klubu se zaměřila hlavně na pořádání osvětových přednášek pro své většinou již starší členky např. dne 5. 3. o rozvoji města Chebu, na podzim o krásách dálné Asie přednášel místní cestovatel pan Šulc, na četbu statí z literatury a novinkou se stala tělesná cvičení vhodná pro seniory. V létě navštívily členky klubu klášter Teplá a trapistický dům v Novém Dvoře a v prosinci partnerský klub ve Valdsasích.

*klub
křesťanských
žen*

4.5.5 Ekumenická spolupráce

Ve dnech 21. až 27. ledna se konal Týden modliteb za jednotu křesťanů. Věřící z jednotlivých společenství se v městě běžně setkávají, činnost Klubu křesťanských žen má ekumenický charakter. Zástupci místních církví se pravidelně setkávají 1x měsíčně, uskutečnila se tradiční ekumenická dušičková pobožnost na městském hřbitově a křesťanská společenství velmi dobře připravila půlnoční bohoslužbu dne 24. 12. v kostele sv. Mikuláše, které se hlavně mladí účastníci ochotně účastnili a pozorně naslouchali.

ekumena

*ekumenická
půlnoční*

4.6 ROK 2008: ŠKOLA SVĚDECTVÍ A MODLITBY

2008

4.6.1 Personální stav

Personální obsazení společné duchovní správy bylo nezměněno (**P. Petr Bauchner** a **P. Petr Hruška**). P. Bauchner si v létě připomněl 5 let svého působení ve zdejší farnosti. Věrnými ministranty byli pánové Štefan Karban, Karel Fuchs, Martin Svatek, Robert Kiss a další. Dne 16. 11. pověřil biskup František službou akolyty p. Karla Fuchse a Roberta Kisse.

faráři

ministranti

akolyté

Farní asistentkou byla pí. Zdeňka Skubeničová, o kostely řádně pečovaly p. Brigita Loosová s Eliškou Tumidalskou, službu knihovny zajišťoval p. Karel Dvořák, pastorační děti p. Helena Müllerová, farní taxi p. Stanislav Müller, správcem farního penzionu byl p. Jaromír Jirásk. Ředitelem farní charity byl P. Hruška a vedoucí Dobrovolnického centra Ing. Eva Kolařová. Vedení redakce Zpravodaje se ujala Jarka Rymešová, na pár měsíců redakci posílila Jana Kofránková. Dne 9. 11. 2008 se konaly ve farnosti volby do nové pastorační rady, do které farníci zvolili Janu Karasovou, Helenu Müllerovou, Zdeňku Skubeničovou a p. Martina Svatka a farář do ní dále jmenoval Janu Klíčovou, Martinu Belasovou, Terezii Staňkovou a Milana Bulíčka. Pastorační rada se ujala funkce 16. 11. 2008 na tři roky. Pracovala též ekonomická rada, opět ve složení Eva Vávrová, Václav Mužík a Petr Novotný.

služby**pastorační
rada farnosti****ekonomická
rada farnosti**

4.6.2 Materiálně technické záležitosti

Hlavní akcí v tomto roce veřejností silně sledovanou se po 63 letech stala dostavba helmice obou věží farního kostela sv. Mikuláše. Obnovu ve finanční výši přes 9 mil. korun zajistil *Nadační fond Historický Cheb* v čele s jeho předsedou ing. arch. Michalem Pospíšilem, místostarostou města. Při přípravě akce byly vykáčeny všechny dřeviny před kostelem, začala stavba vlastní konstrukce, dne 29. 6. požehnal P. Bauchner nové helmice dosud stojící na zemi, dne 8. 7. byla odstraněna stará střecha a následujícího dne vynesl obrovský jeřáb novou helmici vysokou 26 m na jižní věž za obrovského zájmu občanů. Následujícího dne ji doplnily malé věžičky. Dne 14. 7. byla osazena helmice na severní věž a celá akce byla zdárně ukončena do konce srpna. Dne 30. 9. uspořádalo vedení města tzv. Noc věží s koncertem mariánskolázeňského symfonického orchestru s vystoupením zpěvačky Petry Janů a novým osvětlením kostela. V listopadu byly zavěšeny ochranné sítě do 2 oken na jižní straně chrámu.

**helmice
kostela
sv. Mikuláše****osvětlení
kostela
oltářní obraz
ve farním sále**

Počátkem roku se ve farním zpravodaji objevila polemika o kvalitě uměleckého ztvárnění oltářního retabula ve farním sále, u příležitosti farních dní v listopadu posvětil otec biskup nový oltář a ambon v sále.

Loreta

Na Loretu ve Starém Hrožňatově se počátkem poutní sezóny vrátily tři restaurované obrazy mariánského cyklu, takže jich byl plný počet (18 ks). Dne 15. 5. byla v loretánské kapli vystavena originální socha Madony, navrácená rodinou Hartů, bylo dokončeno elektronické zabezpečení celého objektu a jeho oplocení. Na severní vnější straně byla upravena parková plocha. V kapli byla umístěna deska na paměť donátorky restaurování milostné sochy p. Hermíny Hartové. Na podzim byly doplněny ukradené okapové žlaby se svody na objektu WC a kvůli přemnoženým holubům, kteří areál znečišťovali, pořídil německý partnerský spolek ochranné sítě do ambíků. Na kostele sv. Michaela v Dolním Žandově byla provedena celková rekonstrukce bane jeho věže (celkem za 830 tis. Kč).

Dolní Žandov

Ohrožené venkovské kostely předané nadačnímu fondu Lighthouse (Palič, Nebanice) stále chátrají, opravuje se zámecký kostel ve Starém Hrožňatově a jedná se o záchranu kostela sv. Oldřicha v Dřenicích.

**Ohrožené
kostely**

Město Cheb dokončilo celkovou rekonstrukci střechy františkánského kostela a pokrylo jeho věž novou měděnou krytinou.

Pastorační rada v únoru 2008 zpracovala a vydala dokument *Koncepce správcovství Řk farnosti Cheb: „Blahoslavení dělicí se“*, který načrtává vizi

koncepce

v oblasti rozvoje správcovství financí a materiálních statků do budoucna.

Farnost v roce 2008 hospodařila s tímto výsledkem:

Celkem výnosy pastorační: 1,6 mil., provoz: 1,2 mil., investice: 2,1 mil.

Celkem náklady pastorační: 915 tis., provoz: 513 tis., investice: 3,8 mil.

Letos jsme prvně podle Koncepce správcovství odvedli tzv. *farní desátek* pro Komunitu Noe (25 tis. Kč) a pro Adopci na dálku v Peru (25 tis. Kč).

***správcovství
hospodaření***

farní desátek

4.6.3 Duchovní život a pastorační

Ve farnosti se konaly pravidelné bohoslužby a akce v návaznosti na období církevního roku (mše sv. v neděli Cheb 8, 11 a 18, večerní vietnamská 19:30, Dolní Žandov 9:30, v pondělí mše sv. střídavě v domovech seniorů a léčebně dlouhodobě nemocných, ve středu a v pátek, během sezóny na Loretu zhruba 2x měsíčně). Od podzimu se konaly v kostele sv. Václava 1 x za 14 dní v neděli pravoslavné bohoslužby.

mše svaté

V průběhu roku se uskutečnily následující hlavní akce:

akce

- 1. 2. čtvrtý farní ples
- postní seminář a postní rekolekce „A budete mými svědky“
- modlitební procházka na Květnou neděli 16. 3. s žehnáním městu
- 22. 3. byli při velikonoční vigílii pokřtěni 2 a biřmováni 3 věřící
- 1. – 9. 5. svatodušní nověna „A dostanete sílu Ducha svatého“
- 12. 4. výlet farníků k prameni Bílého Halštrova u Hazlova
- 9. až 11. 5. svatodušní víkend a nověna
- 19. 5. beseda o česko-německých vztazích s P. Antonínem Ottem
- 31. 5. setkání krajanů navrátilých se z Rumunska u sv. Mikuláše
- červenec: letní dovádění Krásno
- 8. 7. benefiční koncert orchestru ze Schwerinu pro sv. Mikuláše
- 2. 8. křest a biřmování v chrámu sv. Mikuláše
- 10. až 16. 8. Čtvrtá farní dovolená Šumava (Soumar Matěj) 80 osob
- 30. 8. valdštejská pobožnost v kostele sv. Mikuláše
- 12. 9. P. Bauchner a Mons. Herbert Hautmann zahájili mši sv. putování německých poutníků do Marienweiher (0. ročník)
- 14. 9. cyklistická pouť do Valdsas (založení tamní baziliky)
- říjen – listopad „První stupeň“ Školy modlitby
- 14. až 16. 11. farní dny s biskupem Františkem
- Adventní koncert Chrámového sboru s MDO Jindřicha Jindřicha

poutě

Uskutečnily se farní poutě:

- 31. 5. na Dny víry v Plzni
- 14. 6. do zámecké kaple v Kynžvartu
- 23. 8. do kaple v Javořině / 6. 9. do Teplé
- 28. 10. růžencová pouť do Valdsas

Loretu navštívil dne 18. 3. papežský nuncius v Berlíně Mons. J. C. Périsset v doprovodu řezenského biskupa Mons. G. Müllera, dne 26. 6. místopředseda vlády a předseda KDU-ČSL Jiří Čunek a 29. 6. vzácní hosté P. Josef Malůš s Mons. Janem Macháčem, bývalí chebští faráři. Dne 3. 5. se tam uskutečnil vikariátní den a 16. 8. se rozezněly zvony při svatbě snoubenců z Kraslic. Dne 5. 10. se konala tradiční česko-německá pouť za účasti otce biskupa.

Loreta

Významné životní výročí oslavila řada farníků např. p. Marta Nesládková (80 let), p. Marie Dvořáková a další. Při příležitosti oslav 15 let trvání

životní výročí

plzeňské diecéze udělil otec biskup plaketu bl. Hroznaty dlouholeté chebské varhanici p. Irmě Petrlíkové a ocenil angažovanost p. Heleny Müllerové, Miroslavy Wolfové a Petra Berana, In memoriam sestry Karly Tomáškové. Farnost opustila však řada farníků, kteří se dlouhodobě podíleli na jejím životě: dne 26. 4. zesnula sestra Karla Tomášková, na její pohřeb v Sedlčanech 2. 5. byl vypraven autobus, dne 9. 6. řádová sestra Illuminata Hartová z kongregace Milosrdných sester sv. Kříže, pohřbená v Gemünden. Dne 12. 10. zemřela p. Filomena Havlovičová a 3. 11. p. učitelka Markéta Staňková.

Ve farnosti se konala pravidelná setkání modlitebních skupinek, modlitba živého růžence, více představení filmového klubu ve farním sále i setkání skupiny mužů na předem ohlášená témata.

Vyučování náboženství vedla p. Helena Müllerová ve 3 skupinách dle věku dětí, konala se sobotní odpoledne pro děti s pestrým programem a dětská pouť 21. 6. na Loretu. Chránový sbor podtrhl svým zpěvem krásu liturgie při slavnostních bohoslužbách a dne 11. 10. se účastnil 10. jubilejního setkání sborů plzeňské diecéze v Plzni, 22. 11. uspořádal koncert s rodinou Wolfových v zámku Kynžvart a 14. 12. benefiční koncert s mládežnickým dechovým orchestrem ve farním kostele. Pravidelně vycházel Zpravodaj chebské farnosti (šéfredaktorka Jaroslava Rymešová) a o dění ve farnosti informovaly aktualizované internetové stránky.

Statistika: křty 35 (z toho 6 nad 14 let; z toho 3 dospělí dne 22. 3., dne 2. 8.); biřmování 6 (dne 22. 3. 2008, dne 2. 8.); sňatky 3; první přijímání 3, pohřby 31; 220 lidí v kostele; 15 dětí na náboženství; 4 mladí

*ocenění**úmrtí**modlitební skupiny**náboženství**chránový sbor**koncerty**Zpravodaj farní web statistiky*

4.6.4 Spolupráce s obcemi a činnost spolků a charity

Spolupráce farnosti s vedením města Chebu byla na vynikající úrovni. Starosta města se aktivně účastnil Tříkrálové sbírky. Farnost spolupracovala s městem i při valdštejnských slavnostech (30. 8. se uskutečnila valdštejnská pobožnost ve farním kostele). Mimořádnou akcí se stala obnova zastřešení věží farního kostela. Dne 30. 9. město uspořádalo tzv. Noc věží spojenou s koncertem symfonického orchestru a vystoupením známé zpěvačky Petry Janů. Letošního roku se kostel sv. Mikuláše stal největší koncertní síní města, byť nevytápěnou. Problémy byly však s ozvučením tak rozsáhlého prostoru. Dne 28. 6. se v něm konal koncert armádní hudby v rámci festivalu dechových orchestrů mladých (FIJO), 24. 10. koncert houslisty Pavla Šporcla, 12. 12. Rybova vánoční mše a pak koncert Petra Kotvalda. Kromě těchto mimořádných kulturních akcí se v něm uskutečnil oblíbený cyklus koncertů v rámci Chebského varhanního léta, letos naposled pořádaný ing. arch. Luděkem Vystydem. Poslední akce tohoto cyklu byla v kostele sv. Václava 27. 12. Koncerty si získaly své obecenstvo a byly hojně navštívené. Po celý rok byla zajištěna denní služba pro hojně návštěvníky farního kostela. Obec Dolní Žandov finančně přispěla na opravu bane věže místního kostela.

Farní charita jako nepostradatelná součást života farnosti ve službě lásky získala v rámci diecéze právní subjektivitu a mohla rozvinout své lépe finančně dotované aktivity. Od srpna se usídlila v nové rekonstruované

*město Cheb**Noc věží**koncerty**Dolní Žandov**farní charita*

místnosti na faře. Probíhal nábor zájemců o práci v Dobrovolnickém centru s mírným výsledkem. *Tříkrálovou sbírku* zahájil dne 4. 1. na radnici otec biskup a pak 24 skupinek potěšilo místní občany a vybralo celkem 127.343,- korun (Cheb 81.502, Františkovy Lázně 33.980, Dolní Žandov 9.121 a Lipová 2.740 Kč), které byly rozděleny na předem ohlášené účely. *Postní dar* pro farní charitu vynesl letos 22.166 Kč. Dne 31. 5. se vypravili koledníci do Plzně, navštívili zoologickou zahradu, někteří z nich shlédli pak ukázky práce požárníků a policie či věž katedrály a plzeňské podzemí a všichni se opět setkali v meditační zahradě p. Hrušky.

Dne 24. 5. se činnost charity představila při prezentaci neziskových organizací v Poohří. Dne 12. 6. se konalo výroční setkání charity. Dobrovolníci se pravidelně setkávali a školili, navštěvovali a těšili staré a nemocné lidi, aktivní byla i skupinka pro rodiče postižených dětí. Dne 4. 11. byly v Plzni u příležitosti 15 let trvání diecézní charity oceněny p. Terezie Staňková a Brigita Loosová plaketou bl. Hroznaty. Farníci předali o Vánocích potřebným lidem drobné dárky a charita uspořádala štědrovečerní večeři na faře, v centru sv. Alžběty i ubytovně pro bezdomovce Betlém.

Spolek Marie Loreto vydal nový propagační materiál o Loretě (turistickou kartu Klubu českých turistů a leporelo), v době poutní sezóny od jara do podzimu zajistil denní služby pro návštěvníky Lorety, dopravu na 4 poutě farnosti, dopravu na akce na Loretě. Dne 24. 5. se účastnil prezentace neziskových organizací v Poohří při zahájení turistické sezóny. Někteří členové spolku se účastnili 12. 9. odhalení pamětní desky umístěné na bývalém Lidovém domě k uctění aktivity sociálních demokratů v roce 1938. Dne 12. března navštívila loretánská skupina Prahu a 17. 11. Chodovou Planou. Členové spolku pečovali o drobné sakrální památky u města a hroby duchovních na městském hřbitově. Hrobky dominikánů a křížovníků byly závěrem roku obnoveny v rámci akce zvelebení hřbitova a zřízení vojenského pohřebiště.

Klub křesťanských žen uspořádal pro své vesměs starší členky řadu besed např. přednášku cestovatele p. Jiřího Dytricha o jeho putování do Santiaga de Compostela (25. 2.), v září hovořil P. Augustin Kováčik, OPraem. z tepelského kláštera o záležitosti kanonizace bl. Hroznaty. V lednu navštívily některé členky Valdsasy, v květnu ženy z partnerského spolku z německého Řezna Cheb, 11. 6. podnikly členky výlet do severních Čech a navštívily Bohosudov a klášter Osek a 26. 10. odjely opět do Řezna u příležitosti 10 let trvání partnerského spolku. Dne 21. 12. navštívily adventní odpoledne ve Valdsasích. Při svých pravidelných schůzkách nezapomínaly ani na tělesná cvičení pro zlepšení své kondice.

Chebští skauti se účastnili Tříkrálové sbírky a donesli do kostela sv. Václava betlémské světlo.

4.6.5 Ekumenická spolupráce

V lednu se konal ekumenický týden modliteb za jednotu křesťanů (23. 1. akce ve farním sále). Křesťanské společenství uspořádalo akci pro děti nazvanou Hod beránka dne 22. 3. na chebském hradě. Dne 2. 11. se uskutečnila ekumenická bohoslužba na městském hřbitově a dne 24. 12. ekumenická bohoslužba v kostele sv. Mikuláše s hraným příběhem o narození Ježíše Krista.

***Tříkrálová
sbírka***

Postní dar

***ocenění
služba lidem
bez domova***

Maria Loreto

***klub
křesťanských
žen***

skauti

ekumena

***ekumenická
půlnoční***

4.6.6 Ostatní záležitosti

V říjnu otřásl oblastí zemětřesení s největší intenzitou přes 4 stupně R, nezpůsobilo však naštěstí žádné škody. Konaly se volby do senátu a krajského zastupitelstva, jejich vítězem se stala i na Chebsku sociální demokracie a křesťané získali ve vedení kraje 2 zástupce.

V adventní době byly v horní části náměstí Krále Jiřího z Poděbrad instalovány prodejní stánky, vánoční strom a betlémem a 3 živými ovečkami, které zaujaly hlavně děti. Postavy sv. Josefa a P. Marie namalovaly školní děti. Farnost zajistila jedno odpoledne kulturní program na jevišti.

zemětřesení

Advent

4.7 ROK 2009: POVOLÁNÍ A VĚRNOST

2009

4.7.1 Personální stav

Pokračuje funkční období *pastorační rady* nově zvolené na podzim 2008 ve složení Jana Karasová, Helena Müllerová, Zdenka Skubeničová, Martin Svatek, Jana Klíčov, Martina Belasová, Terezie Staňková a Milan Bulíček.

1. 1. 2009 byli za členy *ekonomické rady* na tři roky znovu jmenováni Jozef Kaščák, Martin Svatek a Petr Novotný. Členy společné duchovní správy jsou stále **Petr Bauchner** (farář) a **Petr Hruška** (spolufarář). *Redakce Zpravodaje* se nadlouho ustálila na složení Jarka Rymešová (vedoucí), Jana Karasová, Martina Belasová, Dana Kučerová a Václav Kučera (spolupráce s webem).

vedení farnosti

4.7.2 Materiálně technické záležitosti

Největší investicí byla letos dostavba a dovybavení chebského farního domu a investice do odkoupení některých okolních pozemků na Loretě. Velkým nákladem také byla investice do projektové přípravy generální rekonstrukce kostela sv. Mikuláše a Alžběty.

farní centrum
Loreta
Mikuláš

Liturgické sbírky zůstaly přibližně na stejné výši jako vloni (220 tis. Kč), zato dary spojené se „závazným dárcovstvím“ vzrostly za poslední dva roky více než dvojnásobně (na 230 tis. Kč). Učili jsme se dále rozvíjet vícezdrojové financování a šetřit při provozu našich budov. Více se dočtete v ekonomické zprávě za ro 2009.

sbírky

Na účtu sice opticky zbývá téměř milion korun, ale asi polovina z této částky je půjčka a příspěvek města Cheb na projekt rekonstrukce kostela sv. Mikuláše a přilehlého prostranství, které budou proinvestovány v roce 2010.

zůstatek

Farnost v roce 2009 hospodařila s tímto výsledkem:

hospodaření

Příjmy pastorační 1,3 mil. Kč, provozní 1,3 mil. Kč, investiční 2,3 mil. Kč

Výdaje pastorační 950 tis. Kč, provozní 514 tis. Kč, investiční 2,9 mil. Kč

Farní desátek byl odveden pro Řk farnost Planá (20 tis., vyhořelá fara) a pro Cestu 21 (25 tis.).

farní desátek

4.7.3 Duchovní život a pastore

Pokračovaly dva pondělní cykly katechezí pro dospělé. Od ledna byly iniciovány „modlitební večery s katechezí – setkávání služebníků“ (každý první pátek v měsíci; od podzimu pak každou první středu jako „Setkání v Bethanii“). V rámci Roku sv. Pavla byly nabízeny biblické hodiny na téma obtížných Pavlových textů. Pokračoval filmový klub (filmy Ostrov, Velké ticho, Andrej Rublev, Život je krásný, Božský Evan, Příběh Ježíše Krista), dále se rozvíjela každoděsíční setkávání chlapů a slavení mše pro rodiny

formace
služebníků

Rok sv. Pavla

filmový klub
chlapi

s dětmi. Pro mnohé hlubokou zkušeností byla účast na setkání s papežem.

Na podzim zpracovala pastorační rada ve světle průzkumu života a služby farnosti (pomocí nástroje Natural Church Development) aktualizaci pastoračních priorit farnosti v dokumentu nazvaném *Řeka života: Pastorační záměry Řk farnosti Cheb 2009 – 2010*.

V Dolním Žandově se každé dva roky koná *pout' německých rodáků* pořádaná jejich sdružením v Arzbergu. V letošním roce připadlo toto setkání na 5. října. Mši celebroidal německý farář Klaus-Dieter Geuer z Arzbergu spolu s Petrem Hruškou. Po skončení mše následovala návštěva hřbitova.

Důležité pastorační akce v roce 2009:

- 23. 1. pátý farní ples
- 7. – 8. 3. Jarní dovádění v Dolním Žandově
- postní a velikonoční doba: seminář Povolání a věrnost
- 4. 4. křížová cesta na Loretu
- 9. – 12. 4. Velikonoční triduum
- 21. 6. první svaté přijímání (2 chlapci)
- 27. 6. pout' dětí na Loretu
- 1. – 4. 7. Letní dovádění dětí (Krásno)
- 18. 7. Pout' do Teplé a na Nový Dvůr
- 24. 7. Pout' ke sv. Jakubu do Pomezí
- 26. 7. – 1. 8. Pátá farní dovolená (Štěkeň) 65 účastníků
- 22. 8. Pout' na Javořinu / 5. 9. Diecézní pout' do Teplé
- 26. 9. setkání s papežem Benediktem XVI. v chrámu sv. Víta v Praze
- 16. – 18. 10. *Jenom tak* aneb Pohodový víkend s faráři a PRF
- říjen – listopad: Škola lásky aneb *Tři barvy lásky v životě*
- 28. 10. Růžencová pout' na Kappl
- listopad – prosinec: kurz psaní ikon s Robertem Bergmanem
- 1. - 23. 11. Výstava *Arménie 20 let poté*
- 21. - 22. 11. JEN TAKové Farní dny
- 27. 11. Etika v čase války (Msgr. plk. Tomáš Holub, Th.D.)
- Adventní benefiční koncert Chrám. sboru s MDO Jindřicha Jindřicha
- 28. - 30. 12. Zimní dovádění dětí Dolní Žandov
- 24. 12. Půlnoční mše

Statistika: křty 28 (z toho 1 nad 14 let); sňatky 6; první přijímání 3, pohřby 30; 220 lidí v kostele; 15 dětí na náboženství; 5 mladých

4.7.4 Spolupráce s obcemi a činnost spolků a charity

Spolupráce s městem Cheb probíhala v roce 2009 především v oblasti přípravy projektu generální rekonstrukce kostela sv. Mikuláše. Město Cheb farnosti dalo půjčku ve výši 1,3 mil. Kč na uhrazení projektové dokumentace k žádosti o evropské dotace. Dále město tradičně spolupracovalo na dalších kulturních akcích, jako např. sérii koncertů Chebské varhanní léto.

Jestliže jsme ve výročních zprávách *Farní charity Cheb* (jejímž je stále ředitelem Petr Hruška) rok 2006 nazvali „rokem zakořenění“, rok 2007 „rokem růstu“ a rok 2008 „rokem učení“, rok 2009 lze nazvat „rokem stabilizace“. To ovšem v neznámé, že bychom zaháleli. Rok 2009 byl skvělou příležitostí, jak již zaběhnuté služby a struktury využívat bez toho, abychom se museli příliš zabývat jejich personálními, administrativními, organizačními či ekonomickými stránkami. To se také projevilo na mírně

rodiny

**pastorační
záměry**

**pout'
německých
rodáků**

akce

statistiky

město Cheb

farní charita

nižším rozpočtu, který jsme si po letech rozvoje mohli vloni dovolit.

A přeci byl rok 2009 ve službě naší farní charity jistým způsobem objevný, a to ve třech oblastech: (1) Na sílící potřebu protidluhového poradenství jsme reagovali nabídkou osobního doprovázení ve finančních záležitostech několika klientům, přičemž jsme získali mnoho cenných zkušeností pro případný další rozvoj této služby. (2) Náš důraz na rozvoj hospicové péče a na osvětu v této oblasti se postupně transformoval do spolupráce s o. s. Hospic sv. Jiří, které tuto agendu od nás víceméně převzalo a my jsme se rozhodli je v tom podporovat. (3) Zaznamenali jsme velmi zajímavé navýšení zájemců o dobrovolnictví z řad nezaměstnaných, se kterými se naše dobrovolnické centrum ve spolupráci s úřadem práce a sociálním odborem města Cheb postupně naučilo efektivně pracovat a nabízet jim takový typ uplatnění, který jim dává možnost osobního rozvoje a usnadňuje tak nepřímou i případný následný návrat do pracovního procesu. Jinak farní charita i v tomto roce poskytovala a dále rozvíjela své stálé služby, o kterých se nejlépe dočtete v její výroční zprávě. Vedle tradiční lednové *Tříkrálové sbírky* (35 skupinek letos vybralo rekordních 174.993 Kč) se novinkou stal první ročník *Františkolázeňské 20tihodinovky* zvaný též „Běh bez hranic“, kterých se farní charita zúčastnila jako spoluorganizátor. *Postní dar* letos pro farní charitu vynesl 19.544 Kč.

Klub křesťanských žen se po část roku 2009 scházel z provozních důvodů na faře. Kromě svého vlastního tradičního programu spočívajícího ve sdílení života Klub také hostil např. besedu s panem Miroslavem Šulcem o jeho putování po Číně či zorganizoval pouť do Klášterce nad Ohří. Od prosince se pak se svými setkáními opět vrátil do své oblíbené „Kamenky“, kde má každý svůj hrníček a cítí se tam víc doma, než na faře.

Spolek Maria Loreto měl v r. 2008 celkem 107 členů. Činnost spolku byla i v roce 2009 zaměřena hlavně na zajištění pravidelného provozu a propagaci poutního místa Lorety, dopravu na Loretu, organizování a zajištění farních poutí (Dny víry, pouť do Lázní Kynžvart do kaple sv. Antonína Paduánského, pouť do kláštera Teplá a Nového Dvora, diecézní pouť do Teplé a růžencovou pouť na Kappl), péči o drobné sakrální stavby na Chebsku, o hroby duchovních a řeholnic na městském hřbitově. Denní provoz na Loretě zajišťovalo 22 členů loretánské skupiny od května do poloviny října. Služby prováděly i úklid celého areálu včetně WC, jejich práci mařili přemnožení holubi. Úmrtí Sr. Ilumináty Hartové a její podíl na obnově Lorety připomněla nástěnka umístěná v ambitu.

4.7.5 Ekumenická spolupráce

Dne 21. 6. se uskutečnila ekumenická pouť smíření na Loretu (6 českých a 8 německých poutníků), kterou iniciovalo ekumenické společenství z městečka Schwarzenbach (manželé Lotte a Rudi Deggovi), kteří byli inspirováni textem „Prosíme za odpuštění“ proneseným Petrem Hruškou dne 7. října 2007 na Loretě. Ze strany německých účastníků při této pouti zazněla jejich vlastní prosba za odpuštění za viny jejich předků spáchané na našem národě. Co se týče ekumenických půlnočních, dohodli jsme se s představiteli ostatních církví, že si od nich dáme na čas pauzu, protože v tomto exponovaném období je pro to málo sil. Jinak probíhala pravidelná každoděsíční setkání zástupců církví, účastnili jsme se Týdne modliteb za jednotu křesťanů a spolupracovali na Hodu Beránka.

*protidluhové
poradenství*

Hospic sv. Jiří

dobrovolnictví

*Tříkrálová
sbírka
20hodinovka*

*Postní dar
klub
křesťanských
žen*

Maria Loreto

ekumena

4.8 ROK 2010: ŠKOLA LÁSKY A SPIRITUALITY

2010

4.8.1 Personální stav

K 1. srpnu 2010 se s námi rozloučil dlouholetý farář naší farnosti **Petr Bauchner**, aby se ujal duchovní správy v sousední farnosti Sokolov. Od září se administrátorem farnosti stal dosavadní spolufarář **Petr Hruška**. Od září pro farní charitu začala pracovat **Zdeňka Hulínková**. Od října ve farnosti začal jako pastorační pracovat **Petr Klokočka**. Pastorační i ekonomická rada pokračovaly ve stejném složení jako vloni. V radě farní charity v tomto roce pracovali **Blanka Jirásková**, **Jana Karasová**, **Jana Křížová**, **Petr Novotný** a **Alena Otípková**. Redakce Zpravodaje je stejná jako vloni.

faráři
*asistentka
farní charity
pastorační
asistent*
rady

4.8.2 Materiálně technické záležitosti

Ambity na Loretě dostaly v roce 2010 novou omítku a barevný nátěr, byla opravena vstupní vrata. Jinak letos nebyly realizovány žádné větší investiční akce. Byla podána žádost na ROP Severozápad, která sice na základě vysokého zisku bodů prošla do závěrečného výběru, avšak zde již v konkurenci lépe politicky krytých projektů vybrána nebyla. Což bylo svým způsobem naše štěstí, protože vyplácení evropských dotací z ROP Severozápad bylo v roce 2011 kvůli korupčním kauzám zmrazeno.

Loreta
*neúspěšná
žádost
na ROP
Severozápad*

V prosinci se začaly rozebírat boční oltáře sv. Jana Nepomuckého a Panny Marie Růžencové v kostele sv. Michaela v Dolním Žandově. Byly demontovány dřevěné postavy svatých a spolu s ozdobami odvezeny prováděcí firmou k opravě za dozoru památkářů. Restaurování je hrazeno z 90% dotací z Ministerstva kultury ČR.

*restaurování
bočních oltářů
sv. Michael*

Farní desátek jsme letos odvedli pro Komunitu Noe (45 tis. Kč) a pro projekt Diecézní charity Plzeň Škola tvých rukou (45 tis. Kč).

farní desátek

4.8.3 Duchovní život a pastorece

Eucharistii jsme ve farnosti v první polovině roku slavili v osvědčeném časovém rozvrhu z předchozích let. Po odchodu Petra Bauchnera do Sokolova se ovšem po zvážení v pastorační radě na zkoušku změnil rozvrh nedělních bohoslužeb, a to takto: Dolní Žandov 8:00, Cheb Mikuláš 9:30, Cheb farní sál 11:00 (rodinná), Cheb farní sál 18:00 (katechetická).

mše svaté

Stejně tak v první polovině roku 2010 pokračovaly i pondělní cykly katechezí pro dospělé, Setkání v Bethanii, filmový klub a setkávání chlapů. Na podzimní „semestr“ Školy lásky v postní době navázal semestr „jarní“, zaměřený na odkrytí „ovoce Ducha“ v našich životech a pro manžele prohloubený četbou knihy Výzva lásky. Intenzivně byl letos prožit Týden manželství, během kterého byly promítány inspirativní filmy na téma manželských vztahů s možností následných diskuzí a modliteb. Prvně jsme se letos s farností zapojili do projektu Noc kostelů. Při farní pouti do Říma pod vedením Petra Bauchnera jsme se pak rozloučili s tímto naším dlouholetým farářem a pastýřem, který od září nastoupil jako farář do sousední farnosti Sokolov. Novou akcí, kterou žila celá farnost, pro nás byl také první ročník Poutního maratonu. Ač benefiční běh pro farní charitu, zapojili se do něj mnozí farníci a užili si jej jak aktivně, tak služebně.

*katecheze
filmový klub
Škola lásky*
*Týden
manželství*
Noc kostelů
*pout' do Říma
Poutní
maraton*

V Dolním Žandově každý měsíc roku 2010 pokračovalo setkávání členů farního společenství (pí. Plašilová, Chválová, Volfová, Caldová, Šťastná,

*společenství
Dolní Žandov*

Petřovská, Kyznarová, pan Kyznar). Setkání jsou buď na faře, nebo v jednotlivých rodinách za přítomnosti spolufaráře Petra Hrušky. Probíhají v modlitbě, rozjímání nad Biblí, promítání filmů apod. Tato skupina se také zapojuje do úklidu a výzdoby kostela před Vánoci, Velikonocemi a poutí. Pomocnou ruku vždy přiloží i paní Mocová. Pod vedením paní Kyznarové se členové tohoto společenství zúčastňují také růžence a křížové cesty.

Důležité pastorační akce roku 2010:

akce

- 22. 1. šestý farní ples
- 22. 1. pracovní setkání Rady Lorety
- 7. – 14. 2. Týden manželství (filmový klub)
- 14. 2. Rodinné odpoledne ve farním sále
- postní a velikonoční doba: *Škola lásky: Ovoce Ducha a Výzva lásky*
- 13. 2. masopustní bál
- 20. 3. Vítání jara – výprava do přírody
- 27. 3. postní rekolekce *Uzdravení minulosti* (karmelitáni)
- 30. 3. křížová cesta na Loretu / 1. 5. vikariátní pout' na Loretě
- 7. – 8. 5. Žandovský šabbat
- 7. 5. pout' na Chlum sv. Máří
- 22. 5. letnicová výprava rodin *Pustinami Slavkovského lesa*
- 28. 5. Chebská noc kostelů (1. ročník) Chrámů zbývá naděje
- 29. 5. Rodinná sobota
- 5. 6. Dobřej den (den pro dobrovolníky)
- 27. 6. Poutní maraton (1. ročník) benefice pro farní charitu
- 1. 7. jednodenní autobusová pout' do Marienweiher
- červenec: Dovádění 2010: Nečtiny (Zámecká pohoda)
- 24. 7. pout' na sv. Annu na Zelené hoře
- 27. 7. – 3. 8. Farní pout' do Říma (s Beruškou)
- srpen: Šestá farní dovolená 2010 Nečtiny (35 účastníků)
- 14. 8. výprava do Meditační zahrady: pout' k Maxmiliánu Kolbe
- 1. 9. Diecézní pout' do Teplé
- září – říjen: Křesťané ve společnosti: Obrněná tvrz či kvas v těstě?
- 10. – 12. 9. Loučení s létem (Holostřevy)
- říjen – prosinec: *Tři barvy Tvé spirituality*
- 11. 10. Předvolební fórum s místními politiky ve farním sále
- 28. 10. Růžencová pout' na Kappl
- 19. – 21. 11. Farní dny s biskupem: *Den odpočinku*
- Adventní benefiční koncert Chrám. sboru s MDO Jindřicha Jindřicha
- 22. 12. Tříbarevná párty (*Tři barvy Tvé spirituality*)
- 24. 12. Půlnoční mše
- 27. – 31. 12. Zimní dovádění

Statistika: křty 35; sňatky 3; první přijímání 1, pohřby 25; 220 lidí v kostele; 12 dětí na náboženství; 5 mladých

statistiky

4.8.4 Spolupráce s obcemi a činnost spolků a charity

V roce 2010 jsme s městem Cheb začali spolupracovat na projektu *950 tváří a osudů města Chebu* zaměřeném na připomenutí 950. výročí první zmínky o Chebu. Zapojili jsme se do sbírání osudů jednotlivých lidí, kteří mají či měli s Chebem něco společného, a do překladů těchto příběhů do němčiny.

město Cheb

950 tváří
a osudů

Příběhy farníků, kteří je dali pro tento projekt k dispozici, během celého roku vycházely ve farním Zpravodaji. Jinak jsme s městem Cheb spolupracovali také tradičně při Chebském varhanním létu, či dalších koncertech u sv. Mikuláše, jako např. při koncertu *Scholy gregoriany Pragensis* (9. 12.).

V roce 2010 byly členy *Rady Farní charity Cheb* kromě jejího ředitele Petra Hrušky také Petr Bauchner, Blanka Jirásková, Jana Karasová, Jana Křížová, Petr Novotný a Alena Otípková. Jestliže byl rok 2009 „rokem stabilizace“, pak rok 2010 bychom pro farní charitu mohli označit jako „rozvojový“. Činnosti, které jsme v minulých letech zaběhli, jsme podle aktuální situace ještě rozšířili o nové. Tradiční *Tříkrálová sbírka* vynesla letos 118.189 Kč (26 skupinek), *Postní dar* letos pro farní charitu vynesl 20.023 Kč. Jednou z nepříznivých okolností, se kterými jsme se ovšem museli vyrovnat, byly nižší dotace na činnost Dobrovolnického centra z Ministerstva vnitra, než jsme očekávali. Ztrátu finančních prostředků jsme ale dokázali vyrovnat zorganizováním 1. ročníku benefičního Poutního maratonu (vynesl kolem 80 tis. Kč). Masová účast sportovců, poutníků a příznivců i mediální ohlas akce značně předčily naše očekávání. Další citelnou ztrátou pro farní charitu byl odchod patera Petra Bauchnera do Sokolova. On byl srdcem služby navštěvování nemocných a dělal to od samých počátků dobře i s láskou. Od září byl tým farní charity posílen o Zdeňku Hulínskou, která má na starosti *kontaktní místo charity* a *charitní protidluhovou poradnu*. Klientů této služby rychle přibývá, což nám potvrzuje její potřebnost. Dále má na starosti fundraisingovou a ekonomickou činnost pro farní charitu. V březnu jsme si na hrad Loket zajeli pro vzácné ocenění pro jednu z našich dobrovolnic, Růženu Jírovou, která získala Křesadlo. V květnu jsme si vychutnali dokumentární film Jany Kofránkové o Tříkrálové sbírce „Když cesta je cíl...“ V červnu jsme se aktivně zúčastnili valné hromady *Hospice sv. Jiří* o. s. a vážně přemýšlíme o aktivní podpoře vzniku mobilního hospice v Chebu. Po březnové přednášce jsme pak na podzim nabídli sérii šesti setkání na téma trénování paměti, které se účastnily kromě jiného i členky Klubu křesťanských žen. Na podzim jsme navázali na loňskou dobrou zkušenost a vypravili jsme dvě štafety na 2. ročník *Františklázeňské 21tihadinovy: Kilometry pro Paraple*. V prosinci jsme uspořádali benefiční koncert na podporu Hospice sv. Jiří v Chebu.

Spolek Maria Loreto se rozloučil s paní Annou Varvařovskou (nar. 1922) a paní Marií Podávkovou (nar. 1930). Kromě ostatních poutí a věrné péče o zpřístupnění Lorety letos zorganizoval novinku – *pout' do Marienweiher*, která navázala na tradici, kterou naši němečtí přátelé obnovili v r. 2008. Letošní rok je již 16. rok existence spolku. Za tu dobu se seznam členů pozměnil. Někteří se odstěhovali, přistoupili další a třicet z nich si náš Pán povolal k sobě. Je proto dobré i zde vzpomenout, jak s námi jezdili na poutě, chodili na Loretu na bohoslužby, na jarní i podzimní úklid, jak jsme se s nimi setkávali v kostele i ve městě, na vše, co jsme s nimi prožili. Zde jsou jejich jména: Růžena Beranová, Květa Bergmannová, Marie Dvořáková, Terezie Gabriková, Helena Gracíková, Marie Havlíčková (z Valdšteinské ulice), Filomena Havlovičová, Alma Janetschková, František Kauer, František Koller, Alena Kopečná, Filomena Kováčová, Karel Kovařík, Mária Křížová, Vojtěch Lapáček, Veronika Pavlíčková, Marie Podávková, Milada Pretlová, Barbora Rendlová, Karolina Skubeničová, František Stach, Jan Šimeček, Alena Šimečková, Marie Šimková (z Mariánských Lázní), Štefanie Teglová,

koncerty**farní charita****Tříkrálová****sbírka****Postní dar****Poutní****maraton****kontaktní****místo****protidluhová****poradna****Křesadlo****Hospic sv. Jiří****FL****21hodinovka****Maria Loreto****Marienweiher****zemřelí****členové****spolku**

Karla Tomášková, Květa Třebická, Anna Varvařovská, Růžena Vokáčová a Soňa Vrhelová. Za nového člena byl přijat pan Stanislav Kuna.

Klub křesťanských žen se účastnil jarní přednášky i podzimní série trénování paměti. Na programu pak měl letos mimo jiné např. setkání se zástupci Správy zdravotních a sociálních služeb Cheb, oslavu kulatin paní Divíškové, setkání s Petrem Hruškou a Petrem Klokočkou, svatováclavské setkání s ženami s Waldsassenu a další témata k prospěchu ducha i těla.

**klub
křesťanských
žen**

4.8.5 Ekumenická spolupráce

Ekumenická spolupráce v roce 2010 probíhala v zajetých kolejích: Alianční týden modliteb, Ekumenický týden modliteb za jednotu, Týden manželství, Hod Beránka. Novou zkušeností bylo společné organizování předvolebního „fóra křesťanů“ v našem farním sále, kterého se zúčastnilo kromě lídrů místních politických uskupení asi 80 diskutujících. Od 1. 10. 2010 byl kostel sv. Václava pronajat pravoslavné církvi pro slavení nedělní liturgie.

ekumena

4.8.6 Ostatní záležitosti

Na podzim, 15. – 16. 11. 2010, proběhly komunální volby, na které jsme se připravovali sérií diskusních setkání na téma křesťan ve společnosti a ekumenickým předvolebním diskusním „fórem křesťanů“ (11. 10.).

**předvolební
fórum
křesťanů**

V Chebu ve volbách zvítězila ČSSD (23,5%, 9 mandátů), druhá ODS (21,9%, 8 mandátů), třetí KSČM (16,6%, 6 mandátů), pak Volba pro město (9,96%, 3), Svobodní (6,08%, 2) a TOP 09 (5,92%, 2). KDU-ČSL se do zastupitelstva nedostala (3,43%). V D. Žandově zvítězila KSČM (35,26%, 4 mandáty), SNK (18,27%, 2), Nezávislí (17,65%, 2), HHRM (10,78%, 1)

volby

Také jsme započali úvahy o dalším využití farního penzionu.

farní penzion

5 ŽIVOT SLOUŽÍCÍ ŽIVOTU (2011 – 2018)

2011-2018

V této etapě postupně ustupovala do pozadí otevřenost ve společném hledání ohnisek života ve farnosti a na důležitosti postupně nabíral důraz na službu potřebným. Proto je snad možné tuto etapu nazvat „Život sloužící životu“.

5.1 ROK 2011: ŽIVOT V KRISTU A Z BOŽÍHO SLOVA

2011

V roce 2011 jsme na jaře již podruhé prožili farní exercicie *Život v Kristu* a biskupství plzeňské nás pak na podzim pozvalo ke každodenní četbě Bible v rámci aktivity *Diecéze čte Bibli*, ke které se připojilo i mnoho z našich farníků a možná poprvé v životě pak během tří let přečetli celou Bibli.

5.1.1 Vedení a spolupracovníci

Duchovní správa: Od května 2011 byl biskupem plzeňským za faráře Řk farnosti Cheb jmenován dosavadní administrátor **Petr Hruška**, za vietnamskou komunitou dojíždí otec *Hoa Francis Dang*.

**duchovní
správa**

Pastorační rada: Do listopadu 2011, kdy skončilo její tříleté funkční období, pracovala pastorační rada ve složení Petr Hruška, Jana Karasová, Zdeňka Skubeničová, Martin Svatek, Jana Klíčovská, Martina Belasová, Terezie Staňková a Milan Bulíček. V prosinci 2011 započal proces rozlišování nových členů PRF pro další funkční období, který se ale protáhl až do farních dní 2012 a pastorační rada v původním složení rok víceméně pasivně přesluhovala.

**pastorační
rada**

Ekonomická rada: Své tříleté funkční období koncem roku 2011 ve farnosti také naplnila ekonomická rada v aktuálním složení Petr Hruška, Jozef Kaščák, Martin Svatek a Petr Novotný.

Vedoucí služeb: Farní charita Cheb: do června ředitel Petr Hruška, zástupce ředitele Eva Kolařová, od července ředitelka a pastorační asistentka pro diakonické služby Eva Kolařová; farní kancelář a farní dům: farní asistentka Zdeňka Skubeničová; kontaktní místo charity a finanční management: pastorační asistentka Zdeňka Hulínská; akce a evangelizační projekty: pastorační asistent Petr Klokočka; farní knihovna: vedoucí Karel Dvořák; farní Zpravodaj: vedoucí redakčního týmu Jarka Rymešová; živý růženec: Terezie Staňková; Maria Loreto: vedoucí týmu Loreta Alena Kovaříková; vedoucí týmu Mikuláš: Brigita Loosová; farní penzion: správce Jaromír Jirásk.

Spolupracovníci: výuka náboženství: katechetka Hedvika Denková; farní taxi: Jarka Rymešová, Martin Svatek, Pavel Kopečný; Zpravodaj: Jarka Rymešová, Jana Karasová, Martina Belasová, Dana Kučerová, Václav Kučera; kostelníci: Eliška Tumidalská, Brigita Loosová a Zdenko Kyznar (zemřel 30. 8. 2011); údržba: Richard Preibisch; Loreta: tým Loreta; Mikuláš: tým Mikuláš

5.1.2 Naplňování poslání farnosti

Slavení: Nedělní mše svaté jsou slaveny přibližně stejně jako vloni: Dolní Žandov 7:45 (posun o čtvrt hodiny dříve kvůli lepšímu dojezdu na chebskou mši), Cheb Mikuláš (v létě) / Václav (v zimě) 9:30, Cheb farní sál 11:00 (rodinná), Cheb farní sál 18:00 (katechetická). Každé pondělí ráno v 7:30 se na faře schází farní tým k modlitbě ranních chval a ke společné snídani. V pondělí odpoledne vždy od 14:00 či 15:00 je slavena eucharistie v jednom z lůžkových zařízení (DPS Skalka, Spáleniště, Dragounská a LDN Amica). V pondělí v 19:30 je ve farním sále slavena mše svatá ve vietnamštině. Každou středu slavíme eucharistii s biblickými výklady v 8:00, každý pátek pak slavíme eucharistii s klasickým kázáním v 17:00 (zima) / 18:00 (léto). Dále funguje společenství živého růžence (pod vedením Terezie Staňkové) a prvopáteční adorace.

Služba: Diakonický rozměr poslání farnosti byl v roce 2011 naplňován především skrze rozvíjející se služby farní charity a jejího dobrovolnického centra (viz samostatná výroční zpráva). Tyto služby zahrnovaly především protidluhové poradenství (Zdeňka Hulínská), službu nemocným (Petr Hruška), podpůrnou skupinku pro rodiny dětí s postižením Sasanka (Eliška Tumidalská), aktivizační služby v zařízeních pro seniory (Jana Karasová), podporu rozvoje vzájemné výpomoci mezi farníky, organizaci benefičních akcí, prohlubující se spolupráci s Hospicem sv. Jiří o. s. s výhledem na založení mobilní hospicové péče v Chebu, prohloubení spolupráce s LDN Amica (setkání s vedením a pracovníky). Probíhaly také tradiční akce jako lednová Tříkrálová sbírka, únorový Světový den nemocných, červnové Poutní maraton a Dobřej den, od září cyklus trénování paměti, přednášky o dobrovolnictví na školách, Strom splněných přání, či štědrovečerní večere pro farníky i pro noclehárnu Betlém.

Svědectví: Rozměr svědectví evangeliu byl rozvíjen především v různých preevangelizačních akcích otevřených široké veřejnosti, jako bylo např. vyvrcholení spolupráce s městem Cheb při vernisáži výstavy 950 tváří a

**ekonomická
rada**

vedoucí služeb

služebníci

mše svaté

farní charita

**diakonické
služby**

**široká
veřejnost**

osudů Chebu, další úspěšná a bohatě širokou veřejností navštívená *Noc kostelů* s intenzivním biblickým programem, či *půlnoční mše svatá*, při které veřejnost oslovilo spojení tématu písně *Půlnoční* od Václava Neckáře, svědectví faráře o „nejkrásnějších Vánocích“ a připomínka prezidenta Václava Havla skrze esej *Moc bezmocných*. Tradičními preevangelizačními aktivitami byly koncerty ve sv. Mikuláši, především Chebské varhanní léto.

Společenství: Komunitní rozměr života farnosti se realizoval v pokračování scházení několika *malých skupin* (Střed, Písečná, přímluvná skupinka), skupinka chlapů (jakýmsi pokusem o její oživení bylo listopadové víkendové setkání chlapů na Stříbrné organizované Petrem Klokočkou) a do ztracena vyšumělo i dosavadní alespoň příležitostné víkendové *setkávání rodin*. Naopak v tomto roce byly velmi prohloubeny česko-německé vztahy, a to skrze intenzivní spolupráci se skupinou křesťanů z Marienweiher, které v našem mikulášském kostele spoluorganizovala expozici *Po stopách Chebských poutí* (květen až říjen) a se kterou jsme se pak v září vypravili na třídní pěší pout' do Marienweiher. Ve Zpravodaji pokračoval *seriál medailonků našich farníků* v rámci projektu 950 tváří a osudů Chebu.

Spolupráce: Podpora spolupráce různých služeb a darů a ve smyslu formace a doprovázení spolupracovníků farnosti se po odchodu Petra Bauchnera minimalizovala. V dubnu byly pro členy pastorační rady a další spolupracovníky nabídnuty rekolekce u trapistů v Novém Dvoře na téma *Setkání u rybníka Siloe*. Každoměsíční *Setkání v Betánii* od září vyzněla do ztracena. V prosinci byli farníci pozváni na *kurz pro lektory* na faře v Sokolově, přičemž na toto pozvání reagovalo 6 chebských farníků.

Svatost: Naopak poměrně silný byl v roce 2011 důraz na růst ke křesťanské zralosti a učednickou spiritualitu. V období před postní dobou a byl celé farnosti nabídnut cyklus kázání *Osm návyků v horském kázání* inspirovaný podněty od Stephena R. Coveye, na který v postní a velikonoční době navázal cyklus kázání podle farních exercicií *Život v Kristu*. Od května každé úterý probíhal cyklus *Katechismus pro dospělé* s přípravou na *biřmování* (26. 6. v chrámu sv. Mikuláše a Alžběty, 7 biřmovanců). Od června se mnoho farníků zapojilo do projektu *Diecéze čte Bibli* (probíhajícího a průběžně podporovaného ve Zpravodaji až do června 2013). Od září byly každou třetí středu v měsíci nabídnuty tzv. *Biblické středy* zaměřené na hlubší pochopení Bible (podzimní témata Spása je ze Židů a Čtvero evangelií). Výuka dětí probíhala ve dvou skupinách (Petr Hruška a Hedvika Denková). Formačně byly letos zaměřeny i podzimní farní dny s biskupem (téma *Izrael, zřítelnice Božího oka*).

5.1.3 Pastorační akce a statistiky

Výběr nejdůležitějších pastoračních akcí během roku 2011:

- 13. – 20. 2. Týden manželství: Věrnost není slabost
- 4. 3. sedmý farní ples (tentokrát s přípravnými farními tanečními)
- 6. 3. maškarní rej s tombolou
- před postní dobou: cyklus kázání *Osm návyků v horském kázání*
- půst a velikonoční doba: farní exercicie *Život v Kristu*
- 8. – 10. 4. rekolekce pro PRF a spolupracovníky v Novém Dvoře
- od května: *Katechismus pro dospělé* (příprava na biřmování)
- 7. 5. vikariátní pout' na Chlum sv. Máří
- 20. 5. vernisáž výstavy 950 tváří a osudů Chebu v kostele sv. Mikuláše

malé skupiny

rodiny

česko-německé vztahy

setkání v Betánii

kurz pro lektory

cyklus kázání

Život v Kristu katechismus biřmování

biblické studium

náboženství

farní dny

přehled akcí

- 22. 5. – 3. 10. výstava Po stopách Chebských poutí do Marienweiher
- 27. 5. Chebská noc kostelů (2. ročník)
- 25. 6. Poutní maraton (2. ročník)
- 26. 6. biřmování 5 farníků v chrámu sv. Mikuláše a Alžběty (biřmoval biskup František Radkovský)
- červenec: Dovádění 2011: Krásno (Po stopách Psa Baskervilského)
- srpen: 7. Farní dovolená 2011 Hejnice – Jizerské hory (72 účastníků)
- 12. 8. hvězdíková pouť na Kappl / 20. 8. pouť na Javořinu
- 3. 9. diecézní pouť do Teplé
- 9. – 11. 9. třídní pěší pouť do Marienweiher (1. ročník)
- 16. – 17. 11. FL 22tihodinovka (3. ročník) – benefice pro Joker
- 18. – 20. 11. farní dny s biskupem: *Izrael, zřítelnice Božího oka*
- Adventní benefiční koncert Chrám. sboru s MDO Jindřicha Jindřicha
- 24. 12. půlnoční mše na téma „Moje nejhezčí Vánoce“

Pastorační statistiky farnosti v roce 2011:

křty: 42 (z toho 5 nad 14 let; dne 7. 2.; dne 23. 4.; dne 30. 4.); biřmování 7 (dne 26. 6. 2011); první přijímání 11; sňatky 2; pohřby 32; lidí v neděli v kostele 220; děti na náboženství 12, mladí 4

statistiky

5.1.4 Organizační střediska

V roce 2011 i nadále ve farnosti fungovala některá organizační střediska. Výše uvedené oblasti poslání farnosti byly těmito středisky podporovány a realizovány, ale zároveň tato střediska byla organizačně i v hospodaření farnosti sledována samostatně.

Farní charita: Takovýmto střediskem byla především *Farní charita Cheb*, která je ovšem specifická tím, že má vlastní právní subjektivitu, hospodaření i výroční zprávou. Formálně vzato je tedy pro Římskokatolickou farnost Cheb partnerskou organizací, personálně a služebně je však součástí farního služebního týmu, které je svěřen rozvoj diakonického rozměru poslání farnosti. Ředitelkou farní charity se po pětiletém „dočasném vedení“ farní charity Petrem Hruškou od července stala Eva Kolařová. Při farní charitě nadále fungovalo *Dobrovolnické centrum při Farní charitě Cheb* (člen Rady dobrovolnických center ústeckého a karlovarského kraje). Supervizi pro tým farní charity zajišťoval Martin Fojtíček. V roce 2011 musela farní charita zavést některé úsporná opatření, protože pro tento rok nedostala žádné finance od ministerstva vnitra na dobrovolníky. Mohla ale zakusit solidaritu a podporu ze strany dalších neziskových organizací (výtěžek z Jarního bazaru pořádaném Jokerem, příspěvek ze dvou běhů pořádaných Běžeckou školou, výtěžek *Poutního maratону*, sponzorský dar od Amica Centrum). *Tříkrálová sbírka* 2011 ve 21 skupinkách vynesla celkem 140.869 Kč, *Postní dar* pro farní charitu 30.300.

Maria Loreto: Druhým organizačním střediskem je poutní místo *Maria Loreto*. Toto středisko je specifické tím, že na jeho správě se podílejí tři subjekty, a to Římskokatolická farnost Cheb, *Spolek Maria Loreto Cheb* a *Förderverein Maria Loreto Waldsassen*, jejichž zástupci se dvakrát za rok kvůli koordinaci a financování péče o toto poutní místo scházejí v tzv. *Radě*

farní charita

dobrovolnické centrum

**Tříkrálová sbírka
Postní dar
Maria Loreto**

spolky

rada Lorety

Lorety (jeden až tři zástupci za každý z těchto subjektů). Spoluzodpovědnost těchto tří subjektů je dána na základě dokumentu *Maria Loreto. Místo smíření a setkávání aneb zásady pro spolupráci na poutním místě*, který byl vytvořen a podepsán v roce 2006. Po celý rok se o pohostinnost a otevřenost poutního místa staral tým 21 dobrovolníků z farnosti. Mše svaté na Loretě se v sezoně přesunuly na středy jednou za dva týdny. V roce 2011 byla ve spolupráci s Klubem českých turistů vyznačena Velká křížová cesta na Loretu.

Klub křesťanských žen: Specifické postavení ve farnosti má také tzv. Klub křesťanských žen (KKŽ), který byl před lety založen z iniciativy některých farníků s ambicí překročit hranice farnosti směrem do ekumeny i do širší chebské komunity. Organizačně je KKŽ zřízen jako jeden z klubů duchodců v městě Chebu (v rámci odboru sociálních věcí, který také schvaluje jeho vedoucí) a jako takový je také městem Cheb podporován i finančně. Zároveň je ale také díky většinově katolickým členkám klubu chápán jako aktivita naší farnosti a forma péče o seniory ve farnosti. Klub v roce 2011 pod vedením Aleny Divíškové hostil např. přednášky pracovníků chebského muzea a městské knihovny, zorganizoval čtení článku Petra Berana o řeholních domech v Chebu, přednášku Chebsko ve 20. století – česko-německé vztahy, masopustní veselici s přáteli z Waldsassenu a procházku pěší zónou podle publikace města Chebu. Rozloučil se také se svými členkami Annou Kolařovou a Ludmilou Jířkovou

Další střediska: Dalšími organizačními středisky farnosti byly v roce 2011 *Farní knihovna Cheb* (pod vedením Karla Dvořáka), *Kostel sv. Mikuláše* (dobrovolnické služby zpřístupňující kostel veřejnosti pod vedením Brigity Loosové), *Kostel sv. Václava* (trvalé ztrátové bohoslužebné místo, od 1. 10. 2010 pronajaté pravoslavné církvi pro slavení nedělní liturgie), *Dolní Žandov* (místní komunita věřících s kostelem sv. Michaela a kostelníkem Zdenko Kyznarem, po jeho úmrtí kostelníci Zdenkou Kyznarovou) a *Farní penzion* (správce Jaromír Jirásk).

5.1.5 Hospodaření s majetkem

Během roku probíhaly rekonstrukce některých nemovitostí ve farnosti (boční oltáře v kostele sv. Michaela v Dolním Žandově, areál Maria Loreto včetně nového hřbitova). Z příspěvků do kasiček pak farnost již po několik let tvoří fond pro zásadní investice především do budovy kostela sv. Mikuláše, kde po nezískání evropských dotací bude nyní potřeba postupně investovat především do opravy havarijního stavu střešní krytiny. K tomuto fondu, který zdaleka ještě nedosahuje potřebné částky pro tuto rekonstrukci, mohlo tedy i v roce 2011 přibýt dalších více než 400 tis. (v roce předchozím to bylo 560 tis.).

V roce 2011 farnost hospodařila s tímto závěrečným výsledkem (podrobný přehled ve Zprávě o hospodaření Řk farnosti Cheb v roce 2011):

Náklady 1,8 mil. Kč / Výnosy 2,3 mil. Kč

Farní desátek jsme odvedli pro Řk farnost Sokolov (36 tis. Kč, vykradená fara) a projekt DCHP Škola tvých rukou (36 tis. Kč).

5.2 ROK 2012: TŘI BARVY MALÝCH SPOLEČENSTVÍ

Kromě pokračování projektu *Diecéze čte Bibli* jsme se tento rok zvlášť zaměřili na podporu různých skupin ve farnosti. Při letním Dovádění

péče o Loretu

mše na Loretě

*klub
křesťanských
žen*

*farní knihovna
Mikuláš
Václav
Dolní
Žandov
farní penzion*

*správa
majetku*

hospodaření

farní desátek

2012

v Domaslavi např. vznikl dětský keškařský tým (ThChTeam Cheb) a na podzim jsme prožívali seminář *Tři barvy malých společenství*. Na podzim jsme také prožívali *Pastorační fórum farnosti* na téma předávání víry.

5.2.1 Vedení a spolupracovníci

Duchovní správa: farář Petr Hruška

farář

Pastorační rada: Pastorační rada v předchozím složení po téměř celý rok 2012 víceméně pasivně přesluhovala a v rámci podzimního Pastoračního fóra farnosti doprovázela proces výběru radních nových. Ten byl završen volbou části pastorační rady po nedělní mši 30. 11. 2012 při farních dnech. Zvoleni byli Eva Kolařová, Martin Svatek, Blanka Jirásková a Jana Klířová, farář pak jmenoval Jakuba Vyhnálka, Janu Karasovou, Ivanu Čamkovou a Zdeňku Skubeničovou.

*pastorační
rada*

Ekonomická rada: V lednu 2012 byli za členy ekonomické rady na další tři roky jmenováni Jozef Kaščák, Martin Svatek a Petr Novotný.

*ekonomická
rada
vedoucí*

Vedoucí služeb: Farní charita Cheb: ředitelka Eva Kolařová; farní kancelář a farní dům: farní asistentka Zdeňka Skubeničová; kontaktní místo charity a finanční management: pastorační asistentka Zdeňka Hulínská; služba nemocným: pastorační asistent Petr Klokočka; pastore rodin: Eva Kolařová; farní knihovna: vedoucí Karel Dvořák; farní Zpravodaj: vedoucí redakčního týmu Jarka Rymešová; živý růženec: Terezie Staňková; Maria Loreto: vedoucí týmu Loreta Alena Kovaříková; vedoucí týmu Mikuláš: Brigita Loosová, od podzimu Karel Dvořák; farní penzion: správce Jaromír Jirásk (do března, kdy se stěhuje z fary) / Robin Sodomka (od dubna).

služebníci

Spolupracovníci: výuka náboženství: katechetka Hedvika Denková; farní taxi: Jarka Rymešová a Pavel Kopečný; Zpravodaj: Jarka Rymešová, Jana Karasová, Martina Belasová, Dana Kučerová, Václav Kučera; kostelníci: Eliška Tumidalská, Anna Kolková a Zdenka Kyznarová; údržba: Richard Preibisch; Loreta: tým Loreta; Mikuláš: tým Mikuláš

5.2.2 Naplňování poslání farnosti

Slavení: Od února 2012 byl začátek nedělní farní mše u Mikuláše (léto) / Václava (zima) posunut na 8:50 (kvůli většímu rozestupu s „rodinnou“ mší od 11:00 ve farním sále). Bohoslužby na Loretě jsou v sezóně ve středu jednou za dva týdny. Všednodenní mše jsou slaveny stejně jako vloni, koná se každoměsíční prvopáteční adorace, modlí se živý růženec a křížové cesty. V rámci poutí farnost může navíc zakoušet i širší společenství při slavení eucharistie s dalšími věřícími z diecéze i ze zahraničí.

mše svaté

Služba: Rok 2012 byl pro nás opět plný trpělivé práce, kdy jsme pokračovali dál ve stávajících projektech, ale zároveň jsme hledali i nové cesty, jak pomáhat potřebným okolo nás. Pokračovala návštěvní služba pro nemocné, kde přes dobrovolnické centrum bylo zapojeno 17 dobrovolníků navštěvujících většinou domovy pro seniory či LDNku; jednou měsíčně se schází skupinka služby nemocným, byla nabídnuta přednáška o doprovázení nemocných (Simona Hechtová). Nová byla spolupráce s o. s. *Nedoklubko*, pro které jsme zprostředkovávali pletení šatiček pro předčasně narozené děti. Uspořádali jsme benefiční koncert a vyhlásili finanční sbírku na pomoc rodině malého Jindříška, který trpí dětskou mozkovou obrnou a který potřeboval nákladnou lázeňskou léčbu. Stále je hojně navštěvované kontaktní místo a charitní poradna. Své uživatele si nachází i naše

*diakonické
služby*

Nedkoklubko

Jindříšek

minipůjčovna zdravotnických potřeb pro ty, kdo pečují o své nemocné doma a stále více zájemců je i o knihy s tematikou doprovázení vážně nemocných a umírajících. Dále jsme spolupracovali s Hospicem sv. Jiří na přípravě služby mobilního hospice a účastnili jsme se Konference paliativní medicíny. Opět probíhal kurz trénování paměti a navázal kurz práce s počítačem.

Svědectví: V oblasti svědectví evangeliu jsme do šířky rozvinuli program Noci kostelů, který se letos zaměřil na téma „Kostel jako místo slavení, svědectví a služby“. Tím se nám podařilo široké veřejnosti představit farnost jako společenství, které se nejen schází v kostele, ale také slouží potřebným a snaží se se všemi lidmi dělit o poklad víry, které přijalo. Stálíci v oblasti preevangelizace pak bylo Chebské varhanní léto a každodenní otevřenost kostela sv. Mikuláše pro příchozí. Benefiční Poutní maraton, ač akce sloužící podpoře farní charity, se ve svém třetím ročníku stal i preevangelizační událostí ukazující pohostinnost naší farnosti.

Společenství: Kromě tradičních komunitotvorných akcí (farní ples – tentokrát s pokusem o rodinnější a komunitnější atmosféru v Ďolíčku, farní dovolená v Krkonoších apod.) jsme se letos pokoušeli nabídnout *prostor pro sblížení rodinám* (Den pro rodiny, výlet na Kappelenberg) a dětem s širšího okruhu farnosti (keškařské dovádění, založení keškařského *ThChTeamu* s výpravami Cesta do středu země u Hazlova, Loretánské poklady a Františkolázeňské prameny, Loučení s létem na pouti v Dolním Žandově apod.). V adventní době se pak zájemci účastnili semináře *Tři barvy malého společenství* zaměřeného na seznámení se základními rozměry života malých společenství. Přeshraniční společenství bylo letos nově prohloubeno prvním ročníkem Poutního ultramaratonu, již tradičně pak také další pěší poutí do Marienweiher a česko-německou spoluprací kolem Lorety.

Spolupráce: V prvním pololetí pokračoval kurz pro lektory v Sokolově, kterého se účastnilo 6 chebských farníků (Jana Karasová, Petr Novotný, Martina Belasová, Eliška Tumidalská, Marie Kočí a Marie Fraňková). Na podzim se pak jako příprava na celodiecézní *Fórum laiků* (1. prosince v Plzni) uskutečnilo *Pastorační fórum chebské farnosti*. Jednotlivá setkání pastoračního fóra se konala 10. 10. 2012 večer v Chebu (20 účastníků), 5. 11. 2012 večer v Dolním Žandově (6 účastníků) a 7. 11. 2012 ráno v Chebu (8 účastníků) a 7. 11. 2012 večer v Chebu (8 účastníků). Celkem se alespoň jednoho ze setkání zúčastnilo 33 farníků (z toho 8 mužů a 25 žen), z čehož 21 byli buď členové původní pastorační rady, nebo kandidáti do nové pastorační rady. Při pastoračním fóru, iniciovaném biskupstvím, jsme hovořili o tom, jaké zkušenosti máme s předáváním víry v našem prostředí či s konkrétními evangelizačními projekty, co nás osobně přivedlo k hledání Boha či osobnímu setkání s Kristem, jak je naše farnost otevřena lidem mimo církev, co vede k povzbuzení naší osobní víry, jaká jsou ohrožení naší víry, po čem v naší církvi toužíme, co bychom chtěli změnit apod. (podrobně viz dokument *Pastorační fórum chebské farnosti 2012*).

Svatost: Farnost i v roce 2012 pokračovala v aktivitě *Diecéze čte Bibli* (od června 2011 do června 2013), která byla podpořena každoměsíčními praktickými podněty ve farním Zpravodaji. Pokračovaly také *Biblické středy* (každá 3. středa v měsíci s tématy Zákon a Proroci tehdy a dnes, Mariin Magnificat, Komunikace lásky v biblickém poselství, David a Ester a Kniha sedmi pečeti) a byl pokus obnovit filmový klub (Tarkovského Nostalgie).

hospicové péče***Noc kostelů******Chebské varhanní léto******Poutní maraton******farní ples
farní dovolená******rodiny******keškaři******seminář o
malých
společenstvích******Marienweiher******kurz pro
lektory******pastorační
fórum farnosti******Diecéze
čte Bibli******biblické středy******filmový klub***

5.2.3 Pastorační akce a statistiky

Výběr nejdůležitějších pastoračních akcí během roku 2012:

akce

- 3. 2. osmý farní ples („Tak trochu jiný farní bál“) v restauraci Ďolíček
- 13. 2. setkání služby nemocným s modlitbou
- 18. 2. Den pro manžele a rodiny v rámci Týdne manželství
- 10. 3. Po stopách Velké křížové cesty na Loretu
- 24. 3. Jarní den dětí a mládeže („vítání jara“)
- 8. 4. křest a biřmování
- 14. 4. výlet rodin na Kappelenberg
- 26. 4. oslava 20 let chebské farní charity
- 27. – 29. 4. Víkend Dobrého pastýře se třemi bohoslovci diecéze
- 8. 5. Diecézní pouť na Chlumu sv. Máří
- 20. 5. Hvězdicová pouť na Fatimakapelle
- 1. 6. Chebská noc kostelů (3. ročník): Slavení – Svědectví – Služba
- 9. – 9. 6. Dobřej den pro charitní dobrovolníky
- 9. – 23. 6. Poutní ultramaraton (1. ročník)
- 23. 6. Poutní maraton (3. ročník)
- 7. – 12. 7. Dovádění 2012: Domaslav (Hon za poklady)
- 5. – 11. 8. 8. Farní dovolená 2012 Krkonoše (40 účastníků)
- 18. 8. Jubilejní (15.) pouť na Javořinu / 23. 9. pouť do Teplé
- 31. 8. – 2. 9. Třídenní pěší pouť do Marienweiher (2. ročník)
- 10. 10. Pastorační fórum farnosti I.
- 18. 10. Doprovázení nemocných (přednáška Simony Hechtové)
- 23. 10. pouť do Nového Dvora a Kláštera Teplá
- 7. 10. česko-německá pouť Loreta / 27. 10. Růžencová pouť na Kappl
- 28. 10. poutní mše v Milíkově
- 16. 11. poutní Slavnost svaté Alžběty
- 16. – 17. 11. FL 23tihodinovka (4. ročník)
- 20. 11. Pastorační fórum farnosti II.
- 28. – 30. 11. Farní dny: *Malá společenství* (koncert Evy Henychové)
- advent: Seminář Tři barvy malého společenství
- 15. 12. benefiční koncert Chrám. sboru s MDO Jindřicha Jindřicha
- 24. 12. Půlnoční mše na téma „S temnotou nemůžete bojovat...“

Pastorační statistiky farnosti v roce 2012:

statistiky

křty: 25 (z toho 1 nad 14 let, dne 8. 4.); biřmování 1 (dne 8. 4.); první přijímání 3; sňatky 5; pohřby 24; lidí v neděli v kostele 220; děti na náboženství 11, mladí 3

5.2.4 Organizační střediska

Organizační střediska ve farnosti fungovala podobně jako vlani, rozvoj začal prožívat kostel sv. Mikuláše jako prostor široce otevřený návštěvám.

Farní charita: Chebská farní charita letos oslavila 20 let své existence. Proto 26. 4. uspořádala slavnostní setkání, na které byli pozvaní všichni bývalí faráři, ředitelé a ředitelky, členové rady farní charity. Bylo uděleno symbolické ocenění dobrovolníkům s názvem *Dobromysl 2012* (dostal je každý, kdo byl někým navržen, a všichni, kdo přišli). Sešlo se nás celkem 40. *Tříkrálová sbírka 2012* ve 22 skupinkách vynesla celkem 145.003 Kč. *Postní dar* pro farní charitu tentokrát vynesl 17.061 Kč.

farní charita

Tříkrálová
sbírka

Maria Loreto: V roce 2012 uplynulo již 20 let od započetí záchranných prací na Loretě, což jsme si připomněli při říjnové česko-německé poutní mši. Letos také oslavila krásných 85 let duše Lorety, paní Alena Kovaříková. V březnu byly zahájeny práce na úpravě hřbitova na Loretě do nové podoby: Kolem celého areálu vznikne meditační okruh, který bude začínat v Getsemanské zahradě, návštěvník potká Ježíše v poutech a dále pak ostatní postavy připomínající smrt a vzkříšení Spasitele. Meditační okruh bude končit na upraveném hřbitově, které chce připomenout „spojení Kristovy smrti se smrtí lidí zde pohřbených, i nás, kteří jednou dojdeme na vrchol křížové cesty“. Na jaře byl odhalen nový informační panel Velká křížová cesta, která zde instaloval Nadační fond Historický Cheb. Sezona začínala 1. dubna a končila 14. října a provoz věrně zajišťovalo 22 členů týmu Loreta.

Klub křesťanských žen: Skupina žen scházející se v tomto městském klubu důchodců pod vedením paní Aleny Divíškové letos kromě běžného sdílení zorganizovali prožití virtuální cesty po Svaté zemi (Stanislava Korjenková), exkurzi do okresního archivu, či zájezd do Boru u Tachova. Také spolupracovali na diplomové práci *Psychosomatické aspekty aktivního životního stylu u starších dospělých*.

Chrám sv. Mikuláše a Alžběty: Mikulášské dobrovolníky si vzal letos po Brigitě Loosové na starosti Karel Dvořák. V adventu se sešli ke svému tradičnímu setkání. Letos v tomto týmu sloužili Hana Vávrová, Karel Dvořák, Miroslav Schulz, Zdeněk Vild, Brigita Loosová, Jiří Paták, Pavla Majorová, Jiří Rak, Marie Heřmanová, Alžběta Beňová, Růžena Polívková, Jan Kopečný, Jiřina Hladká, Jaroslav Klyeisen, Petr Beran, Veronika Peťovská, Iva Machová, Alena Divíšková, Antonie Faturová, Stanislava Korjenková, Alena Kovaříková, Helena Kněžická a Zdeňka Skubeničová.

Další střediska: Dalšími organizačními středisky farnosti byly i v roce 2012 *Farní knihovna Cheb* (stále pod vedením Karla Dvořáka), *Kostel sv. Václava* (trvalé ztrátové bohoslužebné místo, od 1. 10. 2010 pronajaté pravoslavné církvi pro slavení nedělní liturgie), *Dolní Žandov* (místní komunita věřících s kostelem sv. Michaela a kostelníci Zdenkou Kyznarovou) a *Farní penzion* (do března správce Jaromír Jirásky, od dubna pak Robin Sodomka „na dálku“ z Chebu ve spolupráci s Veronikou Peťovskou pod vedením Zdeny Hulínské).

5.2.5 Hospodaření s majetkem

V roce 2012 byly ve farnosti realizovány běžné údržbářské práce (133 tis.) a opravy z dotací (203 tis., boční oltáře v D. Žandově).

V roce 2012 farnost hospodařila s tímto závěrečným výsledkem (podrobný přehled ve Zprávě o hospodaření Řk farnosti Cheb v roce 2012):

Náklady 1,9 mil. Kč / Výnosy 2,2 mil. Kč

Farní desátek jsme odvedli pro Ledovec o. s. (26,9 tis. Kč) a pro projekt Diecézní charity Plzeň Tipnis Bolívie (26,9 tis. Kč).

5.2.6 Ostatní záležitosti

Na podzim 2012 se konaly volby do zastupitelstva KV kraje, ve kterých zvítězila KSČM (22,98%; 14 mandátů), druhá byla ČSSD (22,73%; 13), třetí ODS (9,79%; 5), pak HNHRM (9,09%; 5), TOP 09 a Starostové (7,38%; 4). Hejtmanem se posléze stal Stanislav Novotný za ČSSD v koalici s KSČM.

**Postní dar
Maria Loreto**

**Klub
křesťanských
žen**

**chrám sv.
Mikuláše
a Alžběty**

**knihovna
Václav
Žandov
farní
penzion**

**správa
majetku
hospodaření**

farní desátek

krajské volby

5.3 ROK 2013: POKLAD VÍRY V NÁDOBĚ HLINĚNÉ

2013

Tento rok byl z hlediska širší církve charakterizován třemi důležitými událostmi: Dne 13. 3. 2013 byl papežem katolické církve zvolen Jorge Mario Bergoglio SJ, který přijal jméno František a svým prostým stylem vystupování oslovil mnohé. Náš biskup František nám pak 28. října 2013 napsal zvláštní „Osobní list biskupa všem věřícím plzeňské diecéze *Credidimus caritati*“ o evangelizaci a správcovství financí, kterým jsme se pak na podzim a začátkem roku 2014 ve farnosti intenzivně zabývali. Dne 26. listopadu 2013 pak vyšla pro naše dosavadní pastorační a diakonické směřování farnosti velmi povzbudivá papežova apoštolská exhortace *Evangelii gaudium* obsahově velmi blízká pastoračnímu stylu naší farnosti. Život farnost byl pak inspirován prožitím velkých farních exercicií na téma život ve společenství ve světle sedmi hlavních hříchů nazvaných *Poklad víry v nádobě hliněné*.

*papež
František*

*Credidimus
caritati*

5.3.1 Vedení a spolupracovníci

Duchovní správa: farář *Petr Hruška*

farář

Pastorační rada: Pastorační rada zvolená a jmenovaná na podzim 2012 (Eva Kolařová, Martin Svatek, Blanka Jirásková, Jana Klíčovská, Jakub Vyhnálek, Jana Karasová, Ivana Čamková a Zdeňka Skubeničová) se ke svému prvním setkání sešla 20. 6. 2013. Na programu byla reflexe *Pastorační vize Řk farnosti Cheb 2006 – 2016* ve světle souhrnu osobních postřehů faráře nazvaný „*Jak se vede?*“ aneb *Pastorační situace v roce 2013 z pohledu faráře*. Nakonec jsme se dostali jen ke společné modlitbě, setkání bylo přerušeno a pokračovalo až 21. 11. 2013 seznámením se s prací PRF, se sebou navzájem, několika body běžné pastorační reflexe a seznámením se s dopisem biskupa Františka *Credidimus caritati*.

*pastorační
rada*

Ekonomická rada: Členové Jozef Kaščák, Martin Svatek a Petr Novotný

*ekonomická
rada*

Změny ve farním týmu: K 1. únoru 2013 odchází ze služby ve farnosti pastorační asistent *Petr Klokočka*. Od 1. září 2013 do farní kanceláře nastoupila v roli farní asistentky paní *Alena Otípková*, která převzeme část úkolů Zdeňky Skubeničové (ta převzala roli vikariátní účetní). Alena Otípková vystřídalala *Zdeňku Hulínskou*, která s farností nadále spolupracuje na dobrovolnické bázi a má na starosti právní záležitosti. Od 1. 10. 2013 do chebské farnosti jako pastorační asistent nastoupil kandidát jáhenského a kněžského svěcení *Richard Polák*.

*farní tým
změny*

Vedoucí služeb: Farní charita Cheb: ředitelka Eva Kolařová; farní kancelář a farní dům: do 31. 8. farní asistentka Zdeňka Skubeničová / od 1. 9. farní asistentka Alena Otípková; služba nemocným (do ledna): pastorační asistent Petr Klokočka; výuka náboženství a služba nemocným (od října): pastorační asistent Richard Polák; pastore rodin: Eva Kolařová; farní knihovna: vedoucí Karel Dvořák; farní Zpravodaj: vedoucí redakčního týmu Jarka Rymešová; živý růženec: Terezie Staňková; Maria Loreto: vedoucí týmu Loreta Alena Kovaříková; vedoucí týmu Mikuláš: Karel Dvořák

vedoucí

Spolupracovníci: výuka náboženství: asistenti v katechezi Martin Svatek, Martina Belasová a Anna Šalomová; právní záležitosti: Zdeňka Hulínská; farní taxi: Jarka Rymešová a Pavel Kopečný; Zpravodaj: Jarka Rymešová, Jana Karasová, Martina Belasová, Dana Kučerová, Václav Kučera; kostelníci: Eliška Tumidalská, Anna Kolková a Zdenka Kyznarová; údržba: Richard Preibisch; Loreta: tým Loreta; Mikuláš: tým Mikuláš

služebníci

5.3.2 Naplňování poslání farnosti

Slavení: V oblasti slavení Kristova tajemství uprostřed nás v eucharistii a v modlitbě pokračovalo vše víceméně jako v letech předchozích. Do služby chrámového sboru se začal zapojovat Jakub Vyhnálek, a to nejen jako instrumentalista, ale také jako skladatel duchovní hudby.

Služba: V oblasti diakonických služeb farnosti, rozvíjených s podporou služby farní charity, bylo i nadále naší prioritou navštěvování nemocných a seniorů v různých zařízeních i v domácnostech a podpora těch, kdo pečují o své nemocné doma. Pro seniory jsme na jaře a na podzim uspořádali kurzy trénování paměti a základy práce s PC. Kontaktní místo Charity a charitní poradna dál pečovaly o své dlouhodobé i nové klienty a nově jsme začali spolupracovat na dlouhodobé podpoře dětí ze sociálně slabých rodin - doučováním, zajištěním školních obědů i Postním darem v podobě sladkostí, co věnovaly děti z naší farnosti. Prostřednictvím finanční sbírky se nám podařilo získat prostředky rodině malého Jindříška, který trpí dětskou mozkovou obrnou, na další fázi lázeňské léčby a Jindříšek mohl s maminkou odcestovat do Lázní Klimkovice. Podpořili jsme při červnových povodních Český červený kříž při pořádání humanitární sbírky pro zatopené oblasti a výtěžek Poutního maratonu jsme věnovali na obnovu zatopené obci Hořín na Mělnicku. Naše spolupráce s občanským sdružením Hospic sv. Jiří, které se snažilo o vznik původně kamenného a časem vzhledem k nákladnosti takového projektu pak mobilního hospice, byla korunována úspěchem. Od března se zapojila do činnosti tohoto o. s. paní Alena Votavová, která se pustila do náročných administrativních činností spojených s registrováním zdravotnické služby. Farní charita Cheb jako jeden ze zakladatelů této transformované obecně prospěšné společnosti aktivně podporuje její činnost jak personálně tak materiálně. Více na www.hospiccheb.cz. Byl také založen Klub přátel Hospice za účelem podpory této služby.

Svědectví: V oblasti svědectví evangeliu jsme se letos věnovali především již osvědčeným preevangelizačním aktivitám, jako je přístupnost kostela sv. Mikuláše pro veřejnost, Noc kostelů, Letní dovádění (kam jezdí často i nevěřící kamarádi dětí z farnosti), Poutní maraton, Chebské varhanní léto, benefiční koncerty či Půlnoční mše (letos s tématem pokání církve za hříchy jejích vlastních představitelů).

Společenství: Ve farnosti se dál schází několik malých skupin, ale spíše živoří. Silným podnětem pro život malých společenství byly ovšem farní exercicie Roku víry: *Poklad víry v nádobě hliněné aneb Cestou necestou po stopách sedmi hlavních hříchů* (podle semináře *Tři barvy společenství*) organizované v postní a velikonoční době. Pro prožití vzájemnosti rodin byl povzbuzením (letos dvoudenní) *Den pro manžele a rodiny* v rámci únorového Týdne manželství. Skupinu dětí pak i nadále bavilo hledání kešek, letos se např. vypravily do Mariánských Lázní odlovit model Titaniku a do Slavkovského lesa odlovit nějaké ty mimozemšťany. Z velkých komunitotvorných akcí se nedařilo uspořádat všechny tradiční, např. letos prvně po osmi letech *nebyl farní ples*. Tradiční akce jako Noc kostelů, farní dovolená či farní dny se ovšem vydařily. V oblasti česko-německých vztahů se podařilo ve spolupráci s ekumenickým sdružením křesťanů z Vogtlandska *Una sancta* udělat velký krok slavením podzimní česko-německé ekumenické bohoslužby smíření v evangelickém Kostele Pokoje na téma

**Jakub
Vyhnálek**

**návštěvy
nemocných
podpora
seniorů
charitní
poradna**

**podpora
sociálně
slabších rodin**

**povodně
Hospic Sv. Jiří**

**příprava půdy
k hlásání
evangelia**

malé skupiny

farní exercicie

rodiny

děti

tradiční akce

**česko-
německé
vztahy**

Smíření dnes – 75 let od obsazení Sudet, která byla velmi silnou zkušeností osobního smíření a odpuštění účastníků z obou stran hranic. Velkým povzbuzením pro nás letos byla květnová biskupská vizitace, kdy si biskup František udělal čas setkat se s každým jednotlivým společenstvím, týmem či spolkem a ještě navštívit osobně několik nemocných.

Spolupráce: V oblasti péče o rozvoj spolupráce na základě duchovních darů se v tomto roce nepodařilo příliš pokročit. Každoměsíční formační setkávání spolupracovníků ustala, osobnímu doprovázení spolupracovníků se farář také nestíhal příliš věnovat.

Svatost: Rozvoj učenické spirituality byl i letos podporován ve farnosti široce přijatou aktivitou *Diecéze čte Bibli* trvající již od června 2011 a letos v červnu mající své vyvrcholení při Dni Bible. Samozřejmě i v sekci o společenství zmíněné *farní exercicie* také přinesly silné podněty nejen ke komunitní, ale i k osobní spiritualitě farníků. Filmový klub se pokusil povstat z popela přejmenováním na *Filmový seminář* a nabídl některé silné tituly, jako např. filmy *Utrpení Žida Joshuy* či *Romero*. V listopadu a prosinci byla farnosti nabídnuta *Nedělní škola víry „Vím, komu jsem uvěřil“*, která se konala každou neděli mezi ranní a rodinnou mší svatou. O Velikonocích byl pokřtěn a biřmován 1 dospělý katechumen a biřmována 1 dospělá farnice.

**biskupská
vizitace**

**Dny Bible
farní exercicie
filmový
seminář
nedělní
škola víry
křest a
biřmování**

5.3.3 Pastorační akce a statistiky

Výběr nejdůležitějších pastoračních akcí během roku 2013:

akce

- 9. – 10. 2. Den pro manžele a rodiny v rámci Týdne manželství
- půst a velikonoční doba: Farní exercicie: Poklad víry v nádobě hliněné
- 16. 3. Po stopách Velké křížové cesty na Loretu
- 23. 3. Výprava za R.M.S. Titanic (ThChTeam) do Mariánských Lázní
- 30. 3. křest a biřmování u Mikuláše
- 8. 5. Diecézní pouť v Kladrubech (aktivní účast Chrámového sboru)
- 24. 5. Chebská noc kostelů (4. ročník)
- 25. – 26. 5. Biskupská vizitace farnosti
- 12. 6. česko-německá mše s biskupem (800 let Zlaté buly chebské)
- 18. – 22. 6. Poutní (ultra)maraton (Via porta) 1. ročník
- 22. 6. Poutní maraton 4. ročník (pro oblasti postižené povodněmi)
- 29. 6. Den Bible (zakončení aktivity *Diecéze čte Bibli*)
- 2. – 6. 7. Letní dovádění: Horní Blatná / 18. 8. pouť na Javořinu
- 4. – 10. 8. Farní dovolená 2013 (9. ročník) Lipno (55 účastníků)
- 30. 8. – 1. 9. Třídenní pěší pouť do Marienweiher (3. ročník)
- 3. 10. česko-německá ekumenická bohoslužba smíření v evangelickém Kostele Pokoje na téma *Smíření dnes – 75 let od obsazení Sudet*
- 6. 10. valná hromada dětí a rodičů při rodinné mši ve farním sále
- 22. – 24. 10. Farní dny s biskupem: *Vím, komu jsem uvěřil*
- 28. 10. Růžencová pouť na Kappl
- 29. 10. Blízká setkání třetího druhu (ThChTeam)
- listopad – prosinec: Nedělní škola víry: *Vím, komu jsem uvěřil*
- 16. – 17. 11. FL 24tihodinovka (5. ročník) *Kořeny totality v nás*
- 15. 12. adventní benefiční koncert Chrám. sboru pro Hospic Sv. Jiří
- 24. 12. Půlnoční mše: Pokání církevních představitelů

Pastorační statistiky farnosti v roce 2013:

křty: 19 (z toho 1 nad 14 let, dne 30. 3.); biřmování 2 (dne 30. 3.); první přijímání 6; sňatky 7; pohřby 25; lidí v neděli v kostele 220; děti na náboženství 20, mladí 3

5.3.4 Organizační střediska

Organizační střediska ve farnosti opět i letos fungovala podobně jako vloni, s tím rozdílem, že farní penzion jsme (z důvodu náročnosti jeho správy na dálku z Chebu) od února na zkoušku pronajali sousedce paní Martině Vaňkové (viz níže).

Farní charita: Od února se supervize charitních dobrovolníků ujímá Ivana Čamková. V dubnu (10. 4.) jsme se u příležitosti požehnání Vily Union pro účely služeb Diecézní charity Plzeň pro lidi bez přístřeší zúčastnili mše s biskupem Františkem. Rada farní charity pracovala ve složení Dana Kučerová, Martin Svatek a Alena Otípková. *Tříkrálová sbírka* 2013 ve 26 skupinkách vynesla 154.061 Kč, *Postní dar* pro farní charitu 16.581 Kč.

Maria Loreto: O poutní místo Maria Loreto se letos staralo 22 členů týmu Loreta a podporovalo je v tom 101 členů Spolku Maria Loreto. Dne 22. 9. 2013 zemřel José Kočí, jedna z klíčových osobností záchrany Lorety a dlouholetý člen týmu.

Klub křesťanských žen: Kromě běžného setkávání klub letos zorganizoval např. přednášku pracovnice chebského archivu slečny Knetlové o svatém Vincentovi, jehož ostatky jsou uloženy v relikviáři v našem kostele sv. Mikuláše, besedu s Brigitou Loosovou o její účasti na Národní pouti do Izraele, setkání s farářem Petrem Hruškou na téma Restituce jako šance a adventní setkání s ženami z Waldsassenu.

Chrám sv. Mikuláše a Alžběty: Letos v chrámu sloužili Jan Bartůněk, Alžběta Beňová, Petr Beran, Milan Bulíček, Alena Divíšková, Karel Dvořák, Helena Elstnerová, Anna Fatureová, Marie Heřmanová, Jiřina Hladká, Dana Holíková, Jaroslav Klyeisen, Jan Kopečný, Stanislava Korjenková, Alena Kovaříková, Jan Kupčák, Brigita Loosová, Pavla Majorová, Jiří Paták, Veronika Peťovská, Růžena Polívková, Jiří Rak, Miroslav Schulz, Marie Šalátová, Hana Vávrová, Zdeněk Vild a Dana Vrbová.

Další střediska: Dalšími organizačními středisky farnosti byly i v roce 2013 *Farní knihovna Cheb* (pod vedením Karla Dvořáka), *Kostel sv. Václava* (trvalé ztrátové bohoslužebné místo, od 1. 10. 2010 do 31. 12. 2013 pronajaté pravoslavné církvi pro slavení nedělní liturgie), *Dolní Žandov* (místní komunita věřících s kostelem sv. Michaela a kostelníci Zdenkou Kyznarovou) a do února také *Farní penzion*. Ten byl ovšem od 1. 3. 2013 do 28. 2. 2014 zkušebně pronajat za 1 Kč za rok paní Martině Vaňkové, která jej jako protihodnotu vybavila lepším nábytkem. Dále jej provozuje jako „farní penzion“, ale ve vlastní režii a na vlastní živnostenské oprávnění. Tímto na čas přestal být farní penzion střediskem farnosti.

5.3.5 Hospodaření s majetkem

Během roku byla z dotací MK ČR a města Chebu opravena střecha nad presbytářem kostela sv. Mikuláše, pokračovaly rekonstrukce bočních oltářů v D. Žandově, kde také byla zrekonstruována kostelní vrata, byly realizovány některé opravy v areálu farního penzionu a některé menší akce na Loretě (kříž smíření na Loretě, kompresor, fukar).

statistiky

supervize
vila Union
rada charity
rada charity
Tříkrálová
sbírka
tým a spolek

program

služebníci

knihovna
Václav
Žandov

penzion

střecha
sv. Mikuláš
Žandov
Loreta

V roce 2013 farnost hospodařila s tímto závěrečným výsledkem (podrobný přehled ve Zprávě o hospodaření Řk farnosti Cheb v roce 2013):

Náklady 3,1 mil. Kč

Výnosy 3,2 mil. Kč

Farní desátek jsme letos odvedli pro rodinu Ladmanovu (22 tis. Kč) a pro projekt DCHP Tipnis Bolívie (22 tis. Kč).

hospodaření

farní desátek

5.3.6 Ostatní záležitosti

V lednu (v rámci Palachova týdne) se někteří farníci i s farářem zúčastnili karlovarské demonstrace pedagogů a studentů proti účasti Václava Sloupa (KSČM) na vedení kraje se zodpovědností za školství.

V lednu se konaly první přímé prezidentské volby, ve kterých ve druhém kole zvítězil Miloš Zeman nad Karlem Schwarzenbergem.

demonstrace

prezident

5.4 ROK 2014: ŠKOLA SVĚDECTVÍ A MODLITBY

2014

Pastýřský list biskupa Františka *Otevřenost a služba*, který nám poslal na začátku prázdnin, obsahující výzvu k „otevření far a využití jejich prostor včetně nabídky pro širokou veřejnost“ a k rozvinutí „aktivit služby potřebným“ a ke spolupráci s obcemi v oblasti „komunitní práce a komunitního plánování“, nás v tomto roce velmi povzbudil v tom, co se již po léta ve farnosti snažíme uskutečňovat. Život farnosti byl pak tento rok inspirován jarní *Školou svědectví* a podzimní *Školou modlitby*.

Otevřenost a služba

5.4.1 Vedení a spolupracovníci

Duchovní správa: farář Petr Hruška, od března jej v roli farního jáhna posílil Richard Polák (jáhenské svěcení 25. 3. 2014 v Plzni)

farář jáhen

Pastorační rada: Pastorační rada pokračovala i letos v téměř stejném složení jako vloni, pouze s tím, že od června odstoupil Jakub Vyhnálek a od listopadu jej nahradil jáhen Richard Polák: Petr Hruška, Eva Kolařová, Martin Svatek, Blanka Jirásková, Jana Klířová, Jakub Vyhnálek, Jana Karasová, Ivana Čamková, Zdeňka Skubeničová a Richard Polák.

pastorační rada

Ekonomická rada: Služební období vypršelo, od ledna se hledali farníci ochotní v ekonomické radě sloužit (ještě v letním Zpravodaji byla výzva v tomto smyslu). 18. 9. se ERF sešla společně s PRF ve starém složení.

ekonomická rada

Vedoucí služeb: Farní charita Cheb: ředitelka Eva Kolařová; farní kancelář a farní dům: farní asistentka Alena Otípková (do září) / Dana Vrbová (od října); ekonomika: Zdeňka Skubeničová; výuka náboženství a pastore nemocných a potřebných: jáhen Richard Polák; pastore rodin: Eva Kolařová; farní knihovna: vedoucí Karel Dvořák; farní Zpravodaj: vedoucí redakčního týmu Jarka Rymešová; živý růženec: Terezie Staňková; růženec otců: Jiří Kolafa; Maria Loreto: vedoucí týmu Loreta Alena Kovaříková; vedoucí týmu Mikuláš: Karel Dvořák

vedoucí

Spolupracovníci: výuka náboženství: asistenti v katechezi Martin Svatek, Martina Belasová a Anna Šalomová; právní záležitosti: Zdeňka Hulínská; farní taxi: Jarka Rymešová a Pavel Kopečný; Zpravodaj: Jarka Rymešová, Jana Karasová, Martina Belasová, Dana Kučerová, Václav Kučera; kostelníci: Eliška Tumidalská, Anna Kolková a Zdenka Kyznarová; údržba: Richard Preibisch; Loreta: tým Loreta; Mikuláš: tým Mikuláš

služebníci

Odchod z farnosti: Z farního společenství v tomto roce odešel jeden

farník, který zde byl před několika lety pokřtěn. V červnovém Zpravodaji se s farností rozloučil, a to z důvodu, že s naším farním společenstvím již nesdílel jednotu ve víře v otázkách věroučných. Dospěl prý postupně k tomu, že je třeba svítit sobotu, a ne neděli, že není možné vzývat Pannu Marii ani svaté, ani uctívat jejich sochy, obrazy či ostatky. Později i s celou rodinou vstoupil do svobodného evangelikální-letničního sboru Vinici (dnes Maják).

5.4.2 Naplňování poslání farnosti

Slavení: Jako po každý rok bylo srdcem našeho slavení i letos *Velikonoční Triduum*, které bylo tentokrát obohaceno o „folk-rockové pašije“. Z důvodu předpokládané rekonstrukce kostela sv. Mikuláše zůstaly nedělní mše svaté i přes léto v kostele sv. Václava. Na podnět abbé Richarda přibyla k prvopáteční adoraci navíc každou středu od 7:00 možnost hodinové tiché eucharistické adorace ve farním sále.

Služba: I v roce 2014 běžely dál všechny naše dlouhodobé projekty, jen jsme se přesunuli těžiště našeho zájmu ještě více do oblasti péče o seniory, nemocné a umírající v těsné spolupráci s Hospicem Sv. Jiří o. p. s. (od 17. 2. 2014 začal poskytovat zdravotnické a sociální služby). Jeho činnost se už v průběhu roku zdárně rozběhla a stal se respektovanou a vyhledávanou službou v našem regionu. Naše farní charita jako jeden ze zakladatelů jej aktivně podporovala personálně, finančně i materiálně a hospici jsme převedli naši minipůjčovnu pomůcek pro pečující a část naší odborné literatury vztahující se k tématu doprovázení. Velkou část našeho úsilí jsme také věnovali oblasti fundraisingu a benefičním akcím jak na podporu služeb farní charity, ale především ve prospěch Hospice Sv. Jiří (např. farní ples v KC Svoboda, Postní dar, Svatojiřský koncert, Poutní maraton, FL 24hodinovku, koncert Václava Hudečka, Klub přátel Hospice apod.). Kontaktní místo Charity a charitní poradna dál pečovaly o své dlouhodobé i nové klienty a pokračovali jsme v dlouhodobé podpoře dětí ze sociálně slabých rodin ve spolupráci s o.p.s. Útočiště. Opět jsme zaštitili finanční sbírku pro Jindřiška, který trpí dětskou mozkovou obrnou. V září byla iniciována modlitební aktivita s modlitbou za nemocné, umírající a služby farnosti a hospice, a to každý čtvrtek formou tzv. „charitního růžence“. Od června farnost pod vedením jáhna Richarda Poláka začala na terase ve farním centru v Chebu nabízet každou neděli obědy lidem bez přístřeší. Obědy jsou financovány z peněz vybíraných jednou za 3 – 4 týdny po nedělní mši svaté a svědomitě připravovány Veronikou Peťovskou. Od října pak tyto obědy byly nabízeny v bývalé boční kapli kostela sv. Václava. Farnost také uspořádala účelová sbírka na vybavení nové ekumenické nemocniční kaple v chebské nemocnici.

Svědectví: V postní době farnost prožívala *Postní školu svědectví* podle papeže Františka *Radost evangelia* (podle jeho exhortace *Evangelii gaudium*) a v návaznosti na ní *Velikonoční školu svědectví* pod názvem *Pole již zbělela ke žni* (zaměřenou na praxi). V rámci již 5. ročníku Chebské noci kostelů na téma *Světla na nebeské klenbě* byl poprvé také připraven program v kostele sv. Michaela v Dolním Žandově (pod vedením jáhna Richarda) a novinkou také bylo zpřístupnění dominikánského kláštera sousedícího s kostelem sv. Václava. Farním domem letos při Noci kostelů prošlo 535 návštěvníků. Poutního maratону se zúčastnilo 125 nadšenců. Tradiční formou otevřenosti farnosti široké veřejnosti byl letošní, již 18. ročník Chebského varhanního

**odchod
z farnosti**

velikonoce

adorace

Hospic Sv. Jiří

farní charita

**charitní
růženec**

**obědy lidem
bez přístřeší**

**ekumenická
kaple**

**postní
škola svědectví
velikonoční
škola svědectví
Noc kostelů**

varhanní léto

léta, při kterém jsme si připomněli 120 let mikulášských varhan.

Společenství: Rodiny dal dohromady opět *Rodinný den pro Pána* v rámci Týdne manželství, ze kterého dokonce vzešly konkrétní podněty pro podporu rodin ve farnosti: (1) hřiště a lavičky u kostela; (2) přebalovací koutek; (3) klidný a teplý koutek na kojení; (4) vzájemná výpomoc při hlídání (seznam tet); (5) jarní a podzimní bazar; (6) setkávání mužů – k práci, sportu, modlitbě; (7) zvážít začátek nedělní mše; (8) klekátka ve farním sále. *ThChTeam* v květnu pozval další zájemce na výpravu za Chebskými pověstmi. Díky povzbuzení jáhna Richarda Poláka vznikla *skupinka růžence otců*, která ve svých nejlepších časech četla až 8 mužů (včetně účastníků z farnosti Františkovy Lázně a dalších). V oblasti ekumeny a česko-německých vztahů jsme letos navázali na loňskou silnou zkušenost s česko-německou ekumenickou bohoslužbou smíření a u sv. Václava jsme opět ve spolupráci s vogtlandským sdružením *Una sancta* zorganizovali ekumenickou česko-německou bohoslužbu s centrálním tématem *Smíření skrze setkání* (3. 10. 2014) s navazujícím prostorem pro osobní setkání u nás na faře.

Spolupráce: Dne 17. 1. 2014 se konalo *Pastorační fórum farnosti* nad biskupovým dopisem *Credidimus caritati* (účast 16 farníků). Pastorační rada pak ve světle podnětů z tohoto fóra zpracovala reakci na biskupův dopis a vydala ji pod názvem *Budeš mít poklad v nebi: Odpověď pastorační rady Řk farnosti Cheb na Osobní list biskupa všem věřícím plzeňské diecéze* (30. 1. 2014). Po načrtnutí procesu vzniku tohoto dokumentu se PRF v další části věnovala tématu „Co vidíme za důležité pro hlásání radostné zvěsti“, aby se pak v závěrečné části věnovala tématu „Co považujeme za důležité v oblasti financování církve“ (podrobněji viz vlastní dokument). Diecézní fórum na téma tohoto listu konalo 17. 5. v Plzni. Od října byl učiněn další pokus jak poskytnout podporu a dále rozvíjet formaci spolupracovníků farnosti, a to pozváním na *Modlitební snídane / večere spolupracovníků farnosti* vždy o prvních středách v měsíci.

Svatost: Škola víry *Vím, komu jsem uvěřil* pokračovala v lednu a únoru (závěrečný test a absolventské práce). Na podzim jsme již podruhé farnosti nabídli *První stupeň Školy modlitby: Pane, nauč nás modlit se!*, na který navázaly rekolekční farní dny na téma *Noc je mým světlem ve všech mých radostech!* (12. – 14. 12.) s P. Janem Pořízem OCD.

5.4.3 Pastorační akce a statistiky

Výběr nejdůležitějších pastoračních akcí během roku 2014:

- 19. 2. / 26. 2. závěrečné kolokvium Školy víry *Vím, komu jsem uvěřil*
- 16. 1. Rodinný den pro Pána v rámci Týdne manželství
- 17. 1. Pastorační fórum farnosti *Credidimus caritati*
- 15. 2. Farní ples (9. ročník) pro Hospic Sv. Jiří v KC Svoboda
- postní doba: Škola svědectví *Radost evangelia* (iniciace)
- 22. 3. jarní výprava pro malé i velké (Podhradí, Bílý Halštrov, Háj, Aš)
- 25. 3. jáhenské svěcení Richarda Poláka v Plzni
- 26. 4. Svatojiřský koncert pro Hospic Sv. Jiří u sv. Václava
- velikonoční doba: Škola svědectví *Pole již zbělela ke žni* (praxe)
- 8. 5. Kačerská výprava za Chebskými pověstmi
- 23. 5. Chebská noc kostelů (5. ročník): Světla na nebeské klenbě

rodinný den

ThChTeam

růženec otců

**ekumenická
bohoslužba
smíření**

**pastorační
fórum farnosti
dopis
pastorační
rady**

**modlitební
snídane**

škola víry

škola modlitby

rekolekce

akce

- 31. 5. Diecézní pout' v Neukirchen beim Heiligen Blut (jáhen Richard)
- 7. 6. závěrečná rekolekce semináře Pole již zbělela ke žni
- 16. – 21. 6. Poutní ultramaraton (Via porta) 2. ročník
- 21. 6. Poutní maraton (5. ročník) pro Hospic Sv. Jiří
- 1. – 5. 7. Letní dovádění 2014: Stříbrná (Vyhnání z ráje)
- 19. 7. Hroznatovská pout' do Teplé a návštěva Nového Dvora
- 27. 7. – 3. 8. Farní dovolená 2014 (10. ročník) Trhanov (42 účastníků)
- 17. 8. pout' na Javořinu
- 5. – 7. 9. Třídenní pěší pout' do Marienweiher (4. ročník)
- 11. 9. školení ve fundraisingu (Hospic Sv. Jiří)
- 13. 9. Koncert k 350. výročí Maria Loreto (Chrámový sbor Cheb)
- 4. 10. česko-německá ekum. bohoslužba *Smíření skrze setkání*
- 5. 10. benefiční koncert Václava Hudečka pro Hospic Sv. Jiří
- 11. 10. setkání chrámových sborů / 28. 10. Růžencová pout' na Kappl
- listopad a prosinec: Škola modlitby I. *Pane, nauč nás modlit se!*
- 15. – 16. 11. Františkolázeňská 24tihodinovka (6. ročník) pro Hospic
- 12. – 14. 12. Rekolekční farní dny s P. Janem Pořízem OCD
Noc je mým světlem ve všech mých radostech!
- 14. 12. Benefiční koncert Chrám. sboru a Luběnek pro Hospic
- 24. 12. Půlnoční mše: Vděčnost a odpuštění, láska a svoboda

Pastorační statistiky farnosti v roce 2014:

křty: 27; sňatky 8; pohřby 31;

lidí v neděli v kostele 180; děti na náboženství 13, mladí 3

statistiky

5.4.4 Organizační střediska

Farní charita: Rada farní charity pracovala ve složení Dana Kučerová, Martin Svatek a Alena Otípková. Podrobnosti o službě farní charity najdete v odstavci „Služba“ v části b) Naplňování poslání farnosti. *Tříkrálová sbírka* 2014 ve 22 skupinkách koledníků vynesla celkem 159.350 Kč. *Postní dar* byl letos určen pro Hospic Sv. Jiří a vynesl 23.870 Kč.

Maria Loreto: V roce 2014 jsme si připomněli 20 let existence Spolku Maria Loreto. První ustavující schůze spolku v roce 1994, jehož předsedou byl zvolen Otakar Mika, se zúčastnilo 19 členů, kteří tehdy zvolili výbor ve složení P. Stanislav Uhlíř, Petr Beran, Alena Kovaříková, Eva Pupáková a Eva Vávrová. V roce 1995 měl Spolek již 89 členů a v roce 2006 počet členů stoupl na 102 a na tomto čísle se ustálil. Hlavní činnost Spolku byla zaměřena na péči o poutní místo Maria Loreto. V roce 2003 vznikla dvacetičlenná skupina dobrovolníků, kteří zajišťují provoz Lorety v sezoně. Letos také uplynulo 350 let od založení Lorety chebským jezuitou. Při té příležitosti byla na Loretě instalována nástěnka k tomuto tématu a byly uspořádány koncert Chebského chrámového sboru a přednáška o historii Lorety. Do třetice pak také letos (16. 6. 2014) uplynulo 100 let od narození Antona Harta, což jsme si připomněli při mši svaté 11. 6. na Loretě celebrowané Filipem Lobkowiczem. Službu na Loretě po celý rok věrně zajišťovalo 24 členů dobrovolnického týmu Loreta. Na Loretě přibýly do Mariánského cyklu dva nové obrazy Jaroslava Šindeláře (Narození Panny Marie a Zasnoubení Panny Marie s Josefem). V zahradním pavilonu na Loretě byly instalovány po dobu poutní sezóny fotografie Křížové cesty v krajině od dr. Dalibora Hobla z Kutné Hory.

**rada
farní charity
Tříkrálová
sbírka
Postní dar
20 let Spolku
Maria Loreto**

350 let Lorety

**100 let
od narození
Antona Harta**

Klub křesťanských žen: Během roku 2014 Klub kromě svého běžného setkávání zorganizoval setkání s bratrem Richardem (sestra Faustyna Kowalská a kult Božího milosrdenství), setkání s pracovnící odboru sociálních služeb města Chebu, oslavu Svátku matek, besedu s koordinátorem městské policie Václavem Plachým, další setkání s bratrem Richardem o službě lidem bez přístřeší, či povídání s Brigitou Loosovou o třídením soustředění hnutí Modlitby matek. Zúčastnil se také na faře besedy s televizí Noe. První adventní setkání prošly členky Klubu společně se ženami z Waldsassenu.

Na druhé adventní setkání, na které byla domluvená předvánoční beseda s farářem Petrem Hruškou, se neočekávaně dostavila také vedoucí sociálního odboru města paní Doubková v doprovodu místostarosty města Pavla Hojdy (KSČM). Farář pak na protest proti této návštěvě odešel, což pak v lednovém Zpravodaji vysvětlil takto: „Podle informací, které jsem dostal od paní Divíškové, místostarosta Pavel Hojda na toto adventní setkání pozván nebyl a přišel neohlášeně. Protože je všem znám můj postoj principiálního nesouhlasu se zastoupením KSČM ve vedení města, byl jsem tímto postaven do situace, kdy jsem se musel rozhodnout, zda zůstat a adventní setkání tak zatížit diskusí o politických tématech, kvůli kterým se členky Klubu očividně v tomto čase nesešly, nebo všem poděkovat, požehnat a rozloučit se. Zvolil jsem druhou možnost. Místostarosta poté část setkání skutečně využil (dle mého názoru, z pozice zástupce města, který má sloužit všem občanům nezávisle na jejich politických preferencích, spíše zneužil) k obhajobě politiky své vlastní strany.“ Diskuze na toto téma pak pokračovala ještě v dalších dvou číslech farního Zpravodaje.

Chrám sv. Mikuláše a Alžběty: V roce 2014 byla projektově připravovaná částečná rekonstrukce chrámu sv. Mikuláše a sv. Alžběty, která měla dva cíle: 1. zpřístupnění jižní věže kostela pro veřejnost (rekonstrukce schodiště, restaurování zvonů, vybudování nového točitého schodiště do nejvyššího patra věže); 2. zpřístupnění části krypty pod kostelem pro veřejnost (oprava omítek části podzemní krypty, pietní pochování ostatků do uzavřené části krypty, restaurování několika zde nalezených historických artefaktů a instalace vitrín, ve kterých budou po dokončení prací vystavovány vzácné liturgické a další umělecké předměty). Chrám však byl zatím během roku otevřen veřejnosti, a to zásluhou skupiny dobrovolníků pod vedením Karla Dvořáka: Nejvíce v roce 2015 sloužili Dvořák Karel (158x) Loosová Brigita (135x) a Vild Zdeněk (102x), dále pak Bartůněk Jan, Beňová Alžběta, Beran Petr, Bulíček Milan, Divíšková Alena, Elstnerová Helena, Fatureová Antonie, Heřmanová Marie, Holíková Dana, Karasová Jana, Klyeisen Jaroslav, Korjenková Stanislava, Paták Jiří, Peťovská Veronika, Polívková Růžena, Rak Jiří, Schulz Miroslav, Šalátová Marie, Vrbová Dana, Šimeček Pavel, Tochorová Vladimíra

Další střediska: Dalšími organizačními středisky farnosti byly i v roce 2014 *Farní knihovna Cheb* (pod vedením Karla Dvořáka), *Kostel sv. Václava* (trvalé ztrátové bohoslužebné místo, pronájem pravoslavné církvi ukončen dohodou k 1. 1. 2014) a *Dolní Žandov* (místní věřící s kostelem sv. Michaela a kostelníci Zdenkou Kyznarovou).

Pozn.: Farní penzion, který není pro toto období počítán mezi střediska farnosti, byl od 1. 3. 2013 do 28. 2. 2014 zkušebně pronajat za 1 Kč za rok paní Martině Vaňkové, která jej jako protihodnotu vybavila lepším

akce Klubu

**farář a
místostarosta
na adventním
setkání Klubu**

**příprava
rekonstrukce
chrámu**

**mikulášští
služebníci**

**knihovna
Václav
Dolní Žandov**

farní penzion

nábytkem. Od 1. 3. 2014 do 28. 2. 2017 byl pak též osobě propachtován za 50 tis. investic za rok. Paní Vaňková penzion dále provozuje jako „farní penzion“, ale ve vlastní režii a na vlastní živnostník.

5.4.5 Hospodaření s majetkem

I v roce 2014 se farnost opakovaně a marně pokouší nalézt „správce farního majetku“ (např. v březnovém Zpravodaji vyšel inzerát).

V lednu 2014 byla podána žádost na ROP Severozápad (evropské fondy) o příspěvek na realizaci projektu *Chrám sv. Mikuláše v Chebu jako turistický cíl* (zprístupnění věže a krypty – více výše u střediska Chrámu sv. Mikuláše), která byla později přidělena. Tato akce byla rozpočtována na částku cca 9,3 milionu Kč a byla financována z tzv. „evropských dotací“ (na úhradu 85% plánovaných nákladů již byla podepsána smlouva o dotaci z ROP Severozápad v rámci prioritní osy 9.4 Udržitelný rozvoj cestovního ruchu), z příspěvku Biskupství plzeňského (dar na pokrytí povinné spoluúčasti 15%) a z vlastních zdrojů farnosti (úvěrové náklady, vícepráce a další neuznatelné náklady). Realizace všech prací byla naplánována do několika etap, přičemž závěrečným termínem byl 14. 12. 2015.

Z dalších plánů údržby chrámu je potřeba také naplánovat kompletní výměnu břidlicové střechy nad hlavní lodí kostela, na kterou bohužel nebylo možné žádat v rámci výše zmíněné dotační kapitoly evropských peněz. Naštěstí se již podařilo z finanční podpory ministerstva kultury, města Cheb, karlovarského kraje a vlastních zdrojů dokončit výměnu střechy nad presbytářem kostela. Střecha nad hlavní lodí je však stále v havarijním stavu a není možné v oněch velkých plochách provádět jen částečné opravy, protože břidlice se drolí a rozpadá. Proto jsme podali žádost o dotace na tzv. *Norské fondy* (EEA Grants poskytované Norskem, Lucemburskem a Islandem) v rámci programové oblasti Zachování a revitalizace kulturního a přírodního dědictví. Výměna střechy a oprava krovů zde byla rozpočtována na cca 17 milionů Kč. Dotaci jsme bohužel nezískali.

V roce 2014 farnost hospodařila s tímto závěrečným výsledkem (podrobný přehled ve Zprávě o hospodaření Řk farnosti Cheb v roce 2014):

Náklady 2,9 mil. Kč (z toho 1,5 mil. opravy z dotací)

Výnosy 3,1 mil. Kč (z toho 1,4 dotace)

Farní desátek jsme odvedli na podporu farnosti v Aleppu (25 tis. Kč).

5.4.6 Ostatní záležitosti

Na podzim se konaly komunální volby. V Chebu zvítězila Volba pro město – Alternativa (16,82% / 6 mandátů), před ČSSD (15,97% / 5), ANO 2011 (15,48% / 5), KSČM (14,28% / 5), ODS a nezávislí (12,06% / 4), Koalice pro Cheb (9,18% / 3), Svobodní (5,99% / 2). Menšinovou koalici s deklarovanou podporou ODS následně vytvořila ČSSD (starosta Petr Navrátil), ANO 2011 a KSČM (celkem 15 mandátů z 30). Prvně po sametové revoluci se tak do Rady města Chebu dostali komunisté, proti čemuž už během koaličních jednání protestoval a před čímž ve svém otevřeném dopise zastupitelům varoval farář Petr Hruška (text dopisu pak vyšel v lednovém farním Zpravodaji).

5.5 ROK 2015: NINIVE A TŘI BARVY TVÝCH DARŮ

Do roku 2015 jsme vstoupili povzbuzení pastýřským listem biskupa

*správce
majetku*

*evropské
dotace*

*střecha
chrámu*

hospodaření

farní desátek

*komunální
volby*

2015

Františka na téma motto diecéze „*Pojďte ke mně všichni...*“ (Mt 11,28), ve kterém nás pozval k odpočinku v Boží blízkosti v *Roce eucharistie*. Připomněl nám však také svá povzbuzení z loňského pastýřského listu *Otevřenost a služba*, abychom spolupracovali na tom, aby naše kostely a fary byly pohostinnými místy pro každého, kdo přijde, a abychom ve službě lásky vycházeli vstříc těm, kteří přijít nemohou, včetně uprchlíků a migrantů (založení týmu *Ninive*). V Adventu pak náš farář, čerstvý padesátník, Petr Hruška vzal biskupovo povzbuzení k odpočinku vážně a na začátku Adventu zmizel na 40 dní do poustevnické samoty na neznámé místo. V Adventu, 8. prosince 2015, byl také zahájen *Rok milosrdenství*. Ve farnosti jsme se nechali inspirovat tématem Farní evangelizační buňky a na podzim jsme širokému plénu nabídli seminář *Tři barvy Tvých darů* (*Restart*).

5.5.1 Vedení a spolupracovníci

Duchovní správa: Farářem chebské farnosti je Petr Hruška, duchovní správu do února 2015 vykonává ve spolupráci s jáhnem Richardem Polákem. Ten je pak 14. 2. 2015 v Plzni vysvěcen na kněze a od téhož dne v chebské farnosti ustanoven *farním vikářem*. Záhy však odchází na samostatné místo do Strážova na Šumavě a do chebské farnosti na pár měsíců po svém jáhenském svěcení (22. 2. 2015 v Klenči pod Čerchovem) nastupuje jáhen Petr Konopík. Po svém kněžském svěcení (26. 9. 2015 v Plzni, primice 27. 9. v Klenči – zpívá chebský Chráněný sbor) odchází na samostatné místo do Rokycan a do Chebu se ze Strážova vrací Richard Polák, který se opět ujímá role *farního vikáře*. Od adventní doby 2015, kdy farář Petr Hruška odchází na nějaký čas do poustevny, do začátku postní doby 2016 pak Richard Polák zastupuje faráře v roli administrátora.

Pastorační rada: Složení pastorační rady farnosti opět po celý rok zůstává stejné jako vloni (i přes konec funkčního období podzim 2015): Petr Hruška, Eva Kolařová, Martin Svatek, Blanka Jirásková, Jana Klíhová, Jana Karasová, Ivana Čamková, Zdeňka Skubeničová a Richard Polák (od března do září místo něj Petr Konopík).

Ekonomická rada: pokračují Jozef Kaščák, Martin Svatek a Petr Novotný

Vedoucí služeb: Farní charita Cheb: ředitelka Eva Kolařová; farní kancelář: farní asistentka Dana Vrbová; ekonomika: Zdeňka Skubeničová; výuka náboženství, pastorec nemocných a potřebných a misie: jáhen Richard Polák; pastorec rodin: Eva Kolařová; farní knihovna: vedoucí Karel Dvořák (do dubna) / Dana Vrbová (od května); farní Zpravodaj: vedoucí redakčního týmu Jarka Rymešová; živý růženec: Marie Šalátová; růženec otců: Jiří Kolafa; Maria Loreto: vedoucí týmu Loreta Alena Kovaříková; vedoucí týmu Mikuláš: Karel Dvořák (do dubna)

Spolupracovníci: výuka náboženství: asistent v katechezi Martin Svatek; právní záležitosti: Zdeňka Hulínská; farní taxi: Jarka Rymešová a Pavel Kopečný; služba nemocným: Jana Karasová, Marie Kočí, Růžena Jírová, Anna Hirtová, Helena Müllerová, Eliška Tumidalská; Zpravodaj: Jarka Rymešová, Jana Karasová, Martina Belasová, Dana Kučerová, Václav Kučera; kostelníci: Eliška Tumidalská, Anna Kolková a Zdenka Kyznarová; údržba: Richard Preibisch; Loreta: tým Loreta; Mikuláš: tým Mikuláš; obědy pro potřebné: Petr Novotný, Martin Svatek, Zdeněk Vild, Martin Bednařík, Vojta Dicse, Veronika Peťovská, paní Podávková a Karel Dvořák; charitní růženec: Helena Müllerová, Dana Kučerová

Pojďte ke mně všichni Rok eucharistie

Otevřenost a služba

Rok milosrdenství

Restart

farář jáhen

farní vikář

jáhen

farní vikář

administrátor

pastorační rada

ekonomická rada vedoucí

služebníci

5.5.2 Naplňování poslání farnosti

Slavení: Rok 2015 byl *Rokem eucharistie* (Národní eucharistický kongres). Během první poloviny roku nás provázelo šest měsíčních témat (eucharistie a jednota, eucharistie a společenství, eucharistie a solidarita, eucharistie a evangelizace, eucharistie a Maria, obnovení slavení eucharistie – vycházelo na pokračování ve Zpravodaji). Tato témata byla zpracována ve farním Zpravodaji a byla náplní každoměsíčních adorací o prvních pátcích. O prázdninách byl Rok eucharistie tematizován sérií kázání o postojích při liturgii. Slavení Roku eucharistie pak vyvrcholilo o Slavnosti Těla a Krve Páně 7. 6. 2015 s následnou nedělí, kdy jsme slavili *Den eucharistie*. Završením celého roku pak bylo eucharistické sympóziu v Brně 17. 10. 2015. Do oblasti slavení Boží lásky uprostřed nás byla letos zaměřena také *Noc kostelů* (téma „Sedmero tváří modlitby“), při které byly v kostele sv. Václava prakticky prezentovány některé způsoby společné modlitby (mše, děti, růženec, breviář, Taizé, adorace). Od října přibýly ve farnosti dva nové časy pro slavení eucharistie, a to každé pondělí v 7:00 a každý čtvrtek v 19:00.

Služba: Lednový farní ples (již 10. ročník) byl opět jako vloni organizován jako benefiční ples na podporu Hospice Sv. Jiří. Jeho součástí byly i tzv. „Hospicové postřižiny“, při kterých se poté, co na sebe vybírali dárcovské příspěvky, několik pracovníků či spolupracovníků hospice či farní charity nechalo na místě ostříhat profesionálním kadeřníkem. Jakéhosi „předjezdce“ jim dělal farář Petr Hruška, který se vlastnoručně ostříhal a oholil již předem a videem z těchto farářských postřižin pak zval dárce k zapojení se. V další oblasti našich diakonických služeb, službě lidem bez přístřeší, jsme pokračovali i po odchodu jáhna Richarda Poláka, a to za pomoci nového jáhna Petra Konopíka. Ten spolu s dalšími spolupracovníky i během roku zajišťoval *poskytování nedělních obědů pro potřebné*, které zde vloni zavedl abbé Richard.

Nově jsme se také začali intenzivně zabývat tématem migrace. Na podnět pastorační rady a v návaznosti na text zpracovaný pastorační radou *A mně by nemělo být líto Ninive? K výzvě papeže Františka „uprchlickou rodinu do každé farnosti“* (z 1. 10. 2015, viz také farní Zpravodaj č. 10 / 2015) vznikl ve farnosti tzv. *Tým NINIVE* (pod vedením Petra Hrušky za farnost, Evy Kolafové za farní charitu a Richarda Poláka), který má za úkol iniciovat, koordinovat a doprovázet konkrétní způsoby pomoci farnosti v oblasti služby uprchlíkům. Zmíněný dokument rozlišuje tři roviny této služby: „službu srdce“ (modlitba a prorocká diakonie), „službu trpícím“ (akce a pomáhající diakonie) a „službu spravedlnosti“ (systém a politická diakonie). Z dokumentu pak pro tyto tři oblasti vyplývaly konkrétní úkoly (rozvinutí přimluvné modlitby, komunikace napříč názorovým spektrem, finanční výpomoc farnosti v Sýrii, podpora dobrovolníků sloužícím uprchlíkům na cestě, spolupráce s diecézní charitou v přípravě integračních opatření apod.). V listopadu jsme iniciovali veřejnou sbírku na podporu křesťanů v syrském Aleppu, 18. – 24. 11. se (pod vedením abbé Richarda a s finanční podporou farnosti vypravilo 10 dobrovolníků z Chebu do Bapské na pomoc uprchlíkům na srbsko-chorvatské hranici, 27. 11. jsme uspořádali velkou panelovou diskuzi na téma *Migrační vlna: Šance? Hrozba? Výzva?* (přispívající Petr Hruška, Ondřej Nádvorník, Daniel Křížek, Richard Polák,

**Rok
eucharistie**

**série kázání
o postojích
při liturgii
Den
eucharistie**

Noc kostelů

**farní ples pro
Hospic Sv. Jiří**

**Hospicové
postřižiny**

**nedělní obědy
pro potřebné**

uprchlíci

Ninive

**výjezd
do Bapské**

Jan Jung) a 28. 11. jsme lidem nabídli v chrámu sv. Mikuláše prostor ticha pro *Modlitbu pokoje v nepokojné době*.

Svědectví: Při sérii kázání ve velikonoční době jsme ve farnosti rozvinuli téma *Farní evangelizační buňky* založené na pěti „vláknech“ rybářské sítě: modlitba – „zalévání“, služba – „orba“, svědectví – „setba“, vysvětlování – „pletí“, pozvání – „žeň“ (viz farní Zpravodaj č. 4 až 6 / 2015). Zatímco vztahy s vedením města Chebu se kvůli nové koalici zahrnující KSČM a farářovým protestům proti ní ocitly na bodě mrazu, dál probíhaly osvědčené preevangelizační aktivity (Noc kostelů, Poutní maraton, Chebské varhanní léto, Valdštejnská pobožnost, další koncerty).

Společenství: Začala se pravidelně scházet skupinka v duchu spirituality *Modlitby matek*. V lednu farář Petr Hruška spolu s farností oslavil 50 let života, 20 let kněžství a 10 let služby v Chebu. Dalším podnětem k upevnění společenství farnosti byla účast zástupců farnosti na únorovém kněžském svěcení Richarda Poláka v Plzni a jím doprovázené týdenní putování Francií. Tradičně vydařená byla i letos farní dovolená, tentokrát v Českém ráji, která přilákala 48 farníků a jejich přátel. I tématem (Společně to dáme!) se snažila dát účastníky více dohromady. Na podzim byly ekumenické vztahy prohloubeny při tzv. *Husovském podzimu v Chebu* (8. – 16. 10.), v rámci kterého byly nabídnuty čtyři možnosti seznámit se s historií, poselstvím a dědictvím před 600 lety upáleného Mistra Jana Husa. Skupinky růžence otců se zpravidla účastní i jáhen Petr Konopík.

Spolupráce: Od 5. 9. (Diecézní pout') do 22. 11. (Víkend poslání) farnost prožívala velký seminář nazvaný *Podzimní RESTART: Zde jsem, Pane, pošli mne!*, v rámci kterého účastníci prožívali obnovu biřmování (někteří byli i biřmováni), a to v duchu semináře *Tři barvy Tvých darů* zaměřeného na odkrývání našich osobních darů ke službě. 28. 10. byl tento seminář prohlouben rekolekcí s Martinem Sedloňem a 6. – 8. 11. farními dny s biskupem Františkem s koncertem Evy Henychové a slavením svátosti biřmování a obnovou biřmování. V prosincovém farním Zpravodaji bylo zveřejněno tzv. *Tržiště služeb*, kde si každý farník mohl najít oblast či službu, kde by mohl své vlastní dary přinášet do společného poslání farnosti.

Svatost: Na postní dobu původně plánovaný II. stupeň Školy modlitby se neuskutečnil, místo něj byl každou středu ráno i večer nabídnut společný poslech *exercicií s Vojtěchem Kodetem*. K prohloubení zkušenosti s modlitbou byla letos nasměrována Noc kostelů (*Sedm tváří modlitby*). I když pak tržiště podzimního semináře RESTART bylo nasměrováno do odkrývání darů ke službě a ke spolupráci v církvi na základě těchto darů (viz výše v sekci Spolupráce), tento seminář byl také pro mnohé silným podnětem k obnově své osobní spirituality skrze obnovu křtu, biřmování či manželství.

5.5.3 Pastorační akce a statistiky

Výběr nejdůležitějších pastoračních akcí během roku 2015:

- 31. 1. Farní ples (10. ročník) pro Hospic Sv. Jiří v KC Svoboda (spojený s fundraisingovým happeningem *Hospicové postřižiny*)
- 14. 2. kněžské svěcení Richarda Poláka v Plzni
- 15. 2. chebská primiční mše Richarda Poláka
- postní doba: online Duchovní cvičení s Vojtěchem Kodetem (středy)
- 13. – 14. 3. Celodenní adorace 24 hodin pro Pána
- 25. 3. Pout' k Matce Světla – pěší pout' na Javořinu s abbé Richardem

**modlitby
za pokoj**

farní buňky

**vztah
s městem Cheb**

**Modlitby
matek
50 – 20 – 10**

**Francie
farní dovolená**

**ekumena
růženec otců**

RESTART

**Tři barvy
Tvých darů**

tržiště služeb

**postní
exercicie
Noc kostelů**

RESTART

akce

- velikonoční doba: *Farní evangelizační buňky* (cyklus kázání)
- 1. – 8. 5. Jarní Francií s abbé Richardem
- 2. 5. Vikariátní pouť na Loretě
- 8. 5. Výprava za jarními poklady pro malé i velké
- 29. 5. Chebská noc kostelů (6. ročník) *Sedmero tváří modlitby*
- 15. – 20. 6. Poutní ultramaraton (3. ročník) Český les
- 20. 6. Poutní maraton (6. roč.) *Ať už ležím nebo běžím: Doma je doma*
- 1. – 6. 7. Letní Dovádění: Zakletý zámek na Hadí hoře (Jáchymov)
- léto: Rok eucharistie: Postoje při liturgii (cyklus kázání)
- 28. 7. Poutní hudba z Marienweiher u sv. Mikuláše pro Hospic Sv. Jiří
- 1. – 8. Farní dovolená 2015 (11. ročník) Český ráj (48 účastníků)
- 29. 8. Valdštejnská pobožnost
- 4. – 6. 9. Třídenní pěší pouť do Marienweiher (5. ročník)
- 5. 9. Diecézní pouť v Teplé
- podzim: RESTART *Zde jsem, Pane, pošli mne* (Tři barvy Tvých darů)
- 13. 9. Pouť ke Zneuctěnému Spasiteli Waldsassen
- 8. – 16. 10. *Husovský podzim* v Chebu (čtyři setkání k 600. výročí)
- 16. – 17. 10. Dobřej den pro koledníky v Kynžvartu / 18. 10. J. J. Ryba
- 10. 10. setkání sborů / 28. 10. rekolekce s Martinem Sedloněm, OMI
- 6. – 8. 11. Farní dny s biskupem (koncert Evy Henychové a biřmování)
- 14. – 15. 11. FL 24hodinovka (7. ročník) *Obejmout nebo odmítnout*
- 18. – 24. 11. výprava 10 dobrovolníků z Chebu do Bapské na pomoc
- 21. 11. Shromáždění farnosti a bohoslužba rozeslání RESTART
- 27. 11. *Migrační vlna: Šance? Hrozba? Výzva?* (panelová diskuze)
- 28. 11. Modlitba pokoje v nepokojné době
- 24. 12. Půlnoční mše (abbé Richard: poselství ze Synody o rodině)

Pastorační statistiky farnosti v roce 2015:

křty: 32 (z toho 1 nad 14 let); biřmování 8 (dne 8. 11. 2015); první přijímání 5; sňatky 5; pohřby 29; v neděli v kostele 180; děti 8, mladí 3

statistiky

5.5.4 Organizační střediska

Farní charita: Koncem roku 2015 byla jmenována rada farní charity ve složení Richard Polák, Dana Kučerová, Alena Otípková a Helena Müllerová. *Tříkrálová sbírka* 2015 ve 25 skupinkách vynesla celkem 161.376 Kč, Postní dar pro Hospic Sv. Jiří pak 19.452 Kč.

Maria Loreto: Kromě běžného provozu pro turisty a návštěvníky jsme letos na Loretě přivítali Vikariátní pouť (2. 5.), žehnání motorkářům (9. 5.) a mariánskou pout' vietnamské komunity z celé ČR (17. 5.). V roce 2015 navštívilo Loretu celkem 15.520 návštěvníků, z toho 6.658 Čechů a 8.862 cizinců. Skupin s vlastním průvodcem bylo 97. Mše svatá se zde slavila celkem šestadvacetkrát, z toho bylo 9 mší z naší farnosti, 6 z Waldsassenu a jedna poutní česko-německá. Svátost manželství přijaly na Loretě 4 páry snoubenců, křest byl jeden.

Klub křesťanských žen: V prvních třech číslech farního Zpravodaje roku 2015 se živě diskutovalo téma nečekané návštěvy místostarosty Pavla Hojdy (KSČM) na adventním setkání Klubu v loňském roce, ze kterého na protest odešel farář Petr Hruška (viz zápis z loňského roku). Byl zde zveřejněn

**rada
farní charity**

akce na Loretě

**návštěvnost
Lorety**

**kontroverze
kolem
návštěvy
místostarosty**

„otevřený dopis“ pana Petra Vrátníka, reakce pana místostarosty Pavla Hojdy, vyjádření vedoucí klubu paní Aleny Divíškové, reakce paní Anny Doubkové a závěrečný komentář faráře Petra Hrušky. Pro informaci byl v lednovém čísle také zveřejněn text „Tři důvody k úvaze: Otevřený dopis zastupitelům“, který během prosincových koaličních jednáních zaslal farář Petr Hruška všem zvoleným zastupitelům a ve kterém varuje před vytvořením koalice s KSČM. V březnovém čísle Zpravodaje pak s redakčním komentářem vyšel polemický text Karla Dvořáka kritizující antikomunistické postoje faráře, srovnávající antikomunismus s antisemitismem, obhajující současnou KSČM jako demokratickou a poukazující na zásadní problémy dnešního systému v sociální oblasti. Celá diskuze pak byla ze strany redakce ukončena zveřejněním textu Karla Čapka z roku 1924 „Proč nejsem komunistou“.

Jinak se letos činnost Klubu realizovala v obvyklém stylu běžných setkání se sdílením života a dalšími tematickými setkáními (např. beseda s panem Schulzem o jeho cestách v Indonésii, setkání se sestrou z Hospice Sv. Jiří Renatou Pelikánovou, besedu s ředitelkou DPS Skalka paní Müllerovou, výpravu na primiční mši Petra Konopíka do Klenčí pod Čerchovem),

Chrám sv. Mikuláše a Alžběty: Během roku byla realizována rekonstrukce vnitřku věže a krypty (kolaudace 7. 12. 2015). Dne 21. 4. potkala kostel mimořádná událost – poté, co některý z výrostků vhodil klíčovou dírkou bočního vchodu hořící cigaretu či zápalku, se vzňala část podsedáků, které zde byly uskladněny. Díky pozornosti přítomné služby (paní Holíkové) se požár přivolaným hasičům podařilo včas uhasit. Pro trvalé závažné organizační neshody s vedením farnosti byla v dubnu 2015 ukončena spolupráce farnosti s dlouholetým vedoucím mikulášských dobrovolníků Karlem Dvořákem.

Další střediska: Dalšími organizačními středisky farnosti byly i v roce 2015 *Farní knihovna Cheb* (od května se po rozvázání spolupráce s dosavadním vedoucím Karlem Dvořákem knihovny ujímá Dana Vrbová), *Kostel sv. Václava* (trvalé ztrátové bohoslužebné místo), *Dolní Žandov* (místní komunita věřících s kostelem sv. Michaela a kostelnicí Zdenkou Kyznarovou). *Farní penzion* je od 1. 4. 2014 do 28. 2. 2017 propachtován paní Martině Vaňkové, která jej dále provozuje jako „farní penzion“, ale ve vlastní režii a na vlastní živnostenské oprávnění.

5.5.5 Hospodaření s majetkem

Největší finanční akcí roku 2015 byl projekt *Chrám sv. Mikuláše jako turistický cíl*, jehož partnery jsou Město Cheb, Muzeum Cheb, Nadační fond Historický Cheb a Galerie výtvarných umění v Chebu. Byl rozpočtován na cca 9,3 milionu Kč a financován z tzv. „evropských dotací“ (na úhradu 85% plánovaných nákladů byla podepsána smlouva o dotaci z ROP Severozápad v rámci prioritní osy 9.4 Udržitelný rozvoj cestovního ruchu). Z příspěvku Biskupství plzeňského a z vlastních zdrojů chebské farnosti (náklady na úvěr, který si farnost vzala na předfinancování, náklady na stavební dokumentaci, na vícepráce a náklady vzniklé na základě 10% finančních korekcí ze strany ROP Severozápad – celkem lze tyto náklady odhadnout na dalších 1,5 až 2 mil. Kč).

Ohledně již dříve zmiňovaného problému nekvalitně provedeného pokrytí nových helmic na kostelních věžích firmou Pegisan, které je příčinou vibrací

činnost Klubu

rekonstrukce věže a krypty

požár

ukončení spolupráce s K. Dvořákem

knihovna Žandov Václav

penzion

financování rekonstrukce Mikuláše

reklamace helmic

a následného vyvíklávání a odpadávání jednotlivých šupin břidlice především na hranách helmic v důsledku silnějšího větru, jsme v jednání s dotyčnou firmou o odstranění nedostatků bohužel zatím příliš nepokročili.

V roce 2015 farnost hospodařila s tímto závěrečným výsledkem (podrobný přehled ve Zprávě o hospodaření Řk farnosti Cheb v roce 2015):
Náklady 1,75 mil. Kč (včetně další etapy rekonstrukce oltářů v Žandově)
Výnosy 1,80 mil. Kč (včetně dotací na boční oltáře v Žandově)
Pozn.: Náklady ani výnosy nezahrnují investiční hospodaření v rámci projektu rekonstrukce chrámu sv. Mikuláše.

Farní desátek jsme poslali pro Podporu uprchlíků na cestě (13.512 Kč).

chrámu**hospodaření****farní desátek**

5.6 ROK 2016: LITURGIE A PROSTOR PRO PŘIBLÍŽENÍ

2016

V roce 2016 jsme s celou církví prožívali papežem Františkem vyhlášený *Svatý rok milosrdenství* (zahájený 8. 12. 2015) a vrcholící na Slavnost Ježíše Krista Krále 2016. Během něj naše diecéze prožila velkou událost, když papež František 12. února 2016 jmenoval nového plzeňského biskupa – Tomáše Holuba, dosavadního generálního tajemníka ČBK. Biskupské svěcení přijal 30. dubna 2016 v plzeňské katedrále (při svěcení zpívá také náš Chráněný sbor). V červnu nám pak biskup Tomáš poslal svůj první pastýřský list, kde vyjádřil srdce své pastorační vize pro diecézi: *Vše chceme dělat natolik, nakolik to vede k osobnímu setkání s Kristem a k poznání Krista, který nás uvádí do vztahu s druhými.* Ve farnosti jsme se letos hodně věnovali liturgickým službám a soustředili jsme se také na zprovoznění chrámu sv. Mikuláše a Alžběty jako *Prostoru pro přiblížení.*

**Svatý rok
milosrdenství****biskup Tomáš****pastorační vize****liturgie
prostor pro
přiblížení**

5.6.1 Vedení a spolupracovníci

Duchovní správa: Do začátku postní doby je *farář Petr Hruška* v poustevně a v roli *administrátora farnosti* jej zastupuje *Richard Polák*. Od postní doby po zbytek roku pokračuje v duchovní správě farnosti opět tandem *farář Petr Hruška* a *farní vikář Richard Polák*. Do farnosti od dubna začíná každou neděli dojíždět P. Andriy Penyuk z Karlových Varů slavit každou neděli u sv. Václava v 8:00 řeckokatolickou liturgií.

**farář
zastupující
administrátor
farní vikář**

Pastorační rada: Složení pastorační rady farnosti opět po celý rok zůstává stejné jako vloni (i přes konec funkčního období podzim 2015): Petr Hruška, Eva Kolařová, Martin Svatek, Blanka Jirásková, Jana Klířová, Jana Karasová, Ivana Čamková, Zdeňka Skubeničová a Richard Polák. Ve své službě byla pastorační rada tento rok spíše pasivní, setkala jen jednou, a to 19. 10. 2016 k řešení času bohoslužeb.

**pastorační
rada**

Ekonomická rada: Dne 18. 7. 2016 byli na tři roky jmenováni noví členové ekonomické rady farnosti: Martin Svatek (zástupce pastorační rady), Jozef Kaščák a Karel Ježek; po odstoupení Martina Svata byla za pastorační radu zvolena a 7. 2. 2018 jmenována Zdeňka Skubeničová.

**ekonomická
rada**

Vedoucí služeb: Farní charita Cheb: ředitelka Eva Kolařová; farní kancelář: farní asistentka Dana Vrbová; ekonomika: Zdeňka Skubeničová; výuka náboženství, pastorec nemocných a potřebných a misie: jáhen Richard Polák; pastorec rodin: Eva Kolařová; farní knihovna: Dana Vrbová; farní Zpravodaj: vedoucí redakčního týmu Jarka Rymešová; živý růženec: Marie Šalátová; růženec otců: Jiří Kolafa; Maria Loreto: vedoucí týmu Loreta Alena Kovaříková; vedoucí týmu Mikuláš: pokladní Ira Olahová

vedoucí

Spolupracovníci: výuka náboženství: asistent v katechezi Martin Svatek;

služebníci

právní záležitosti: Zdeňka Hulínská; farní taxi: Jarka Rymešová a Pavel Kopečný; služba nemocným: Jana Karasová, Marie Kočí, Růžena Jírová, Eliška Tumidalská; Zpravodaj: Jarka Rymešová, Jana Karasová, Martina Belasová, Dana Kučerová, Václav Kučera; kostelníci: Eliška Tumidalská, Anna Kolková a Zdenka Kyznarová; údržba: Richard Preibisch; údržba chrámu sv. Mikuláše: Jaroslav Polenský; Loreta: tým Loreta; Mikuláš: tým Mikuláš; obědy pro potřebné: Zdeněk Vild, Veronika Peřovská; charitní růženec: Helena Müllerová, Dana Kučerová

5.6.2 Naplňování poslání farnosti

Slavení: Téma slavení eucharistie z loňského Roku eucharistie jsme letos převedli do praxe v *Postní škole liturgických služeb*, která byla jak přípravou pro nové lektory a akolyty, tak pozváním ro celou farnost k prohloubení života z liturgie. Během pěti víkendových setkání (pátek večer – sobota) jsme probrali smysl liturgických služeb obecně, službu hudbou a zpěvem, službu Božím slovem, službu podávání eucharistie, službu liturgickému prostoru, službu nemocným a umírajícím. Při mši svaté 3. 4. s biskupem Františkem pak byly uděleny nové či obnovené služby lektorům a akolytům a bylo vyprošeno požehnání i pro další liturgické služby ve farnosti.

Od dubna pak v chrámu sv. Mikuláše a Alžběty slavíme ranní nedělní mše (od června pak je jen jedna mše v 10:00 v kostele, místo v 8:50 v kostele a v 11:00 v sále), ranní pondělní mši u starého oltáře v apsidě kostela (7:00) a večerní mše ve čtvrtek (19:00) a v pátek (18:00) v malé lodi chrámu (kde jsme experimentovali s „elipsovitým“ uspořádáním oltáře a ambonu). Po delších úvahách jsme pro letošek přesunuli mše svaté na Loretě během sezony na každou druhou sobotu v měsíci od 10:00. Od dubna je ve farnosti slavena také řeckokatolická liturgie (od 8:00 u sv. Václava).

Při podzimní pastorační radě pak byla podrobně reflektována otázka setrvání v chrámu sv. Mikuláše a Alžběty i přes zimu (doporučeno setrvat) a otázka časů nedělních mší (zda dopoledne slavit jen jednu mši v kostele, nebo jednu v kostele a druhou ve farním sále). Pastorační rada nebyla v tomto jednotná a nechala rozhodnutí na duchovních. Ti se prozatím rozhodli pro zachování jedné mše. Pastorační rada také konzultovala návrh abbé Richarda na novou výzdobu farního sálu a ztvárnění svatostánku v kapli farního sálu. Po podrobné diskuzi tento návrh především z důvodu nekompatibility se současným ztvárněním interiéru k realizaci nedoporučila.

Služba: Po zaslání prosincového výtěžku veřejné sbírky na podporu křesťanů v syrském Aleppu jsme navázali pravidelný kontakt s tamní latinskou farností sv. Františka (P. Ibrahim Alsabagh), kterou jsme pomocí této sbírky a modliteb pak podporovali i nadále. Tématem služby potřebným byla letos také inspirována *Noc kostelů*, při které se návštěvníci mohli u „čtrnácti bran milosrdenství“ interaktivním způsobem seznámit se sedmi skutky tělesného i sedmi skutky duchovního milosrdenství. Během roku samozřejmě probíhaly pravidelné *diakonické služby farnosti*, jako nabídka nedělních obědů potřebným, služba nemocným (s rychle slábnoucím týmem spolupracovníků), či tradiční benefiční akce jako Farní ples, Poutní maraton, FL 24hodinovka (vše pro Hospic Sv. Jiří) či různé benefiční koncerty. Chrámový sbor natočil *CD na podporu Hospice Sv. Jiří* (jeho natočení bylo sponzorováno z výtěžku zpěvu sboru na svatbě ve F. Lázních 4. 6). V listopadu jsme uspořádali sbírku *Pomoc seniorům v příjmu TV Noe*.

**Škola
liturgických
služeb**

**chrám sv.
Mikuláše a
Alžběty**

**Loreta
řeckokatolická
liturgie**

nedělní mše

výzdoba sálu

**podpora
Aleppa**

Noc kostelů

diakonie

**benefice
CD na
podporu
Hospice**

Svědectví: Jako velký prostor pro svědectví evangeliu široké veřejnosti se po rekonstrukci věže a krypty jeví *chrám sv. Mikuláše a Alžběty*. Na podzimní pastorační radě byl konzultován projekt *Prostor pro přiblížení* a pastorační rada podpořila vizi chrámu sv. Mikuláše a Alžběty jak jako „privilegovaného místa setkávání“, či „výkladní skříně farnosti“ s ještě nevyužitým potenciálem, tak také „farního kostela“ vhodného pro celoroční slavení nedělní eucharistie (s důrazem na vzájemnost obou těchto rozměrů).

Společenství: Po léta posílení společenství sloužící *farní Zpravodaj* začal v této roli trochu „ztrácet dech“ a jeho rubrika „Fórum“ je méně a méně využívána. Společenství farnosti se pokoušíme od června prohloubit zavedením *slavení jedné nedělní dopolední mše* od 10:00 v chrámu sv. Mikuláše a Alžběty (místo ranní kostelní a polední rodinné) a učíme se tuto farní mši slavit „vícegeneračně“. Děti se scházely opět ve třech skupinkách dle věku. Česko-německé vztahy s našimi přáteli kolem Marienweiher se ukázaly jako velmi dobré kromě jiného také tím, že kvůli konfliktu termínu tradiční pouti do Marienweiher s Diecézní poutí německá skupina přistoupila na náš návrh letos místo pouti Cheb – Marienweiher se vydat opačným směrem z Chebu do Teplé.

Spolupráce: V návaznosti na Tržiště služeb prezentované v loňském prosincovém Zpravodaji, v letošním prosincovém čísle bylo nabídnuto *Tržiště služeb 2.0*, které prezentovalo, co se během roku v této oblasti podařilo ve farnosti rozvinout či zajistit a co se zatím zajistit nepodařilo. Zároveň zde pak byla vysvětlena souvislost s jádrem poslání křesťana žít své křesťanství a službu uprostřed prostorů vlastního života a s povoláním se nějakým každému přiměřeným způsobem podílet na komunitním životě a službě farnosti.

Svatost: V rámci *Roku milosrdenství* byly nabídnuty nejrůznější podněty k prohloubení osobní spirituality, všechny tentokrát od různých řeholních kněží, jako např. postní rekolekce s dominikánem P. Damiánem-Maria Škodou, vikariátní Den smíření v Mariánských Lázních, cyklus přednášek Bůh sv. Jana od Kříže karmelitána P. Jana Pořízem, rekolekce v rámci farní dny s oblátem P. Güntherem Eckelbauerem, či rekolekce v rámci Dominikánských dní v Chebu s dominikánem P. Augustinem Prokopem.

5.6.3 Pastorační akce a statistiky

Výběr nejdůležitějších pastoračních akcí během roku 2016:

- 30. 1. Farní ples (11. ročník) pro Hospic Sv. Jiří v KC Svoboda
- postní doba: *Postní škola liturgických služeb*
- 2. 2. chebská „primice“ P. Petra Konopíka u sv. Václava
- 4. – 5. 3. Celodenní adorace 24 hodin pro Pána
- 4. – 6. 3. Oáza modlitby na Javořině s abbé Richardem
- 18. – 19. 3. postní rekolekce (P. Damián-Maria Škoda OP)
- 3. 4. mše svatá s biskupem Františkem s udílením liturgických služeb a požehnání krypty u sv. Mikuláše a Alžběty (zpívá Chrámový sbor)
- 9. – 10. 4. Sestup na dno Mariánského příkopu v Mikulášských věžích
- 15. 4. otevření věžní vyhlídky / 4. 4. pout' do Teplé a Nového Dvora
- 23. 4. svatba Jany a Ulrycha Blobnerových u sv. Mikuláše (zpívá chebský Chrámový sbor)
- 7. 5. Vikariátní *Den smíření* v Mariánských Lázních

**Prostor
pro přiblížení**

**farní
Zpravodaj**

**jedna ranní
nedělní mše**

**česko-
německá pout'
do Teplé**

**tržiště služeb
2.0**

**rok
milosrdenství**

akce

- 8. 5. *Supporting Aleppo*: Modlitební a finanční podpora
- 27. – 28. 5. *Bůh sv. Jana od Kříže* (přednášky P. Jana Poříze OCD)
- 10. 6. Chebská noc kostelů (7. ročník) *Cesta milosrdenství*
- 10. 6. – 3. 7. výstava kresleného humoru Pavla Bosmana v chrámu
- léto: Jubilejní 20. ročník Chebského varhanního léta
- 13. – 18. 6. Poutní ultramaraton (4. ročník) Krušné hory
- 18. 6. Poutní maraton (7. ročník) pro Hospic
- 1. – 5. 7. Dovádění 2016: Javořina *Jako poprvé*
- 16. 7. Hroznatovská pouť do Teplé a Nového Dvora
- 31. 7. – 6. 8. Farní dovolená 2016 (12. ročník) Orlík (49 účastníků)
- 21. 8. pouť na Javořinu
- 1. – 3. 9. Třídenní pěší pouť do Teplé (6. ročník Egerer Wallfahrt)
- 3. 9. Diecézní pouť v Teplé s novým biskupem Tomášem
- 30. 9. vernisáž Lydie Šloufové *Biblické motivy v textilní tvorbě*
- 12. 10. autorské čtení z knihy Ludmily Křivancové MIXÉR
- 28. 10. Růžencová pouť na Kappl / 11. 11. setkání Rady Lorety
- 17. – 20. 11. Farní dny s biskupem: *Milosrdenství nejen v Roce milosrdenství* (Tomáš Holub a Günther Eckelbauer, OMI)
- 7. – 10. 12. Dominikáni v Chebu a rekolekce s Augustinem Prokopem
- 12. – 13. 11. Františkolázeňská 24tihodinovka (8. ročník)
- 8. 12. mše svatá v Chyši na Loretě s abbé Richardem
- 11. 12. adventní benefiční koncert pro Hospic *Chorus Egrensis*
- 24. 12. Chebská půlnoční (slavná jako bohoslužba slova)
s tématem *Odvážná něžnost* (kázání Petr Hruška)

Pastorační statistiky farnosti v roce 2016:

křty: 23 (z toho 3 nad 14 let); sňatky 4; pohřby 19;
lidí v neděli v kostele 180; děti na náboženství 12, mladí 3

statistiky

5.6.4 Organizační střediska

Farní charita: Farní charitu pomáhala její ředitelce Eva Kolařové vést rada farní charity: Richard Polák, Dana Kučerová, Alena Otípková a Helena Müllerová. *Tříkrálová sbírka* 2016 při 21 skupinkách vynesla 150.953 Kč. *Postní dar* byl letos určen opět pro farní charitu a vynesl 27.332 Kč.

**rada farní
charity
Tříkrálová
sbírka**

Maria Loreto: Spolupráce farnosti a obou spolků kolem správy poutního místa Maria Loreto probíhala letos bez nějakých zvláštních událostí. Mimořádně jsme na Loretě v Chyši slavili mši ještě i mimo sezónu, potmě, při svíčkách, a to na Slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie 8. 12. V říjnu 2016 v kostele sv. Ducha na Loretě nahrál chebský Chrámový sbor své zdařilé CD, kterým pak podpořil službu farní charity a hospice. Celkem v roce 2016 navštívilo Loretu kolem 15.000 osob. V zahradním pavilonu na Loretě výstava fotografií Kaple na Chebsku. Na Loretě byla opravena omítka pod informačními tabulemi. Spolek Maria Loreto zakoupil od modeláře z Příbrami model Lorety, byl vystaven v kostele sv. Mikuláše.

**zimní mše
CD
chrámového
sboru
výstava
fotografií
model Lorety**

Klub křesťanských žen: Klub během roku 2016 zorganizoval setkání s abbé Richardem, setkání s farářem Petrem Hruškou, zájezd do kláštera Teplá, či besedu s P. Mariusem (kaplanem z Waldsassenu). Od června se Klub přestěhoval do nově zrekonstruovaných prostor v Dlouhé ulici. V létě se členky vypravili na pouť na Svatou Horu.

činnost Klubu

**stěhování
Svatá Hora**

Chrám sv. Mikuláše a Alžběty: V únoru jsme vyhlásili dvě výběrová

řízení – jedno na pokladní chrámu a koordinátora dobrovolníků a druhá na technického správce chrámu. Od dubna na tato místa nastoupili Ira Olahová a Jaroslav Polenský. Pro rozvoj a provoz chrámu jsme zpracovali koncepční dokument *Chrám sv. Mikuláše a Alžběty: Prostor pro přiblížení* (poslední aktualizace z 19. 10. 2016). V něm jsme načrtli dlouhodobou vizi: „Chrám sv. Mikuláše a Alžběty jako životem naplněný farní kostel a duchovně-kulturní centrum města i širšího regionu.“ Pro rok 2016 jsme si stanovili (a splnili) tyto cíle: (1) dokončit rekonstrukční práce; (2) otevřít objekt široké veřejnosti (slavnostní otevření 4. dubna 2016; hlavní loď vstup s „doporučeným vstupným“ 20 Kč / 1 euro, na věž poplatek do turniketu 20 Kč / 1 euro); (3) přijmout chrám za vlastní jakožto farní kostel a „zabydlet“ jej; (4) rozvinout kulturně-duchovní nabídku pro širší veřejnost; (5) rozhodnout se, zda je tato kombinace životaschopná i do budoucna.

Do března probíhal zkušební provoz nově zpřístupněných prostor pro vybrané skupiny, od dubna otevření pro širokou veřejnost, pravidelné nedělní mše v tzv. „velké lodi“ a všednodenní mše v tzv. „malé lodi“ (bývalý presbytář). Během roku pak byly realizovány další úpravy pro „zabydlení“ farnosti v chrámu (dodělavky ve věži, ozvučení, koberce, dětský kout, provizorní topidla v malé lodi, pódium kolem oltáře, boiler v sakristii, vysavač, úklidový stroj, židle do malé lodi).

Další střediska: Dalšími organizačními středisky farnosti byly i v roce 2016 *Farní knihovna Cheb* (pod vedením Dany Vrbové jako součást farní kanceláře, ne jako vlastní středisko), *Kostel sv. Václava* (trvalé ztrátové bohoslužebné místo, od 13. 4. na tři roky pronajato za 1.200 Kč ročně řeckokatolické církvi) a *Dolní Žandov* (místní komunita věřících s kostelem sv. Michaela a kostelníci Zdenkou Kyznarovou).

5.6.5 Hospodaření s majetkem

V roce 2016 se především podařilo dokončit projekt *Chrám sv. Mikuláše jako turistický cíl* (zpřístupnění věže a krypty kostela) za podpory Biskupství plzeňského, díky kterému získala farnost bezúročnou půjčku na úhradu vícenákladů. Areál Lorety byl v provozních nákladech soběstačný, přispěl do vlastních investičních akcí částkou 105 tis. a splatil tak investice vložené z centrálního rozpočtu farnosti v minulých letech. Investiční výdaje do oprav budov se týkaly v roce 2016 především dokončení projektu kostela sv. Mikuláše jeho dovybavení ve výši 576 tis. Kč.

Na podzim 2016 farnost vyhlásila *účelovou sbírku* na uhrazení zakoupených plynových a elektrických topných těles (18.518 Kč) a 44 ks nových přenosných židlí (19.553 Kč, jedna židle za 444 Kč) do malé lodi chrámu sv. Mikuláše a Alžběty. V prosinci se na tento účel vybralo cca 20 tis. Kč, zbylých 17 tis. bylo poskytnuto z rozpočtu farnosti. V prosinci byla také vyhlášena účelová sbírka na zřízení TV Noe pro DPS Spáleniště, ve které bylo vybráno 16 tis., zbylých 11 tis. dodal farář. Ve veřejné sbírce na podporu křesťanů v Aleppu bylo koncem roku vybráno kolem 100 tis. Kč.

V roce 2016 farnost hospodařila s tímto závěrečným výsledkem (podrobný přehled ve Zprávě o hospodaření Rk farnosti Cheb v roce 2016):

Náklady 2,2 mil. Kč / Výnosy 2,5 mil. Kč

Farní desátek jsme letos poslali na podporu farnosti v Aleppu (24 tis. Kč).

**výběrová
řízení**

**prostor pro
přiblížení**

**cíle
pro rok 2016**

**zabydlování
chrámu**

**knihovna
Václav**

Žandov

**chrám sv.
Mikuláše a
Alžběty**

účelové sbírky

hospodaření

farní desátek

5.7 ROK 2017: ŽIVOT V DUCHU A V TROJICI

2017

Rok 2017 byl završením čtyřletého působení abbého Richarda ve farnosti. Nastoupil k nám 1. 10. 2013 jako pastorační asistent, pak zde od jáhenského svěcení (25. 3. 2014) působil jako farní jáhen a nakonec po kněžském svěcení (14. 2. 2015) a po krátkém odskočení si do Strážova od září 2015 do července 2017 jako farní vikář. Jako jakési své kázání na rozloučenou pojal kázání z 6. neděle velikonoční (otištěné v červnovém čísle Zpravodaje), kde velmi důrazně varoval před „tendencí k oddiferencování“, tj. před „rušením diferencí v oblasti života společnosti i náboženství“, před „stíráním, popíráním nebo relativizováním rozdílů mezi mužem a ženou, posvátným a profánním, otcem a matkou, učitelem a žákem, vyšším a nižším, manželstvím a tzv. homomanželstvím, láskou a karikaturou lásky, dítětem a dospělým, nadřízeným a podřízeným“, a které zakončil výzvou „*A proto: Nebojte se! Rozlišujte! Klad'te poučený odpor! A nevzdávejte se!!!!*“ V postní a velikonoční době jsme pak ve farnosti prožili všem otevřený seminář *Život v Duchu*, na podzim jsme pak ve světle farní dovolené putovali do *Chatrče* (téma bezpodmínečná trojjediná Boží láska).

*loučení abbé
Richarda*

*Život v Duchu
Chatrč*

5.7.1 Vedení a spolupracovníci

Duchovní správa: *Farářem* i tento rok zůstává *Petr Hruška*, do července je mu při duchovní správě farnosti k ruce *farní vikář Richard Polák*. Ten je pak k 31. 7. 2017 z duchovní správy v Chebu uvolněn a nastupuje do role moderátora společné duchovní správy Kralovice, Lubenec a Jesenice. Do farnosti i nadále dojíždí *P. Andriy Penyuk* z Karlových Varů slavit každou neděli u sv. Václava v 8:00 řeckokatolickou liturgií.

*farář
odchod
farního vikáře*

Pastorační rada: Pastorační rada v první části roku pokračuje ve stejném složení a po delší době se spolu s dalšími spolupracovníky vydá na výjezdové setkání do Skleného u Kraslic (3. – 5. 3. 2017). V březnu byl ve Zpravodaji iniciován proces výběru nových pastoračních radních, v květnu se konalo otevřené setkání současných radních a části navržených kandidátů (celkem bylo navrženo 66 jmen) a proces výběru byl završen 24. 6. volba části nových radních. K 22. 11. 2017 pak byla dojmenována celá rada: *Petr Hruška* (předseda z titulu funkce); členky zvolené farním společenstvím: *Eva Kolařová* (zvolená tajemnice), *Zdeňka Skubeničová* (zvolená zástupkyně v ekonomické radě), *Jana Formánková* a *Jaroslava Haklová*; členky jmenované farářem: *Jana Karasová*, *Ivana Čamková* a *Dana Vrbová*.

*výjezdní
setkání
proces výběru
nové
pastorační
rady*

Ekonomická rada: Ve službě pokračovali radní jmenovaní vloni, *Jozef Kaščák* a *Karel Ježek*, přičemž *Martin Svatek* z osobních důvodů odstoupil.

*ekonomická
rada*

Vedoucí služeb: Farní charita *Cheb*: ředitelka *Eva Kolařová*; farní kancelář a knihovna: farní asistentka *Dana Vrbová*; ekonomika: *Zdeňka Skubeničová*; výuka náboženství, pastorec nemocných a potřebných a misie: jáhen *Richard Polák* (do července, poté *Petr Hruška*); farní Zpravodaj: vedoucí redakčního týmu *Jarka Rymešová*; živý růženec: *Marie Šalátová*; růženec otců: *Jiří Kolafa*; *Maria Loreto*: vedoucí týmu *Loreta Alena Kovaříková*; vedoucí týmu *Mikuláš*: pokladní *Ira Olahová*

vedoucí

Spolupracovníci: výuka náboženství: asistent v katechezi *Martin Svatek*; právní záležitosti: *Zdeňka Hulínská*; farní taxi: *Jarka Rymešová* a *Pavel Kopečný*; služba nemocným: *Jana Karasová*, *Helena Müllerová*, *Eliška Tumidalská*; Zpravodaj: *Jarka Rymešová*, *Jana Karasová*, *Martina Belasová*, *Dana Kučerová*, *Václav Kučera*; kostelníci: *Eliška Tumidalská*, *Anna*

služebníci

Kolková a Zdenka Kyznarová; údržba: Richard Preibisch; Loreta: tým Loreta; Mikuláš: tým Mikuláš; obědy pro potřebné: Zdeněk Vild, Veronika Peťovská; charitní růženec: Helena Müllerová, Dana Kučerová

5.7.2 Naplňování poslání farnosti

Slavení: Od Svátku Křtu Páně (8. 1.) jsme začali o nedělích opět slavit dvě dopolední mše: jednu v malé lodi chrámu sv. Mikuláše a Alžběty od 9:00, druhou ve farním sále od 11:00. Mše svaté na Loretě byly podobně jako již vloni o každé druhé sobotě v měsíci od 10:00. V návaznosti na postně-velikonoční seminář *Život v Duchu* byly ve farnosti rozběhnuty každoměsíční *Večery chval* (každá poslední středa v měsíci). Pastorační rada doporučila setrvat i nadále po celý rok v chrámu sv. Mikuláše a Alžběty a využití kostela sv. Václava řešit jako samostatnou otázku. V kostele sv. Václava je i nadále slavena každou neděli v 8:00 řeckokatolická liturgie.

Služba: Chránový sbor nahrál nové CD a polovinu nákladu daroval farní charitě a polovinu Hospici Sv. Jiří, aby z výtěžku z prodeje CD mohly financovat své služby. Chránový sbor také uspořádal Tříkrálový koncert, aby tak podpořil letošní Tříkrálovou sbírku, v dubnu pak moderovaný Svatojiřský koncert na podporu Hospice Sv. Jiří. Letos jsme vnímali potřebu zaměřit diakonické služby farnosti více také dovnitř farnosti, vůči samotným farníkům, kteří jsou či se ocitli v nouzi. Proto farnost na podzim 2017 iniciovala projekt nazvaný *Hroznatova mísa* (viz prosincové číslo Zpravodaje), který má pomoci farníkům navzájem si pomáhat a sdílet své dary duchovní i materiální. Do této Hroznatovy mísy (koš, který je k dispozici při nedělních mších) je možné na lístku vhodit, co pro farní společenství „nabízím“ (materiální dary, ochotu ke službě v konkrétní oblasti, nějaké specifické příležitosti či možnosti apod.), případně co právě „potřebuji“ (věci, modlitbu, osobní podporu). Za vše se modlíme při pátečních mších a snažíme se zprostředkovat setkání se potřeb s nabídkami. Z finančního fondu Hroznatovy mísy (do kterého jsme na doporučení pastorační rady – jak k tomu vyzval biskup Tomáš – vložili výtěžek letošního *Postního daru*) také nabízíme možnost příspěvku na krizové finanční situace farníků. Nabídku obědů lidem bez přístřeší jsme po Velikonocích přerušili a obnovili v adventní době formou sobotních večerů.

Svědectví: Na podzim jsme ve farnosti začali rozvíjet projekt založení série kešek na místech, kde dříve v Chebu a okolí stály kostely či kaple. Farář vypracoval seznam 15 „zmizelých kostelů“, s každým z nich na základě jeho historie spojil nějaké „poselství pro dnešek“ a prezentoval to vše při svatováclavské pouti (a v říjnovém Zpravodaji) jako povzbuzení, abychom zachovali „dědictví věků“ a předávali jádro jeho poselství „dnešním jazykem“. Od listopadového čísla Zpravodaje pak začal vycházet seriál s podrobnějšími prezentacemi historie a poselství těchto kostelů.

Společenství: Letos se po dlouhé době nekonal farní ples, Hospic Sv. Jiří zorganizoval vlastní a farnost sama na organizaci neměla síly. Společenství farnosti ovšem posílil a povzbudil postní a velikonoční seminář *Život v Duchu*, po kterém se začalo scházet jedno další malé společenství. Společenství s širší obcí pak prohloubila např. letošní Noc kostelů s tématem *Chrám života* (stavba chrámu, výzdoba chrámu, oživení chrámu), kdy se příchozí mohli aktivně zapojovat do stavby symbolického „chrámu uvnitř chrámu“, do výzdoby chrámu skrze malování, kreslení a psaní a do

mše svaté

večery chval

CD
chránového
sboru

Hroznatova
mísa

obědy pro
potřebné

Zmizelý
kostely

seminář
Život v Duchu

noc kostelů
Chrám života

hudebního programu celé Noci jakýmkoli příspěvkem z kůru. Děti se k výuce náboženství scházejí i nadále ve dvou skupinách, mládež se schází po přechodu na střední školy přestala. Pouť do Marienweiher se nekonala. Po odchodu abbé Richarda začíná *skupinka růžence otců* početně slábnout.

Spolupráce: Rozměr spolupráce byl letos zdůrazněn a povzbuzen např. setkáním prezidenta Diecézní charity Plzeň s dobrovolníky zapojenými do charitativních služeb ve farnosti (29. 3.), *Dobrokavárnou* pro dobrovolníky sloužící v chrámu sv. Mikuláše (25. 4.).

Svatost: Po dlouhé době byla v lednu v rámci *filmového klubu* nabídnuta projekce filmu (Tohle je náš svět / Captain Fantastic), který inicioval zajímavé debaty mezi účastníky na téma alternativy života v dnešním světě. Do kina jsme se pak vypravili na film Martina Scorsese *Mlčení* (Silence). V postní a velikonoční době byl ve farnosti po čase opět organizování základní seminář *Život v Duchu* podle Ernsta Sieverse, kterému před postní dobou předcházela cyklus přípravných středečních setkávání „*Zajed' na hlubinu*“ zaměřené na nové rozhodnutí se pro cestu osobního růstu, osobní modlitba a společné modlitby, a po jeho skončení na něj navázal cyklus každoměsíčních *Večerů chval*. Farní dovolená letos kromě dimenze komunitní posílila i cestu na hlubinu našeho vztahu k Trojjedinému, protože byla koncipována jako takové malé *Exercicie v Chatrči* (inspirované knihou Chatrč). Toto téma pak pokračovalo i zářijovým Filmovým klubem (nabídnutým tentokrát formou filmové rekolekce).

*růženec otců**dobrovolníci**filmový klub*

*seminář
Život v Duchu
Zajed' na
hlubinu
Večery chval*

Chatrč

5.7.3 Pastorační akce a statistiky

Výběr nejdůležitějších pastoračních akcí během roku 2017:

akce

- 6. 1. Staroplzenecký Živý betlém v Chebu na zahájení TS 2017
- Tříkrálové koncerty Chrám. sboru 7. 1. v Plesné / 14. 1. v Chebu
- 1. – 31. 3. výstava fotografií Jiřího Pasze z Haiti *Všechny barvy naděje*
- 8. 4. Po stopách Velké křížové cesty na Loretu
- 24. 4. Svatojiřský koncert pro Hospic Sv. Jiří (chrámový sbor)
- 29. 4. přednášky J. Pasze *Nosorožec v obývacíku* a *Mé jméno je uprchlík*
- postní a velikonoční doba: Seminář *Život v Duchu*
- 31. 5. májová mariánská pouť na Chlum sv. Máří
- 9. 6. Chebská noc kostelů (8. ročník) *Chrám života*
- 13. – 17. 6. Poutní ultramaraton (5. ročník) Šumava
- 17. 6. Poutní maraton (8. ročník)
- 1. – 6. 7. Dovádění 2017: Stříbrná (Návrat do ráje)
- 15. 7. Hroznatovská pouť do Teplé / 13. 8. pouť na Javořinu
- 12. – 19. 8. Farní dovolená 2017 (13. ročník) Beskydy (50 účastníků)
- 10. 9. přednáška Petra Berana k výstavě o bl. Hroznatovi
- 13. 9. Filmová rekolekce: Chatrč (The Shack)
- 16. 9. Diecézní pouť v Teplé s biskupem Tomášem
- 23. 9. Mše za oběti totalit a demokracii (Milosrdné sestry sv. Kříže)
- 2. 10. bohoslužba německých starousedlíků z Arzbergu v D. Žandově
- 18. – 19. 11. Františkolázeňská 24tihodinovka (9. ročník) pro Hospic
- 28. 10. Růžencová pouť na Kappl (20. ročník)
- 3. 11. Ekumenická vzpomínková bohoslužba (Hospic Sv. Jiří)
- 17. 11. Festival svobody – připomínka 17. listopadu 1989
- 19. 11. kázání *Farnost jako Hroznatova misa* (Světový den chudých)

- 6. 12. koncert Chrámového sboru na Chebských vánočních trzích
- 24. 12. Chebská půlnoční (*Láska není slabost*, kázání Lukáš Bujna)

Pastorační statistiky farnosti v roce 2017:

křty: 28 (z toho 6 nad 14 let); sňatky 4; pohřby 41; lidí v neděli v kostele 170; děti na náboženství 11, mladí 5

statistiky

5.7.4 Organizační střediska

Farní charita: Kromě podpory dříve zmíněných diakonických aktivit farnosti pokračovaly i v roce 2017 stálé služby farní charity (kontaktní místo, dobrovolnické centrum, návštěvy nemocných, poradenství v krizi, nouzové ubytování, vzájemná výpomoc) a byly organizovány tradiční akce: *Tříkrálová sbírka* (59 koledníků v 19 skupinkách vykoledovalo 136.246 Kč), *Postní dar* (28.313 Kč, vloženo do Hroznatovy mísy), Poutní maraton, Františkolázeňské 24hodinovka, Strom splněných přání, Vánoční polévka apod.). Více ve výroční zprávě Farní charity Cheb. *Rada farní charity:* Helena Müllerová, Dana Kučerová, Alena Otípková a Richard Polák.

služby

**Tříkrálová
sbírka
a jiné akce**

**rada farní
charity
rada Lorety**

**hrob
Františka
Engelmanna**

tým Loreta

Maria Loreto: Po čase se opět sešla *Rada Lorety* (Petr Hruška, Zdeňka Skubeničová, Petr Beran, Alena Kovaříková, Ulrika Hart a další zástupce německého spolku), aby probrala plán údržby a rozvoje poutního areálu. Spolek Maria Loreto inicioval letos úpravu „kněžského hrobu“ na chebském hřbitově se zdůrazněním památky P. Františka Engelmanna (+ 19. 9. 1976). Skupina dobrovolníků týmu Loreta měla v roce 2017 celkem 17 členů + jednu řidičku: Petr Beran, Josef Čejka, Marie Červenková, Marta Juricová, Jana Karasová, Alena Kovaříková, Magda a Petr Novotných, Truda Penkertová, Růžena Polívková, Uršula Pospíšilová, Jaroslava Rymešová, Miroslav Schulz, Anna Skoupá, Božena Strachotová, Marie Šalátová, Dagmar Zunová a řidička Vlasta Černochová.

akce Klubu

Klub křesťanských žen: V roce 2017 Klub kromě svého běžného setkávání zorganizoval besedu se zástupci komunitního centra Petrklíč, přednášku Petra Berana o P. Františku Engelmannovi, výlet na Chlum sv. Máří (s doprovodem abbého Richarda) či zářijové setkání s farářem (diskuze o časech a způsobu slavení nedělních mší).

**zabydlování
chrámu**

Chrám sv. Mikuláše a Alžběty: V chrámu, který byl během roku „zabydlován“ jako farní kostel a „otevírán“ přílivu návštěvníků bylo provedeno upgrade protipožární ochrany, nainstalovány další bezpečnostní prvky (wifi, dálkový přístup ke kamerám, reproduktory a mikrofon do věže, přídavné kamery, topení do předních lavic a podsedy do všech) a rozšířeny možnosti audiotechniky (mobilní mikrofon). Během celého roku zde byla nabídka koncertů, výstav (některé s vlastní vernisáží), či společenských setkání (např. připomínka 17. listopadu 1989 v rámci Festivalu svobody).

**akce pro
veřejnost**

Kostel sv. Václava: V tomto trvale ekonomicky ztrátovém středisku pronajatém za 1.200 Kč ročně řeckokatolické církvi je slavena každotýdenní řeckokatolická liturgie.

Václav

Dolní Žandov: místní komunita věřících s kostelem sv. Michaela a kostelníci Zdenkou Kyznarovou

Žandov

5.7.5 Hospodaření s majetkem

V dubnu 2017 zahájila farnost se souhlasem biskupství jednání o případném prodeji *gotické monstrance*, kterou má ve svém vlastnictví (dále jen „monstrance“), a to na podnět tehdejšího ředitele Muzea Cheb Zbyňka

**gotická
monstrance**

Černého, který spolu s farností dělal přípravné kroky k odkoupení monstrance Karlovarským krajem za účelem jejího vystavení v nově plánované expozici Muzea Cheb. Protože farnost tehdy vyhodnotila, že by pro ní bylo velmi obtížné se o monstranci zodpovědně starat a prezentovat veřejnosti, tento zájem Muzea Cheb přivítala. Za situace, kdy odlišnost cen daných dvěma vypracovanými znaleckými posudky a náhlé úmrtí pana Černého celé jednání uvedlo do slepé uličky, farnost přivítala nabídku Královské kanonie premonstrátů na Strahově na odkoupení monstrance pro účely umístění do jejich výstavních sbírek. Pastorační rada i biskupství plzeňské tuto transakci odsouhlasilo a kupní smlouva byla koncem roku připravena k podpisu. Začátkem roku 2018 se však vše mělo zkomplikovat.

Začátkem roku 2018 jsme začali zpracovávat podrobnou Zprávu o hospodaření v roce 2017, která se stala nástrojem pro hloubkovou komplexní revizi stavu farního majetku v ekonomické radě farnosti.

V roce 2017 farnost hospodařila s tímto závěrečným výsledkem
(podrobný přehled ve Zprávě o hospodaření Řk farnosti Cheb v roce 2017):

Náklady 2,8 mil. Kč / Výnosy 3,2 mil. Kč

Farní desátek jsme neodeslali žádný (restrukturalizace odvodů na BP).

*zpráva o
hospodaření*

hospodaření

farní desátek

5.7.6 Ostatní záležitosti

V březnu roku 2017 byl odvolán starosta města Chebu Petr Navrátil pro podezření z korupce v tzv. „kauze ROP Severozápad“. V květnu 2017 byl pak novým starostou zvolen Antonín Jalovec za Volbu pro město, politické uskupení, které v posledních volbách získalo největší počet hlasů. Novou koalici s VPM utvořila Koalice pro Cheb (místostarostka Licková), ANO 2011 (místostarosta Hrkal) a Svobodní.

V říjnu 2017 se konaly volby do sněmovny parlamentu ČR, ve kterých zvítězilo Hnutí ANO 2011 (29,64%) před ODS (11,32%), Piráty (10,79%), SPD (10,64%), KSČM (7,76%), ČSSD (7,27%), KDU-ČSL (5,8%), TOP 09 (5,31%) a STAN (5,18%).

Po pár měsících úspěšného starostování byli pak 14. prosince 2017 starosta Jalovec i místostarostka Licková náhle odvoláni staronovou koalici ANO, ČSSD a ODS s podporou KSČM a starostou se stal dosavadní místostarosta Zdeněk Hrkal (ANO). Tento „adventní puč“ (jak událost někteří nazvali) vyvolal vlnu nevole mezi mnoha obyvateli Chebu, zvláště mladšími včetně studentů, která vedla až k velké protestní demonstraci na chebském náměstí 30. 12. 2017 s účastí tisícovky občanů. Na ní na pozvání studentů svým slovem povzbuzujícím jak k odvaze postavit se jasně vůči zneužití moci, tak k ochotě vidět důstojnost každého člověka, i svého politického protivníka či voliče jiných stran, vystoupil také farář Petr Hruška.

*odvolání
starosty
Navrátila
starosta
Jalovec*

*sněmovní
volby*

*chebský
adventní puč*

*občanská
demonstrace*

5.8 ROK 2018: UČEDNÍCI NEBESKÉHO KRÁLOVSTVÍ

2018

Do roku 2018 jsme vstoupili povzbuzení pastýřským listem biskupa Tomáše na téma motto diecéze pro rok 2018: „Každý, kdo se stal učedníkem království nebeského, podobá se hospodáři, který vynáší ze svého pokladu nové i staré“ (Mt 13,52). Tematicky se tedy tento rok pro naši farnost stal *Rokem učednického společenství farnosti*.

Během roku byla ovšem i naše farnost součástí náročných diskuzí probíhajících v širší církvi, a to ať už ohledně bolestného tématu zneužívání dětí a mladistvých představiteli církve a zakrývání tohoto zneužívání, nebo

*rok
učednictví*

*zneužívání
v církvi*

v rámci české církve nebývale ostrých diskuzí na téma Istanbulské úmluvy, genderové ideologie, způsobů komunikace těchto témat a akceptace výzev papeže Františka v církvi v Čechách a na Moravě.

5.8.1 Vedení a spolupracovníci

Duchovní správa: Farářem chebské farnosti je *Petr Hruška* (spolufarářem, tj. členem chebské společné duchovní správy byl od léta 2004, administrátorem farnosti od léta 2010, farářem je pak od května 2011). Do farnosti i stále také dojíždí P. Andriy Penyuk z Karlových Varů slavit každou neděli u sv. Václava v 8:00 řeckokatolickou liturgií.

Pastorační rada: Ve funkci pokračuje vloni na podzim ustavená pastorační rada ve složení Petr Hruška, Eva Kolařová, Zdeňka Skubeničová, Jana Karasová, Jana Formánková, Jaroslava Haklová, Ivana Čamková a Dana Vrbová.

Ekonomická rada: Ve službě pokračovali radní jmenovaní vloni v červenci Jozef Kaščák a Karel Ježek, přičemž místo vloni odstoupivšího Martina Svatka byla za pastorační radu zvolena a 7. 2. 2018 za členku ekonomické rady jmenována Zdeňka Skubeničová.

Vedoucí služeb: Farní charita Cheb: ředitelka Eva Kolařová; farní kancelář a knihovna: farní asistentka Dana Vrbová; ekonomika: Zdeňka Skubeničová; výuka náboženství, pastorec nemocných: Petr Hruška / Eva Kolařová; farní Zpravodaj: vedoucí redakčního týmu Jarka Rymešová; živý růženec: Marie Šalátová; růženec otců: Jiří Kolafa; Maria Loreto: vedoucí týmu Loreta Alena Kovaříková; vedoucí týmu Mikuláš: pokladní Ira Olahová; Farní penzion Dolní Žandov: správce Jozef Čverha (od října)

Spolupracovníci: výuka náboženství: asistentka v katechezi Marie Nováková; právní záležitosti: Zdeňka Hulínská; farní taxi: Jarka Rymešová, Pavel Kopečný, od května Karel Vnenk; služba nemocným: Jana Karasová, Helena Čverha, Eliška Tumidalská; Zpravodaj: Jarka Rymešová, Jana Karasová, Martina Belasová, Dana Kučerová, Václav Kučera; kostelníci: Veronika Peťovská (od září), Anna Kolková a Zdenka Kyznarová; údržba: Richard Preibisch; údržba chrámu sv. Mikuláše: od září pan Žemlička; Loreta: tým Loreta; Mikuláš: tým Mikuláš; obědy pro potřebné: Veronika Peťovská, Zdeněk Vild, od prosince Daniel Danyi; charitní růženec (do října): Helena Čverha, Dana Kučerová; rytmická skupina: Jana Haklová a Eliška Březíková

5.8.2 Naplňování poslání farnosti

Slavení: Mše svaté byly slaveny během roku v neděli dopoledne v 10:00 v Chebu (tedy jen jedna nedělní mše v Chebu, v první polovině roku obohacená o přítomnost dětí, hudbu ve stylu worship a občas písničky pro děti) a v sobotu večer 17:00 / 19:00 v Dolním Žandově. V adventní a vánoční době přibýly navíc ještě nedělní večerní mše ve farním sále (velmi řídké a nepravidelně navštívené). V kostele sv. Václava je každou neděli slavena řeckokatolická liturgie. Ve farním sále je každou neděli (jako již dříve) slavena mše pro vietnamskou komunitu (z Prahy dojíždějící otec Jan).

Služba: Součástí diakonických služeb naší farnosti byla kromě běžných služeb i letos nabídka večeří pro lidi bez přístřeší, které jsme nabízeli v sobotu večer do Velikonoc. Od Adventu jsme pak nabídku obnovili ve formě nedělních obědů ve farním sále s následným promítáním filmu. Do

*Istanbulská
úmluva*

farář

*pastorační
rada*

*ekonomická
rada*

vedoucí

služebníci

mše svaté

*polévka pro
potřebné*

služby se v adventní a vánoční době kromě věrných dobrovolníků Veroniky Peťovské a Zdeňka Vilda zapojili i další (naš katechumen Daniel Danyi a Zdeněk se Štěpánkou ze sboru Maják). Uspořádali jsme benefiční koncert k podpoře Radečka Neuschla z Plesné (s nemocí motýlích křídel) a pokračovala veřejná sbírka na podporu Jindříška Rady (rehabilitační pobyty). *Chránový sbor natočil své druhé charitativní CD*, tentokrát na podporu nemocného Nikolase a jeho maminky.

Papež František ve svém *Listu všemu Božímu lidu* z 20. srpna 2018 velmi naléhavě vyzval všechny věřící k postu a modlitbě za proměnu prostředí v církvi, které umožňovalo pohlavní zneužívání, zneužívání moci a zneužívání svědomí a posléze je krylo. Naše farnost na tuto výzvu reagovala v neděli 16. 9. 2018 po četbě z tohoto listu při nedělní bohoslužbě zorganizováním postního řetězce, který se budeme snažit splétat až do února, kdy se ve Vatikánu sejdou předsedové všech světových biskupských konferencí, aby se společně modlili a rokovali o tom, jaké kroky je v církvi ještě třeba učinit, aby takovéto zločiny nebyly možné.

V prosinci se po delší době setkali *služebníci docházející za nemocnými* do lůžkových zařízení či do domácností. Po sdílení zkušeností, informací a společné modlitbě jsme se domluvili, že tato setkání budou pokračovat, a to vždy první pondělí v sudém měsíci (supervizní a koordinační setkání) a první pondělí v lichém měsíci (modlitební a sdílecí setkání).

Svědectví: Silnou příležitostí ke svědectví evangelia byla letošní Noc kostelů, při které jsme nabízeli odkrytí „pokladů nových“ (farní dům a farní sál: poklad našich dětí, poklad společenství a poklad uctívání) i „pokladů starých“ (v chrámu sv. Mikuláše a Alžběty: poklady zmizelé, poklady pohřbené a poklady objevené), přičemž vše bylo zakončeno půlnočním eucharistickým požehnáním městu, kdy eucharistie byla ve starobylé (a diskutované) gotické monstranci.

Společenství: V postní době farář místo tradičního postního semináře nabídl nejen *cyklus kázání na téma učednictví* (včetně jeho komunitní dimenze), ale také *osobní podporu při scházení současných či vzniku nových malých společenství*, čehož využili jedno společenství, které se během postní doby scházelo na faře. Ke konci roku se pak toto společenství rozdělilo, jedna část založila Dům modlitby v duchu spirituality Koinonie Jan Křtitel, druhá se rozhodla scházet se méně často dle domluvy. K prohloubení vědomí společenství farnosti také posloužila série zářijových setkání na *téma „Pane, ke komu bychom šli?“ aneb Putování do srdce farnosti a odkrývání jejího těla* (historie, současnost, poslání, přínaležitost).

Vyvrcholením cest k učednickému společenství farnosti pak byly podzimní Farní dny s tématem *Slavnost společenství*. Během nich byl vytvořen prostor pro setkání nejrozličnějších skupin a aktivit farnosti ve svůj vlastní čas (tichá adorace, slavení eucharistie, chránový zpěv, večer chval, setkání dětí a rodičů, senioři, žandovská mše) a v neděli pak všichni společně při mši ze Slavnosti Ježíše Krista Krále s následným agapé na faře.

Dalším krokem k prohloubení společenství farní obce pak byla prosincová aktualizace *kartotéky farnosti*, při které lidé mohli deklarovat, zda se cítí být součástí společenství farnosti, zda souzní s jeho posláním. Do konce roku takto svoji přínaležitost k farnosti deklarovalo víc jak 100 farníků, pro dalších asi 20 je farnost důležitá, aniž by se ale cítili být součástí jejího společenství, dalších asi 40 lidí se přihlásilo jako sympatizanti farnosti, aniž

**benefiční
koncerty
CD
chránového
sboru
List papeže
Františka
všemu lidu**

**kající půst
farnosti**

**služba
nemocným**

Noc kostelů

**cyklus kázání
o učednictví**

**podpora
malých skupin**

**společenství
farnosti**

**farní dny
Slavnost
společenství**

**kartotéka
farnosti**

by ze třeba vůbec bydleli, nebo aniž by byli katolíky.

Spolupráce: Pro oblast spolupráce a doplňování se na společné cestě byla velmi důležitá *Velikonoční valná hromada*, při které jsme prošli společným rozlišováním toho, jak chápeme farnost, co požehnaného v ní odkrýváme, o čem dalším sníme, co navrhujeme, abychom se na to soustředili, a co konkrétně můžeme v nejbližší době udělat (viz Zpravodaj č. 5 / 2018). Stejně tak zajímavé byly výsledky ankety *Farnost sobě*, která proběhla v závěru velikonoční doby; odpověď na ni odevzdalo 35 respondentů. Vůbec nejvíce (83%) respondentů od farnosti očekává **službu** (pomoc v krizi či podporu na osobní cestě), a jen o trochu méně (77%) **společenství** (prostor pro rozvoj vztahů a život ve skupinách). Dále pak s odstupem (pod 50%) **slavení** (prostor pro bohoslužby a modlitby) a podporu růstu ke **svatosti** (učednictví a duchovní zrání), ještě méně (kolem 40%) pak **svědectví** (zvěstování evangelia) a prostor ke **spolupráci** (uplatnění vlastních darů). V odpovědích na otázku, co minimálně by měla farnost očekávat od farníků, s náskokem (83%) vedlo očekávání, že farník je ten, kdo je ochotný tvořit **společenství** (rozvíjet zdravé osobní vztahy), s odstupem pak (kolem 70%) se ocitla ochota ke **spolupráci** v různých službách a **slavení** nedělních bohoslužeb ve farnosti, dále pak (kolem 60%) alespoň základní uvedení do katolické víry či ochota trvalého zrání ke **svatosti** (učednictví), nadpoloviční většina respondentů (54%) pak ještě zdůraznila důležitost ochoty farníků k finanční podpoře farnosti, tj. k zodpovědnému **správcovství**. Jestliže tedy velká většina respondentů chápe farnost především jako prostor, kde se jim dostane pomoci či podpory v krizi, těžkostech či prostě na cestě, a prostor, kde mohou tvořit smysluplné osobní vztahy, pak totéž (jen v trochu jiném pořadí) očekávají také od farníků

Svatost: Po celý rok 2018 jsme se soustředili na rozvíjení učednické spirituality. Konkrétně např. skrze tři cykly kázání o nedělních mších (v mezidobí, postní době a velikonoční době), skrze *Učednickou smlouvu*, skrze *Farní dny s biskupem* (na téma mysterium, communio, missio), které do sebe začlenily jak páteční *Noc kostelů* (mysterium – poklady staré i nové), *velikonoční valnou hromadu* s biskupem (communio – díkůvzdání a reflexe společenství farnosti), tak i nedělní bohoslužbu s bířmováním (missio – poslání na společnou cestu). Biskupem Tomášem byli při farních dnech bířmování tři farníci a další dva byli přijati do katechumenátu. Ke svému setkávání a podzimnímu cyklu katechezí *Cesta úmluvy* se v září začaly scházet na faře děti, a to ve dvou skupinách.

5.8.3 Pastorační akce a statistiky

Výběr nejdůležitějších pastoračních akcí během roku 2018:

- 26. 1. vernisáž výstavy *Když láska je to jediné, co pomáhá*
- 9. 3. „Malá“ křížová cesta na Loretu se Spolkem Maria Loreto
- 18. 3. slavnostní požehnání ke službě pastorační a ekonomické radě
- 24. 3. Po stopách Velké křížové cesty na Loretu
- mezidobí: *První cyklus kázání o učednictví* (požehnání, povolání, poslání, společenství a samota)
- postní doba: *Druhý cyklus kázání o učednictví* (pokání, poslušnost, pochopení, důvěra a důvěryhodnost)
- 6. 4. vernisáž výstavy fotografií *Pohled na Latinskou Ameriku*
- 7. 4. Velikonoční valná hromada farnosti (učednická smlouva)

**Velikonoční
valná
hromada**

**anketa
Farnost sobě**

**tři cykly
kázání
učednická
smlouva
Farní dny
s biskupem**

**bířmování
katechumenát**

Cesta úmluvy

akce

- 10. 4. přednáška o Kongregaci Milosrdných sester sv. Kříže (P. Beran)
- velikonoční doba: *Třetí cyklus kázání o uřednictví* (společně na cestě)
- 19. 5. svatba Zdeňka Vilda a Marušky Blažejové
- 25. – 27. 5. Farní dny s biskupem (*mysterium – communio – missio*):
 - 25. 5. Chebská noc kostelů (9. ročník) *Poklady staré i nové* (v chrámu zpívá Chrámový sbor, na prostranství další skupiny)
 - 26. 5. Svatodušní valná hromada farnosti (Kým jsme jako farnost?)
 - 27. 5. Mše svatá s biskupem – katechumenát, biřmování, přijímání
- 15. 6. vernisáž výstavy fotografií Jiřího Raka *Toulky Chebskem*
- 17. – 23. 6. Poutní ultramaraton (6. ročník) Brdy
- 23. 6. Poutní maraton (9. ročník) pro Hospic Sv. Jiří
- 2. – 6. 7. Dovádění 2018: Jáchymov
- 9. 7. přednáška *Po stopách Chebských poutí do Marienweiher*
- 14. 7. Hroznatovská pouť do Teplé
- 26. 7. Anenská pouť v Paliči a setkání se sestrami sv. Kříže
- 5. – 11. 8. Farní dovolená 2018 (14. roč.) Česká Kanada (50 účastníků)
- 31. 8. – 2. 9. Třídenní pěší pouť do Marienweiher (8. ročník)
- 4. 9. – 31. 10. výstava fotografií Solovecké ostrovy – počátky Gulagu
- 5. – 26. 9. *Pane, ke komu bychom šli?* aneb Putování do „srdce“ farnosti a odkrývání „těla“ (historie, současnost, poslání, přináležitost)
- 15. 9. Diecézní pouť v Teplé (oslava 25 let od vzniku diecéze)
- 20. 9. Bohoslužba k 25. výročí plzeňské diecéze v chrámu sv. Mikuláše
- 3. 10. cestopisné vyprávění o Soloveckých ostrovech (Vítězslav Vurst)
- 14. 10. česko-německá pouť Loreta / 27. 10. Růžencová pouť na Kappl
- 28. 10. *Bdění u lůžka nemocné* – připomínka 100 let Československa
- 17. 11. *Festival svobody* – připomínka 17. listopadu 1989
- 23. – 25. 11. Farní dny: *Slavnosti společenství*
- 24. – 25. 11. Františkolázeňská 24tihodinovka (10. ročník)
- 9. 12. Adventní koncert pro Hospic (Eva Mokrá a Martin Matuška)
- 10. 12. adventní setkání služebníků navštěvujících nemocné
- 13. 12. adventní setkání služebníků od sv. Mikuláše
- 24. 12. Chebská půlnoční (*Vánoční příběh*, kázání Martin Stepanenko)

Pastorační statistiky farnosti v roce 2018:

křty: 14 (z toho 0 nad 14 let); biřmování 3 (dne 27. 5. 2018); první přijímání 1; sňatky 8; pohřby 27; lidí v neděli v kostele 170; děti na náboženství 13, mladí 3

statistiky

5.8.4 Organizační střediska

Farní charita: Od 25. 6. 2018 jsou členy rady farní charity kromě ředitelky Evy Kolafové také Dana Kučerová, Ivana Čamková, Jana Formánková a Helena Čverha. Tříkrálová sbírka 2018 při 25 skupinkách vynesla 182.319 Kč. Více v samostatné výroční zprávě.

**rada farní
charity
tříkrálová
sbírka**

Maria Loreto: Na Loretě letos probíhal běžný provoz, o který se věrně staral dvacetičlenný dobrovolnický tým Loreta. Připravuje se projekt odsušení obvodových zdí. Loretu navštívilo 13.444 osob kromě těch, které přivedla německá strana mimo otevírací dobu.

běžný provoz

Klub křesťanských žen: Klub letos kromě svého běžného scházení uspořádal např. zájezd do Skoků a Ostrova nad Ohří, či milé setkání s partou

činnost Klubu

děti z náboženství. Ve středu 29. 8. se členky Klubu sešly na mimořádném setkání na faře svolaném na žádost paní Divíškové za účelem hledání nové vedoucí Klubu a zvážení místa scházení a setrvání pod městem Chebem jako „klub duchodců“. Na nové vedoucí se členky a tomto setkání nedomluvily (navrhované kandidátky tuto roli ze zdravotních či časových důvodů zatím nepřijímají), ale *jednohlasně po zevrubné diskuzi výhod a nevýhod rozhodly*, že (1.) od října se Klub přesune ze struktur města Chebu pod křídla Řk farnosti Cheb, že (2.) setkání Klubu se nadále budou konat na faře a že (3.) se setkání přesunou na středy.

V následujícím čísle Zpravodaje (č. 10/11 roč. 2018) pak ovšem toto rozhodnutí bylo dementováno: „*Tímto dementujeme zprávy z minulého čísla Zpravodaje o rozhodnutí členek KKŽ přijatého na mimořádném setkání 29. 8. přesunout setkávání KKŽ z KD v Dlouhé ul. na faru a za čtvrtků na středy. Toto rozhodnutí bylo v následné diskuzi zpochybněno a bylo rozhodnuto, že definitivně se členky KKŽ o svém dalším směřování rozhodnou na svém dalším řádném setkání ve čtvrtek 11. 10. od 15 hod. v KD Dlouhé ul. “*

V prosincovém čísle Zpravodaje se pak dočteme, že z 15 registrovaných členek Klubu, které byly přítomné na setkání 11. 10. v Dlouhé ulici, bylo 8 pro setrvání v Klubu duchodců v Dlouhé ulici, 6 členek hlasovalo pro přesun na faru a 1 členka se zdržela hlasování. Bylo tedy rozhodnuto zůstat v Klubu duchodců v Dlouhé ulici. Nová předsedkyně Klubu se zatím nenašla.

Chrám sv. Mikuláše a Alžběty: Pro chrám coby farní kostel bylo v tomto roce zakoupeno audiovybavení pro rytmickou hudební skupinku. O Noci kostelů byla konečně zpřístupněna expozice *Pohřbívání na Chebsku*, pro tuto příležitost a následných pár týdnů navíc doplněná exponáty z farního depozitáře. Chrám během roku několikrát ožil různými vernisážemi a koncerty (viz výše seznam akcí) a stává se víc a více opravdu „výkladní skříní“ naší farnosti, ve které se nám i dobře schází, modlí a slaví. Konají se zde různé koncerty, vernisáže výstav, *společenské happeningy* (i letos jsme zde např. hostili celodenní připomínku 17. listopadu 1989 konanou v rámci Festivalu svobody, před kostelem a později kvůli zimě ve vchodu do kostela byla umístěna postel pro „nemocnou republiku“ v rámci připomínky 100 let od vzniku Československa apod.). Na prosincovém setkání dobrovolníků jsme se rozloučili dosavadní pokladní a koordinátorkou dobrovolníků Irou Olahovou a přivítali jsme Zdeňku Nykodýmovou, která na toto místo nastoupí od Nového roku.

Kostel sv. Václava: V tomto trvale ekonomicky ztrátovém středisku pronajatém za 1.200 Kč ročně řeckokatolické církvi je slavena každotýdenní řeckokatolická liturgie.

Dolní Žandov: Do místní komunity věřících s kostelem sv. Michaela (kostelnice Zdenka Kyznarová) od srpna přibyli manželé Jozef a Helena Čverhovi, kteří v bytě nad farním penzionem vystřídali Blanku Jiráskovou, která se přestěhovala do Mariánských Lázní. V květnu (26. 5.) v rámci farních dní v Žandově přijali při krátké bohoslužbě v kostele a při následném pohoštění ve farním penzionu biskupa Tomáše Holuba.

Farní penzion: Farní penzion byl od 1. 4. 2014 do 28. 2. 2017 propachtován paní Martině Vaňkové, která jej provozovala jako „farní penzion“, ale ve vlastní režii a na vlastní živnostenské oprávnění. Dodatkem byla pachtovní smlouva prodloužena do 30. 4. 2018. V únoru 2018 jsme z důvodu stěhování rodiny Jiráskových z podkrovního farního bytu nad

**identita Klubu
místo scházení**

**dementi
předchozího
rozhodnutí**

**nové
rozhodnutí**

**vybavení
pro rytmiku**

**Pohřbívání
na Chebsku**

**výkladní skřín
i farní kostel**

**společenské
akce**

**změna
pokladní**

**změna
na žandovské
faře**

**návštěva
biskupa**

**konec pachtu
výběrové řízení**

farním penzionem vyhlásili výběrové řízení na bydlení v tomto bytě a na pronájem či správu farního penzionu. V souvislosti s tím pachtovní smlouva s paní Vaňkovou byla dalším dodatkem prodloužena do 31. 12. 2018. Do tohoto výběrového řízení se přihlásilo 10 více či méně vážných zájemců, z nichž pak jako jednoznačně nejlepší (protože všem vyhlášeným kritériím výběru odpovídající) nabídka byla pastorační i ekonomickou radou v červnu vybrána nabídka manželů Jozefa a Heleny Čverhových. Na žádost paní Vaňkové pak byla její pachtovní smlouva zkrácena do 31. 10. 2018. K témuž datu se manželé Čverhovi (kteří se do podkrovního bytu nastěhovali k 1. 8. 2018) ujali pověřeni farností správou farního penzionu, čímž se farní penzion opět stal řádným organizačním a ekonomickým střediskem farnosti. Na podzim jsme zaběhli administrativu, bezpečnost a ekonomiku (včetně EET), byla za provozu provedena částečná repase nábytku a vybavení, přes zimu pak byl iniciován kompletnější vnitřní upgrade (společenská místnost, dětská místnost, palandy...).

5.8.5 Hospodaření s majetkem

Do rozjednané kupní smlouvy na gotickou monstranci (viz zápis z minulého roku) v lednu 2018 náhle vstoupilo vedení Muzea Cheb se žádostí o nové otevření jednání o prodeji monstrance Karlovarskému kraji. Protože však pro tuto koupi nebyla ze strany zastupitelů KV kraje dostatečná podpora, přišel z kraje podnět na vedení města Chebu, zda by nezvážilo odkoupení monstrance z rozpočtu města. Vedení města Chebu tento podnět přijalo za svůj s tím, že monstrance po případném zakoupení městem bude zrestaurována za finanční podpory kraje a vystavena v Muzeu Cheb, jak bylo původně od počátku plánováno. Protože toto řešení odpovídalo i našemu původnímu úmyslu zachovat monstranci v regionu a umožnit její vystavení veřejnosti, ve farnosti jsme tuto žádost města Chebu na její odkoupení rádi přijali. Při městem na naši žádost zorganizovaném „kulatém stole“ na téma koupi monstrance, který měl zabránit jakékoli politizaci celé záležitosti (21. 2. 2018) nás ovšem překvapilo, že město Cheb ustoupilo od původně deklarované spolupráce mezi městem a Muzeem Cheb při restaurování a jejím vystavování v muzeu, ke kterému směřovaly veškeré naše předchozí domluvy. Místo toho zástupci města Chebu prezentovali svůj záměr vystavit monstranci v prostorách bývalého kostela sv. Kláry nebo na chebském hradě, což jsme vnímali jako porušení předchozích dohod. Zároveň jsme vnímali, že komunikace kolem prodeje se politizuje, což jsme vyhodnotili jako další mínus pro rychlý prodej.

Z těchto důvodů jsme svolali mimořádné jednání pastorační a ekonomické rady (25. 2.), ze kterého vzešlo jednohlasné doporučení prodej pozastavit a před jakýmkoli dalším jednáním o jejím případném prodeji či pronájmu uspořádat konzultace odborníků a zástupců farnosti, města, biskupství a muzea, ze kterých by vzešlo odborné a obecně přijatelné doporučení nejlepšího způsobu, jak monstranci vystavit chebské veřejnosti. Toto rozhodnutí bylo vzápětí (26. 2.) sděleno vedení města, které ovšem i přesto o potenciální koupi monstrance nechalo jednat zastupitelstvo města (15. 3.). I přes opakovanou pozvánku k výše zmíněným konzultacím vedení města Chebu nepověřilo nikoho, kdo by se do těchto konzultací zapojil. Vedli jsme je tedy sami, bez zástupců města Chebu, ale se zapojením plzeňského biskupa Tomáše Holuba, zástupců chebského muzea (Michaela Bäumlová),

**výsledek
výběrového
řízení**

**změny
v penzionu**

**Chebská
monstrance
úvahy o
prodeji**

**důvody revize
rozhodnutí**

**nové
konzultace**

odborníků z plzeňského biskupství (Jan Pražan), diecézního muzea v Olomouci (Mgr. Helena Zápalková, Ph.D.), farnosti v Kutné Hoře – Sedleci (Pavel Tobek), která vlastní podobnou monstranci, a vybraných restaurátorů (Ivan Houska). Termín pro rozhodnutí, jak dál s monstrancí naložíme, jsme měli od biskupa stanovený a na posledním zastupitelstvu deklarovaný na 30. 6. 2018.

Na základě těchto konzultací jsme v pastorační a ekonomické radě farnosti došli k jednoznačnému závěru, že farnost si monstranci ponechá ve svém vlastnictví, během následujících let připraví prostor pro její vystavování buď v boční kapli kostela sv. Václava (v podobě jakési „Chebské klenotnice“, kde by monstranci doplňovaly další artefakty z depozitáře), nebo jako „solitéra“ v prostoru chrámu sv. Mikuláše a Alžběty. Do konce roku 2018 byl pak proveden restaurátorský průzkum, bylo získáno závazné stanovisko památkové péče a byla podána žádost o dotace na restaurování na MK ČR.

V létě jsme vyhlásili konkurs na místo farního údržbáře, na které jsme později získali nového pracovníka na dohodu, pana Žemličku.

V roce 2018 jsme také na žádost vlastníků jednali o prodeji několika pozemků v Dřenicích, který byl pak koncem roku realizován a finance použity pro reinvestování do umoření úvěru, který splácíme po rekonstrukci chrámu sv. Mikuláše a Alžběty.

Během roku 2018 jsme s ekonomickou radou pracovali na podrobném přehledu stavu majetku farnosti (včetně budov a pozemků), na analýze loňského a částečně už i letošního hospodaření a na rozpočtu pro rok 2019 a koncem roku jsme jak v ekonomické, tak v pastorační radě odsouhlasili *Zprávu o hospodaření Řk farnosti Cheb 2017 – 2019*. Výtah z ní jsme začali postupně uveřejňovat ve farním Zpravodaji (č. 10/11 a č. 12 roč. 2018). Z biskupství jsme v této majetkové revizi podporování v rámci projektu podpory tvorby rozvojových plánů farnosti.

5.8.6 Ostatní záležitosti

Když byla naší farní charitě v lednu po chebském „adventním puči“ (viz výše) nabízena ze strany města Chebu spolupráce na *Tříkrálové polévce*, z obavy z politizace celé akce farní charity tuto spolupráci pro tentokrát odmítla a Tříkrálovou polévku zorganizovala sama před chrámem sv. Mikuláše a Alžběty. Farář stejně tak odmítl pozvání starosty k pronesení požehnání městu při *novoročním přijetí* v KC Svoboda.

V lednu (12. – 13. 1. 2018) se konala druhá přímá volba prezidenta ČR. Někteří z farníků byli již od podzimu zaangažováni v předvolební kampani Pavla Fischera, později pak před druhým kolem Jiřího Drahoše. Přesto, že farář těmto proudům jednoznačně a z principiálních důvodů fandil, kromě neformálních debat a pár článků ve Zpravodaji na rovině celé farnosti nebylo vytvořeno příliš prostoru pro nějakou solidnější společnou pastoračně-společenskou reflexi. Totéž pak platilo i v průběhu roku, kdy se po vytvoření *menšinové vlády ANO a ČSSD s podporou KSČM* farář i další farníci k tomuto směřování vyjadřovali velmi kriticky.

V říjnových *komunálních volbách* (5. – 6. 10. 2018) pak v Chebu drtivě zvítězila Volba pro město vedená vloni svrženým Antonínem Jalovcem (45,22%; 17 mandátů z 30 možných), následovaná ANO 2011 (13,35%; 5

**rozhodnutí
ponechat
monstranci ve
vlastnictví
farnosti**

farní údržbář

**pozemky
v Dřenicích**

**Zpráva o
hospodaření
2017 – 2019**

**doznívání
adventního
puče**

**prezidentské
volby**

**menšinová
vláda**

**komunální
volby**

mandátů), KSČM (6,65%; 2), Piráty (6,53; 2), Koalicí pro Cheb (6,43%, 2) a Hnutí 2018 (5,2%; 1). Vítězná VPM, ač sama měla nadpoloviční většinu zastupitelských křesel, utvořila koalici s Piráty, Koalicí pro Cheb a Hnutím 2018 a starostou se opět stal Antonín Jalovec (místostarosty Miroslav Plevný a Jiří Černý, oba VPM).

nový starosta

6 SMRT CO ŽIVOT OTVÍRÁ (2019...)

6.1 ROK 2019: SLUŽEBNÍCI EVANGELIA

Motto diecéze: „*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium*“ (Mk 16,15)

motto

Pastorační kalendář 2019

**pastorační
kalendář
2019**

- 4. 1. zahájení Tříkrálové sbírky ve farním sále a v chrámu sv. Mikuláše
- 6. 1. Slavnost Zjevení Páně – iniciační svátosti 1 dospělé katechumenky
- 19. 1. Jan Palach – 50 let poté: Pietní vzpomínka chrám sv. Mikuláše
- 27. 1. křest dvojčat (při ranní mši)
- 28. 2. – 13. 4. Druhý cyklus setkávání dětí Cesta úmluvy
- 6. 3. Popeleční středa
- 6. 3. – 17. 4. postní seminář
- 13. 4. Po stopách Velké křížové cesty na Loretu
- 18. – 21. 4. Velikonoční triduum
- 24. 5. Noc kostelů
- 9. 6. Slavnost Seslání Ducha svatého
- 25. 4. – 13. 6. Třetí cyklus setkávání dětí Cesta úmluvy
- 16. 6. Slavnost Nejsvětější Trojice
- 22. 6. Svatba Dolní Žandov
- 22. 6. Poutní maraton
- 23. 6. Těla a Krve Páně – první svaté přijímání
- 30. 6. – 5. 7. Letní dovádění
- 14. 7. Cyklistická pouť Neualbenreuth – Cheb (chrám sv. Mikuláše)
- 4. – 10. 8. Farní dovolená
- 30. 8. - 1. 9. Pout' do Marienweiher s biskupem Tomášem
- 14. 9. Diecézní pouť Teplá
- 28. 9. Pout' sv. Václav
- 29. 9. Pout' sv. Michael D. Žandov
- 30. 9. Mše německých rodáků v kostele sv. Michaela v D. Žandově
- 6. 10. Česko-německá pouť na Loretě
- 16. – 17. 11. FL 24hodinovka
- 22. – 24. 11. Farní dny
- 12. První neděle adventní
- 1. – 22. 12. Adventní seminář
- 7. 12. Mikulášská besídka
- 25. 12. Chebská půlnoční

Poslední aktualizace a anonymizace pro web 15. 2. 2019